ЕТНОҐРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

ВИДАЄ ЕТНОҐРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. XXI.

ГАЛИЦЬКО-РУСЬКІ НАРОДНІ МЕЛЬОДІЇ

ЗІБРАНІ НА ФОНОҐРАФ

ЙОСИФОМ РОЗДОЛЬСЬКИМ,

СПИСАВ І ЗРЕДАҐУВАВ

СТАНЇСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ.

ЧАСТЬ I.

У ЛЬВОВІ, 1906.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка,
під зарядом К. Беднарського.

ПЕРЕДМОВА.

Отся збірка галицько-руських мельодій надрукована в сїм і дальшім томах „Етноґрафічного Збірника“ обіймає коло 1500 пісень, — які майже всї, з виїмком гагілок із Оглядова, записаних і переданих менї д. Т. Купчинським, і кількох варіянтів пісень записаних мною [1]) або переданих менї посторонніми людьми [2]), — були зібрані на фоноґраф д. Й. Роздольським на поїздках у кількадесятьох селах ріжних сторін Галичини [3]) в роках 1900—1902. Я списував сї піснї з фоноґрафу у Львові більш менш рівночасно зі збиранєм їх.

Се мабуть вперве у нас ужито фоноґрафу до збираня мельодійного етноґрафічного матеріялу в наукових цїлях. В тім дїлї не дала випередити ся Галицька Русь навіть Америцї, де що йно в останнїх двох роках вийшли збірки індийських пісень зібраних при помочи фоноґрафу.

Деякі наші етноґрафи висловлювали менї нераз свої сумнїви, чи фоноґраф взагалї може відповісти своїй задачі — а то, щоб передати вірно і точно народню мельодію записувачеви, тим більше, що мельодія наших пісень доволї тонка та „мережана“ всякими „фіорітурами“. Заміти ті були в части оправдані, бо ж людського голосу in natura з його нюянсами фоноґраф віддати не в силї, і він виходить трохи твердо, беззвучно. Впрочім зале-

---

[1]) З сїл: Пяткової, Тростянця (пов. Добромиль) і Доброї (пов. Ярослав). Диви ч. 266, 310 і Додаток.

[2]) Головно д. Й. Роздольським (а то піснї з Берлина коло Бродів, із Дунаєва пов. Перемишляни і деякі з Лемківщини) — далї д. З. Кузелею (з Бережанщини), д. А. Хомиком з Лубянок і Шельпаків, пов. збараського, та д. Д. Кашубінським (з Пікулич, перемиського пов.).

[3]) Реєстр усїх сїл із повітами додаю низше.

жить тут богато від якости фоноґрафу, від його функціонованя та вмілого орудуваня. Але зазначивши і по можности усунувши ті недостачі — збиранє і списуванє пісень з помічю фоноґрафу здаєть ся мені для пересїчного збирача з багатьох оглядів лекше і практичнійше[1]), а подекуди пособляє йому навіть точнійше записати пісню, як безпосередно з уст мужика. Бо коли при записуваню народньої мельодії справді має залежати не тільки на схопленю загального типу ритмічно-мельодичної схеми пісні, але на фотоґрафічній вірности одного зразка даної продукції, — то як раз фоноґраф дає нам готову таку фотоґрафічну знимку з натури, хоч у мініятурі, яку всякий записувач може собі репродукувати до схочу — все в тім самім виді, — поки дану продукцію пісні з всякими подробицями докладно не схопить на папері. Тимчасом народній співак майже ніколи, навіть безпосередно по собі, не заспіває тої самої пісні в ідентичній формі, а все змінить дещо в прикрасках або в основі мельодії (не згадуючи вже про зміни темпа і инших акціденсів мельодії)[2]), через що моментальне схопленє даної продукції для пересїчного записувача мельодії значно утруднене, вимагає виїмкової музикальної памяти і тонкого змислу для народнїх мельодий та взагалї прикмет, які рідко подибують ся у купі навіть у фахових музиків, та які лише через довгий досьвід у ділї виробляють ся. Оттим то фоноґраф може віддати етноґрафії музичній в тім огляді добрі услуги, які годі нам відкидати, не маючи иньших до діспозициї. Тільки текст пісень треба конче записати безпосередно з уст співака, бо слова пісні і в найліпшім фоноґрафі не всюди виходять виразно, тим більше, коли дікція співака не чиста[3]).

---

[1]) Хоч би тим, що така чудасїя, як фоноґраф, для мужика скорше зацікавить його в даній хвилї до співу, нїж се можна зробити в звичайних обставинах. Про се богато могли б розказати самі збирачі в роді д. Роздольського; про те й розказує дещо цікавого також Линева у передмові до своєї збірки пісень (Великорусскія пѣсни въ народной гармонизаціи 1905 р.) списаних із фоноґрафу, до якого співали мужики хором (із підголосками).

[2]) Се міг я нераз сконстатувати при записуваню пісні від мужика. Впрочім про се можна пересьвідчитись навіть із пісень отсеї збірки, в яких сливе кожда строфа, часто навіть репетиція становить відміну першої. Диви ч. 23, 220, 224, 231, 252 і ин. Приміром пісні ч. 811 і 812 співала та сама жінка в відступах часу яких кілька тижнів.

[3]) Особливо початки пісень потерпіли чимало в репродукції фоноґрафу з причини наглого або надто сильного атакованя першого тону, який вийшов через те нечисто, неясно. Cf. ч. 1, 165, або деякі коломийки.

Матеріял зібраний в отсій збірці здаєть ся мені доволі ріжнородним і повним, бо в ньому заступлені, хоч не однаково чисельно, сливе всї головні роди і типи пісень і ріжні области східньої Галичини від Покутя до Лемківщини і до російської границї, — з одним виїмком деяких східних і північних окраїн галицького Поділя (Чортківщина, Тернопільщина, Збаращина, Сокальщина) і середнього Підгіря (Перемишль, Самбір, Добромиль, Турка), відки подано тільки по кілька варіянтів. Се будуть як раз ті немногі піснї, передані менї з другої руки, або записані безпосередно мною, які вмістив я в збірку для порівнаня і для повнійшого огляду відмін споріднених пісенних форм із ріжних областий Галичини.

При списуваню пісень із фонографу був менї в кождій хвилї щиро і з правдивим замилуванєм помічний проф. Й. Роздольський, чи то подаючи тексти пісень, що виходили з фонографу неясно, чи то пояснюючи деякі неточности в репродукції та їх причини. Мило менї тут зазначити, що д. Роздольський, хоча й повний Natursänger, — надїлений виїмковою памятю та тонким розумінєм народнїх пісень, знаменито орієнтував ся в збиранім матеріялї та подав майже самі ріжні відміни пісень, так що менї нїчого майже не прийшлось викидати. Деякі дуже близькі собі відміни тих самих пісень стягав я, коли се було технїчно можливе, в одно число, значучи відміну протилежними нотами з дописком *в*.

В тім же місцї почуваюсь до обовязку зложити подяку дд. др. І. Франкови і В. Гнатюкови за їх не одну влучну вказівку і пораду, подиктовану їх великим досьвідом і знанєм пісенного матеріялу і лїтератури, що до него відносить ся.

Мушу тут перш усього сказати кілька слів про методу, якої я держав ся при записуваню пісень, бо ся справа становила нераз „камінь преткновеня" для записувачів і становить нераз до нинї предмет спорів і міркувань музичних етноґрафів. Нераз уже московські й наші теоретики народньої музики звертали увагу на се, що народню пісню взагалї майже неможливо зовсїм вірно і точно передати на нотний папір, що вона в своїх мельодичних і ритмічних основах має богато прикмет не вповнї відповідних до модерних нотних шабльонів так, що вже записуванєм піснї в нашу нотну систему затираємо її характеристичні признаки, зміняємо її лице. Є в тім і певна доля правди[1]),

---

[1]) Так як взагалї нотна система, диспонуючи тільки певним засобом значків, які мають лиш условне значінє, нїяк не може подати вірного і точ-

тільки ж на жаль справа ся у нас (у Галичині) ставлена була нераз крайне загально і неясно тим, що роблено з неї тенденційну апольоґію оріґінальности нашої народньої музики супроти „західньої“, „німецької“, або й була заплутана дивовижними псевдо-ученими теоріями, якими до нині запаморочуєть ся деяких недосьвідних музиків. Тому й не буде від річи, ось тут коротко вказати на суть річи і обмежити квестію до властивих ґраниць: на що нам класти ваґу при записуваню нар. пісень в ноти, які хибні наслідки може мати наша нотна система для нар. мельодій, чого нам треба справді боятись у ній і оминати?

Що до тонально-мельодичного боку трудність записуваня нар. пісень у ноти формулує ся часто так, що народні співаки співають пісню „природними“ тонами тимчасом, як наша нотна система знає тільки „темперовану“ скалю, якої деякі тони[1]) незначно ріжнять ся від природних висотою. Тут передівсім завважити треба, що нотна система не мусить лучити ся з понятєм темперованої скалї, яка з'явилась аж у XVIII в. (т. є. далеко пізнійше, ніж наша нотна система) і яка мала все доволї проблєматичне значінє, бо практичне примінене її можливе і потрібне було тільки в таких інструментах, як фортепян, орґани, і ин., де ходить про обмеженє числа тонів через ідентифікованє звуків, яких ріжниці були все тільки теоретичні (cis-des), та в практиці ніколи не мали значіня[2]). Так отже цїла ся справа для записувача здає ся менї безпредметовою.

ного образу живої музики, а тим меньше живого співу, ані віддати всїх його відтїнків в індівідуальній інтерпретації співака.

[1]) Особливо ж велика і мала терца, велика і мала секста; ріжниці ті є ріжні в ріжних системах температури.

[2]) Всї первісні і старинні народи, як нинї вже певно доказано, знали в практиці тільки діятонїчну скалю (спершу навіть без пів тонів: c-d-e-g-a-c). Енгармонїчні і хроматичні тетрахорди Греків, та з них розвинена 17-тонна арабська скаля (з інтервалами $^1/_3$ тону) як і 21-тонна индийська (з інтервалами $^1/_8$ і $^1/_4$ тону) були тільки теоретичними спекуляціями, які в практиці, а ще до того в співі не мали ніколи приміненя. Всякі проби впровадженя в практиці природних інтервалів поруч темперованих були безвислїдні та виказують лише те, що вухо всякого співака (як і пр. скрипака) домагає ся інстинктовно природних інтервалів, та що відчуванє дрібних ріжниць залежить від індівідуального слуху. Далї теревені про „природне“ вухо нашого народу, що буцїм то орудує „дробами“ ($^1/_4$ і $^1/_8$ тонами) та про „модерне“ вухо культурних музиків, „заражене температурою“ належать до містерій. Також слова Сокальського, буцїм то в народнїй музиці природні інтервали: мала і велика секста, мала і велика терца звучали супроти

Річ инша, що не тільки українські, але й усякі первісні народні пісні мають свою гомофонічну мельодійну основу та специфічні звукоряди та ходи мельодії, які недосьвідного в ділі легко можуть збентежити, ввести в блуд, чи буває дана пісня не „фальшована“ співаком, або в сумнїв, як розуміти даний тон або інтервал, тим більше, що здорові мужицькі груди навіть у гарних співаків деколи позволяють собі в розгоні голосу на те, що культурний музик назвав би „нечистою інтонацією“[1]). Щоб визнати ся в тих нюянсах і відріжнити дійсні і мнимі „фальші“ в співі мужика, треба лише довгого досьвіду і докладного познайомленя з самими піснями в богатьох варіянтах і ріжними манєрами співаків. В результаті для совісного записувача найпевнійша дорога: не теоретизуючи богато, брати пісні з такими звукорядами, які в них фактично виступають, і тільки ті значити на початку пісень, а не преюдикувати їм ніякої модерної тонації, хоч би її наше вухо з характеру мельодії й хотіло догадуватись [2]), далі зазначити пильно і по можности докладно всякі нюянси у висоті і інтервалах тонів,

---

себе „релєфнійше“, ніж у темперованій музиці, не то що не мають за собою ніяких експериментальних доказів, а навпаки — стоять із ними в явній суперечности, як зараз побачимо (Диви прим. 1. до сеї сторони).

[1]) Не згадую тут уже про всякі припадкові недомаганя в інтонації мужиків. Вони являли ся дуже часто, особливо ж у співі старих чоловіків та жінок, які про те славились інколи найлїпшими співаками в своїм селї і фактично виказували найбільше темпераменту й запалу в співі та великий засіб оріґінальних пісень. По при ті одначе припадкові появи „фальшованя“ подибують ся в галицько-руських піснях деякі фальші так би сказати ґенеральні, що виступають більше правильно в тих самих обставинах. З таких появ найважнійші ось які: 1) Вживанє збільшеної кварти (особливо ж в мінорних звукорядах: g, a, b, cis, d) поруч звичайної, в тій самій пісні, пр. ч. 485, 495, 512. — 2) Поява великої і малої терци від тоніки т. зн. мажорного і мінорного ладу в тій самій пісни (ч. 653, 561, 564, 629) або в двох варіянтах тих самих пісень (681—685). — 3) Поява таких же обох терц від домінанти в тій самій пісні (ч. 840). Всї ті появи, що вказували б на певний індіферентизм на точції почутя згаданих інтервалів, не потрібують нікого бентежити, бо вони являють ся, як виказують досліди, майже у всїх „природних“ співаків малокультурних племен, а я завважив їх в співі українських „мальованців“, хоч і в меньшій мірі. (Диви про се Walaschek, Anfänge der Tonkunst 165 сл.).

[2]) Прим. в пісні ч. 1, вухо музика відчуває тонацію a-dur, подібно в ч. 232 музик чує виразно c-moll, з уводним тоном h. Для засади однак я всюди абстрагував від понятя модерної тонації, хиба що звукоряд народньої пісні являв ся в цілім обємі у всїх тонах ідентичний зі звукорядом якої будь тонації.

всї „тонкости“ і „грубости“ у манєрі співаня, як також не боятись зазначити явно нечисту інтонацію співака.

Більше заважити мусить при записуваню укр. нар. пісень їх ритмічна сторона. Ходить тут власне про одну засадничу квестію теоретичної натури, на якій нераз спотикають ся наші записувачі нар. пісень: чи ділити наші народнї мельодії на такти, чи записувати їх без такту, тільки з поділом на періоди після цезур тексту? [1]) Се факт часто вже підношений, що:

А) Деякі укр. мельодії, пр. деякі весільні або лірницькі, не дадуть підтягнути ся під одномірний музичний такт без нарушеня мельодії; факт і се також, що многі давнійші і сучасні (пр. Кольберг) записувачі нар. мельодій через змаганє до поділу таких пісень на однородні такти не тільки затемнюють, але навіть очевидно псують ритмічну будову деяких (пр. весільних) пісень.

Б) В деяких знов піснях (не згадуючи вже про танкові і споріднені, в яких такт сам собою розумієть ся) одномірний тактовий поділ виступає виразно, без ніякого насилуваня дасть ся перевести і відповідає і поділови на періоди і наголосам тексту й мельодії.

В) Знов иншу катеґорію пісень творять ті, в яких рівні періоди мельодії виказують нахил до поділу на симетричні але нерівні части, значить ся, на мішані такти, (пр. $^2/_4 + ^3/_4 + ^2/_4 + ^3/_4$ ч. 77, 409 і ин.). Таких пісень одначе мало.

Г) Далеко більше число таких мельодій, де поділ тактовий можна би вправдї теоретично перевести, але не виходить явно з природи ритміки пісні, або не вповнї відповідає головним (льоґічним) наголосам, або вимагає чи певної довільної інтерпретації сеї або тої ритмічної вартости, або й деякої „реконструкції“ і т. д. Така реконструкція деколи може бути теоретично оправдана, коли між многими правильно будованими варіянтами одної пісні найдеть ся один недоладний, значить ся, дійсно „попсований“ в ритмічній будові. Та се, як сказано, діло теоретиків; для записувача народнїх мельодій лишаєть ся одно: записати пісню як найвірнійше зі всіми „неправильностями“ і „угло-

---

[1]) За записуванєм укр. пісень без такту промовляла б теорія Сокальського і Потебнї про безстоповий лад укр. пісень, в яких найменьшою одиницею є коліно (півстих із льоґічними наголосами). Проти сего погляду однак не без підстави звертає ся Найман (Куплетныя формы Кіев. Стар. VI. 306, — а за ним Ол. Колесса: Rytmika ludowa w poezyi B. Zaleskiego).

ватостями“ в ритміці, будь вони дійсного значіня, будь припадкові фактичні „похибки“, що випливають із недостачі ритмічного почутя даного співака. В тім і ціль етнографічного збірника мельодій. Тому у записуваню ритміки пісень я держав ся ось якої, найменьш ризиковної методи: виходячи з найпевнїйшої крітерії ритму т. є поділу мельодії на періоди, відповідні анальоґічним ритмічним відділам (т. зв. „колїнам“) тексту, я ділив потім ті періоди на ріжні такти лише у випадках висше під Б) зазначених. У всїх иньших випадках я не мав права нї потреби тактувати піснї, а тим меньше „реконструвати“ до тактованя. На мішані (нерівні) такти ділив я лише тодї, коли се явно виходило з їх будови, т. є. коли вони переділялись у мельодії і в текстї цезурою. Взагалї всюди старавсь я держати ся в тактованю природних цезур і нїяк не хотїв розривати тактованєм періодів нї на відворот (т. є. переносити один такт по за межі одного періоду до другого). Виїмково се мусїв я вчинити в двох-трьох випадках[1]), де ритм тактовий виразно брав верх і нївелював природні цезури періодів. Віддїли тактові зазначено в друку для узмисловленя тоншими переділками; впрочім для одностайности правописи не вважав я потрібним навіть у піснях фактично тактових на початку зазначувати такт, полишаючи всякому його легко догадати ся[2]).

Для повної точности при записуваню пісень належало б було, правда, ще узглянднити дві річи: означити (після камертона) абсолютну висоту тонів піснї, в якій була співаком продукована, і її темпо (після метронома). Вірне записанє безоглядної висоти співаних мельодій може бути добрим показчиком голосового реєстру у нашого народу[3]). Вага докладного означеня темпа лежить у тім, що понятє темпа містить у собі звичайно означенє характеру піснї. На жаль одначе я не міг вповнї відповісти обом сим дезідератам, записуючи піснї з фоноґрафу, в якім

---

[1]) Пр. в ч. 55, 69, 199.

[2]) Одномірний музичний такт взагалї треба вважати тільки практичним улекшенєм для виконаня многоголосних (хоральних чи орхестральних) творів музичних, а зовсїм не виражує ритму, який в рамцях такту може приймати всякі найріжнїйші види, пр. в 2/4 тактї містять ся ось які прінціпіяльно ріжні ритми: коломийковий, краковяковий, польковий; — в 3/4 (3/8): найріжнїйші вальсові і мазуркові (оберкові), польонесові. Тим то й означенє такту являєть ся деколи не конче потрібним для зрозуміня нюянсів ритмічних, а навпаки, нераз комплїкує і затемнює їх.

[3]) Я завважив прим., що мужеські голоси обертають ся звичайно в високих реєстрах, жіночі розмірно в значно низших.

і висота і темпо може зміняти ся доволї значно, залежно від напруженя машинки та скорости її ходу. Значить ся, записувати точно висоту і темпо на основі репродукції фоноґрафу було неможливо, коли не було крітерії, при якім напруженю машинки пісня була співаком співана до фоноґрафу. Недостачу сю однак можна би при евентуальнім дальшім збираню пісень на фоноґраф легко усунути, приймивши певне стале напруженє машинки при продукції і репродукції. Тому я по можности тільки в приближеню міг узгляднити висоту співу та означити темпо[1]).

Друга найважнійша справа, на яку прийшлось менї звернути пильну увагу при редаґованю сього збірника, була справа упорядкованя і подїлу списаних мельодій. Усї дотеперішні збірники словянських нар. пісень із мельодіями від найдавнїйших в родї Лїпінського до найновійших, видаваних науковими Академіями — на скілько знаю, -- подають мельодії як pendant до текстів пісень і порядкують матеріял після тексту. Але легко зрозуміти, що така засада подїлу пісень часто стає в практицї поверховна і одностороння, бо коли основою подїлу мусить бути типічність пісень, то на неї в рівній мірі складає ся текст і мельодійна форма піснї, два нерозлучні її елєменти[2]). Річ певна, що зміст пісень уже з самого почину твореня пісень примінює собі певні ритмічно-мельодійні схеми і вибиває на них специфічні своєрідні прикмети; але звязь змісту з пісенною формою хоч і тїсна, не всюди рівна, та наслїдком довговікового не зовсїм рівномірного розвою обох елєментів пісень, форми і змісту, наслїдком твореня і примінюваня нових текстів до старих ритмічно-мельодичних форм пісенних і на відворот, далї наслїдком усвоюваня чужих форм і тяглої ендосмози між формами подібних і чужих собі типів[3]), — звязь ся в поодиноких примірах значно затрачує ся і обмежує ся тільки до деяких загальних

[1]) Темпо пісень означував я по більшій части ґенерально в приписках при кінцї, щоб не повторювати означеня того самого темпа у многих варіянтах схожих пісень, співаних усе одностайним, шабльоновим ладом. Поодиноко означив я темпо тільки в піснях, що виявляли більш індівідуальну фізіономію.

[2]) Не забуваймо, що всякий подїл і клясіфікація творів природи, якими є й народнї піснї, на певні типи і роди буде все чимось довільним, бож спільні прикмети не все виступають у купі у всїх творах одного типу, а деякі натомісь являють ся спільні многим творам ріжних типів, — отже дїло в тім, щоб віднайти як найбільше прикмет, потрібних для означеня певного типу.

[3]) Диви низше ст. XII.

типів пісень, (як пр. весільні, колядки), — які по змістови, формі, походженю і обставинах, в яких співають ся, творять виразно типічні ґрупи, що від разу відбивають від инших. Але навіть в тих випадках форма є певнїйшою крітерією типічности даної пісні, ніж зміст[1]), бо форма була і є все консервативнїйшим елєментом. Та поза тими родами пісень є ще велика сила пісень, що складають найбільше число в кождім етноґрафічнім збірнику, — як пр. (по змістови) пісні історичні, баляди, суспільно-побутові і ин., які дуже значно ріжнять ся змістом, походженєм, віком і типовою формою. Коли б серед них перевести поділ по змістови — як се і роблять етноґрафи[2]), — се по моїй думці значить не то абстраґувати, але знехтувати типічні прикмети сих пісень. Тому й я, маючи діло спеціяльно з матеріялом мельодійним, поклав собі зробити збірник по можности пригідним для перегляду типових форм народнїх пісень, і впорядкувати матеріял для сеї цїли.

Виходить із висше сказаного, що я мусів перш усього виділити по змістови і формі під кождим оглядом типові пісні, як головні ґрупи. В такі ґрупи увійшли: пісні обрядові (весільні, обжинкові, колядки, щедрівки, веснянки і гагілки), далї пісні танкові і споріднені; нарештї пісні напливові, чужо-племінного і культурного походженя. Міг би я був хиба ще виділити зовсім в окрему ґрупу пісні іграшкові і шутливі, та що в них мусіли б містити ся також гагілки і деякі весільні[3]), а з другого боку деякі з них були близько схожі з танечними, то я розложив їх між згадані посвоячені роди пісень[4]). Лишилась менї ґрупа пісень числом більша, ніж усї иньші разом (ч. 217—1018), серед яких уже годї було віднайти виразні типові ріжниці заразом і у змісті

---

[1]) Прим. „весїльними“ піснями по змістови називає нарід звичайні танкові коломийки або жартливі пісні, як: „Та внадив ся журавель“, про „Комаря“ (диви збірку пісень Рубця ч. 53 сл.).

[2]) Не згадую вже про куріози, які виходять через те у о. Бажанського, але не богато краще стоїть справа і в деяких справдї наукових збірниках, де мельодія висунена на перший плян, а проте поділ оперто на змісті пісень пр. у Кольберґа, або у гарній збірці моравських пісень Бартоша-Янача.

[3]) ч. 133—138.

[4]) Не виділив я також пісень колискових, яких впрочім взагалї дуже мало. У специфічній формі появляють ся вони тільки на Лемківщинї (ч. 1416 сл.) та на Покутю (ч. 409—410). Впрочім у всїх иньших областях східньої Галичини колискові пісні ідентичні зі схемою ч. 893 сл., і навіть переймають ся з чужим текстом (ч. 801, 803).

і у формі[1]). Ті пісні обняв я загальним іменем пісень звичайних, в які входять по змістови пісні суспільно-історичні, баляди, любовні, семейні, колискові і иньші побутові. Серед них потім, як і між піснями иньших названих типів, не міг я вже брати основою поділу зміст пісень (який часто виступав невиразно, дволично), а оглядав ся вже на форму, яка явилась ліпшою крітерією їх окремішности.

А що на форму нар. пісні складає ся схема вірша певним числом складів і відповідна мельодія, — то я, вірний засаді нероздільности тексту пісень від мельодії, мусів звернути передівсім увагу на ритмічну сторону у формі пісень, т. є на елемент спільний текстови й мельодії[2]). Взявши отже ритміку пісень основою порядкованя мельодій в поодиноких відділах, мусів я все звертати думку на подвійний вид її, то є в числї складів тексту і у властивім ритмі, який виявляв ся в мельодійній метричній схемі і її наголосах. Маючи на оці ті два складові елементи ритмічної форми пісень, зазначував я для ліпшого перегляду на чолї кождої ґрупи пісень, що становили окремішну ритмічну схему, їх ритмічну будову з одного боку числом складів у „колїнах“ стиха, з другого боку ритмічною схемою періодів мельодії в нотах. Та що для того самого числа складів можуть бути ріжнородні мельодійно-ритмічні періоди, залежні від числа і якости колїн стиха і розміщеня їх наголосів, і на відворот стихи з ріжним числом складів мають у данім випадку подібну мельодійну схему і можуть вмі-

---

[1]) Звязь тексту з певними схемами істнує; приміром історичні і баляди виказують частїйш усього в нашій збірцї рецитовану схему (8+8) або (8+6). Але ся звязь не ексклюзивна і знївельована ріжними иншими текстами.

[2]) З першу при самім починї своєї роботи задумав я порядкувати пісні на основі мельодичного строю починаючи з 2-тонних, до таких, яких звукоряд переходить кварту, квінту, октаву і т. д. До того склонювала мене думка про теорію повставаня мельодії на основі розширюваня звукоряду (Сокальський, Р. м., мельодика). Але не вдовзї пересьвідчив ся я серед роботи, що таке порядкованє спровадило би крайню сумішку форм пісенних, бо звукоряд тепер у поодиноких випадках являєть ся часто чимось випадковим, а творенє та перетворюванє форм виступає далеко виразнїйше і наглянїйше на тлї елєменту ритмічного, цїж виключно в тональній структурі. Вибравши отже ритмічну будову головною основою подїлу пісень, не міг я очевидно звертати рівночасно увагу на їх мельодичний стрій. Я узгляднив його лише в дрібних межах, при порядкованю ідентичних ґруп і схем ритмічних, пр. при коломийках (8+6) і деяких одностайних формах весїльних (5+5)+7, і ин., які можна було порядкувати виключно після тональної будови.

стити ся в рамки тої самої мельодії, — то я знаходив ся нераз у труднім положеню, щоб з одного боку перевести поділ консеквентно, з другого ж боку не попасти в справжній лябіринт чисел, та замісь улекшеня ще більше не замотати перегляду матеріялу, вже й так собі скомплікованого. Щоб уникнути сего, як і частого повторюваня тих самих знаків і чисел, старав ся я підібрати як найпростїйшу і найпрактичнїйшу систематику: я йшов усе від однородного і простого до ріжнородного і зложеного, улекшуючи собі значенє мельодійних ріжниць рівночисельних груп одної піснї ріжними черенками (пр. 6, 6 6' і т. д.) і відсилачами до ідентичних мельодійно-ритмічних схем в попереднїх мельодіях. Що мимо моєї щирої волї не всюди може перегляд переведено так, як я сего бажав, то се прошу оправдати з одного боку новістю такої роботи і великою ріжнородністю наших пісенних форм, як із другого боку тим, що всякий поділ і схема тільки до певної міри дасть ся приміпити до таких органїчних творів, як народні мельодії та серед яких точних границь, головно ж між дрібнїйшими родами перевести годі, тим більше, що всї форми пісенні находять ся ще й нинї в плавній стадії постійної трансформації і еволюції та взаїмної ендосмози. Тому й деколи справдї трудно було точно і певно означити властиву ритмічну норму піснї, що хиталась між двома подібними схемами[1]), або й навіть її типічність, що виступала (особливо в інтерпретації співака) невиразно[2]). З огляду на се прошу про ласкаву вибачливість для себе в тім може не так мудрім, як скрутнім дїлї.

Піснї з Лемківщини додаю в окремім відділї при кінцї не так з огляду на їх льокальне походженє і мову, як ще більше тому, що по своїх типових формах і загальнім характері мельодій так сильно відбивають від иньших галицько-руських, що нїяк не далиб ся були вмістити між ними, і так чи сяк мусїли б становити окрему групу. В додатку при кінцї збірки помістив я кілька варіянтів, що відносять ся до попереднїх пісень збірки та прийшли менї з ріжних причин пізнїйше під руку, а були надто цїкаві, що годї їх було викидати.

---

[1]) Пр. ч. 53, 61, 779 і ин.

[2]) Ся трудність була власне в означеню деяких пісень немов танкового типу (пр. ч. 278—9, 1229—1253), які з рівним правом можна було зачислити до пісень звичайних, залежно від того як були інтерпретовані співаком та залежно від змісту й загального характеру.

Не хочу на тім місці подавати ніякої характеристики галицько-руських пісень[1]), подаю лише кілька дрібних заміток і спостережень, які насунулись менї безпосередно при самім списуваню і редаґуваню матеріялу, та які здають ся менї актуальними і пригідними для дальших систематичних дослідів на полї нашої музичної етноґрафії.

Коли б хто хотїв знайти в тім збірнику велику силу гарних і оріґінальних мельодій, якими славить ся укр. руський нарід, може трохи і завів би ся, бо мельодії ті в значній части доволї одностайні і вбогі. Се впрочім почуєш нераз від Українців, що наші галицькі мельодії супроти українських „розкішних“, „широких“ мало розвинені та „короткі“. Се безперечна правда; тільки ж висловлюючись більше точно та дефінїтивно, скажемо: в переважній части галицьких пісень мелїчний елємент більше звязаний та безпосередно залежний і условлений складочисловою ритмікою тексту, та тим меньше самостійний, чим у піснях українських, в яких мельодія навіть у строго-ритмічних (виразно-тактових) формах еманципуєть ся від (рецитованої) ритміки тексту, розвиваючи собі відмінну, самостійну, хоч правильну метричну схему. Се найкрасше можемо сконстатувати при порівнаню двох подібних варіянтів мельодії з Галичини і з України, які одначе на жаль подибують ся доволї рідко[2]). Галицькі піснї мають загалом узявши більш рецитовану ритміку і залежну від рецитації, в якій мелїзмати[3]) розвивають ся головно лиш на кінцї періодів. При тім з боку чисто тонального галицькі піснї в зрівнаню з українськими являють ся теж монотоннїйші, обертають ся в обмежених строях і держать ся

---

[1]) Деякі дрібні поміченя що до поодиноких родів пісень та їх характеру відложив я до приписків при кінци.

[2]) Мельодії українські, ідентичні текстом або подібні змістом, являють ся звичайно як по ритмічній, так по тональній фізіономії не так відмінами, як зовсїм иньшими типами мельодій (Cf. Ой морозе ч. 775—778, а в Збірничку Хведоровича ч. 42, Гей гук мати 894—895, а у Лисенка (Quodlibet I), Про Бондарівну 682—683, 740 а у Лис. Збірник укр. піс. III, 5 і ин.). Деякий виїмок становлять піснї обрядові (весїльні, гагілки), хоч і вони відбивають значно від наших. З пісень звичайних подибуєть ся в збірниках українських дуже мало таких, які можна б уважати хоч трохи схожими варіянтами наших пісень, анальоґічних текстом. (Прим. Стоїть явір ч. 667, 672 — cf у Хведоровича ч. 67). Та тим не меньше в однім як другім разї можемо дуже добре провірити висше зазначені мною ріжниці в характері наших та українських мельодій.

[3]) Головно ж протяганя та кольоратури.

лиш **головних** інтервалів та несьміло від них віддалюють ся, немов би вухо бояло ся втратити їх. Тому й періоди мельодій українських здають ся і є фактично **довші** і **ширші**, а ціла будова **тонально** і **ритмічно сьмілійша**, **художнійша**. По всьому отже **українські** пісні виявляють **висший**, культурнійший ступінь розвою музики народньої, ніж галицькі, а тим самим український племінний елємент являє ся музикальнійшим від галицького.

Та коли б ми на сій основі хотіли заключати, що галицько-руські мельодії не представляють для етноґрафів особлившої вартости, ми допустили б грубу помилку. Навпаки — позволю собі сказати, що вони як раз для **дослідників етноґрафічної музики** мати муть хто зна чи не більший інтерес, ніж пісні російської України. І то з **многих оглядів**, а хоч би навіть як раз задля низшої музикальности галицько-руського населеня.

Бо як се річ уже нині певна і доказана, що „музикальність" даного племени виявляє ся не так у первісних, сталих оріґінальних здібностях, як у їх скорім розвою, а заразом у скорій аперцепції та засвоюваню чужої музичної культури, — а „немузикальність" виражає ся у певній заскорузлости в тих самих первісних формах, — так і в тім разї по всьому видно, що „роскішні" мельодії музикальних Українців супроти деяких справді „монотонних"[1]) галицьких являють ся на скрізь модерними, поступовими, які **попри всї свої оріґінальні прикмети** стоять близше музичної культури [2]) та переняли з неї **далеко більше**, ніж наші галицькі. Але як раз тому названі галицькі мельодії і то з усїми припадковими і ґенеральними фальшами та иншими недомаганями творити муть цїкавий матеріял для пильних збирачів і дослїдників „первісних" народнїх мельодій в роді проф. віденського унїверситета Валяшека і инших, які нераз немов жалують ся на те, що в Европі вже й слїду нема „прамельодій", та все звучить уже „модерно"[3]).

---

[1]) Прим. гуцульських, деяких лемківських та бойківських.

[2]) Головно ж італїйської, яка від XVII віку сильно розвинулась по всїй Українї (а опісля і в Москві) дорогою церковного співу, в якім аж до початку XIX в. італїйська школа удержала свою силу. Впрочім сильний вплив італїйської музики на Українї слїдний хоч би у великій популярности італїйських опер із доби Россінього, далеко більшій, ніж у Галичинї.

[3]) **Walaschek**, Anfänge der Tonkunst, ст. 65.

Се один мотив. З другого ж боку — східна Галичина, як західна окраїна укр. руських земель, під оглядом ґеоґрафічним і племінним доволї ріжнородна, ще й до того окружена з заходу і полудня чужими і дуже ріжними племінними елєментами — творила і творить пригідний ґрунт для перехрещуваня ріжних осередкових і внїшних впливів і тому на своїм розмірно невеликім просторі виказує (подібно, як у мові) не тільки в подрібних прикметах, але й в основі мельодій значні етноґрафічні ріжниці — мабуть далеко більші, нїж російська Україна[1]).

Найяркійше зарисовують ся ріжниці між мельодіями галицького Поділя, які (особливо в Збаращині і Залїщиччині)[2]) найбільше зближені до українських, — і мельодіями карпатського Підгіря, в якім виступають на обох боках дві ріжні фізіономії, то є пісні Покутя (і Гуцульщини) та Лемківщини; останні прихилюють ся, (головно ритмічною формою) до словацько-польського типу. Меньше виразно виступають ріжниці між піснями самого Поділя, хоч і тут годї заперечити сильних нюянсів. Одначе я застерігаю ся проти сего, буцїм би ся загальна клясіфікація, зроблена мною майже виключно на основі пісень сеї збірки і деяких инших помічень, була як раз найвідповіднїйша та міродайна в поодиноких випадках; навпаки, я маю із порівнаня пісень самої ж збірки явні докази, що справу сю треба трактувати обережно, а ще обережнїйше пояснювати. І так прим. я завважив, що сливе кождий повіт, навіть нераз околиця, одна ґрупа сіл, або й одно село виявляє свою більше або меньше виразну, окрему фізіономію у піснях; що нераз села близькі собі (пр. Стецева, Серафинці, Микуличин) майже прінціпіяльно ріжнять ся основою і прикметами мельодій, так що нераз пісні далеких повітів (пр. Залїщики, Бережани, Броди) виявляють у загальному характері більшу схожість із собою, нїж сусїдні. Треба тямити, що на сї ріжниці характеру мельодій складаєть ся цїлий конґльомерат найріжнороднїйших, нераз противних собі впливів, внутрішнїх і внїшнїх, орґанїчних і штучних, поверхових, загальних, льокальних, племінних і культурних. Що йно тоді, як усї ті чинники все мати мемо на увазї, могли б ми, і то на основі далеко повнїйшого

[1]) Можливо, що ті ріжниці зарисували ся б і між самими мельодіями ріжних областий російської України, коли би з них усїх списати повнїйший матеріял, нїж дотепер, з точним означенєм походженя пісень. Поки що одначе всї пісні в українських закордонних збірках виказують доволї одностайний характер.

[2]) Диви ч. 283, 1018 і додаток.

матеріялу пісенного, ніж отсей, утворити собі який такий образ сеї пестрої мозаіки, якою являєть ся під оглядом пісенним галицька теріторія, та порозуміти і пояснити поодинокі пісенні форми, їх взаємини, їх загальні і виїмкові признаки в мельодії і ритміці і т. д. Поки що мушу обмежитись тут до кількох найзагальнійших уваг:

З племінних впливів найбільше розгалужений і найвиразнійше зарисовуєть ся вплив етнографічних мельодій польських, які в первіснім або перетвореним виді співають ся по многих селах галицького Поділя, а в части і Підгіря, та які впливають на творенє форм мішаних, посередніх, про що скажу ще низше. Побіч сего вплив словацько-мадярський аж надто виразний у ритмічно-мельодійних прикметах лемківських пісень.

Кольпортерами культурної галицької музики, — як про се сьвідчать многі напливові пісні в відносних відділах при кінці збірки, — є передівсім церква і школа та витворена тими інституціями письменна і півписьменна інтелїґенція, далї сільське дворацтво з останками „балаґульщини" та міський пролєтаріят і рекрутчина.

Річ ясна, що ті ріжнородні етноґрафічні, а особливо культурні музичні впливи, які несуть зі собою чимало сьмітя та відпадків, не дуже корисно, як усюди, відбивають ся на питомій народній творчости, яка нераз із трудом намагає до них заакомодувати ся та через те тратить усю питомість і оріґінальність. Тому й не диво, що напливові окази являють ся нераз у карикатурнім виді. Вплив церковний, який вносять головно церковні хори по селах, слїдний не так популяризацією церковних пісень (яких взагалї, не згадуючи коляд та пісень дїдівських, не чути між народом), а в більше або меньше виразній дяківській манєрі деяких або й усїх співаків у селї. В деяких селах (прим. Підберезцї і ин.), де цвите здавна церковний хоральний спів, доходить вона до того, що заставляє співаків навіть щиро народні пісні модулювати наскрізь церковним ладом (ч. 1434).

Крім сего вплив сїльської нашої і польської інтелїґенції і псевдоінтелїґенції слїдний у піснях полїтично-суспільного змісту, пропаґованих тенденційно між народом[1]), у сентиментальних двораценьких польського і руського тексту[2]), вкінці у „дяків-

[1]) Диви ч. 637—639, 1327—1332 і приписки.
[2]) Ч. 1340—1343 і 1397—1399.

сько-школярських, жартливих парафразах любовних і инших пісень[1]). Також місто кольпортує свою культурну музику, що правда найгіршого сорта, бо у формі оперетково-тінґлевих відпадків, продукованих чи репродукованих усякими захожими музикантами[2]. Найсильнійшим посередником сего впливу є рекрутчина, що вводить ще крім того чужі чесько-словацькі (особливо ж маршові) мотиви пісень, культивовані офіціяльними рекрутськими хорами. Через те і всї новійші оріґінальні рекрутські пісні виказують уже більше „модерний“ характер.

Загалом одначе мельодії культурного походженя або впливу творять поки що значну меншість супроти консервативно-народних і являють ся в більшім числї тільки близько великих міст, пр. у львівськім повітї.

Не можна одначе загально осуджувати культурний вплив як шкідливий. Що нарід галицько-руський потрафить влучно усвоїти своїй творчости і смакови всякі кращі культурні впливи, і перетворити їх зовсїм оріґінально, про се сьвідчать отті всї новійші, більше розвинені форми пісенні без сумнїву культурного впливу, які про те серед народу принялись і свобідно розвинулись у многих ріжних та все оріґінальних і живих відмінах[3]).

Етноґрафічний вплив польського племени, що дїлає розмірно найдовше і найрівномірнійше, полишив виразні слїди у областях близших західній і північній Галичині, та в околицях більше кольонїзованих. Етноґрафічні польські форми пісенні усвоїлись тривкійше і більш орґанічно, нїж культурні. Випливом сеї довгої ендосмози є з одного боку пісні з звісним польським текстом і мельодією[4]), що співають ся в згаданих областях поруч своїх, або частійше пісні з таким же текстом і вже зміненою, або й зовсїм ново скомпонованою, типово українською мельодією[5]), або нарештї пісні зі звісним укр. текстом та приміненою до него польською (мазурковою, чи

---

[1]) Ч. 1325—1326, 1333—1339 і 1342—1349.

[2]) Ч. 1400—1402.

[3]) Сюди належать передівсїм пісні ч. 971—983, 1003—1012 (т. зв. „колїсцеві“ форми), які безперечно розвинулись у народї під культурним впливом. Іще Головацький причислює пісню „Будь ми здоровая, ти дївчино моя“ до пісень „образованого сословія“. Та про те варіянти ті належать до найкрасших, і уже вповнї орґанічно усвоєних народови.

[4]) Ч. 1352—1353, 1371—1386 і 1388—1390.

[5]) Ч. 1350—1351 і 1356—1362.

краковяковою)[1]) ритмічно-мельодійною схемою; — вкінці многі форми посередні з мішаним текстом і мішаного мельодійного типу.

Загально взявши, хоч не всі[2]) мельодії отсеї збірки для музика-естетика і артиста будуть інтересні, то для дослідників народньої музики, повставаня, перетворюваня під племінними і культурними впливами, міграції мельодій вони по моїй думці повинні подати богатий матеріял. Та се було б що найменьше сьміло сказати, що збірка ся вичерпує весь матеріял галицьких нар. мельодій, або бодай його усі знаменні, типові оказн. Навпаки, серед своєї роботи я набираю чим раз більше пересьвідченя, що форми народньої музичної творчости невичерпані (хоч би тому, що вони все жиють, розвивають ся та переображують ся), та що при новій поїздці навіть по тих самих селах зібрано би зовсім новий матеріял; а кожде нове село, з якого доси пісень не записано, дало б (як показують деякі додані мною приміри в додатку) нову несподіванку. Тому сю збірку як по матеріялї, так і по недосьвіднім редагованю треба вважати що йно починoм того рода етнографічної роботи.

Львів, 20 жовтня, 1906.

Станїслав Людкевич.

---

[1]) Ч. 1253 і 1387—1387в.

[2]) Годї впрочім не признати, що між піснями збірки подибують ся нераз на кождій стороні пісні, що орігінальністю і своєрідною красою зовсїм не уступають українським, пр. ч. 310, 367, 509—513, 648, 700, 722, 737, 748, 761, 811—812, 815—816, 832, 840—844. Тут належать особливо многі новійші форми пісенні згадані мною висше (Примітка 2 до ст. XVII) пр. ч. 978, 986—987, 1017—1018 і ин.

РЕЄСТР

СІЛ І ПОВІТІВ, З ЯКИХ ЗІБРАНО МАТЕРІЯЛ ПІСЕННИЙ СЕГО ЗБІРНИКА.

	Повіт:		Село:	Ч. пісень:
I.	Бережани	1.	Жуків	1
		2.	Куропатники	8
		3.	Мечищів	15
		4.	Стратин	35
II.	Бібрка	5.	Гринів	25
		6.	Коцурів	23
		7.	Сернки	2
III.	Броди	8.	Берлін	8
		9.	Висоцко	22
		10.	Рожнів	37
		11.	Топорів	31
		12.	Трійця	21
IV.	Городенка	13.	Серафинці	45
V.	Городок	14.	Вовчухи	35
VI.	Грибів	15.	Берест	9
		16.	Більцарева	7
		17.	Богуша	13
		18.	Королева	1
VII.	Добромиль	19.	Тростянець	2
		20.	Пяткова	6
VIII.	Заліщики	21.	Добрівляни	46
		22.	Лисівці	37
		23.	Печарне	21
		24.	Торске	2
IX.	Збараж	25.	Лубянки	2
		26.	Шельпаки	3

Повіт:		Село:	Ч. пісень:
X.	Золочів	27. Скнилів	10
XI.	Камінка	28. Нагорці	15
		29. Оглядів	6
XII.	Кросно	30. Бортне	8
		31. Крампна	7
		32. Поляни	51
XIII.	Львів	33. Гряда	129
		34. Дорошів Великий	40
		35. Запитів	31
		36. Любінь Малий	44
		37. Малехів	41
		38. Поршна	59
		39. Підберезці	49
		40. Ременів	43
		41. Рісна Руска	56
		42. Сіціхів	27
XIV.	Надвірна	43. Микуличин	23
XV.	Перемишль	44. Пикуличі	2
XVI.	Перемишляни	45. Дунаїв	51
		46. Плетеничі	29
		47. Поточани	25
		48. Утїховичі	17
XVII.	Рава Руська	49. Тенетиска	29
XVIII.	Рогатин	50. Язлівці	1
XIX.	Снятин	51. Волчківці	13
		52. Орелець	10
		53. Стецева	43
XX.	Стрий	54. Дашава	44
		55. Джулин	36
		56. Дулїби	39
		57. Завадів	6
		58. Лисятичі	34
XXI.	Тернопіль	59. Драгоманівка	1

З повітів: Грибів і Кросно походять пісні лемківські, поміщені окремим відділом при кінці збірки. Мельодиї з сіл під ч. 7, 8, 19, 20, 25, 26, 29, 30, 44 списані не з фонографу, а передані мені, або записані мною безпосередно.

ПОЯСНЕНЯ
ДЕЯКИХ ЗНАЧКІВ І СКОРОЧЕНЬ У НОТАХ.

Менші ноти: 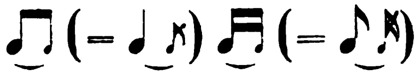 означають прикраски і сполученя нот, які в співі виходять слабше, ніж головні тони.

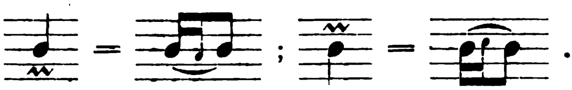

= наголос на другім складі 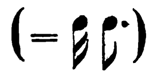.

γ = віддих, або мала неозначена павза.

Ноти в скобках | ♩ | вийшли у фонографі нечутно і лише здогадні.

Павзи в скобках | 𝄾 | , | 𝄽 | непевні що до свого ритмічного значіня.

Подвижники та бемольки в скобках | ♯ | , | ♭ | на початку нотної системи, або при поодиноких нотах означують, що тони, до яких відносять ся, є непевні, хитливі що до своєї висоти. (Диви передмову ст. VII, прим. 1).

Подвійні ноти [1]) писані в протилежний бік означують ріжні варіянти від двох співаків (зі знаком *в*), — або відміни при другій строфі зглядно при репетиції (зі знаком: 1 стр., 1. — 2 стр., 2)

---

[1]) В ч. 286 і в колядах церковних (ч. 1323—1324) подвійні ноти означують мельодії співані з підголоском (двома співаками). Підголоски в Галичині належать однак до виїмків.

Лінійка від (малої) ноти до співзвука (д, й, н, м) в тексті означує, що співзвук сей має значінє перехідного тону. При співзвуці чути тоді глухий самозвук, який уможливлює звучність співзвука як тону. (Cf. ч. 761, 924, 940 і ин.).

г в тексті (ч. 21) означує неясний фонольоґічний звук, який являє ся деколи на початку періоду пісні, коли співак, інтонуючи, хоче немов найти тональну підставу для голосу.

А. ОБРЯДОВІ.

1) Обжинкові.

Ґрупи ритмічні: 7 = 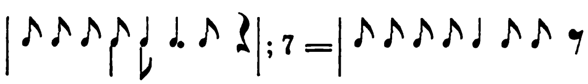

($\overset{8}{7}$ + 7)
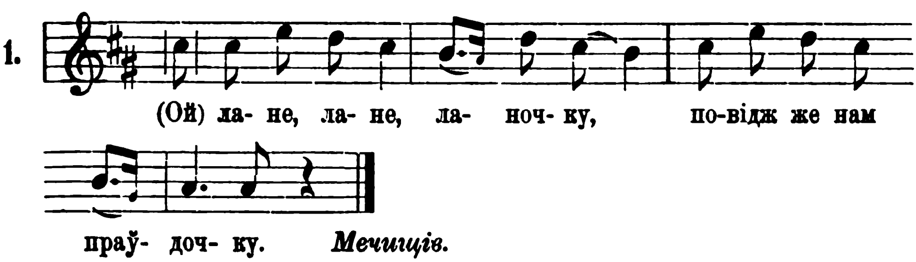
Мечищів.

(7 + 7 + 7); (7 + 7) + (7 + 7).
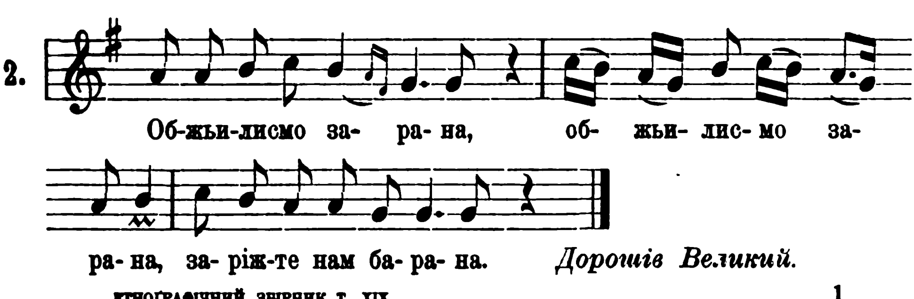
Дорошів Великий.

3.

Мі-сьи-цьу на-ро- жей-ку, Мі-сьи-цьу на- ро-жей-ку
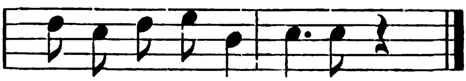
сьві-ти нам до- ро- жей-ку! *Дорошів Великий.*

4.
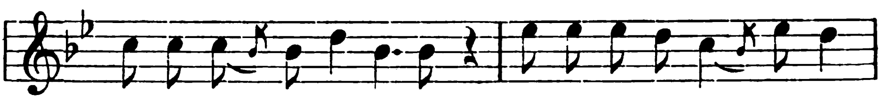
Пе-ре- пе- лонь-ко сы-ра, пе-ре- пе-лонь-ко сы-ра,
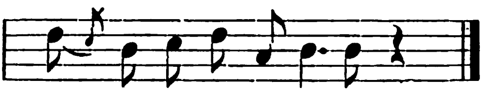
деж ти бу-деш сы-ды- ла? *Волчуги.*

5.

Пе- ре- пе-лонь-ко ма- ла, пе- ре- пе-лонько ма-ла,
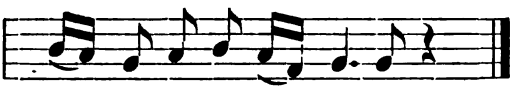
деж ти бу-деш хо- ва- ла? *Рудно.*

6.
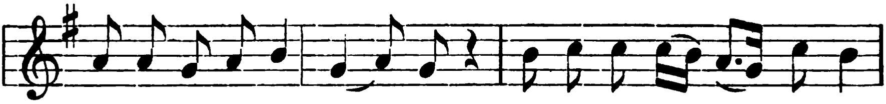
Ко-нец за- го- ну, ко- нец, ко-нец за- го- ну ко-нец,
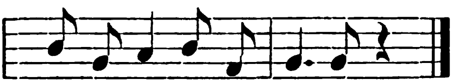
бу- де- мо не-сли ві-нец. *Поршна.*

7. 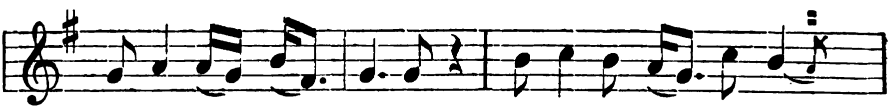

Ой гай зе- ле- нень-кий, ой гай зе- ле- нень-кий,

наш го-спо-дар мо-ло- день-кий. *Коцурів.*
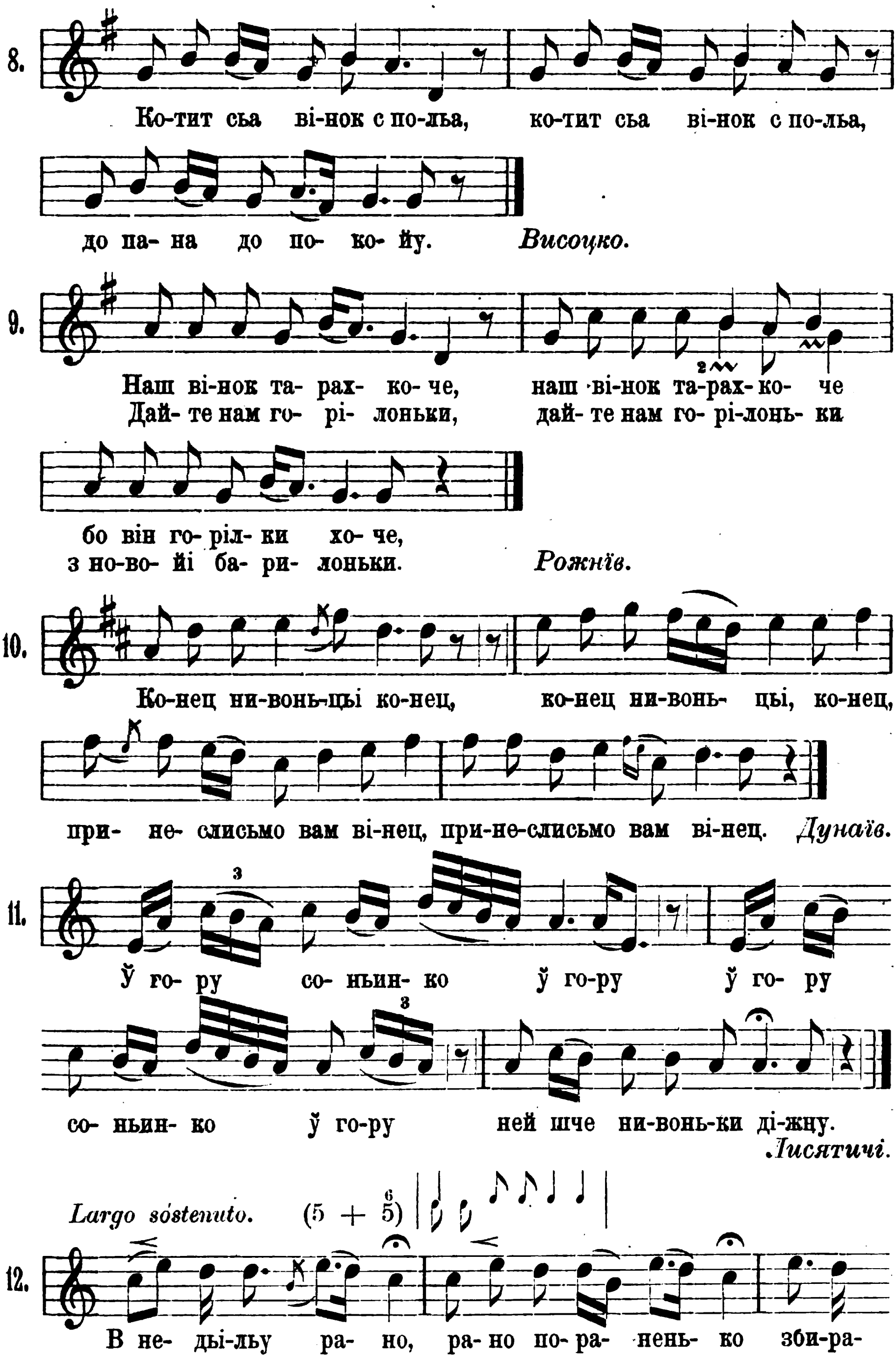
8.
Ко-тит сьа ві-нок с по-льа, ко-тит сьа ві-нок с по-льа,
до па- на до по- ко- йу.
Височко.
9.
Наш ві-нок та- рах- ко- че, наш ·ві-нок та-рах-ко- че
Дай- те нам го- рі- лоньки, дай- те нам го- рі-лонь- ки
бо він го- ріл- ки хо- че,
з но-во- йі ба- ри- лоньки.
Рожнів.
10.
Ко-нец ни-вонь-цы ко-нец, ко-нец ни-вонь- цы, ко-нец,
при- не- слисьмо вам ві-нец, при-не-слисьмо вам ві-нец.
Дунаїв.
11.
Ў го- ру со- ньин- ко ў го-ру ў го- ру
со- ньин- ко ў го-ру ней шче ни-вонь-ки ді-жну.
Лисятичі.
Largo sostenuto. (5 + 5)
12.
В не- ды-льу ра- но, ра- но по-ра- нень- ко зби-ра-
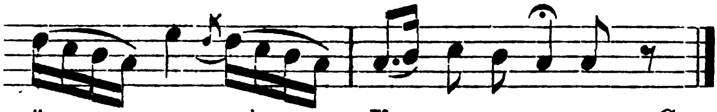
йи жен- цы Ко- ва- ле-сень-ко. *Серафинцї.*

2) Весїльнї.

(Ґрупи ритм. як ч. 2 і сл.)

13.
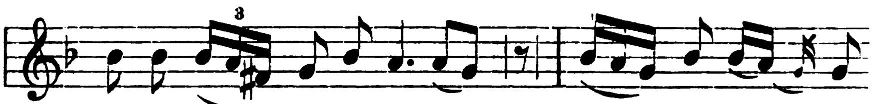
Бла-го- сло- ви нас, Бо- же, бла- го- сло- ви
І ти, Бо- жа- йа Ма- ти, і ти, Бо- жа-
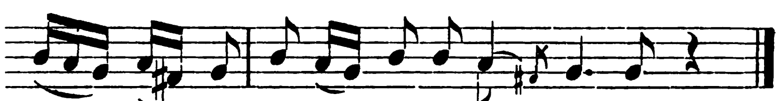
нас, Бо- же, І ти, Бо- жа- йа Ма- ти.
йа Ма- ти, ў тім до- мі за-сьпі- ва- ти. *Рудно.*

14.
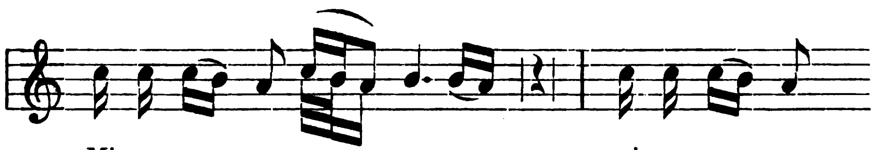
Мі-сьи-цьу на- ро- жень- ку, мі- сьи- цьу на-
жи-бисьмо не зблу- ди- ли, жи-бись-мо не

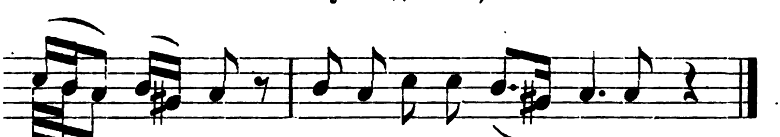

ро- жень- ку сьві-ти нам до- ро- жень-ку,
зблу- ди- лу, при-да- ніў не згу- би- ли. *Рудно.*

15.

Йі- ли па- нонь-ки, йі- ли, йі- ли па- нонь-ки,
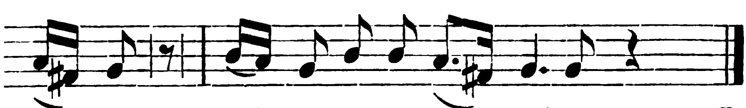
йі- ли. цы- ло- го пташка зы-ли. *Гряда.*

16.

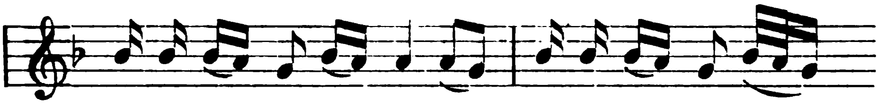

Мі-сьи-цьу йа ро- жень-ку, мі- сьи-цьу йа ро-

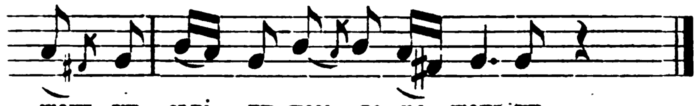

жень- ку сьві- ти нам до- ро- жень-ку.

Pісна р.

17.
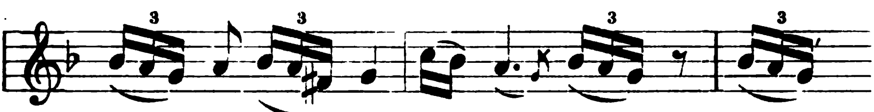
Чер- во- на- йа ка- ли- на, чер-
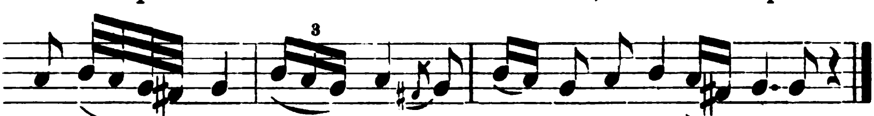
во- на- йа ка- ли- на, вік- ном сы по-хи- ли-ла.

Волчуги.

18.
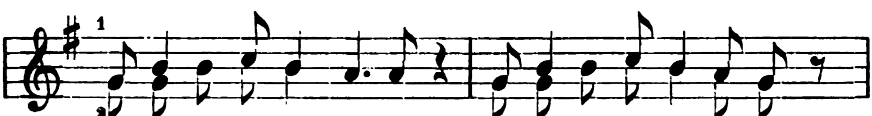
1. Пі-сла- лис-мо ўче- ра, пі-сла- лис-мо ўче- ра
2. А по ґам-бір до Ґданьска, а по ґам-бір до Ґданьска
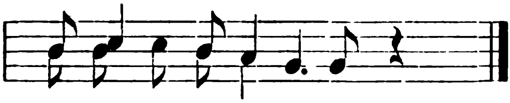
по пе- рец ді Льво-ва.
бу- де ве- че-ра пань-ска.

Підберевці.

19.

1. Здріґ- ну- ли сы сьты-ни, здріґ-ну- ли сы сьты- ни,
2. І- шче лыпше здригнуть сьи, і- шче лыпше здригнут сьи
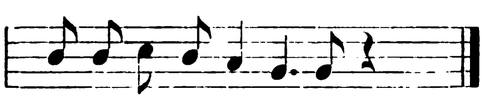
де ста-ро-стоньки сы- ли.
йак го-ріў-ки папйутсьи.

Підберевці.

20.
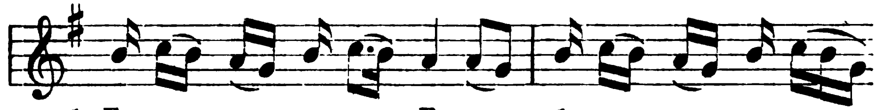
1. Бла-го- сло- ви нас Бо- же, бла-го- сло- ви нас
2. І Пре- чи- ста- йа Ма- ти, І Пре- чи- ста- йа
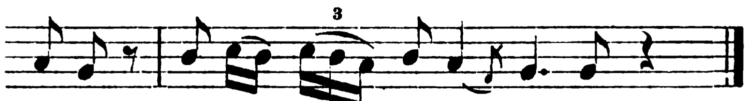
Бо-же І Пре- чи- ста- йа Ма- ти.
Ма-ти, ў тім до- му за-сьпі- ва- ти. *Дорошів Великий.*

21.
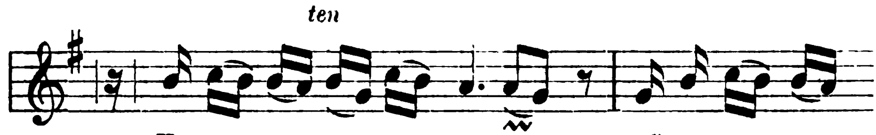
Хи-льа- ют сьи во- ро- та, г[1]) хи-льа- ют
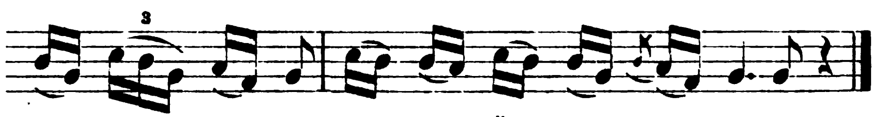
сьи во- ро- та, кла- ньа- йи сьи си- ро- та.

[1]) Гляди пояснення у вступі.

Дунаїв.

22.
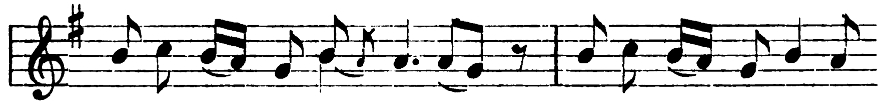
Ой бла-го- сло-ви Бо- же ой бла- го- сло-ви Бо-
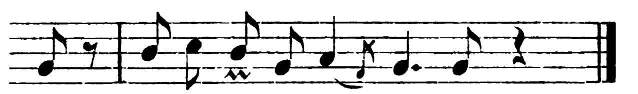
же І пре-чи- ста-йа Ма- ти. *Топорів.*

23.
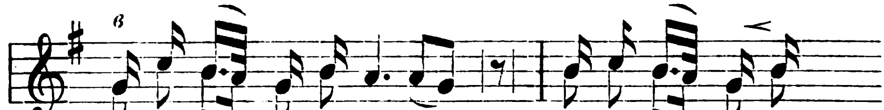
1. Ой бла- го- сло- ви, Бо-же, ой бла-го- сло-ви,
2. І Пре-чи- ста- йа Ма-ти, і Пре-чи ста-йа

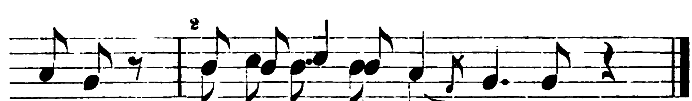

Бо- же, і Пре- чи- ста- йа Ма- ти.
Ма- ти, ві- сьі- льа за- чи- на- ти. *Висоцко.*

24.
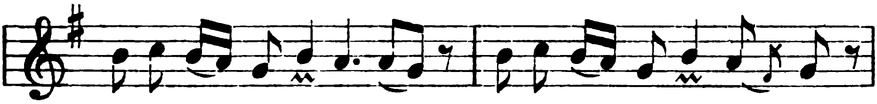
Ту-по, ко- нич-ки, ту- по, ту-по, ко- ни-ки, ту- по,

бо не- се- мо сьа с ступоў. *Топорів.*

25.
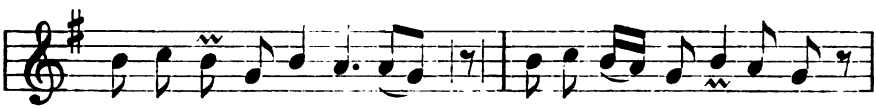
1. Па- ду йа ла- стіў-ко- йу па-ду йа ла-стіў-ко-йу
2. »Ой ма-тын-кож ти мо- йа ой ма-тын- кож ти мо-йа
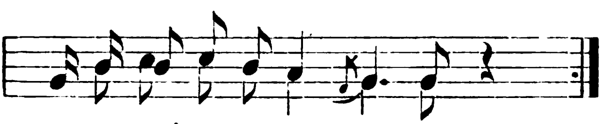
пе-ред све- йу ма-тын- ко- йу:
у- жеж бо йа не тво- йа. *Топорів.*

26.
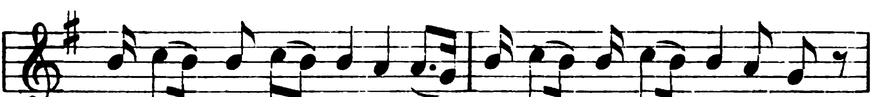
Бла-го- сло- ви Боженьку, бла-го- сло- ви Боженьку,
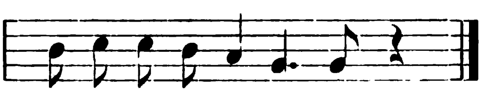
і ви, рід-ний ба-тень- ку! *Підберезці.*

27.

Бла-го- сло- ви, Бо- жень-ку, бла-го- сло- ви, Бо-

жень- ку, І ти, рід-ний ба- тень- ку. *Коцурів.*

28.
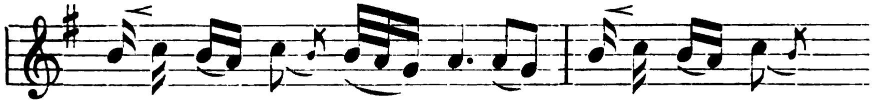
А мій ми- лий ба- тень-ко, а мій ми- лий
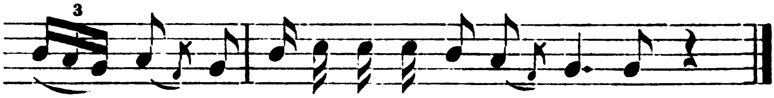
ба- тень- ко пе- ред ми-лим Бо-гом сто- йіт. *Рісна р.*

29.
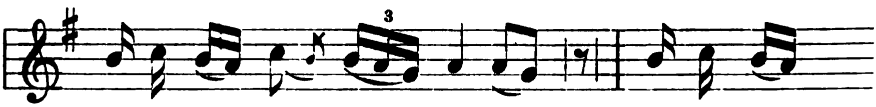
Йи там в лу- зы ка- ли- на, йи там в лу-
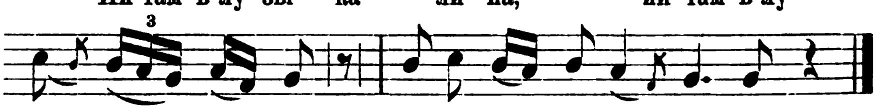
зы ка- ли- на, бі-лим цьві- том за- цви- ла.

Рісна р.

30.
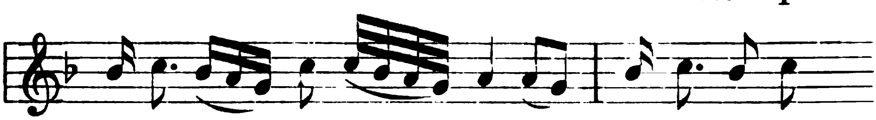
Ра-дуй сы ма- ты- нонь-ко, ра- дуй сы ма-
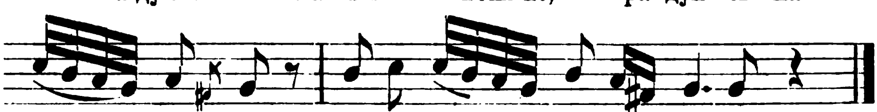
ты- нонь- ко, взьи-ло сльуб ди- ты- нонь-ко.

Рісна р.

31.
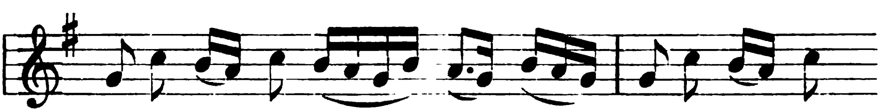
Під вік-на- ми ка- ли- на під вік-на- ми

ка- ли- на бі-лим цьві- том за- цви-ла. *Лисівцї.*

32.
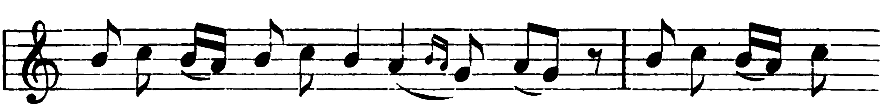
Тре-ба вінь- цьи ма-ты- нонь- цы, тре-ба вінь- цьи
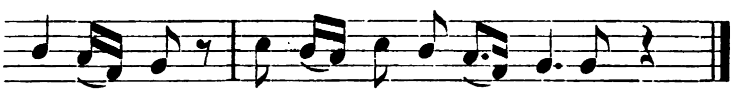
ма-тынь- цы і усьо- йі ро- ди- нонь-цы. *Стратин.*

33.
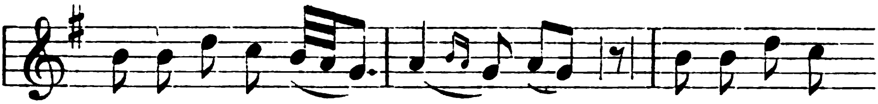
Йа уже дзвононьки дзво- ныт, йа уже дзвононь-

ки дзво- ныт, го- ло- сонь-ки за- во-дыт. *Стратин.*

34.
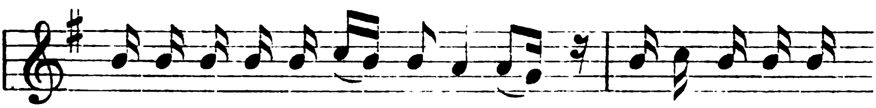
В до-ли-ну па-ньш-ки, в до-ли- ну, в до-ли- ну па-ньш-
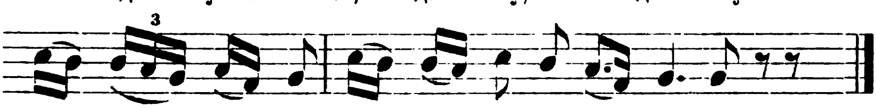
ки, в до- ли- ну по чер- во- ну ка- ли- ну.

Плетеничі.

35.
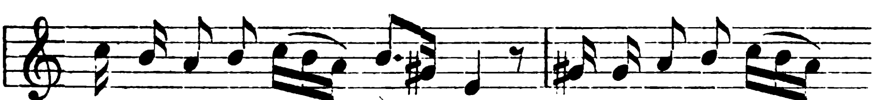
Бла-го-сло-ви Бо- жень- ку, бла-го-сло-ви Бо-
І Пре-чи-ста- йа Ма- ти і Пре-чи-ста- йа

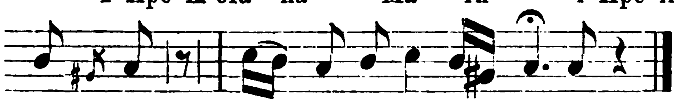

жень- ку, і ти рідний ба- тень-ку.
Ма- ти ве- сы-льи за- чи- на- ти. *Поршна.*

36.
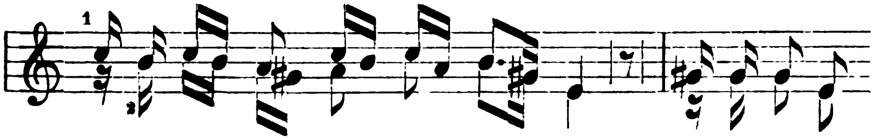
1. Там у лу- зы ка- ли- нонь- ка там у лу-зы
2. Тон- ка- йа, ви- со- ка- йа тон- ка-йа

ка- ли- нонь- ка тон- ка- йа, ви- со- ка- йа.
ши- ро- ка- йа, ли- стыч-ком ши- ро- ка- йа.

Поршна.

37.
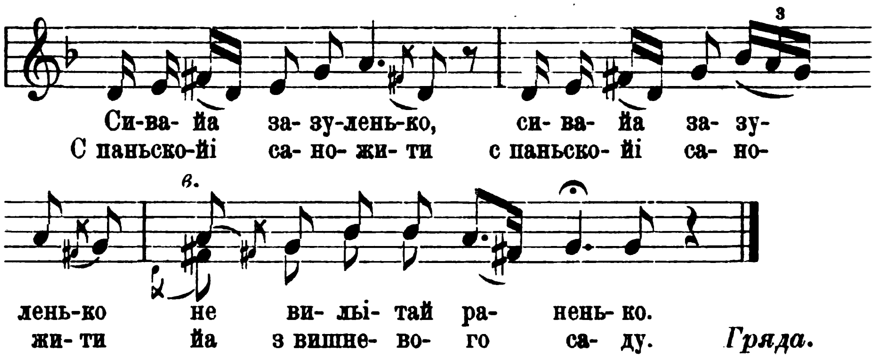
Гряда.

38.
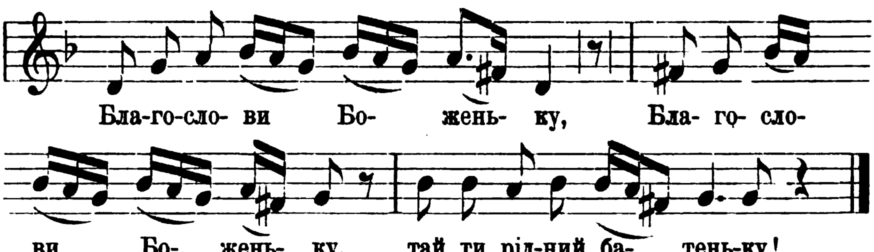
Гринів.

Largo.

39.
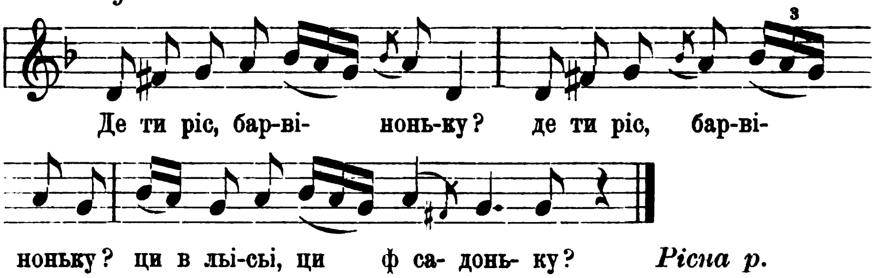
Рісна р.

40.
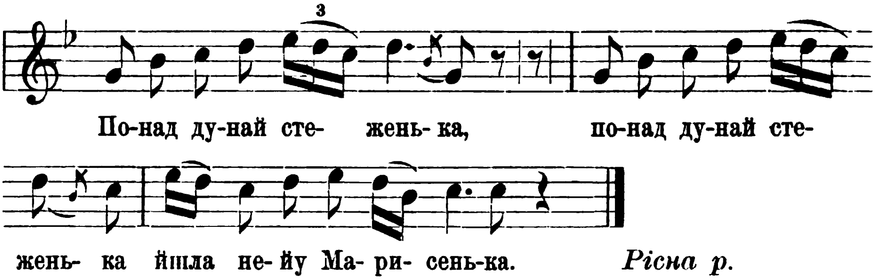
Рісна р.

41.
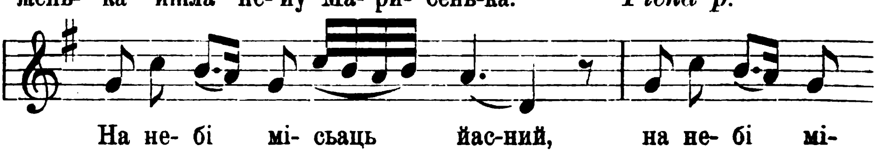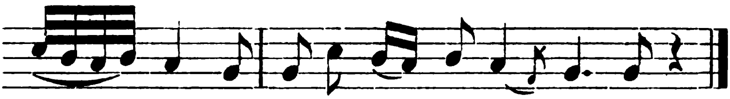
сьацць йас- ний, а наш друж-бонька крас-ний. *Височко.*

42.
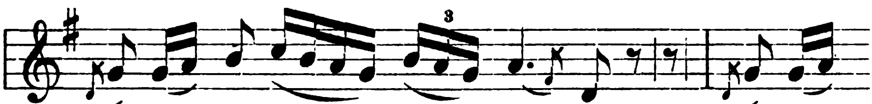
Прий-шла кни-ги- ны с се- ла, прий-шла
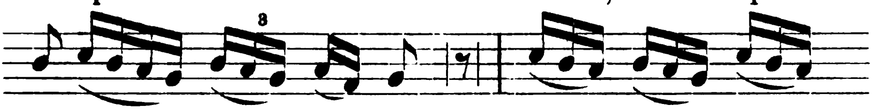
кни-ги- ны с се- ла смут- на- йа
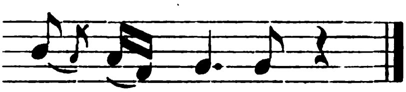
не ве- се- ла. *Гряда.*

43.
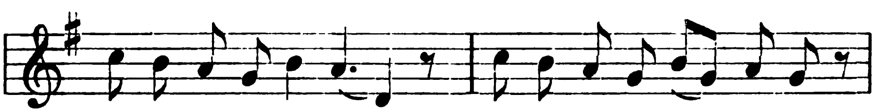
Ой бла-го- сло-ви Бо- же, Ой бла-го- сло-ви Бо-же,
І Пре-чи-ста-йа Ма-ти І Пре-чи- ста-йа Ма-ти

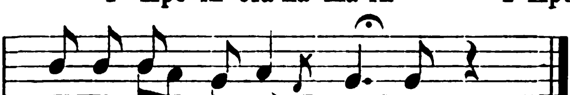

і Пре- чи- ста- йа Ма- ти.
ве- сы- льа за-чи- на- ти. *Ражнїв.*

44.

Ой бла-го-сло-ви Бо- же, ой бла-го-сло- ви Бо-же
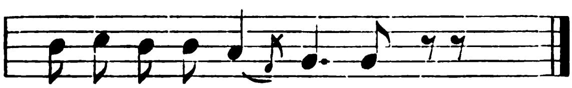
І Пре- чи- ста-йа Ма- ти. *Топорів.*

45.
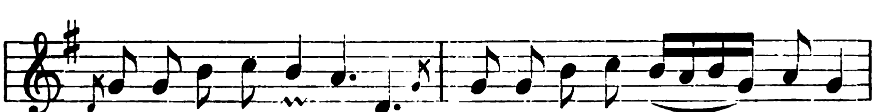
Де со-ньин-ко за- хо- дит, де со-ньин-ко за- хо-дит,
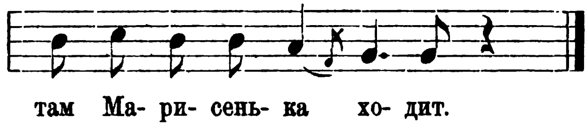
Топорів.

46.
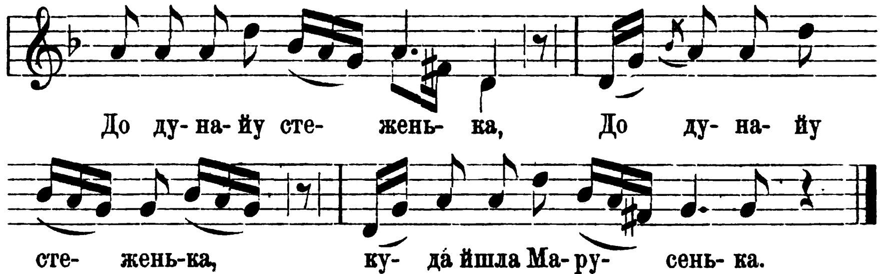
Лисятичі.

7,7 = як висше.

(7 + 7) + (7 + 7)

47.
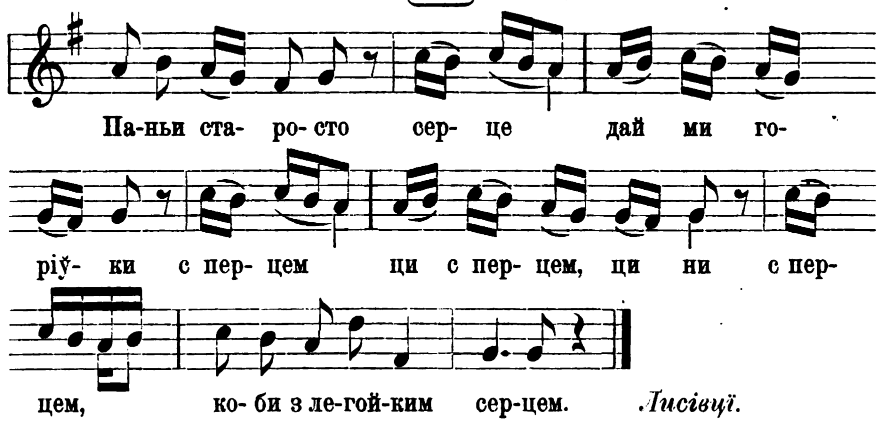
Лисівці.

(7 + 7) + (7 + 7) + (7 + 7)

48.
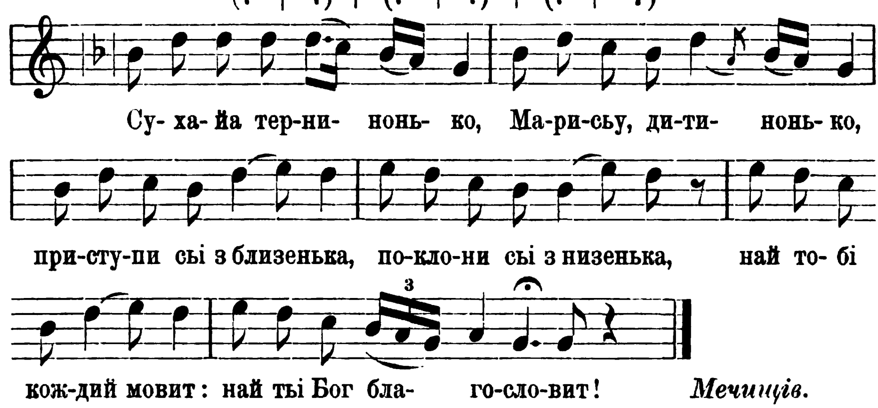
Мечинців.

7 + (7 + 7 + 7) + 7

49.
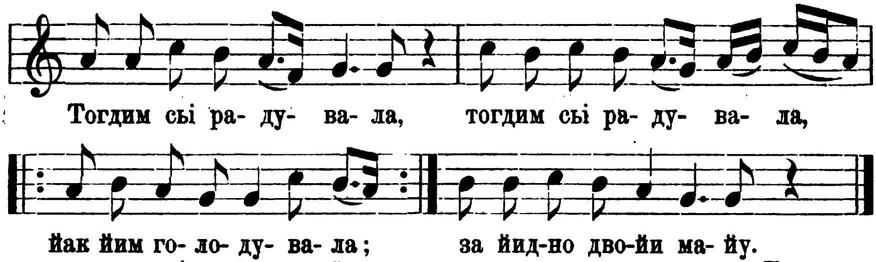
Рудно.

50.
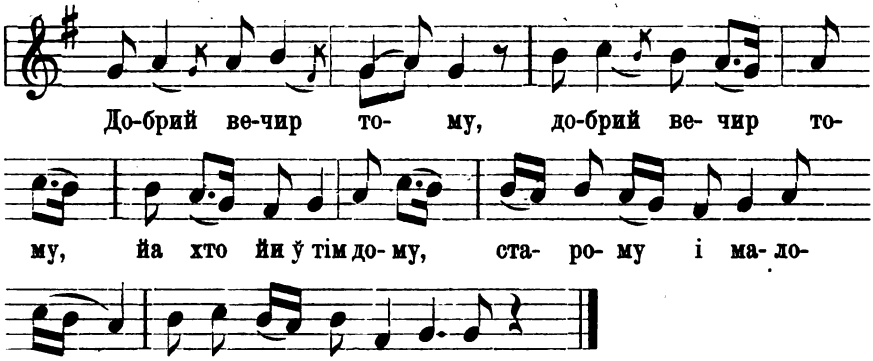
Стратин.

51.
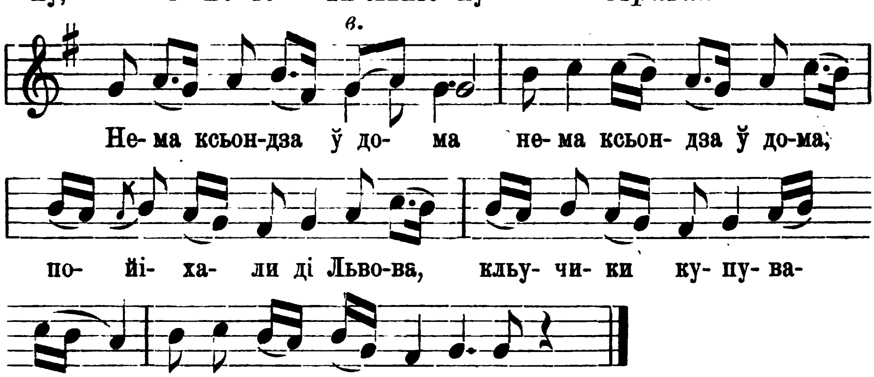
Стратин.

7 + (7 + 7 + 7 + 7) + 7

52.
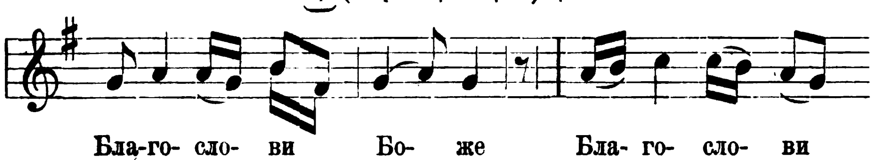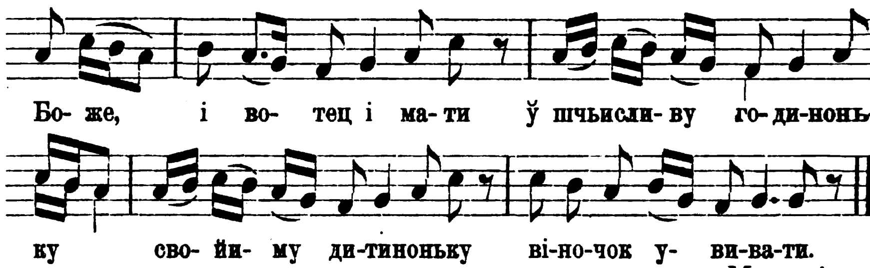
Мечищів.

$(\overset{6}{7} + \overset{6}{7}) + (7 + 7) + 7$

53.
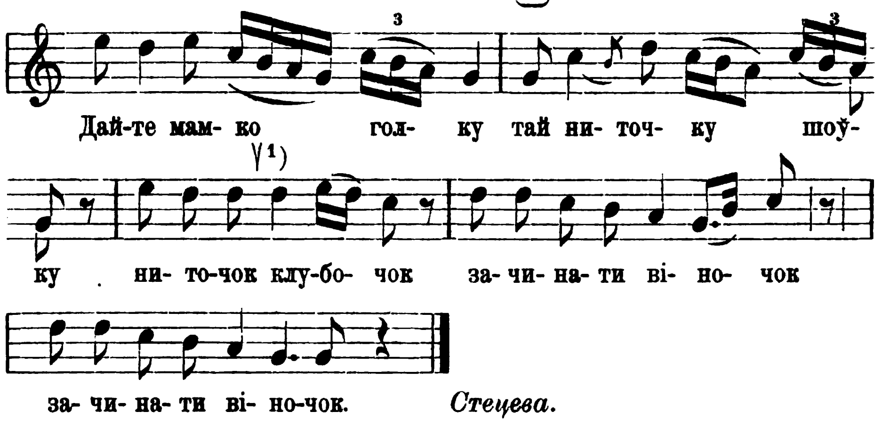
Стецева.

Прим. ¹) віддих; опущено »на«.

(5 + 5); (6 + 6).

54.
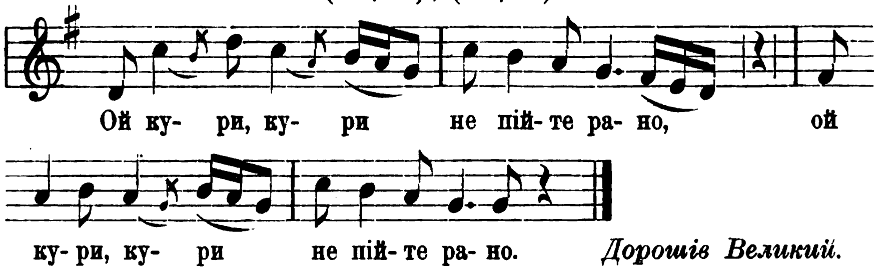
Дорошів Великий.

55.
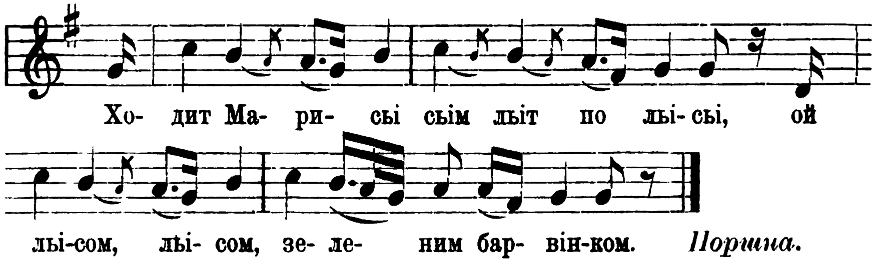
Поршна.

56.
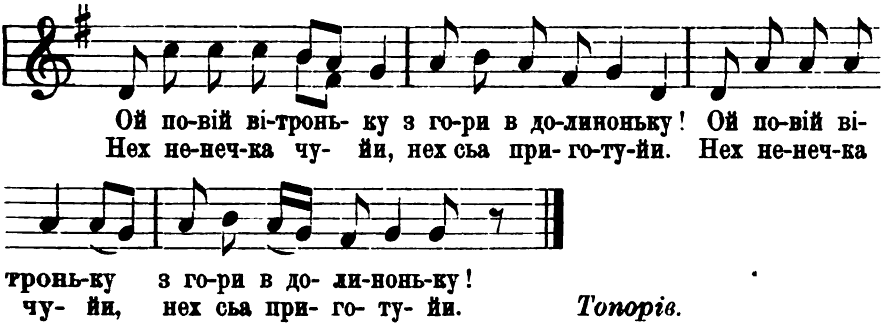
Топорів.

(8 + 8)

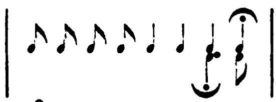

57.

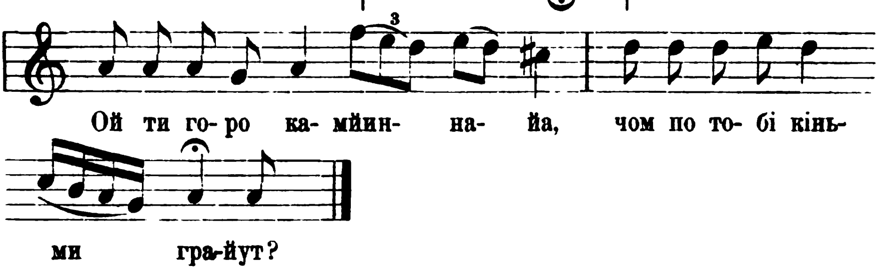

58.
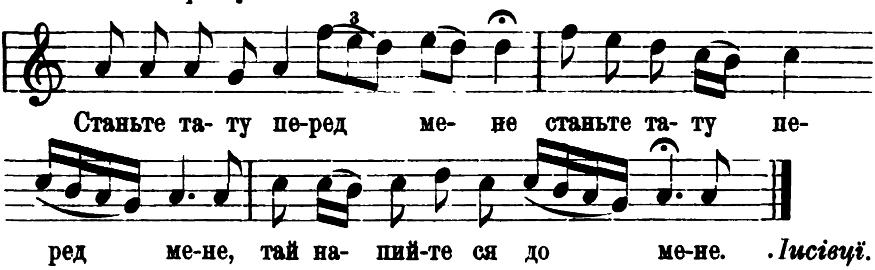
Iсівці.

$(8_2 + 8_2)$

59.
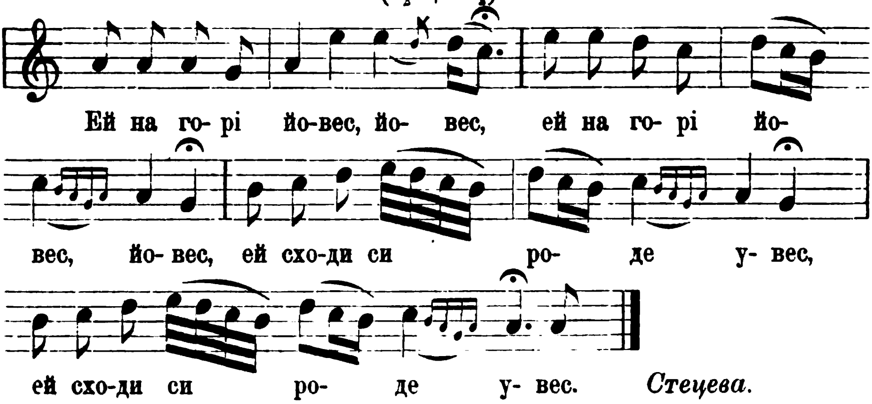
Стецева.

60.
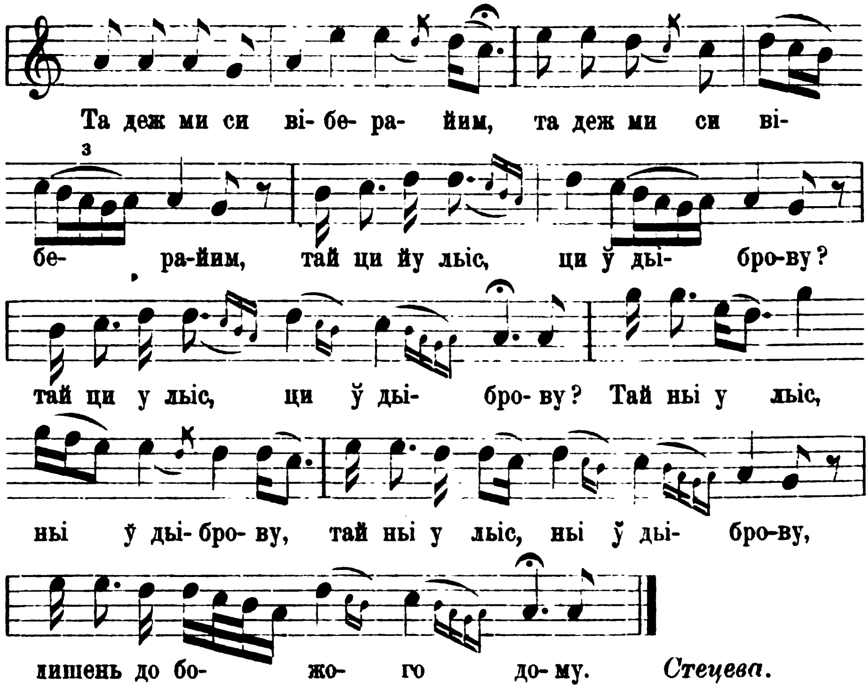
Стецева.

Ґр. мішані. (5 + 7) 2 ; 5 = 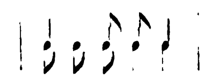 ; 7 = як в.

61.
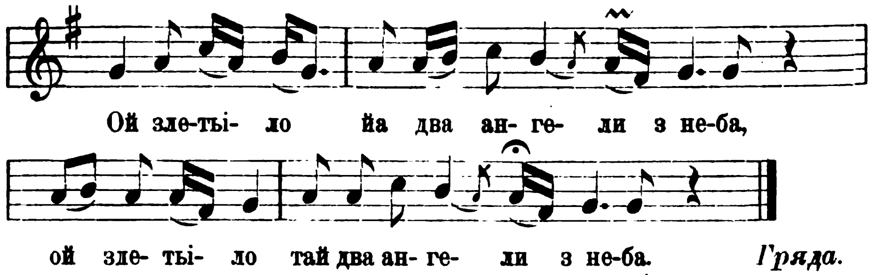
Гряда.

62.

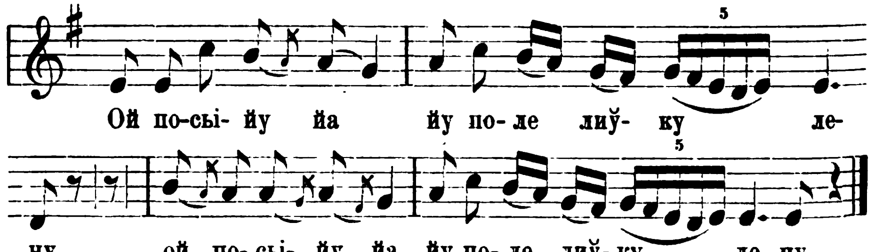

Лисівці.

(5 + 3) + (5 + 3). 3 = 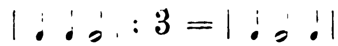

63.
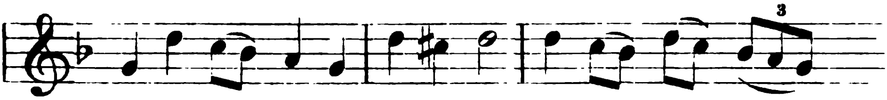
Віт-чи- ни, Бо-же, во- ро- та, бо йде до сьльу-

бу си- ро- та. *Висоцко.*

(6 + 3) + (6 + 3): 3 =

64.

Йа з до-лу со-ньин-ко го- рі йде, йа з до-лу

со- ньин-ко го- рі йде. *Дулїби.*

65.
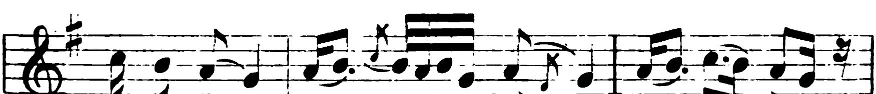
При-па- дай мо- ло- да до сто- ла,
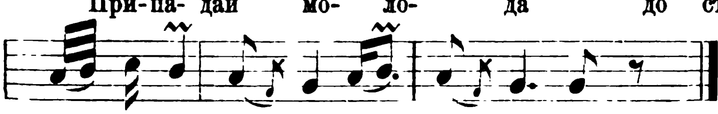
при- па- дай мо- ло- да до сто- ла. *Лисятичі.*

66.
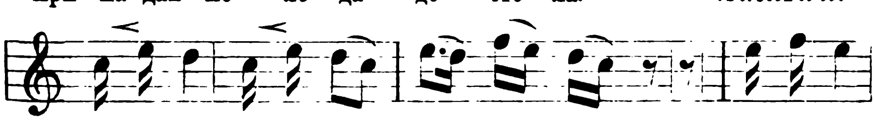
Гри-біньцьи, ма-тын-ко, гре- бінь- цьи, шче-са- ти
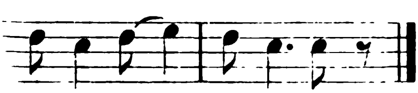
ко-сонь-ку до віньцьи. *Дашави.*

67. 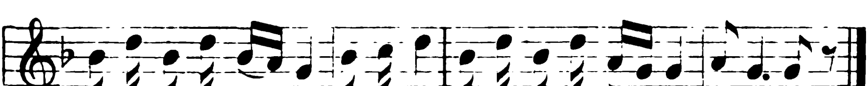

Го-рі-ли сьві-ченьки, палали, йак наші ды-тоньки сьльуб брали.
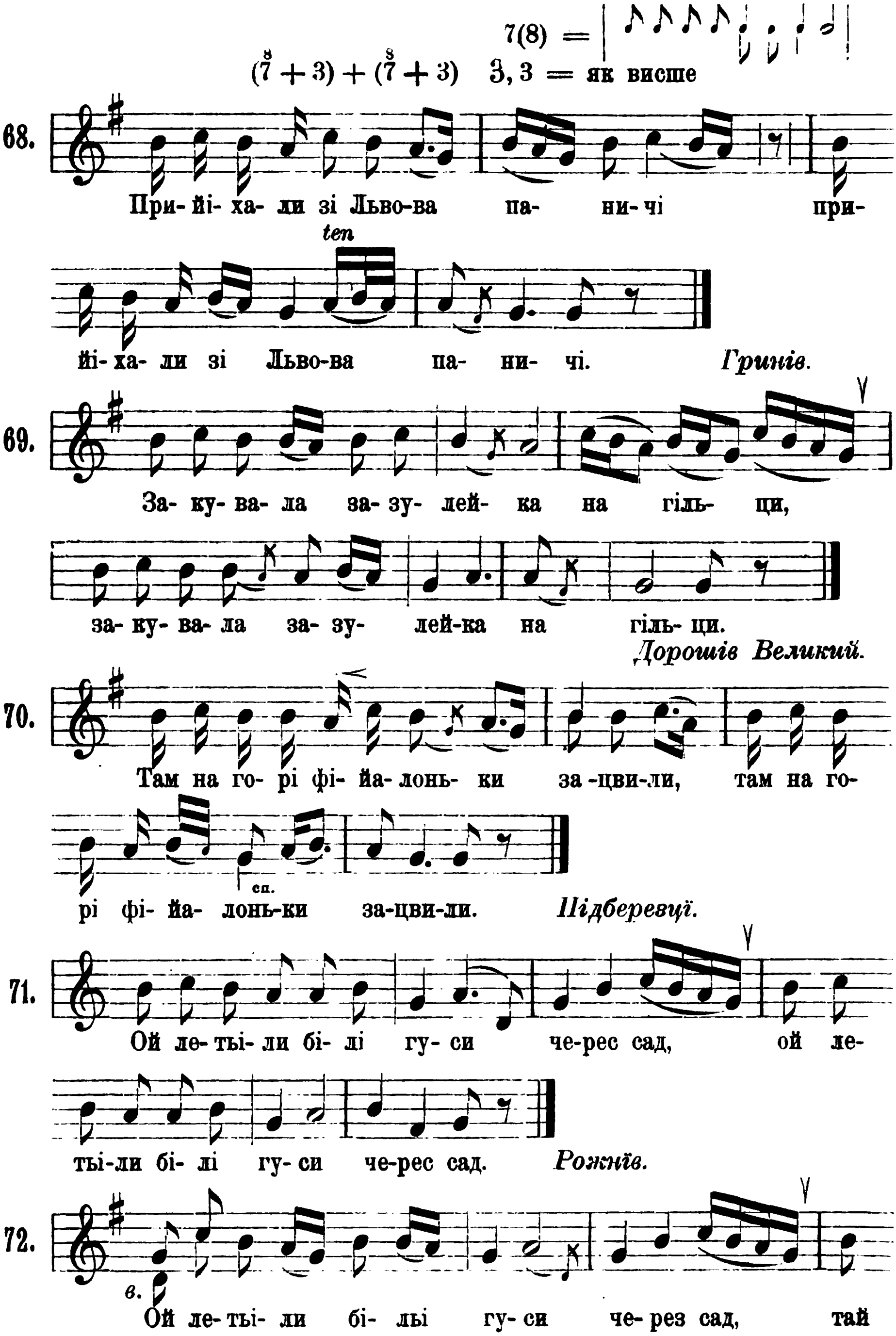
7(8) =
(7/8 + 3) + (7/8 + 3)   3, 3 = як висше
68.
При- йі- ха- ли зі Льво-ва па- ни- чі при-
ten
йі- ха- ли зі Льво-ва па- ни- чі.
Гринів.
69.
За- ку- ва- ла за- зу- лей- ка на гіль- ци,
за- ку- ва- ла за- зу- лей-ка на гіль- ци.
Дорошів Великий.
70.
Там на го- рі фі- йа- лонь- ки за-цви-ли, там на го-
сп.
рі фі- йа- лонь-ки за-цви-ли.
Підберевці.
71.
Ой ле- ты- ли бі- лі гу- си че-рес сад, ой ле-
ты-ли бі- лі гу- си че-рес сад.
Рожнів.
72.
в.
Ой ле- ты- ли бі- лы гу- си че- рез сад, тай
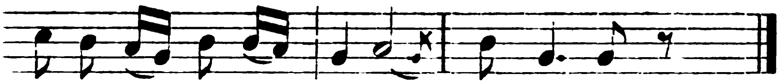
кли- ка- ли Ма-ри- сень-ку на по- сад. *Топорів.*

73. 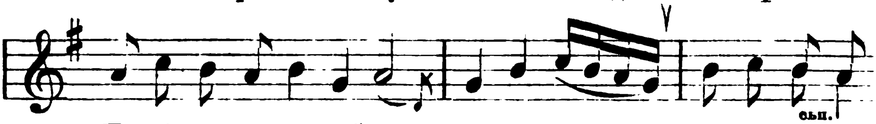

По- кір- не- йи де- реу- це йа- ли- на, кланьийить сьа

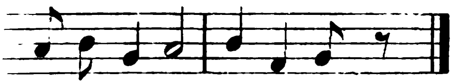

Га-ну-сень-ка ди- ти- на. *Рожнів.*

74.
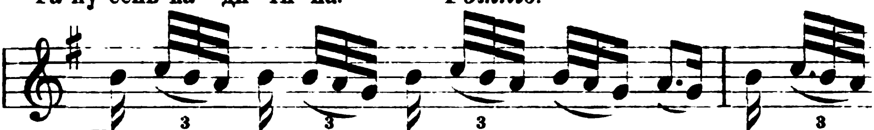
По- кір- но- йи ди- тьи- той- ко, кни- ги-

ней- ко, нис-ко сы кла-ньа- йиш ба- тей-ку.

Гряда.

75.
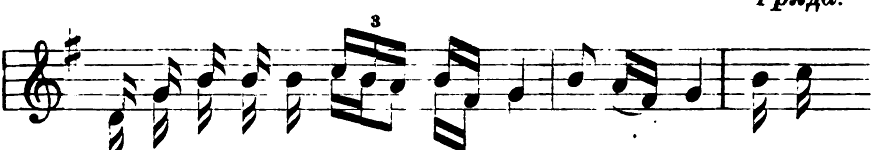
Ой сум-на-йа пйи- тонь- ка, сум-ний день: су-му-
Ко-муж ти сы, Ма-ри- сень- ко, по-кло- ниш, жи ти
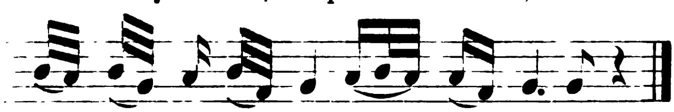
ва- ла Ма-ри- сень-ка цы- лий день.
сво- йі ма-ты- нонь-ки не ма- йиш? *Рудню.*

76.

Ой за-цви-ли фі- йа- лонь-ки, за-цви-ли, ась сы го-ри

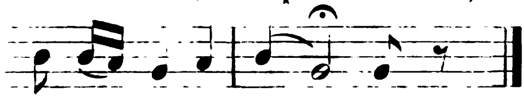

з до-ли- на-ми за- тьми-ли. *Річна Руска.*

77.
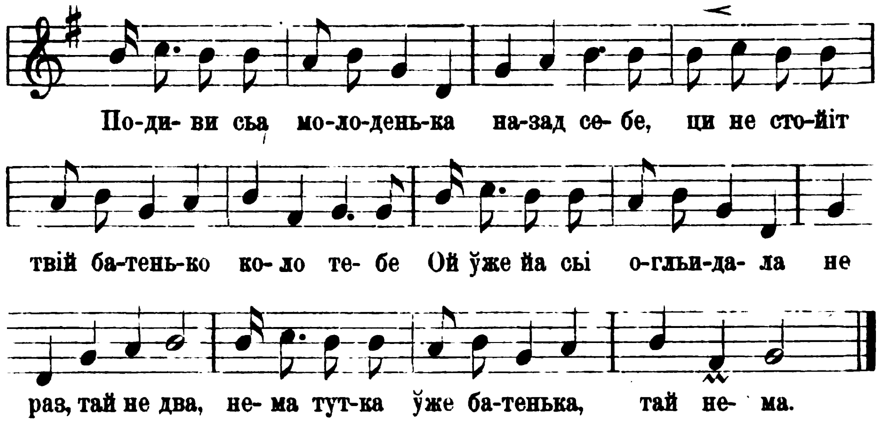
Дашава.

78.
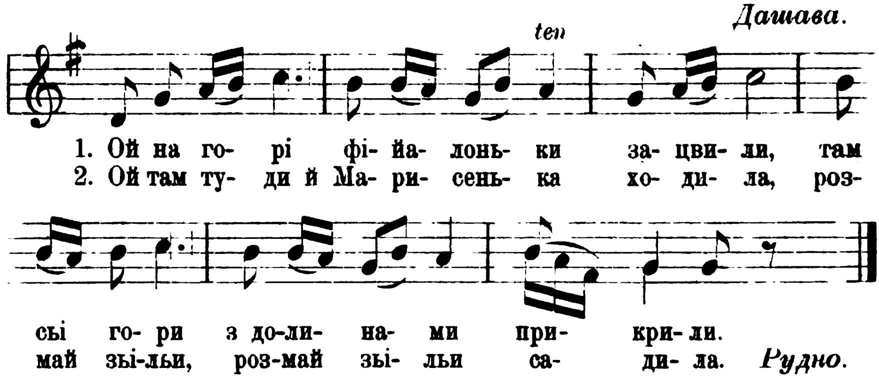
Рудно.

79.
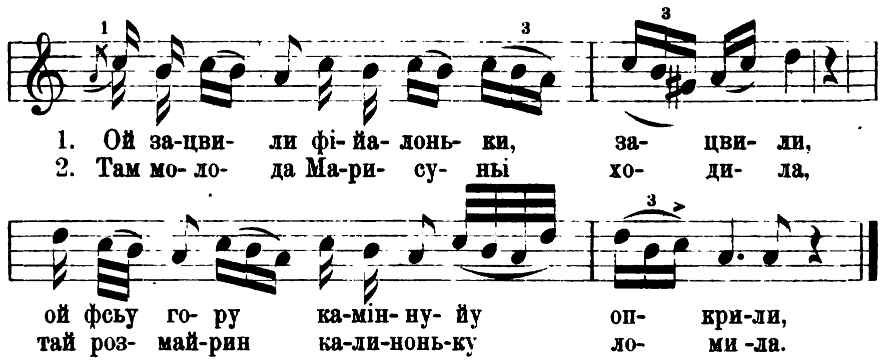
Поршна.

80.
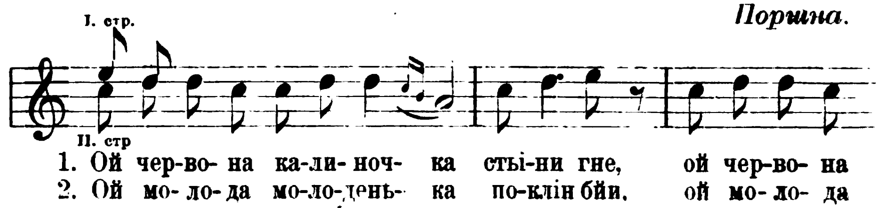
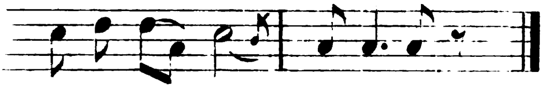

Микуличин.

81.
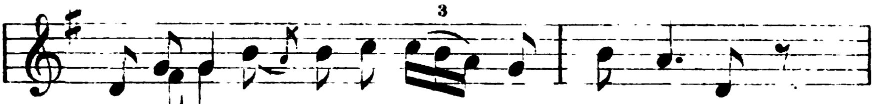
Сцїхів.

82.
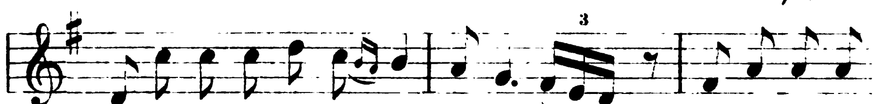
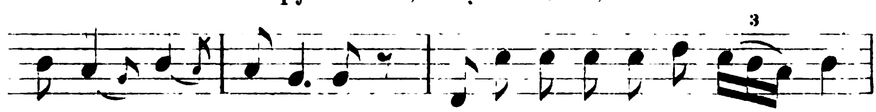

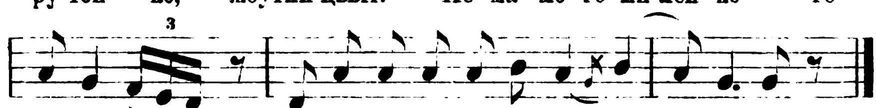

Дорошів Вел.

82a.
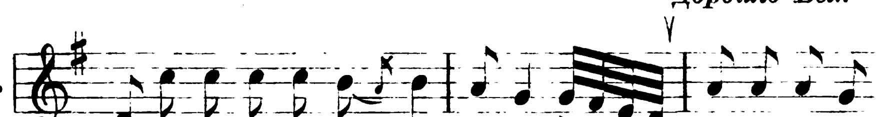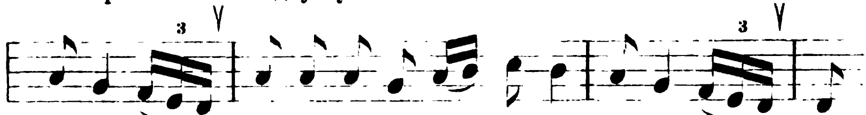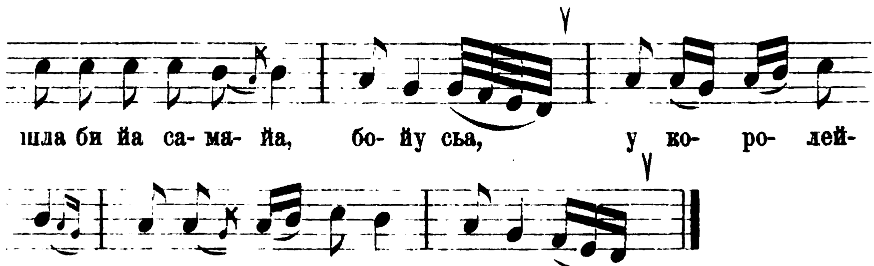
3, 3 = як 63.

83.
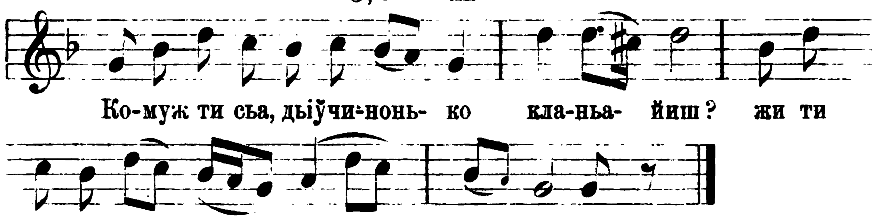
84.
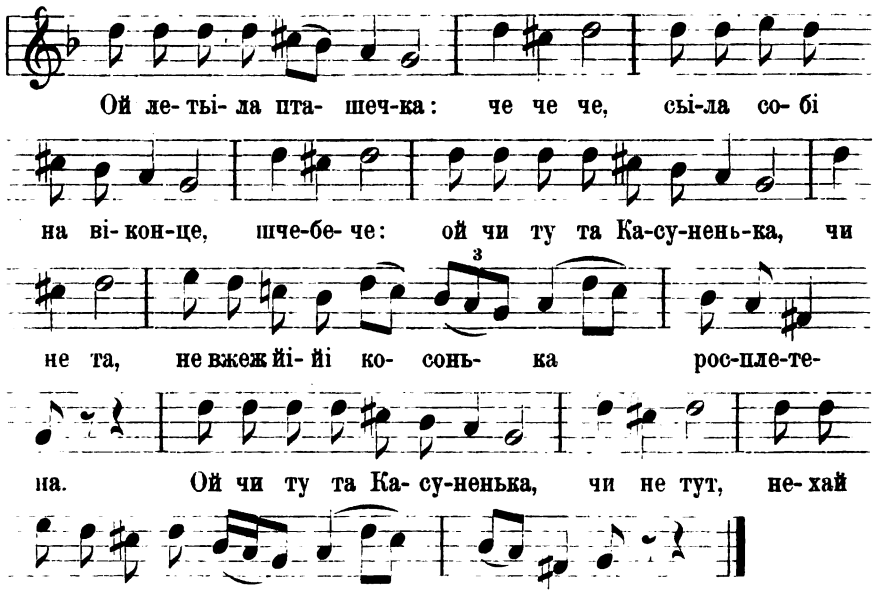
$(7_s + 3) + (7_s + 3)\ 2$

85.

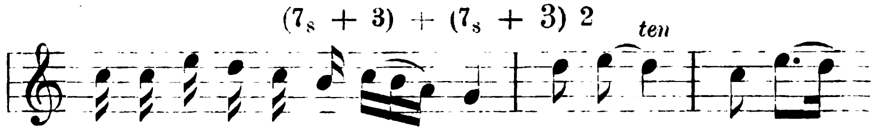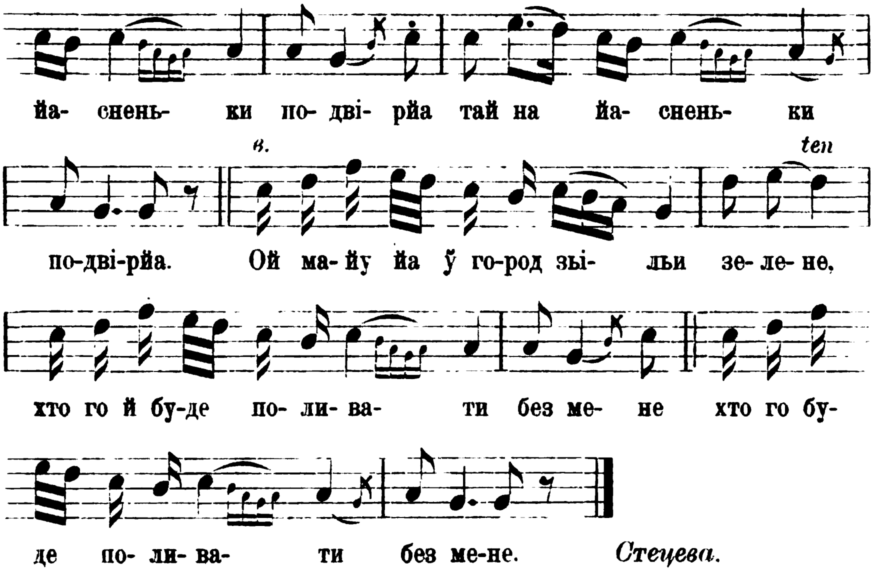

Стецева.

$(\overset{(6-8)}{5} + \overset{4}{3})$ X + $(5 + \overset{4}{3})$. 3,3 = як в.

86.
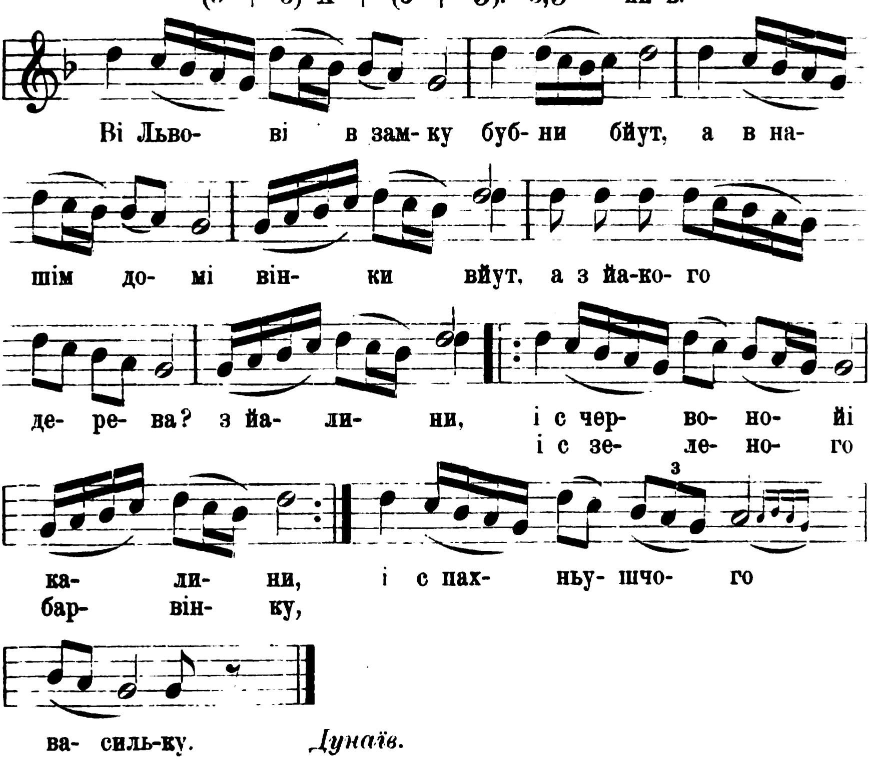
Дунаїв.

87.
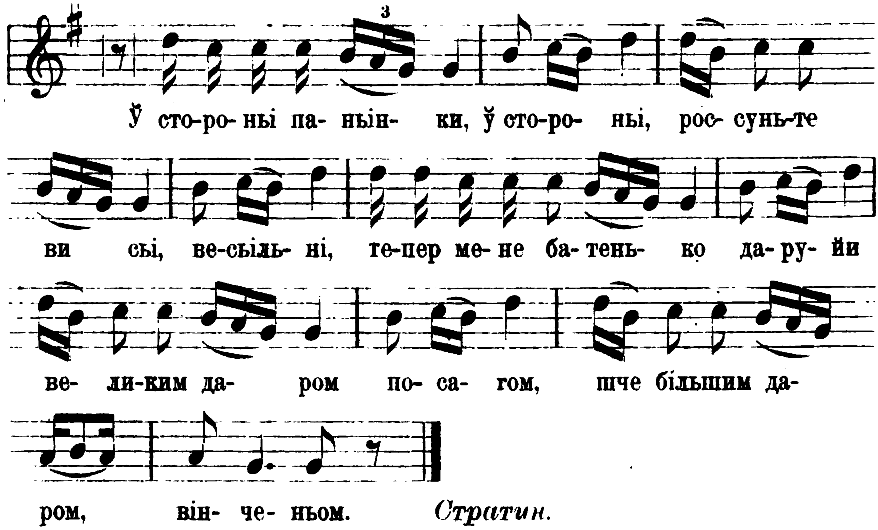
Стратин.

88.
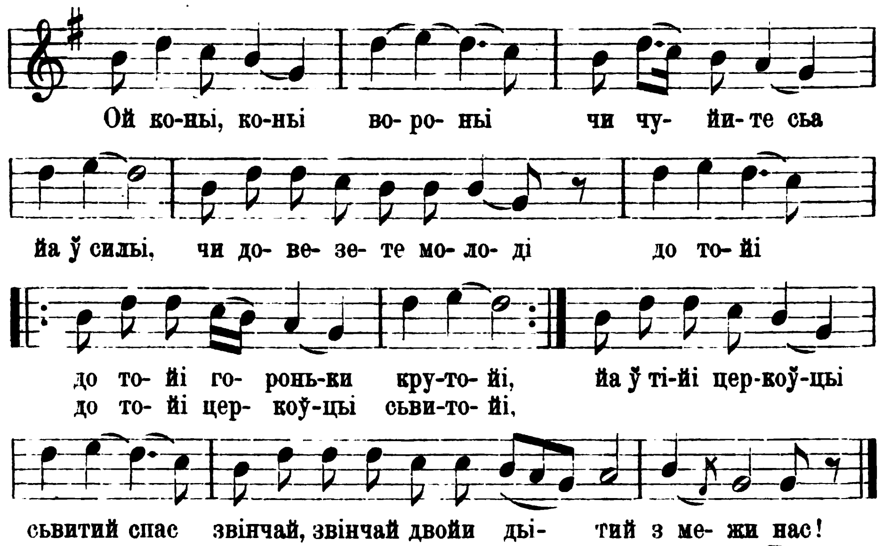
Рудно.

89.
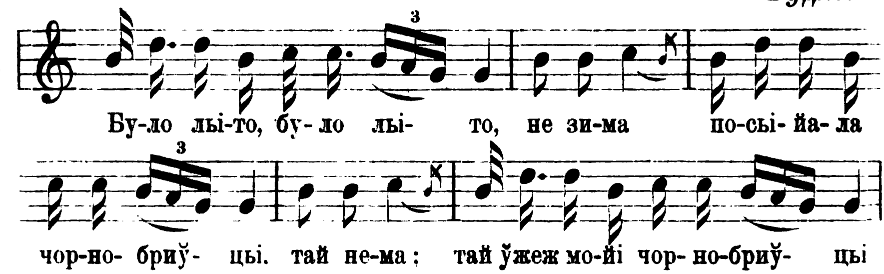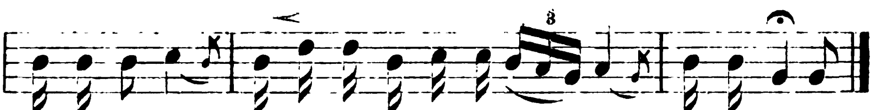
рос-цви-та-йут, тай ужеж мо-йу ро- су ко- су рос-плы-та-йут.

Лисівці.

(8 + 5); 5 =

90.
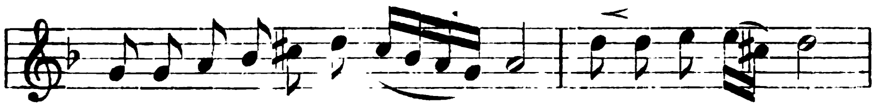
Ой пли-ва-ла швитка риб- ка по мо-рах, по дны,
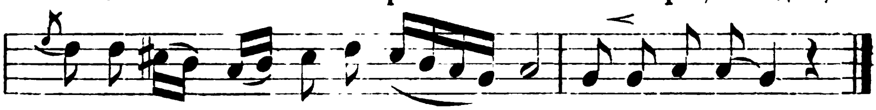
ой пли-ва- ла швит-ка риб- ка по мо-рах по дны.

Стратин.

(4 + 8)

91. 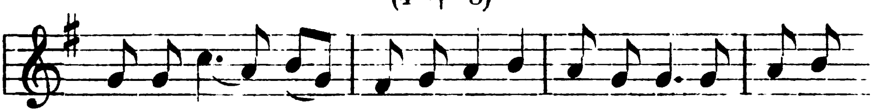

Ла-до, ла- до, брат сестроньку за стіл ве- де ла- до,
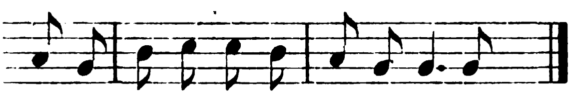
ла-до, брат сестроньку за стіл ве-де. *Підберевці.*

Ґр. переплітані (5 + 5) + 7 5 = як 61.
7 = „ „

92.
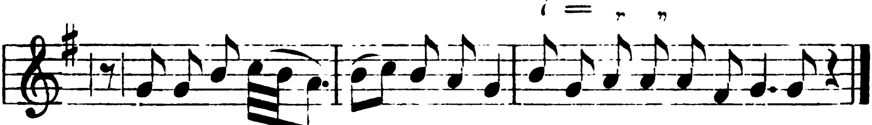
Ой шчож то нам ой шчож то нам по нових сынех стойати.

Лисятичі.

92a.
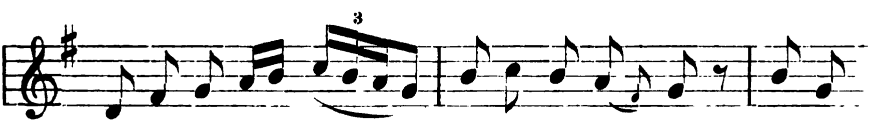
На мо-ло- день- кі, на Ма-ри- сень- ци зе-ле-
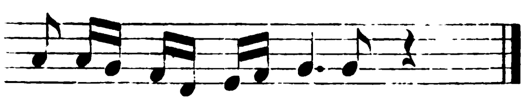
ний ві- нок си йа- ти. *Лисятичі.*

Зложені. (5 + 5) + 7 + (5 + 5) + 7;
+ {(5 + 5) + 7} 2   5,7 = як в.

93.
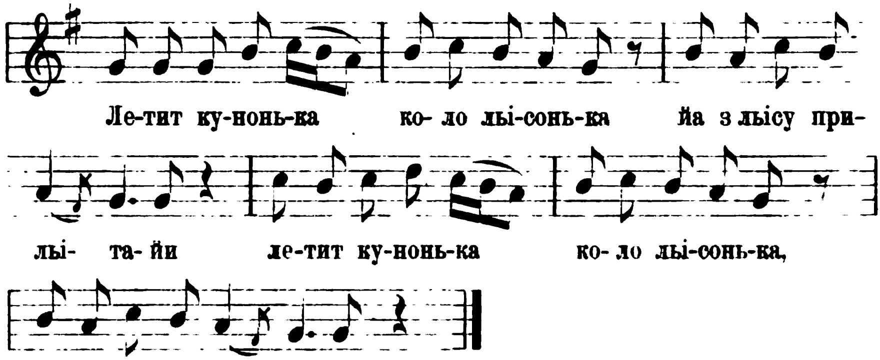
Микуличин.

94.
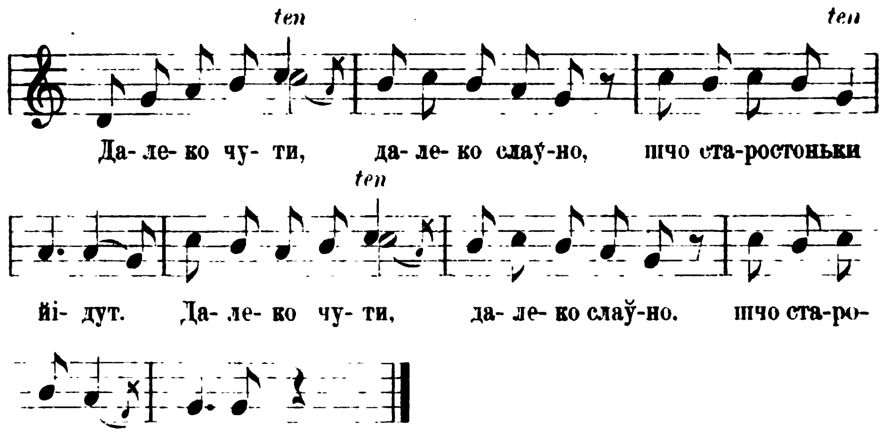
Підберезці.

95.
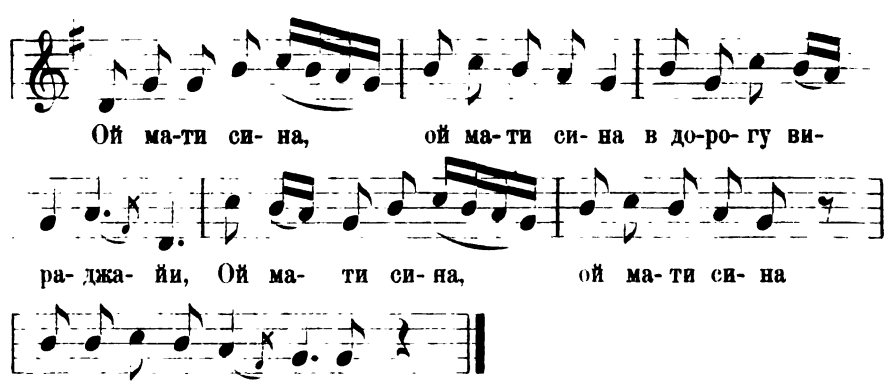
Топорів.

96.
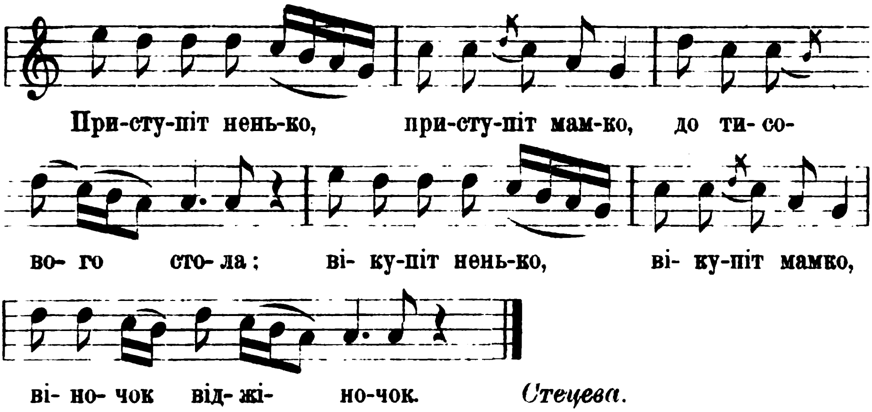
При-сту-піт нень-ко, при-сту-піт мам-ко, до ти-со-
во-го сто-ла; ві-ку-піт нень-ко, ві-ку-піт мамко,
ві-но-чок від-жі-но-чок.
3
Стецева.

97.
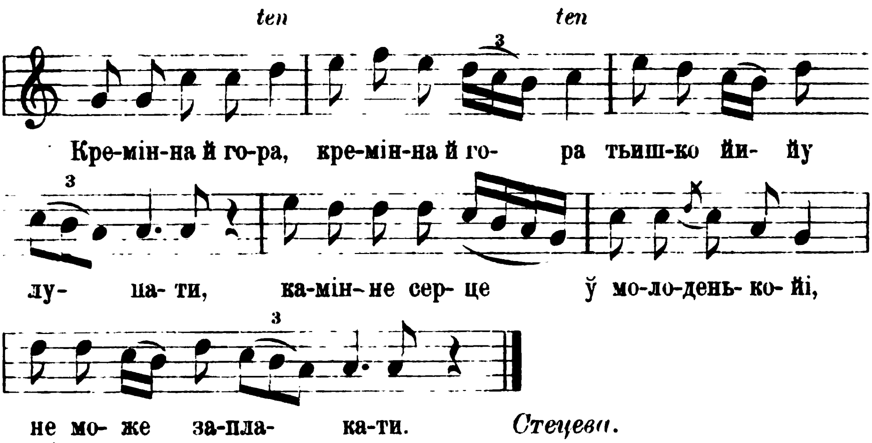
ten ten
3
Кре-мін-на й го-ра, кре-мін-на й го- ра тьиш-ко йи- йу
3
лу- па-ти, ка-мін-не сер- це ў мо-ло-день-ко-йі,
3
не мо-же за-пла- ка-ти.
Стецева.

98.
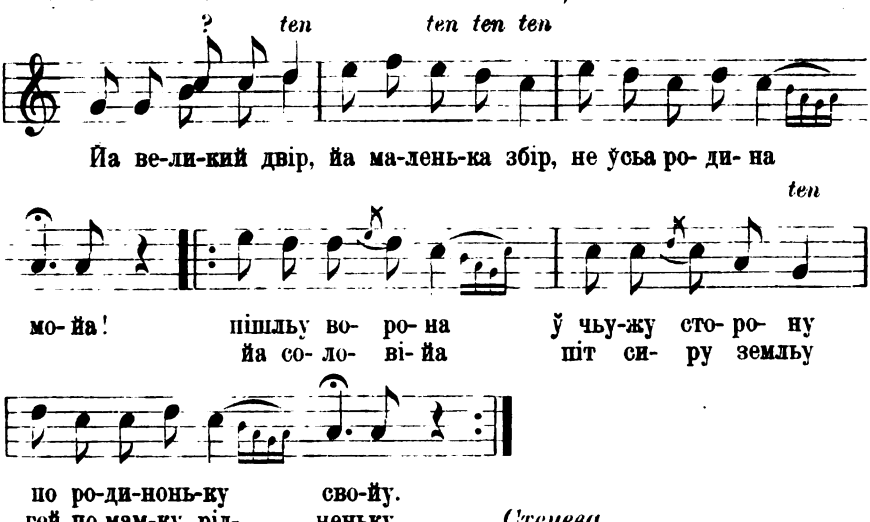
? ten ten ten ten
Йа ве-ли-кий двір, йа ма-лень-ка збір, не ўсьа ро-ди-на
ten
мо-йа! пішльу во- ро-на ў чьу-жу сто-ро- ну
йа со-ло- ві-йа піт си- ру земльу
по ро-ди-нонь-ку сво-йу.
гей по мам-ку рід- неньку.
Стецева.

99.
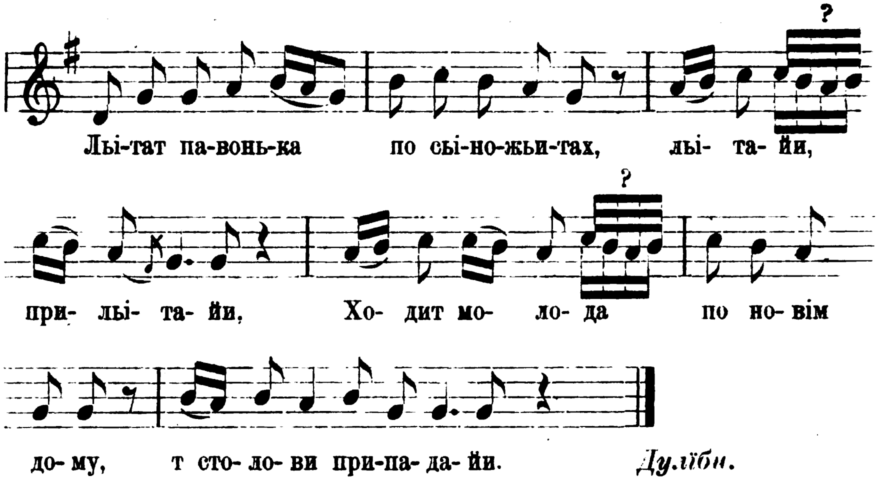
Дулїби.

100.
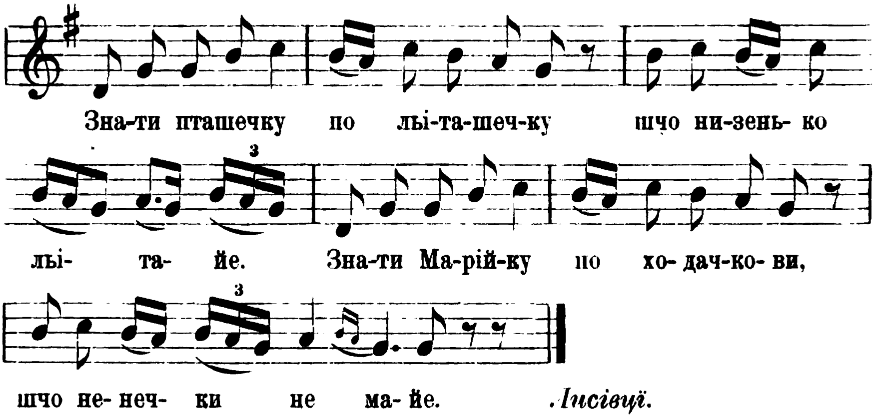
Лисівції.

101.
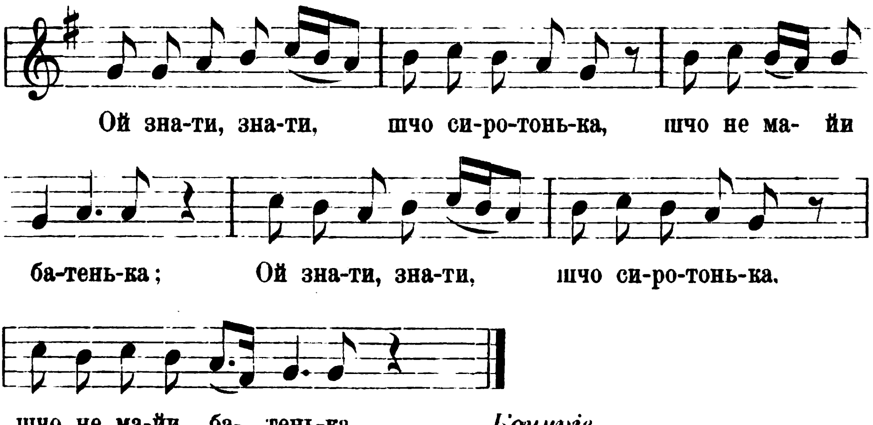
Коцурів.

02.

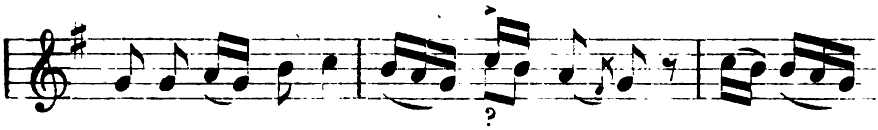

Ой зна-ти, зна-ти, кни- ги- ней- ко, шчо ма-
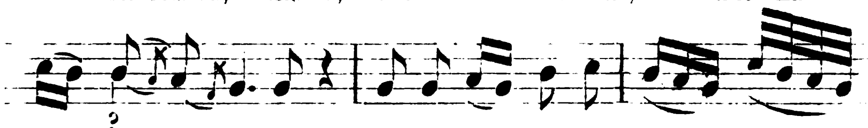
тын- ки не ма-йиш: стіл не сте- ле- ний, двір не
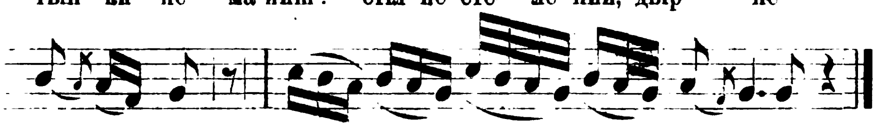
ме- те- ний. ро- ди- на не спро-ше-на.

Гряда.

103.

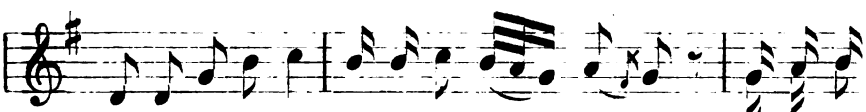

Знати, дывонько, зна-ти мо- ло- день-ка, жи ты не

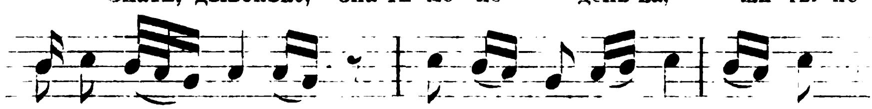

ба-тень-ко да- йи: стіл не сте- ле- ний, двір не

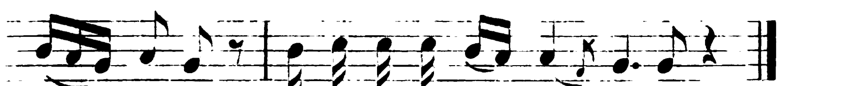

ме- те-ний, не-ма ўсьо-йі ро- ди- ноч-ки. *Рісна Руска.*

104.
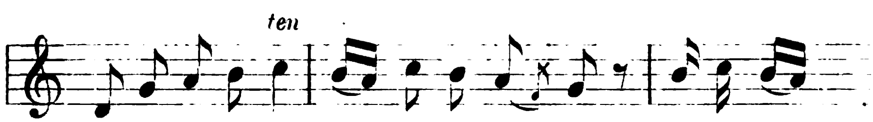
Ой ка-заў йис ми, кли- но-вий ли- сте. шчо не бу-

деш на- да- ти; те- пер па-да-йиш, зем-лень-ку ку-йиш,
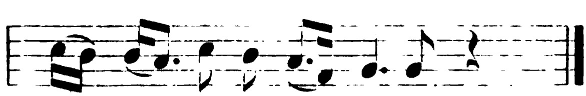
ту- гу зи-монь-ку чу-йиш. *Плетеничі.*

105. 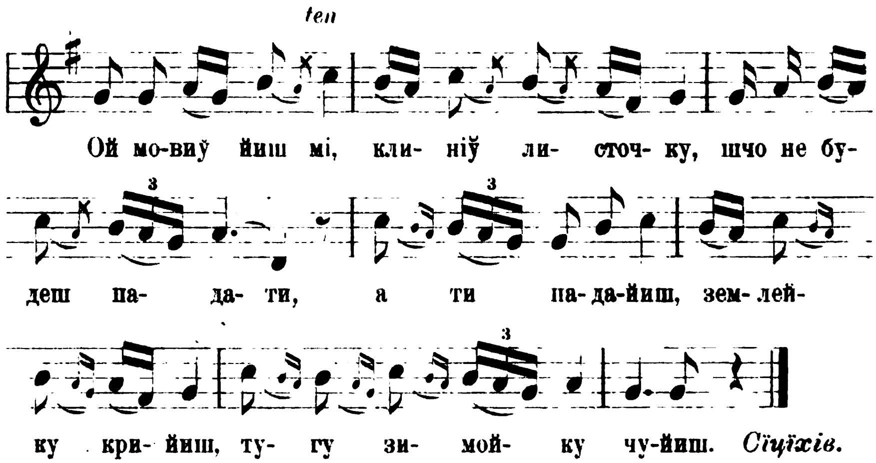
ten
Ой мо-виу йиш мі, кли- ніу ли- сточ- ку, шчо не бу-
деш па- да- ти, а ти па-да-йиш, зем-лей-
ку кри- йиш, ту- гу зи- мой- ку чу-йиш. *Сїцїхів.*

106.
Там ў поли со-сна, три лы-та ро- сла ўчи сы, Гандзу-
ньу, ро- би- ти! Ой шче ты не взьиў мо- ло-дий Мі-хась,
йуш ти сы бе- ре би- ти! *Поршна.*
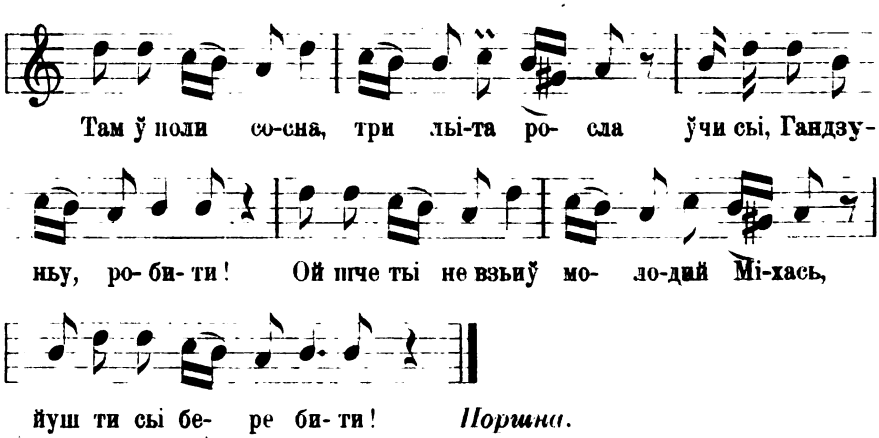
107.
Ой ў по-ли со- сна, три роч-ки ро-сла, ўчи сы, Га- ну-
сьу, ро- би- ти, ой шче ты не взьаў той Ми-ха-
сень-ко, ўже ты сы бе- ре би- ти. *Стратин.*
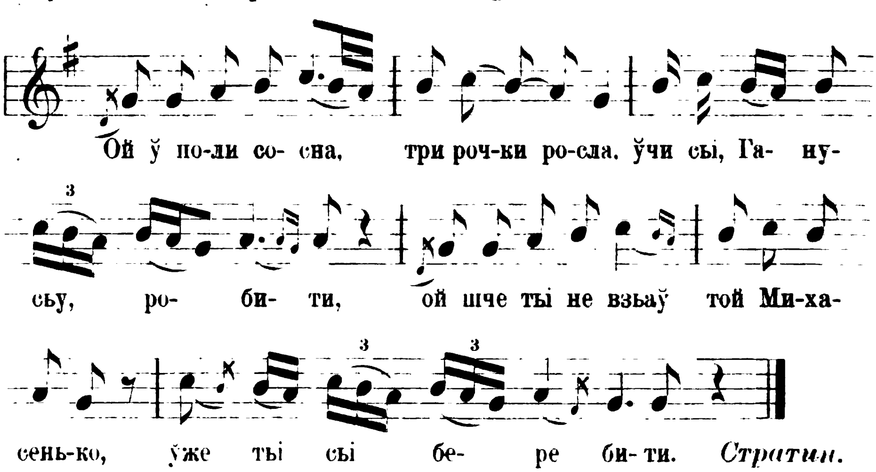
108.
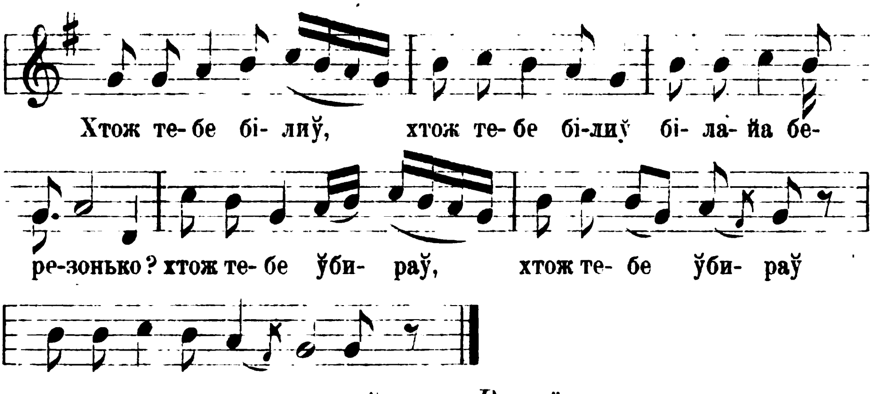
Ражнів.

108a.
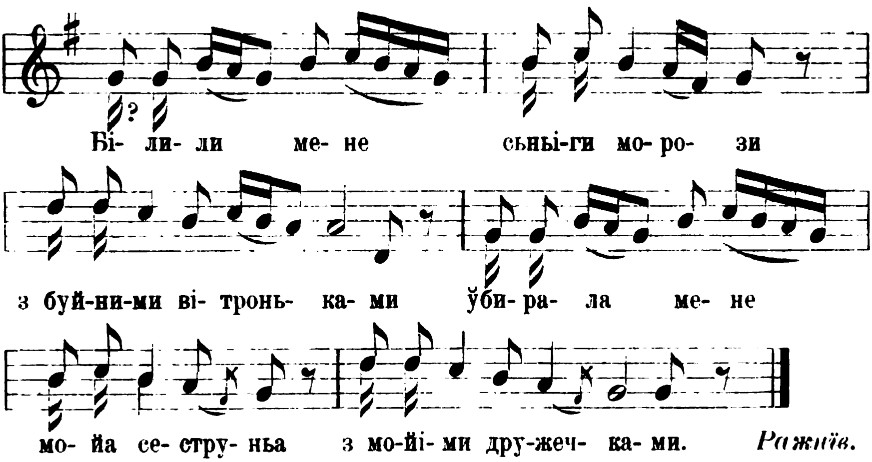
Ражнів.

109.
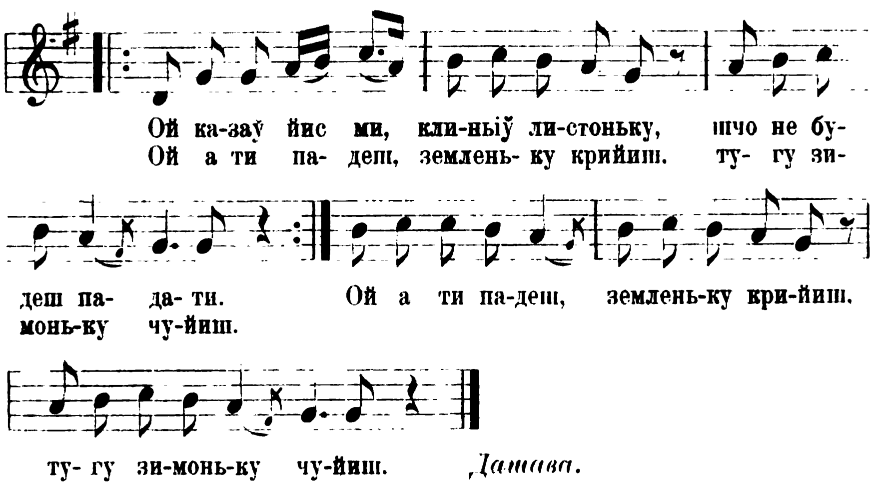
Дашава.

110.
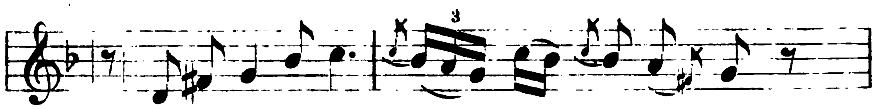
Там за во-роть-ми, там за во- роть- ми
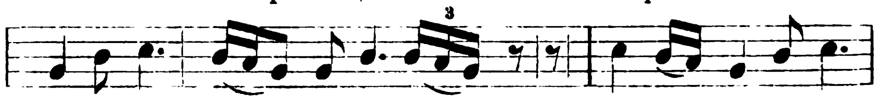
ро-сонь-ка не спа-да- йи, там Ма- ри-сенька,

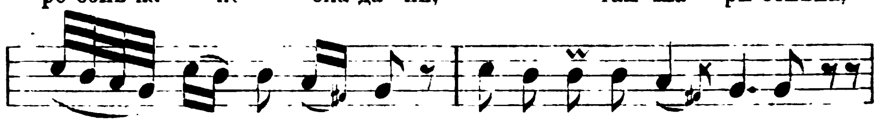

там мо- ло- день- ка, красоньку рос- сї- ва-йи.
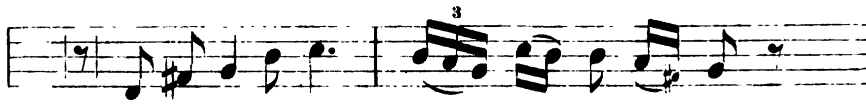
Ой да- йу, да-йу, іпче до- ма ма- йу.
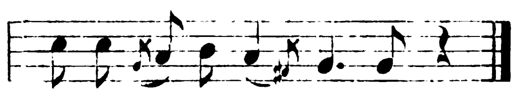
до-лень-ки не ўга- да- йу. *Волчуги.*

(Ґр. навязувані) (5 + 5) + 7 + 7_x (5,7 = я. в.)

111.
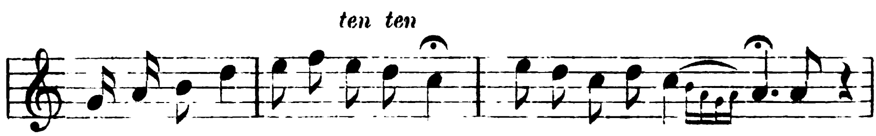
Же-ле бервін, бервінковий цвіт, ўстань, мамко й перед мене,
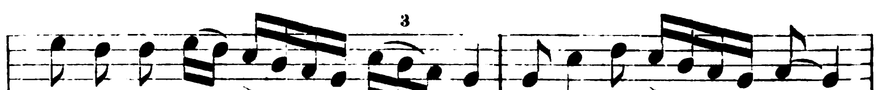
ўстань мамко й пе- ред ме- не на-пий си до ме- не
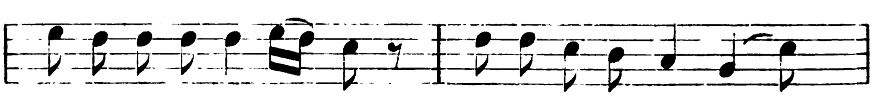
с поў-но-йу поўничь-ко- йу, з до-бро-йу й во-лечь- ко- йу,

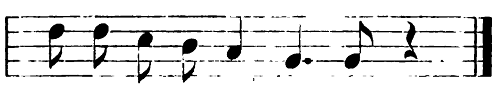

з до-бро-йу й волечь- ко- йу. *Стецева.*

112.
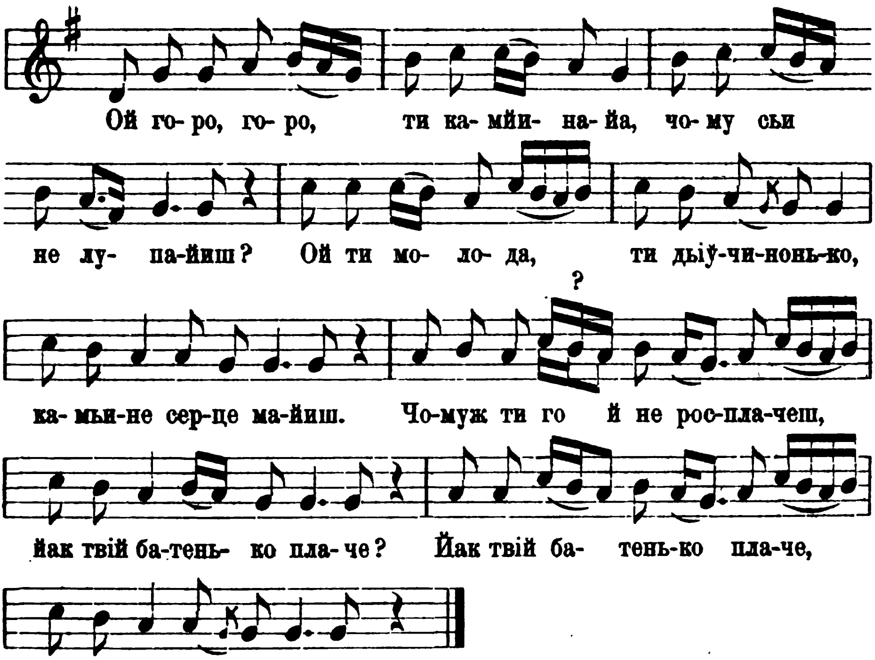
Дуліби.

113.
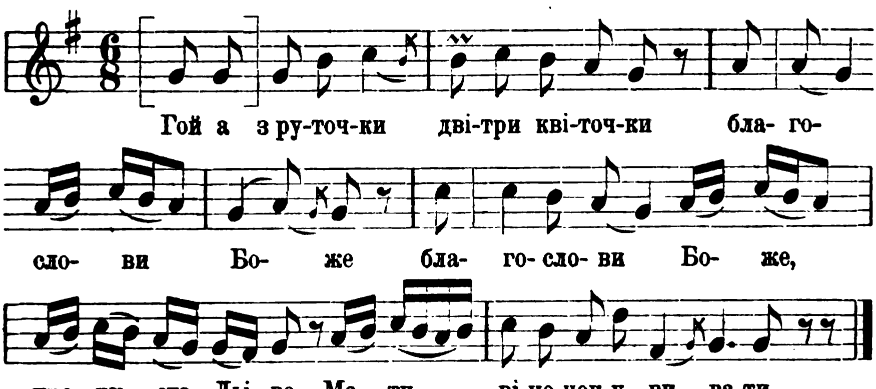
Лисівці.

(Переплітані) ($\overset{4}{5}$ + 5) + 3; $\overset{4}{5}$ = як висше; 3 = | ♪ ♩ ♪𝄾 |

114.

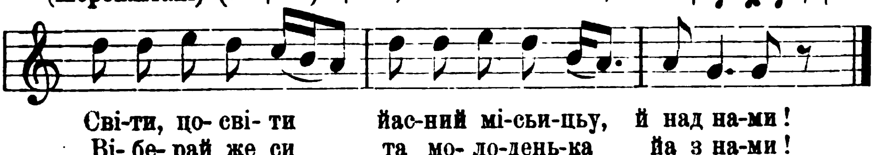

Стецева.

115.
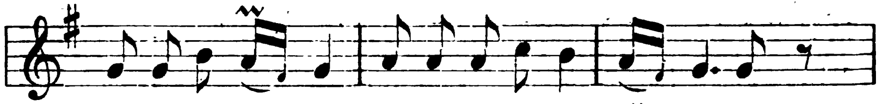
Ой а шчож то сы за но-ви-ноч-ка поў- ста-ла,
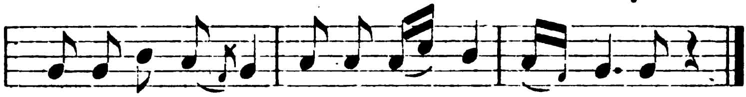
шчо мо-ло-день- ка по ба- тень- ка при- сла-ла? *Лисятичі.*

{(5 + 5) + 3} 2.

116.
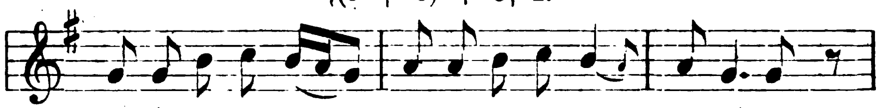

По-під са-до- чок по-під вишньо-вий зе- ле-ний,
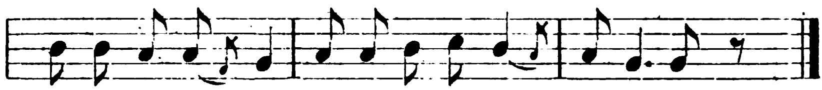
по-під са- до- чок по-під виш-ньо-вий зе- ле- ний. *Гринів.*

117.
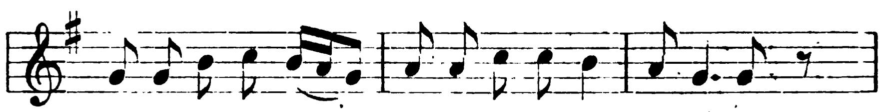
Ой рос-то- че- но по- во- ло- че- но по сы-ньах,

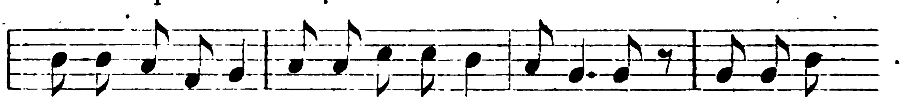

ой рос- то- че- но по- во- ло- че- но по сы-ньах. Ку-да не
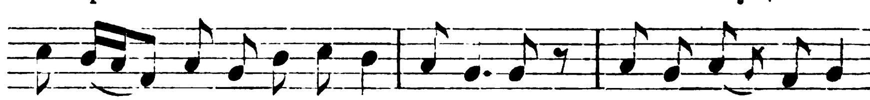
і- шла ґреч-на-йа пан-на на по- саг, ку- да не і- шла
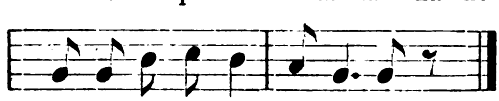
ґреч-на-йа пан-на на по- саг. *Гринів.*

118.
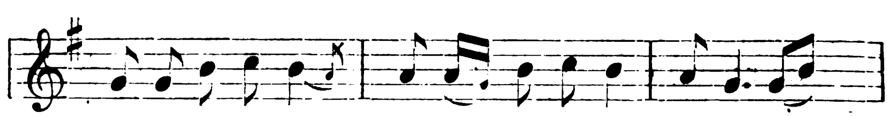
Зви-ду- йу- чи сы, спи-та- ю- чи сы ба-тень-ка,

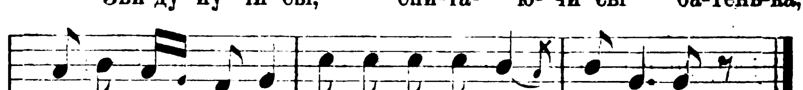

зви-ду- йу- чи сы, спи-та- йу- чи сы ба-тень-ка. *Стратин.*

119.
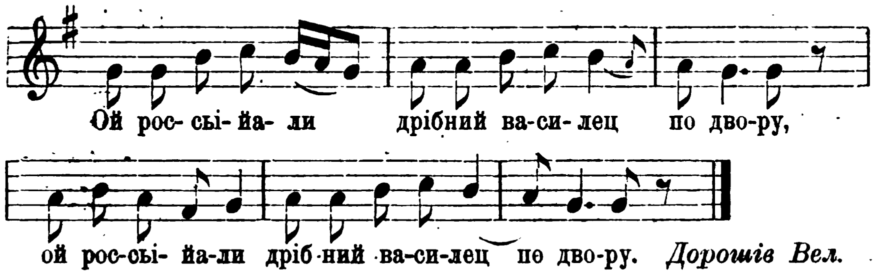
Дорошів Вел.

120.
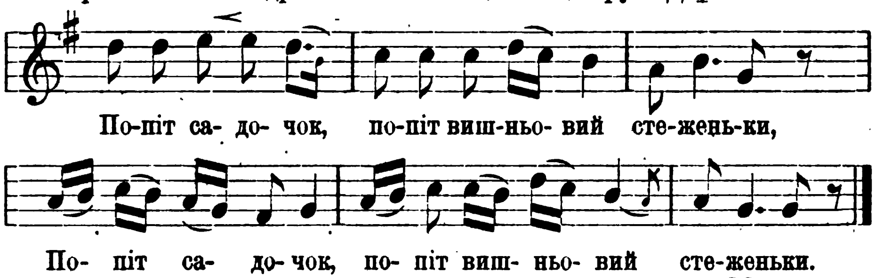
Мечищів.

121.
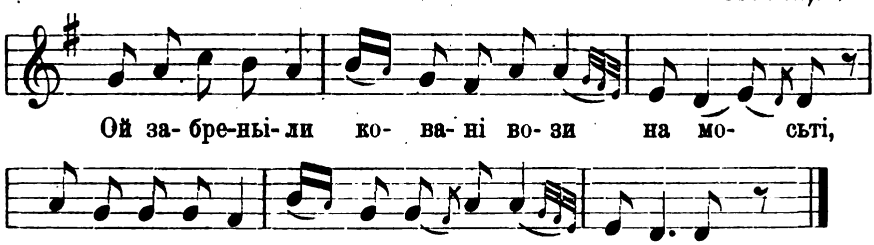
Гряда.

122.
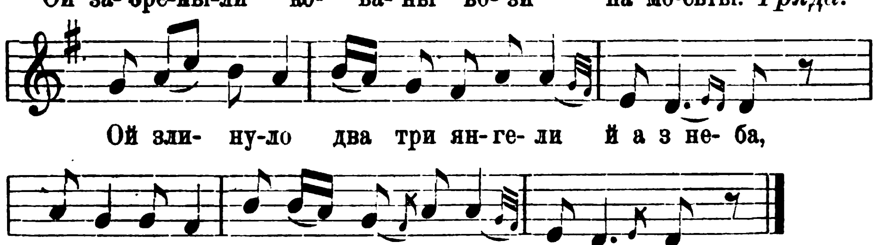
Гряда.

123.
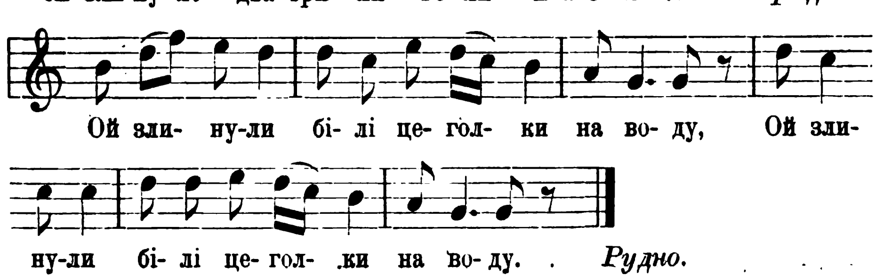
Рудно.

(Ріжнородні ґрупи) $(5 + 4) + 7 + 7_x$; 4 = ♪♩ ♪♩; 5 і 7 = я. в.

$(5 + 4) + \overset{\frown}{7 + (}7 + 7) + 7.$

124.
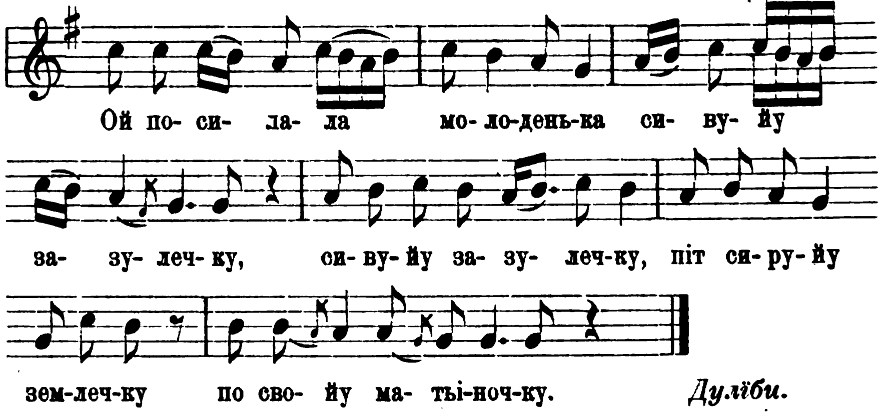
Дулїби.

(„Колїсцеві" ґр.) $7 + (\overset{3}{4} + \overset{4}{5}) + 7$; $\overset{3,5}{4}$ = | ♩ ♪ ♪ ♩ | (7 і 5 = я. в.)

$(7 + 7) + (3 + 4) + 7_8.$

125.
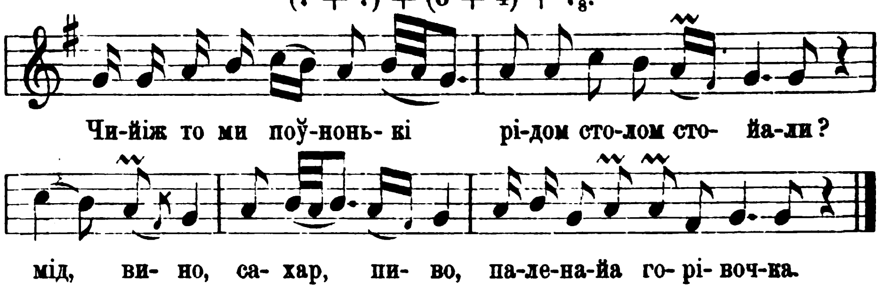
Лисятичі.

$(\overset{\frown}{7 + 7} + 7) + (3 + 5) + 7.$

126.
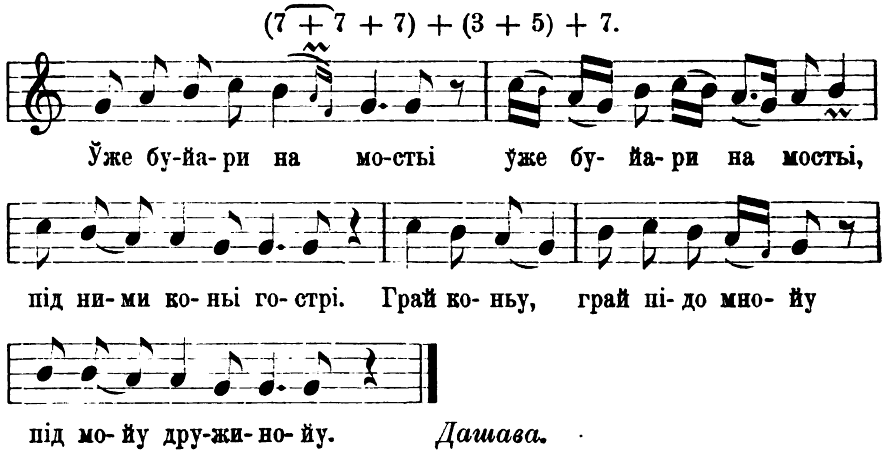
Дашава.

7 + (7 + 7) + (4 + 4) + (7 + 7).

127.
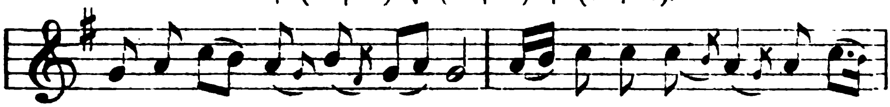
Дьи-куй-мо ксьон-дзонь-ко- ви дьи- куй-мо ксьондзонь-ко-ви
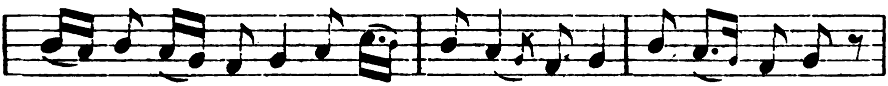
йак сво- му ба-тень-ко- ви шчо нам сьльуб даў ни мно- го взьаў:

піў-чварта чер-во- но- го віт па- на мо- ло- до- го. *Стратин.*

(7 + 7) + (7 + 7) + (5 + 5) + 7. (cf 47 і 92).

128.
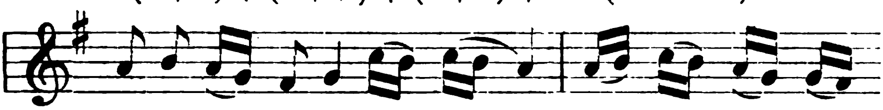
Віт сто-ла до по- ро- га й у- доп- та- на

до- ро- га; ро- ди- на йі доп- та- ла,
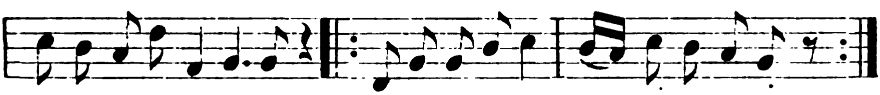
мо-ло-ду да-ру-ва-ла. Ны зо-ло-ти-ми, ны чер-во-ни-ми
Лише шчыстьичком, тай здоровйичком,

до-бро-йу до-лень- ко- йу. *Лисівці.*

($\overset{6}{5}$ + 3) 2 + ($\overset{5}{4}$ + 5) + $\overset{8}{7}$; $\overset{6}{5}$ = (4, 5 і $\overset{8}{7}$ = як висше).

129.
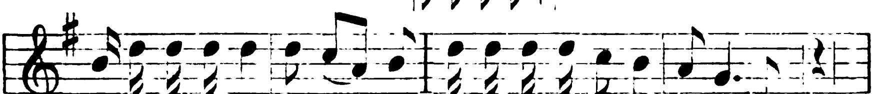
Рос-си-па-ла сы ру-тонь- ка ко-ло зе- ле- но-го дубонька.

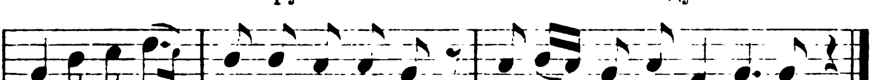

Рутож мо-йа, дріб-на зе- ле- на с ким йа ты по-зби-ра- йу?
Підберевці.

130.
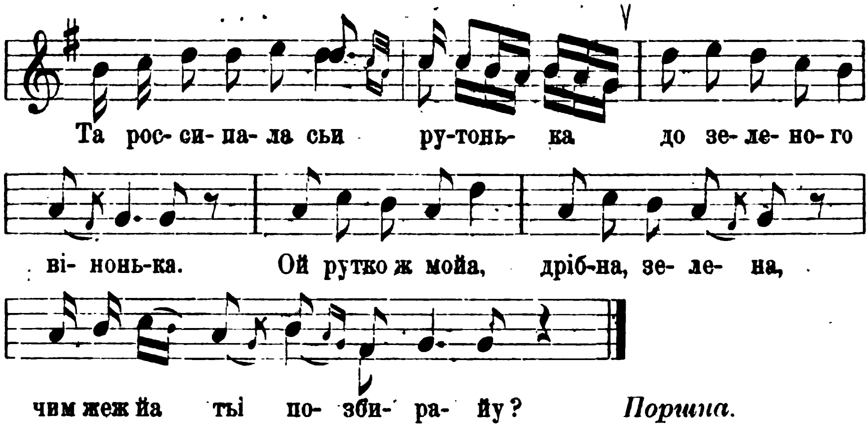
Поршна.

131.
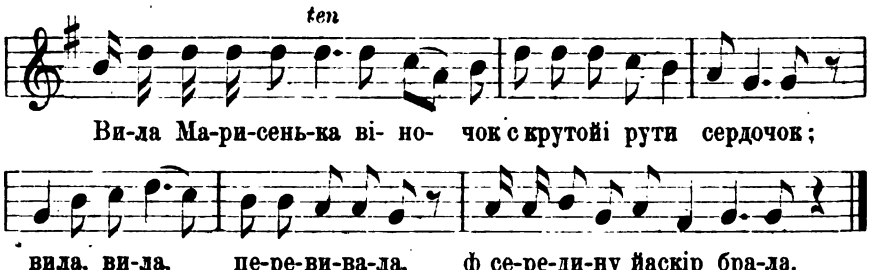
Підберезці.

132.
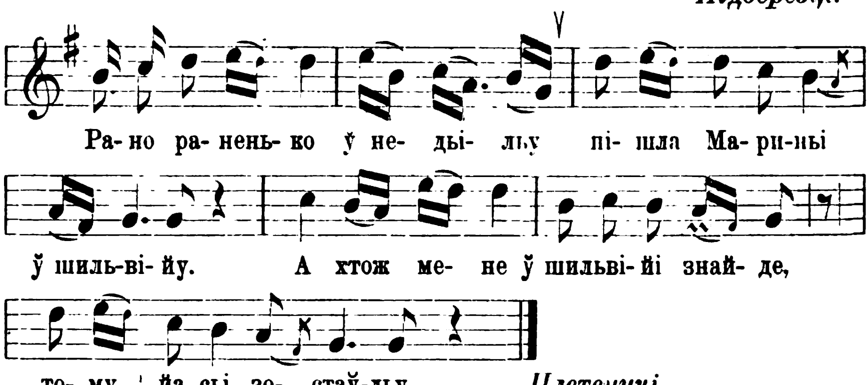
Плетеничі.

(Весільні пісні принагідні, чужого типу.)

(4 + 4) + 4; 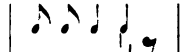

133.
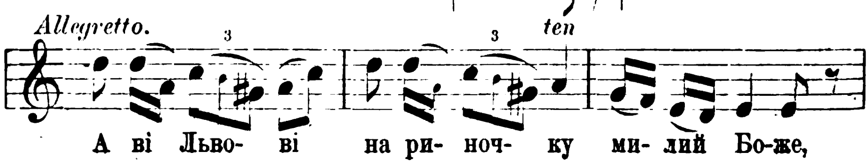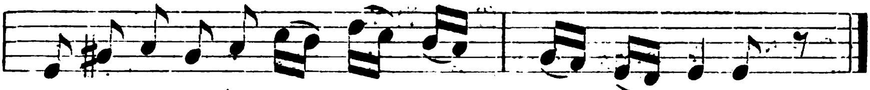
там ві Львові на ри- ноч- ку ми- лий Бо-же!

Плетеничі.

Moderato. (5 + 5) + 8₂ + 5; (5, 8 як 573).

134. 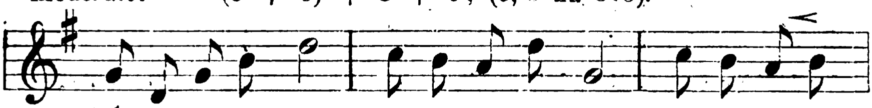

Ґо-спо- да- ру наш, ґо-спо- да- ру наш! Ой шчож ти нам,
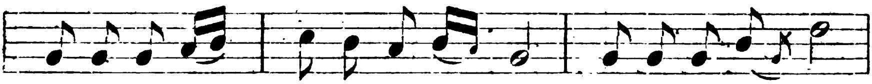
ой шчож ти нам на ве- че- ру даш? Ой дам йа вам, дам,
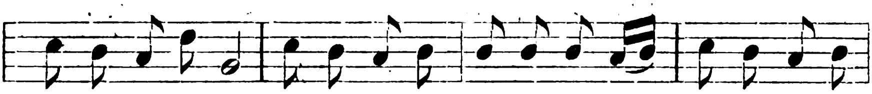
на ве- че- ру вам там йи ба-ран кру-то- ро- гий, і йи ко-гут

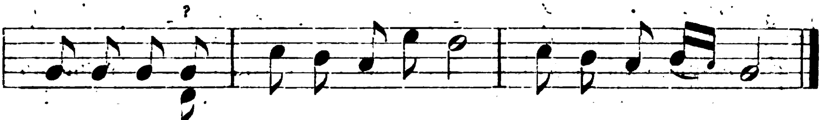

жоў-то- но- гий, ой дам йа вам дам, на ве- че- ру вам.

Плетеничі.

Весільні пісні парубоцькі (шутливі).

Allegretto commodo. (5 + 5) 2.

135. 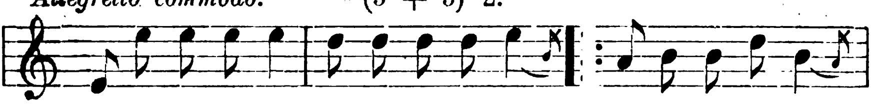

Ой наш мо-ло-дий до Ку-тыў хо-диў на- ші мо- ло- ды
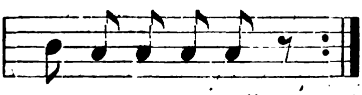
чо- бо- ти ку- пиў (2). *Стецева.*

136. 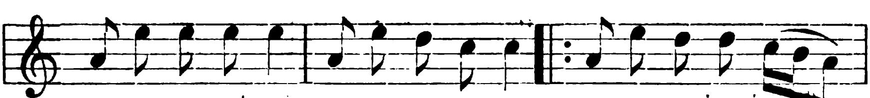

Ой го- ца, го- ца, не да- ла ко- ца; да- ла ве- ріт- ку,

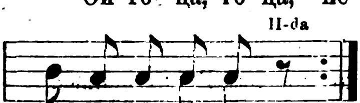

не- ма за-гріт-ку (2). *Стецева.*

(7 + 7) 2.

137.

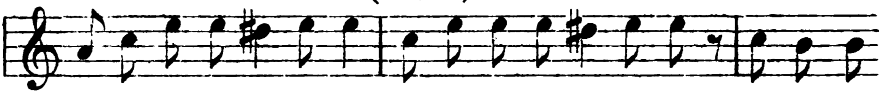

Тепьчьа зьатьа льу-би-ла, со-рочь-ку йи-му ўши-ла, с по-лот-на
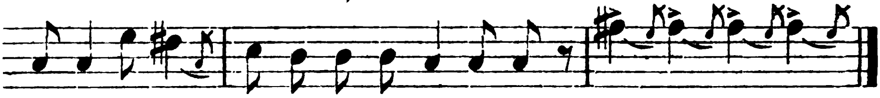
то-ненько-го дльа зьатьа ми-лень-ко-го, гой, гой, гой, гой!

Стецева.

Marciale. (4 + 3) 2.

138.

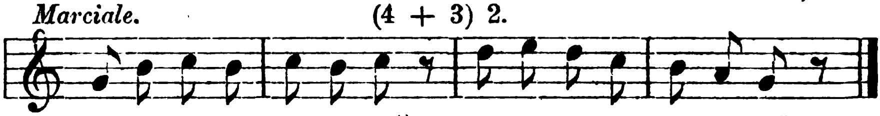

Чи-йа гребльа, то-го стаў, йак хто годен, так дыстаў,
Йак не го-ден, то дер-жи, до чьу-жо-йі не бі-жи.

Стецева.

(8 + 6) + (8 + 6_2).

139.

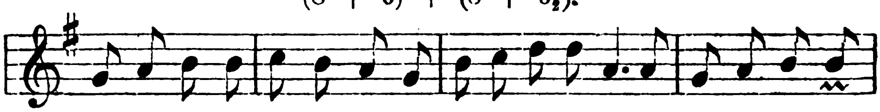

На добри-день, на добри-день, а йа і- ду спати, сто-йіт йа-вір
Ой ци йа-вір, ци не йа- вір, то зе- ле-на то-йа, ме-же тре-ма
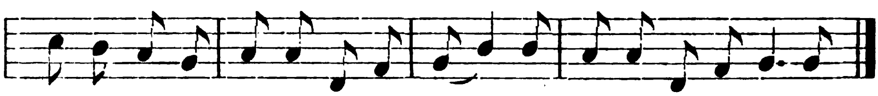
над во- до- йу тре-ба го зі- тьа- ти, тре-ба го зі- тьа- ти.
ды-вонька-ми і- но йід-на мо- йа, і- но йід-на мо- йа.

Коровиця.

3) Колядки і щедрівки.

$(\overset{4}{5} + \overset{4}{5})\ 2;\ (\overset{4}{5} + \overset{4}{5}) + p\ (\overset{4}{5} + \overset{4}{5}).$

a) $\overset{4}{5}$ =

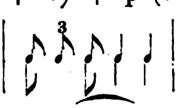

Moderato.

140.
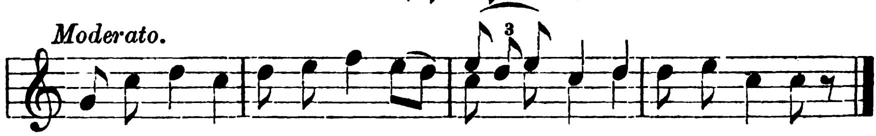
Го-та-вонь-ка, му-ра-вонь-ка де хо- ди- ла Га- ну-нелька.
Ой хо- ди- ла сту-па- йу- чи носи-ла кльучі стиска- йу-чи.

Ражнів.

141.
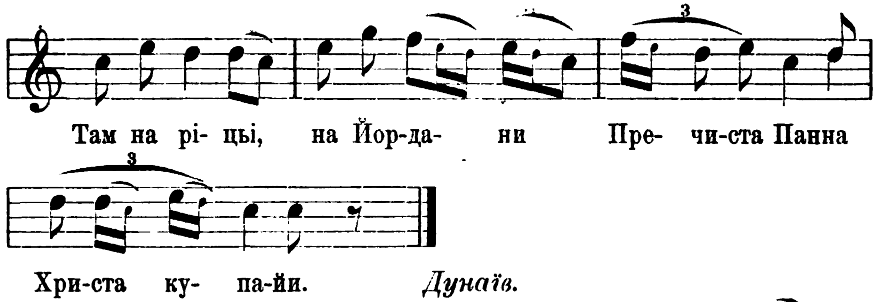
142.

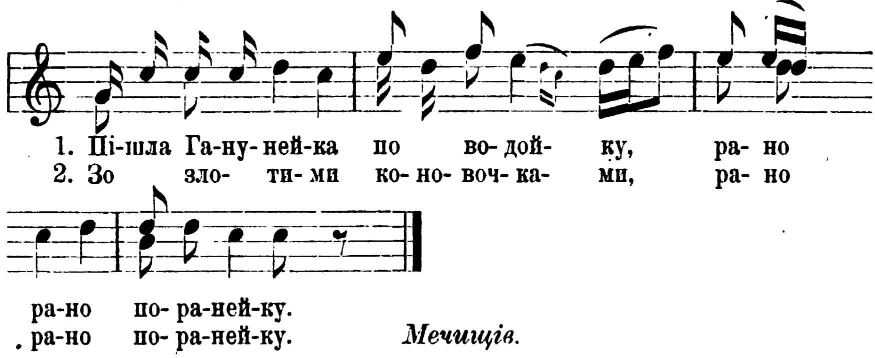

б) 5 = 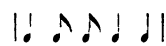

143.
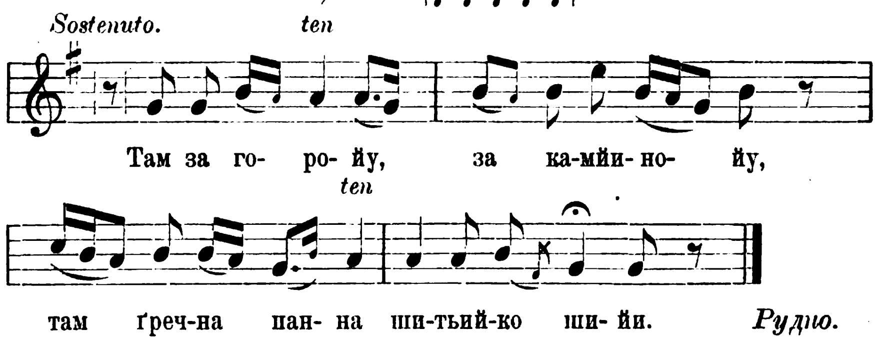
144.
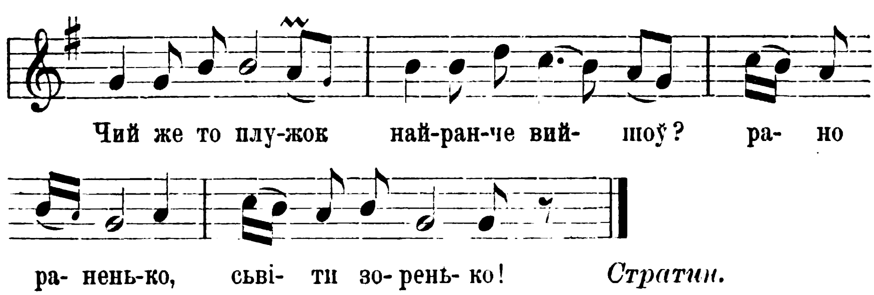
Moderato. в) 5 = | ♪ ♪ ♪ ♩ ♪ |

145.
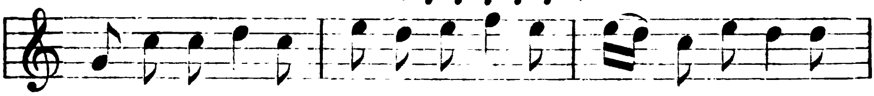

1. Ой там у лы- сы, при о- си- чи- ны, сто- йіт де-реў-це
2. Сто- йіт де- реў- це тон-ке, вп- со- ке, ко- рінь глу-бо-кий,

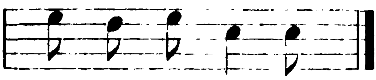

тон- ке, ви- со- ке.
ли- сток ши- ро- кий. *Висоцко.*

146.
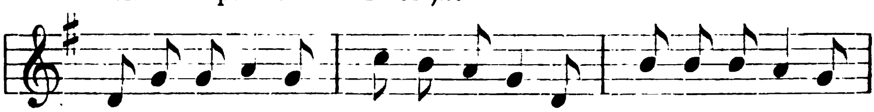

1. Ой два братчи- ки сы-но ко- си- ло, ой два брат-чи-ки
2. Се-стри-цьа Гальа йі-сти но- си- ла, се-стри-цьа Га льа
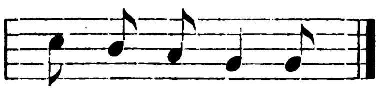
сы- но ко- си- ло.
йі- сти но- си- ла. *Ражнїв.*

147.
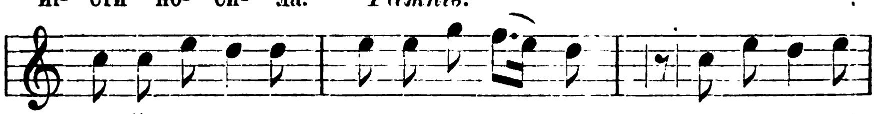

1. Ой ў го-ро-доч-ку, при бер-ві- ноч- ку, шче-дрий ве-чір
2. Ой там дыўчи-на ві- ноч-ки ви- ла, шче-дрий ве-чір

сьві-тий ве- чір.
сьві-тий ве- чір. *Дашава.*

г) 5 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ |

148.
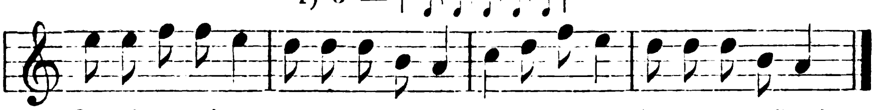

Ой пійте, пійте, куройки рано, рано, рано, бардзо ранейко!

Ременів.

(5 + 5) + р 3 + 5. 5 = як в.; р 3 = | ♩ ♩ ♩ |

149.
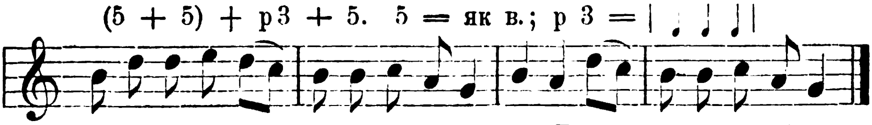
1. Ходит павойка йа по садойку, дай Боже, йак у садойку.
2. Ой хо-ди, ходи, пі-реч-ко губи, дай Боже, пі-реч-ко гу-би.

Гряда.

(5 + 5) + p; 5 = як 142.

p = 3.

150.
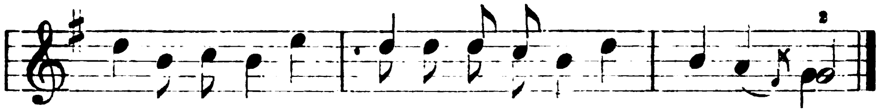
1. Ой там на ґанку, на ви- со- кім замку, ле- лы- йа,
2. Ой чи йист ў дома ґреч- на- йа панна Ма- рі- йа?

Висоцко.

p = 7 (4 + 3)

151.
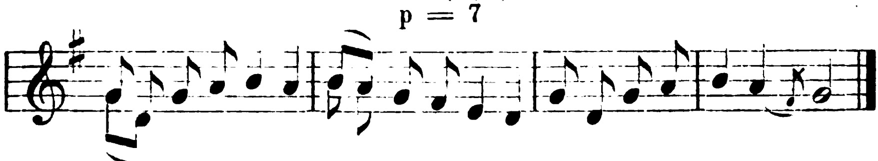

1. Ви- со-ко сиджу, да- ле-ко виџжу, ой ка-ли-но, ка-ли- но!
2. По- глыда- йу сы на глибоке мо-ре, „ „ „
3. А ў глибокім мори там корабель пливе, „ „ „

Ременів.

(5 + 5) + p [3 + ($\overset{6}{5}$ + $\overset{6}{5}$) + 3] 5 = як 148; 3 = 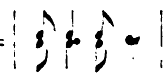

152.
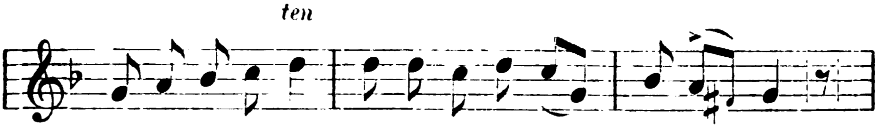
Ой добрий ве-чір, ґречна-йа пан-но, до те- бе!
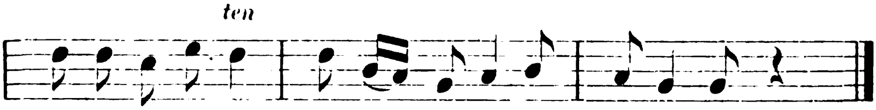
Ой чи по-зво-лиш за- шча- дру-ва-ти у се- бе.

Висоцко.

153.
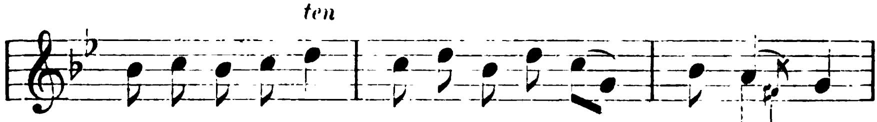
Ой чий то плужок най-ран-че вий-шов? Ой йи- го
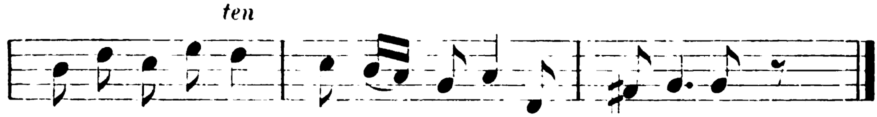
Ой йи- го, йи-го, го- спо- да-ронь-ка на- ше- го.

Висоцко.

154.
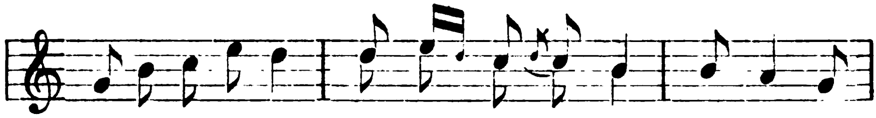
Там на го-роньцы, дві со- ко- лонь- цы йачмінь жнут,
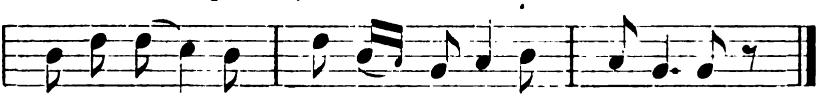
на до-ли-ноньцы дві па- ньа-ночки льон бе-рут.

Дашава.

155. 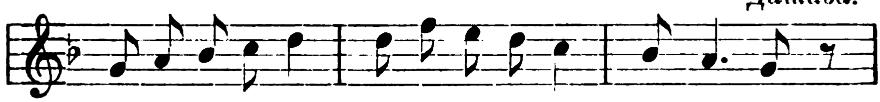

Там на го-рой-цы дві со- ко- лой-цы йач-мінь жнут,
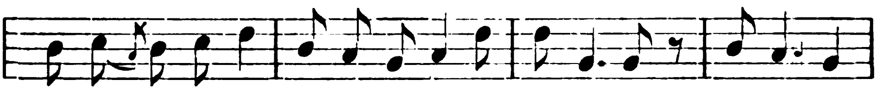
а на до- ли-ны дві за- зу-лей- ки льон бе-рут. Рів-най же,

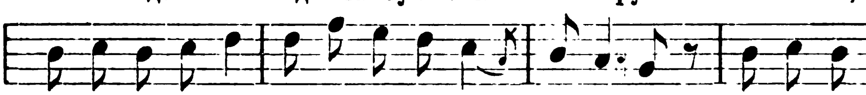

рів-най же, Бо-же го-ри з до-ла-ми рів-ней-ко, Шчо-би ми-
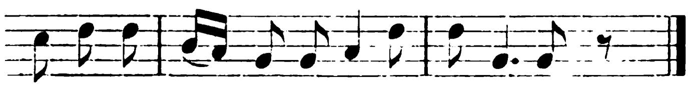
ны бу-ло аж до ба-тень-ка вид-ней-ко.

(5 + 5) + 3 + (5 + 5 + 3)

156. 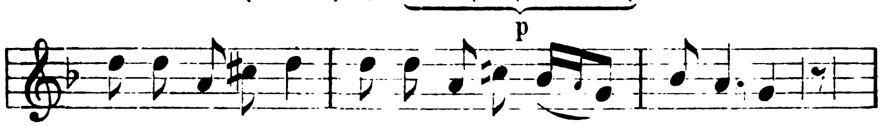

Па-сла Ма-ри-ны чо- ти- ри во- ли в йа-ли-ны,

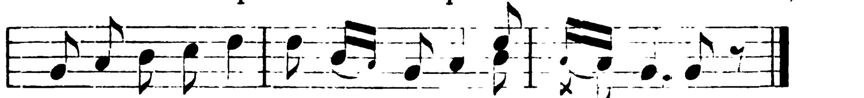

ой там в йали-ны при зе- ле-нень-кі ду- би- ны. *Сїцїхів.*

157. 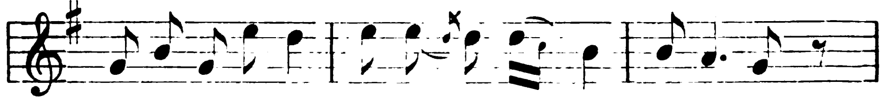

Па-сла Ка-су- ны чо- ти- ри во- ли в йа- ли- ны,

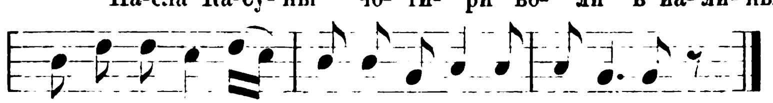

гей же в йа-ли-ны при зе- ле-нень-кі ду- би-ны. *Стратин.*

158.

1. Па-сла Гандзуны чо- ти- ри во- ли в йа- ли- ны,
2. Су-кин-ку ши-ла во- ли згу- би- ла в йа- ли- ны,

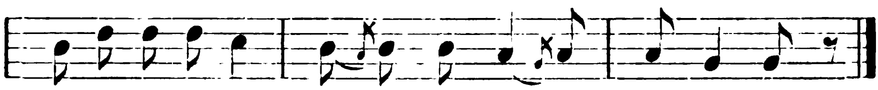

гей же в йали-ны, при зе- ле- нень- кі ду- би- ны.
гей же в йали-ны, при зе- ле- нень- кі ду- би- ны.

Новий Став.

159.

1. Ой у са- доч- ку, ў ви- но- гра- доч-ку, вин- на- йа,
2. Со- ко- ти- лаж йіх ґреч- на- йа пан-на, вин- на- йа,
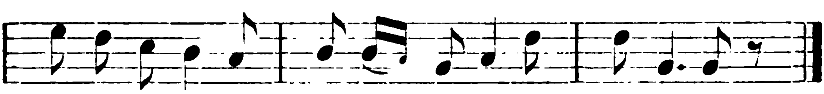
вин- на-йа йа-блінь чер- во- ны йап-ка зро-ди- ла.
вин- на-йа йа-блінь чер- во- ны йап-ка зро-ди- ла.

Волчківці.

160.
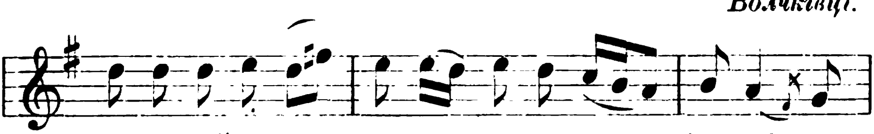
Вийшла дыў-чи- на ра- но по во- ду ў не-ды- льу,

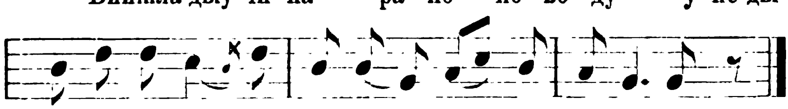

ў не-ды-льу ра- но; лишень со- ньин- ко схо-ди- ло. *Лисятичі.*

161.

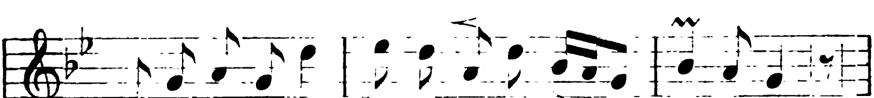

1. Ой у Га- ну- ны ко- ло ві- кон- цьа йаблунька,
2. Вийшов до не- йі ба-тень-ко йі- йі зьи-льо-на,

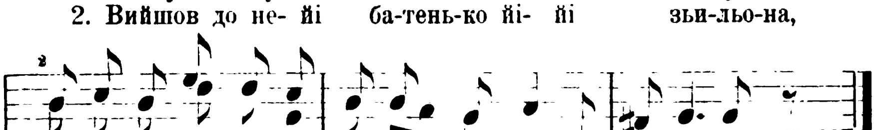

зьи-льо-на йа-блунька чер- во- ні йап- ка зро- ди- ла.
зьи-льо-на йа-блунька чер- во- ні йап- ка зро- ди- ла.

Ражнів.

162.

По го- рі го- рі па-вонь- ка хо- дит, ра- дуй сьи,
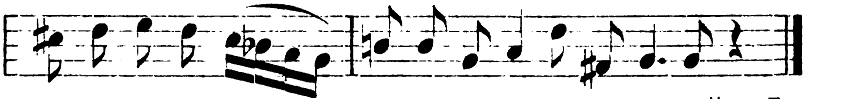
ра-дуй сьи зем-ле, син нам сьи бо-жий на- ро- диў. *Дашава.*

162a.
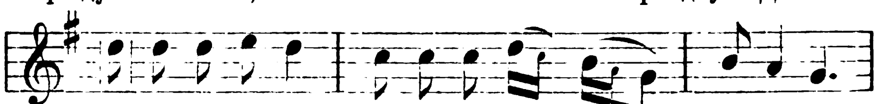
Ой чий то плужок най-ран- че вий- шоў? ра-дуй сьи!
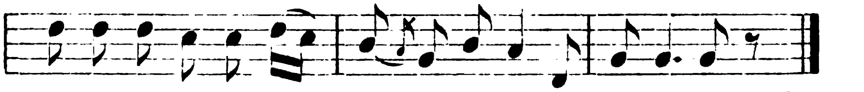
ра-дуй сьи, земленько, син сьи нам Бо-жий на- ро- диў. *Дунаїв.*

(5 + 5) + p [3 + (6_2 + 5 + 3)] + recit. 5_x.

163.

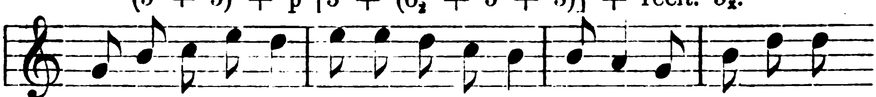

Ци до-ма, до-ма, ґречний ка-ва-лыр? Йас-на-йа, йас-на-йа

зо-ронько, Васильцьу сердень- ко, го- во- ри з на-ми с тихонька!

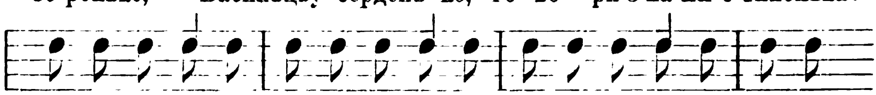

А за тим словом бу-вай-же здороў, ґречний мо-лот-че, чом Ва-

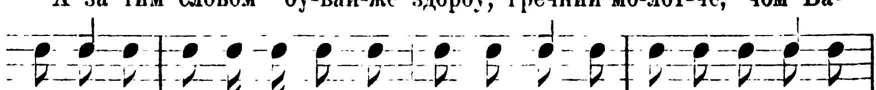

сильунько, да- ру- йу ты шчі- сьтьом, здоровйом, тоў шчедріўко-йу,
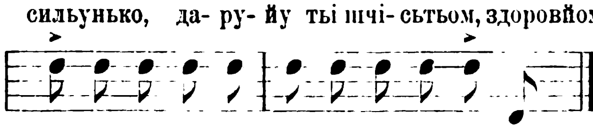
йаспоў стріўко-йу, хо- ро-шоў діў-ко- йу! *Дашава.*

5 = як 142; 3 = як 148.

164.
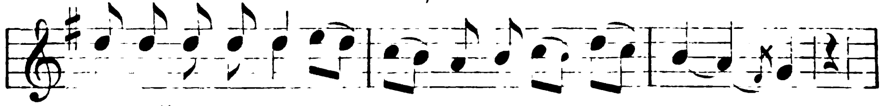
1. Там ў Ка-су-ней-ки під ві-кінь-цьи-ми ка- ли- на,
2. Там ў ті-йі ка-ли-ны сто- йіт ха- ти- на ка- ли- на,

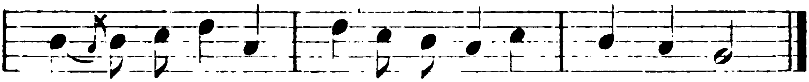

ей ка- ли- ной-ко, роз- ви-вай же сьи ра- ней- ко!
ей ка- ли- ной-ко, роз- ви-вай же сьи ра- ней- ко! *Гряда.*

Навязувані ґрупи. (5 + 5) + р 4 + (5 + 5) + р 4.
р 4 = |♪♪♪♩|; 5 як 151.

Lento. (5 + 5) + р 4 + (5 + 5).

165.

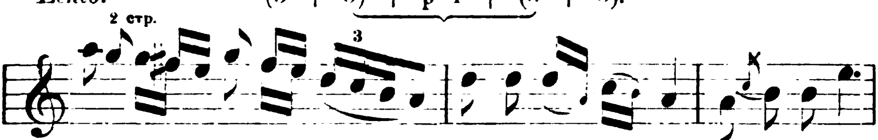

1. Йа з гір с По-до- льи рі-чень-ки те- чут ой дай Бо-же
2. Иа ў тих чоўнонь-ках па- ни- чі си- дьат ой дай Бо-же

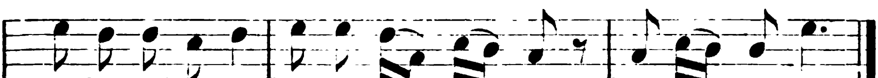

ти-ми річ- ка- ми чоўнонь-ки пли- нут ой дай Бо- же.
па-ни- чі си-дьат, ра-донь-ку ра- дьат ой дай Бо- же.
Дашава.

(5 + 5) + р 4 + (5 + 5) + р 4.

166.
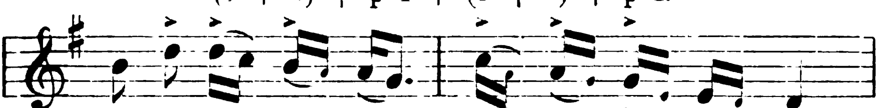
Йа ў лысы, ў лы- сы, йа ў не- до- бо- рі

Ой дай Бо- же, Йа ў лы- сы ў лы-сы йа ў не- до- бо- рі,

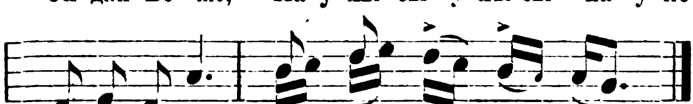

ой дай Бо- же, блу- ди- ло блут- цыў і т. д. *Волчківці.*

4) Гагілки і веснянки.

Allegretto. (4 + 4) 2

167. 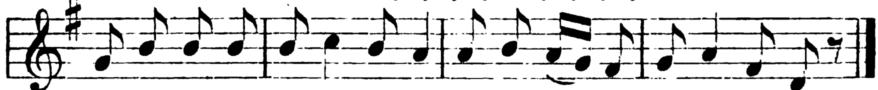

1. Ві- ди, ві-ди Кострубоньку, ста-ну с то-боў до шльубоньку.
2. А ў недыльу по-ра- нен-ко, на тім бі- лім ка- мі- неньку.
3. За-бре-ныли кльучі ў ночи по-над мо- йі чор-ні о- чи.
4. А ми то-го танцьу йдемо, ми му кін- цьа не най- де- мо.

Дашава.

168.

1. Мойа ми- ла га-гівонь-ко, ўставай, ўставай ранусенько!
2. Поди- ви сы ў чисте по-ле, там мій ми-лий хрушчом о-ре.
3. Ко-ма-ра- ми по-ганьа-йи, бо сы хлы-ба до-робльайи.

Порична.

169.
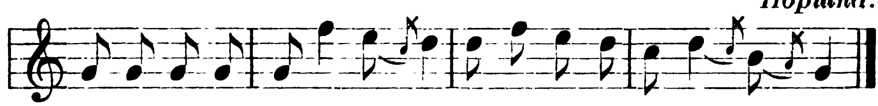
1. Біднаж мо-йа го- ло- вой- ко нешчі- сли-ва го- ди- ной- ко!
2. Ой шчож бо йа й у- чи- ни- ла шчом Коструба по-льу- би- ла!

Гряда.

Moderato. (4 = | ♩ ♩ ♩ 𝅗𝅥 |)

170.
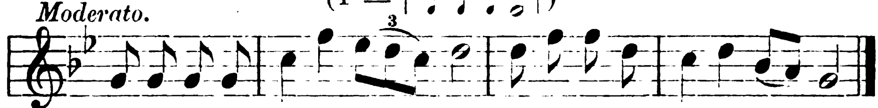
1. Шчо йа бідна у- чи- ни- ла, шчом Коструба не льуби- ла.
2. Прийідь, прийідь Кострубонь- ку, ста- ну с тобоў до шльубоньку.

Рудно.

Allegro. $(4 + 4_2) + (4 + 4)\ 2$

171. 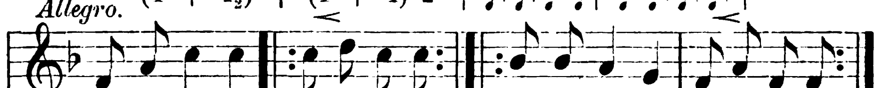

Де ти йі-деш, І-ван-чи-ку? На йар-ма-рок, мій панчику!

Оглядів.

$(4_2 + 6_2)$; 6 =

Allegretto. $4_2 + 6_2$

172.
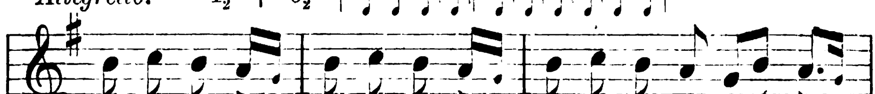
1. Сидит ко- зак, си-дит ко- зак ў го-ро- хо- вім він- ку,
2. Ви-би-рай си, ко-за- чи- но шчо найкрасшу дыў- ку,

ў го- ро- хо- вім він- ку.
шчо най- крас- шу дыў- ку. *Поршна.*

173.
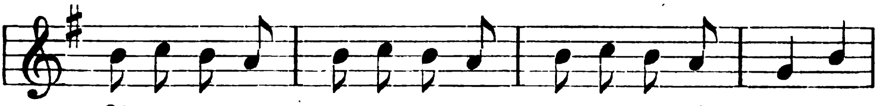
Ой не хо- ди, ка- чо-ронь-ку ў го-ро-фйи-нім він- ку,
Ві- бе- рай си, ка- чо-ронь-ку шчо найкрасшу дыў-ку,
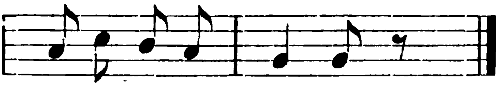
ў го-ро-фйи-нім він- ку.
шчо найкрасшу дыў- ку. *Рудно.*

174.

Пусьтыт же нас, пусьтыт же нас на двір во- йу-
Не пу- сти- мо, не пу- сти- мо, бо нам по- ло-

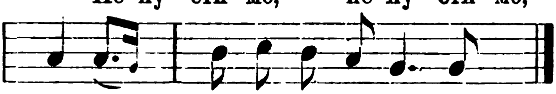

ва- ти, на двір во- йу- ва- ти.
ме- те, бо нам по- ло- ме- те. *Рісна Руска.*

175. 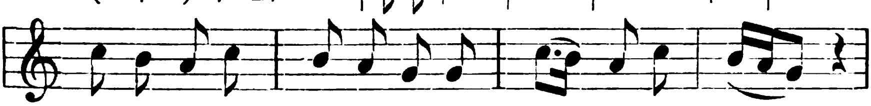

Чо- му Га-льу не танцьуйиш, Га- льу, Га- льу?
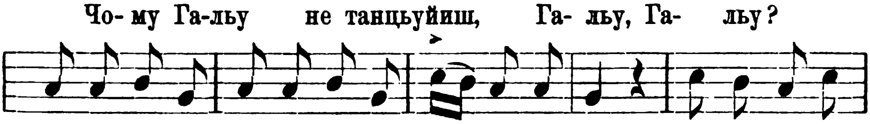
»Бо не ма- йу че- ре- ви- ків ка- ва- льи- ру«. Йа ти купльу
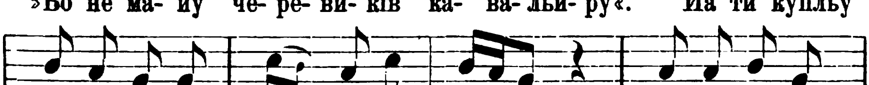
че- ре-вич-ки Га- льу, Га- льу. „Тогди йа си
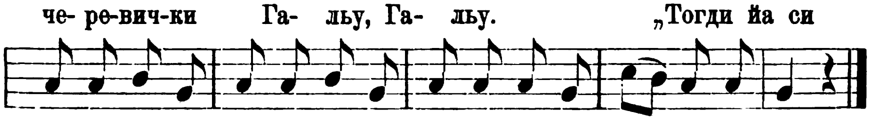
потань-цьу-йу, та ва-ше-цы по-дзьинку-йу, ка- ва-льи- ру«.
Дашава.

$\overset{4}{(3} + 4) + (4 + 4) + 4.$

176.

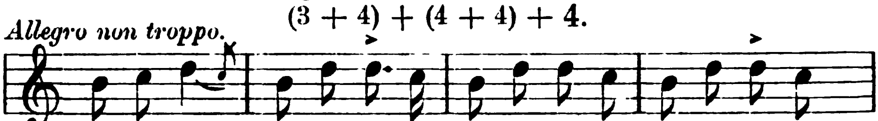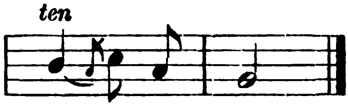

Гряда.

$4 + (3 + 3) + (3 + 4)\ 2 + 4.$
(3+1) (1+3)

177.
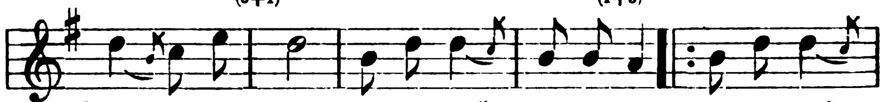
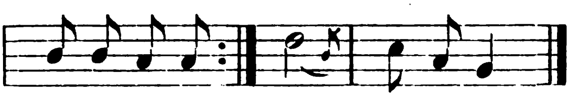

Гряда.

$4 + (4 + 4)\ 2 + 4.$

178.

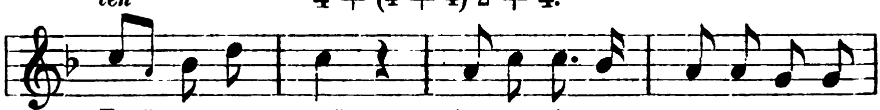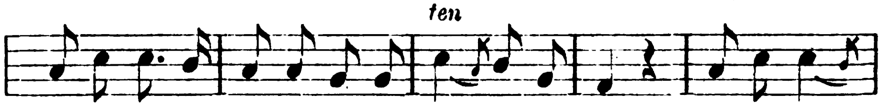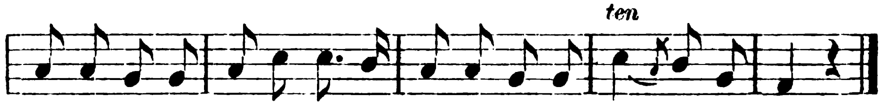

Рудно.

4 + 3; 3 = |♪ ♪ ♩| 4 = я. в.

$(3 + 3) + (4 + 3_2) + (4 + 3_2)\ 2$
$+ (4 + 3_2) + (4 + 3)$

179.

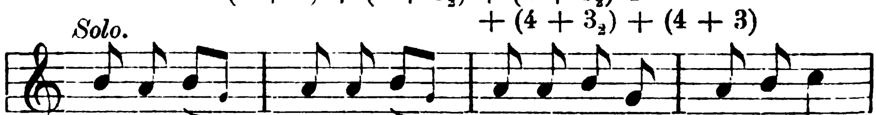

Tutti.

на торзы? А ми йі- йі ве- де- мо, ве- де- мо, то- бі жо- ни
А йа во- ла за- рі- жу, за- рі- жу, свойу жо- ну

не да- мо, не да- мо.
ви-купльу, ви-купльу і т. д. *Дашава.*

Solo.

180.
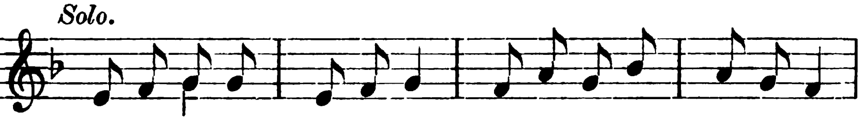
Хто ви-даў, хто слихаў мо- йу жо-ну на тор-зы?
Че- ре-вич-ки йі купльу, та- ки жо-ну ви- купльу.

Tutti.

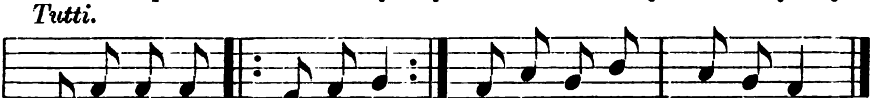

А ми йі- йі ве- де- мо, то- бі жо- ни не да- мо!
Че- ре- ви-ки возьме-мо, та- ки жо- ни не да- мо!

Оглядів.

(4 + 3') + 3; 3' = | ♩ ♪ ♪ |

181.
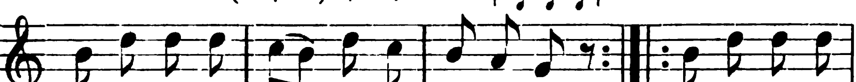
Ду-бро-ви сы ку- ри- ли, ку- ри- ли, А чим во- ни
А там ба- би га- си- ли, га- си- ли. Чіпцем во- ду

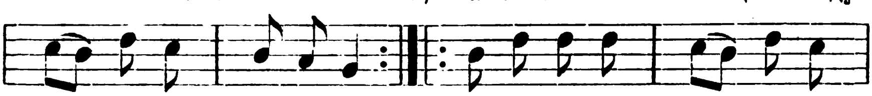

га- си- ли, га- си- ли? Кілько ў чіпци во- ди йи,
но- си- ли, но- си- ли, тілько ў ба- бі праў- ди йи,
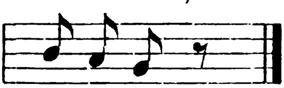
во- ди йи,
праўди йи. *Поршна.*

182.
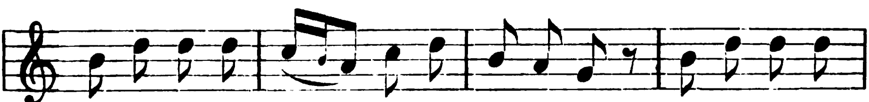
Там у лы-сы сме- ре- ка, сме-ре- ка, тай за-чьи-ла
Пішли дыўки га- си- ти, га- си- ти, цебром во- ду
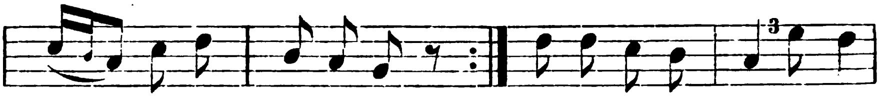
го- рі- ти го- рі- ти, Шчо ў цебри-ку во-ди-цы,
но- си-ти но- си- ти.
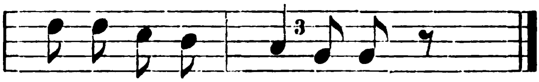
тіль-ко ў дыўках праў-ди-цы. *Дашава.*

(4 + 3) + 3 + 7 + (3 + 3) 2; 7 = (3 + 4).

183.

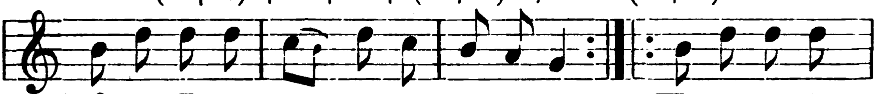

1. Ой ти Тимку ру- жо-вий, ру-жо-вий! 1. Шчо за те- бе
2. А де ти буў? »Ві Льво-ві, ві Львові«. 2. Сто зо- ло-тих
3. Па- ру ко-ней
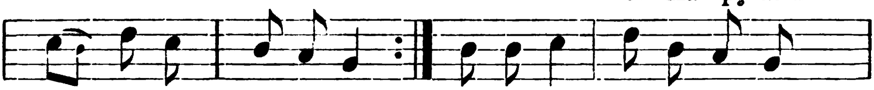
да- ва-ли, да- ва- ли? Ой во- же- ни сы, Тимку,
чер- воних, чер-во- них!« Ой возьми си па-ньинку,
во- роних, во- ро- них.«
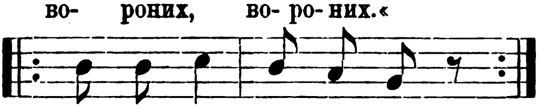
с ко-троў хоч, с тоў си скоч! (2) *Поршина.*

(4 + 3) + (4 + 3) — 4 = 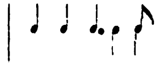 ; 3 =
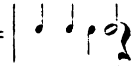
(5,6.)

Moderato.

184.
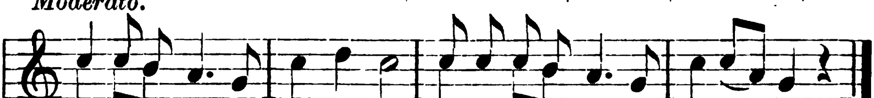
1. Ой диў- ни-ку, диў-ни-ку! го- рит бро-вар да-ле- ко.
2. І- дыт дыўчата га- си- ти, коноў-ка-ми во-ду но-си- ти.
3. Си-ла ў коноўках во- ди-цы, тілько ў дыў-ча-тах праўди-цы.

Рудно.

(3 + 3) + (3 + 4) 2; 4 = я. в. 3 = як 179.

(2,4)

185.
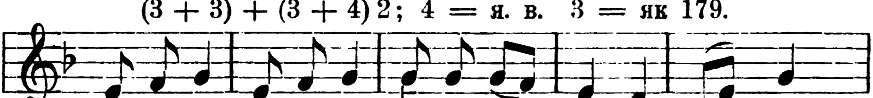
1. Ой диў, диў, бі- ло-дан, по- ві- дай тиж нам праў- ду,
2. » » » » ой йак жи- ди бйут сьа,
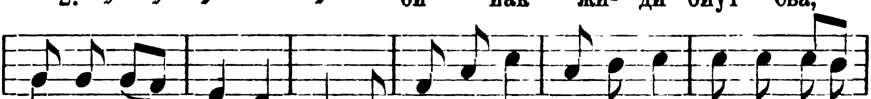
по- ві- дай теж з ним праўду! Ой диў, диў, бі- ло- дан, шчо ми будем
ой йак жи- ди бйут сьа » » » » ой то так
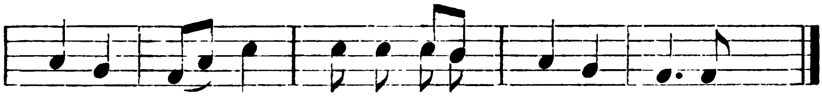
по- ві- да- ти, шчо ми будем по- ві- да- ти?
во- ни буйт сьа, ой то так во- ни бйут сьа. *Оглядів.*

(4 + 3' + 3) 2 + (6 + 6) + (3' + 3). 3' = | ♩ ♪ ♪ |; 3,4 = як в.

Allegro non troppo.

186.
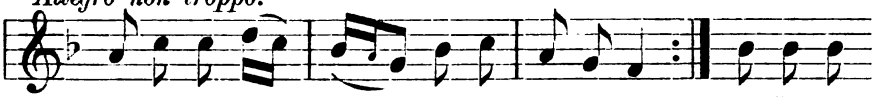
Че-рез Ду- най глу- бо-кий, глу-бо-кий, Там ўда по
лежить ка-мінь ши- ро-кий, ши-ро-кий.
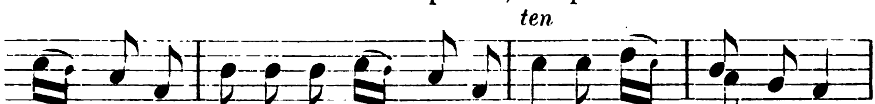
ка- ме- ньу, там ўда по бі- ло- му сти- ха йде, сти- ха йде.

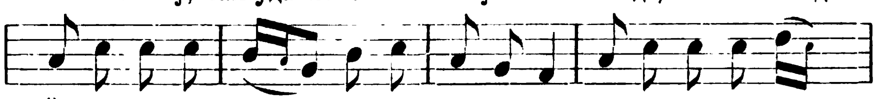

Йа ка- ме-ньа не ўто-чу, не ўто-чу, со- бі ру-ченьки
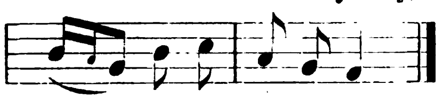
по- мо- чу, по- мо- чу. Та ўда по каменьу і т. д. *Оглядів.*

187.
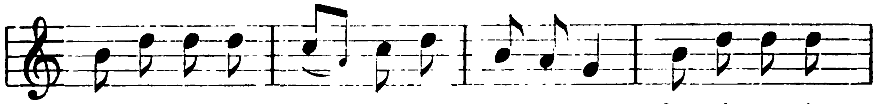
Че-рес Ду-най глу- бо-кий, глу-бо-кий, Сто-йіт йа-вір

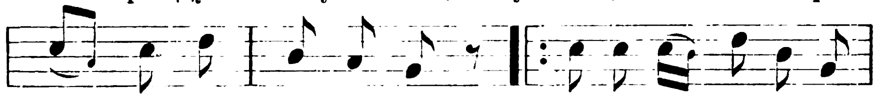

ши- ро- кий, ши- ро- кий. А ўда по ка- мі- ньу,

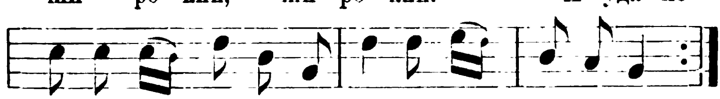

а ўда по бі- ло- му сти-ха йде, сти-ха йде. *Дашава.*

$(4 + \overset{2,4}{3})\ 2 + (\overset{3}{4} + \overset{3}{4}) + \overset{4,5,x}{3}$
$+ \ 4 \ +$ »

188.

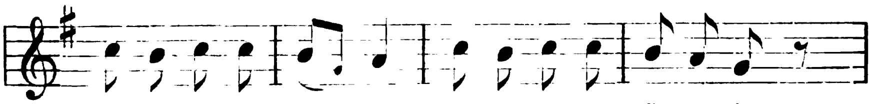

Па- на ґа- буґ жель-ман, па- на ґа- буґ, йи- ґо брат,

па- на- ґа- буґ жельма- но- ва ро- дзі- на. *Рісна Р.*

3 = (2 + 3).

189.

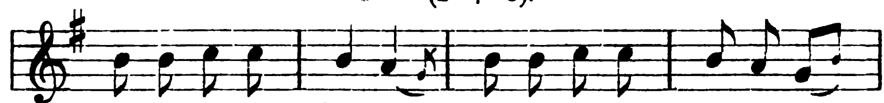

По-на- ґа- буґ Зель-ман, по- на- ґа- буґ йи- ґо брат,
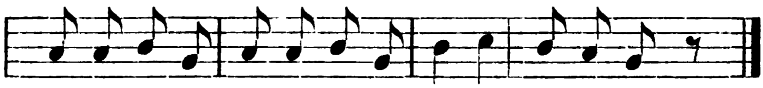
по- на- ґа- буґ Зель-ма-но- ва фшистка ро- дзі- на. *Поршна.*

190.
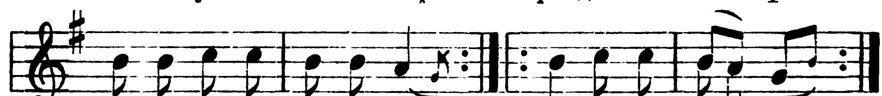
А ми па- ны не ма- ли, Йидзь со- бі, Жель- ман
На та- кий ґрунт не да- ли. Йидзь со- бі, йиґо брат,

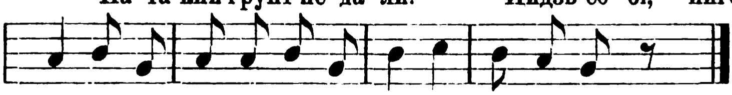

йидзь со-бі Жель-ма- но- ва фшистко ро-дзы-на. *Поршна.*

191.
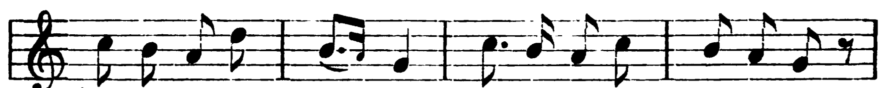
Йи-дзьи, йи-дзьи Жель-ман, йи-дзьи йи-дзьи йи- ґо брат,
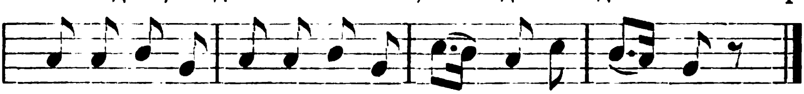
йидзьи, йидзьи Жельма-но-ва ўшистко ро- дзо- на. *Дашава.*

192.
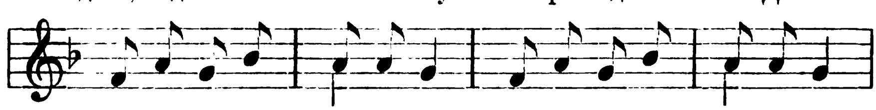
Ой ныхтож там не бу-ваў, де йа йа- вір ви- ру- баў,
Йа- вір зе- ле- нень- кий, хлопець мо- ло- день- кий.
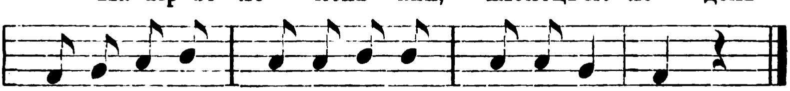
Ой йа- во- ре, йа-во-ронь-ку зе-ле-нень- кий. *Оглядів.*

193.
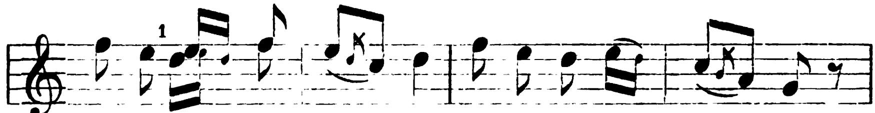
1. А пан Ма- цы- йоў- ский по го- ро- ды хо- дит
2. По го- ро- ды хо- дит, на трубоньку тру- бит

ой во- ла- йи, во- ла- йи.
ой во- ла- йи, во- ла- йи. *Рісна Руска.*

3 = 6 =
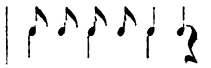
194. 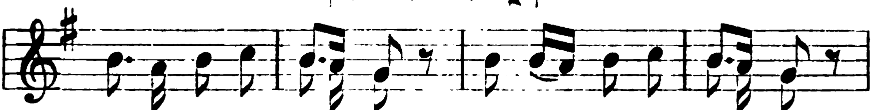

1. Ой ны-хто там не бу-ваў, де йа йа-вір ви-ру-баў,
2. Ой бу-лож там бу- ло, два мі- сьацы йас- них,
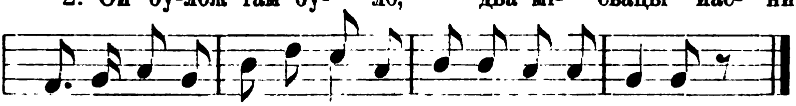
ой йа- во- ре, йа- во- ре, йа-вір зе- ле- ненький.
ой бу-лож там ў нашім Рудним два па- руб-ки красних. *Рудно.*

195.

Ой ны-хто там не бу- ваў, де йа йа- вір ви-ру-баў,

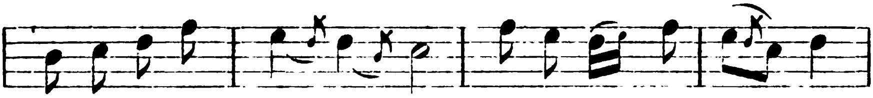

ой йа- во- ре, йа- во- ре! Ой зій-шло там, зій- шло

дві зо-роны-ки йас- них, ци не- ма ту в на- ші Ріс- ні

дві ды-вонь-ки красних? *Рісна Руска.*

(4 + 4) 2 + 3_2 + (4 + 3)

196. 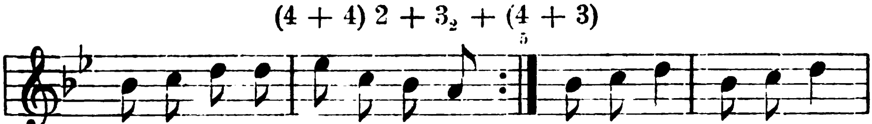

Ой ны-хто там не бу- ва- йи, Під вінцем бар-він-цем,
Де Ма- ру- сьа ве- че- ра- йи:

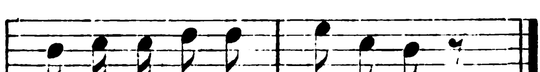

під ку- че- ра-вим де- реў-цем. *Ражнїв.*

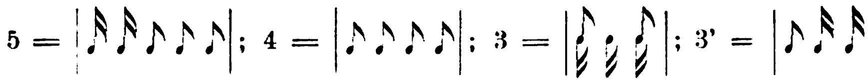

Allegretto. (5 + 4) 2 + (4 + 1) + (4 + 1)

197.
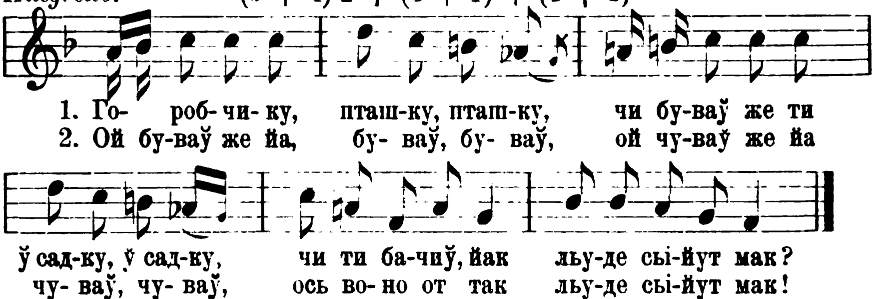
Оглядів.

(5 + 5) + 3_2 + 5 + (3' + 4).

198.
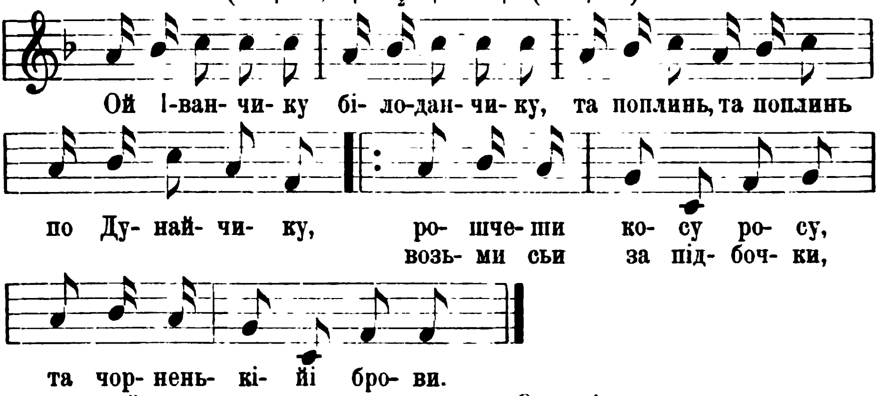
Оглядів.

(3 + 5) + 2_2 + 5 + (4' + 4') 3 + (3 + 5).

199.
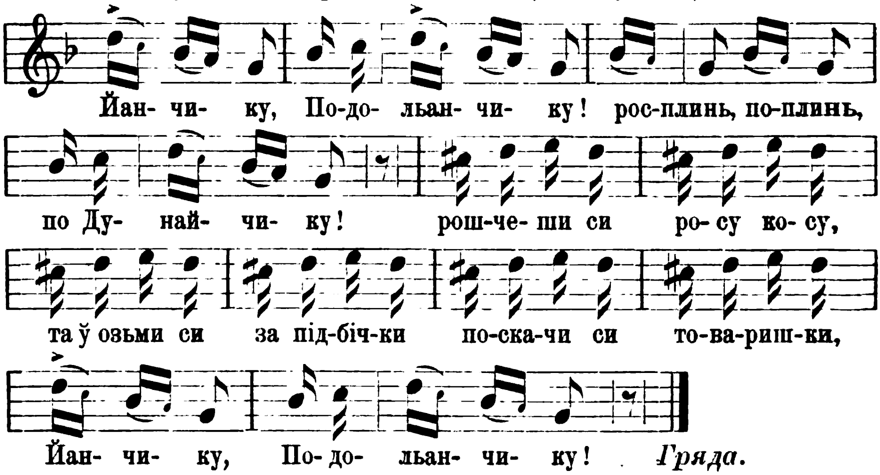
Гряда.

200.
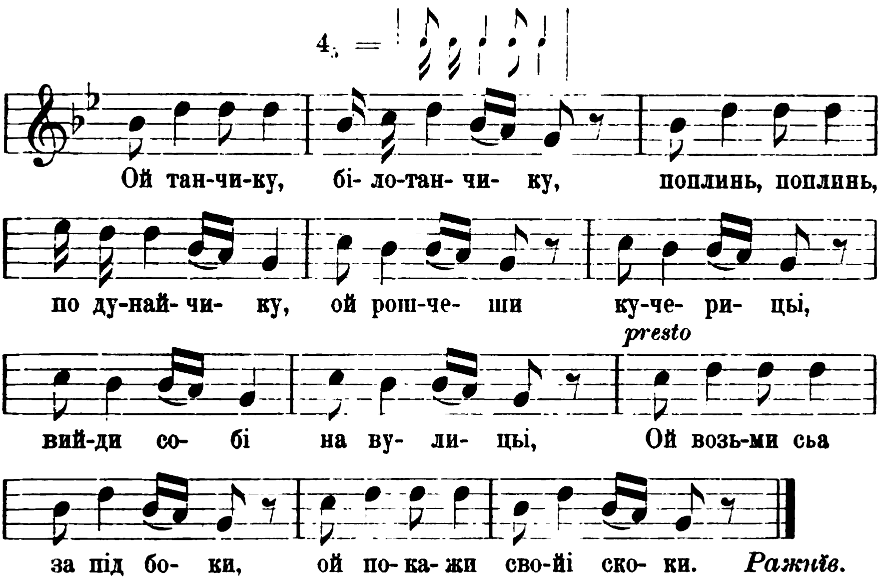
Ражнів.

201.
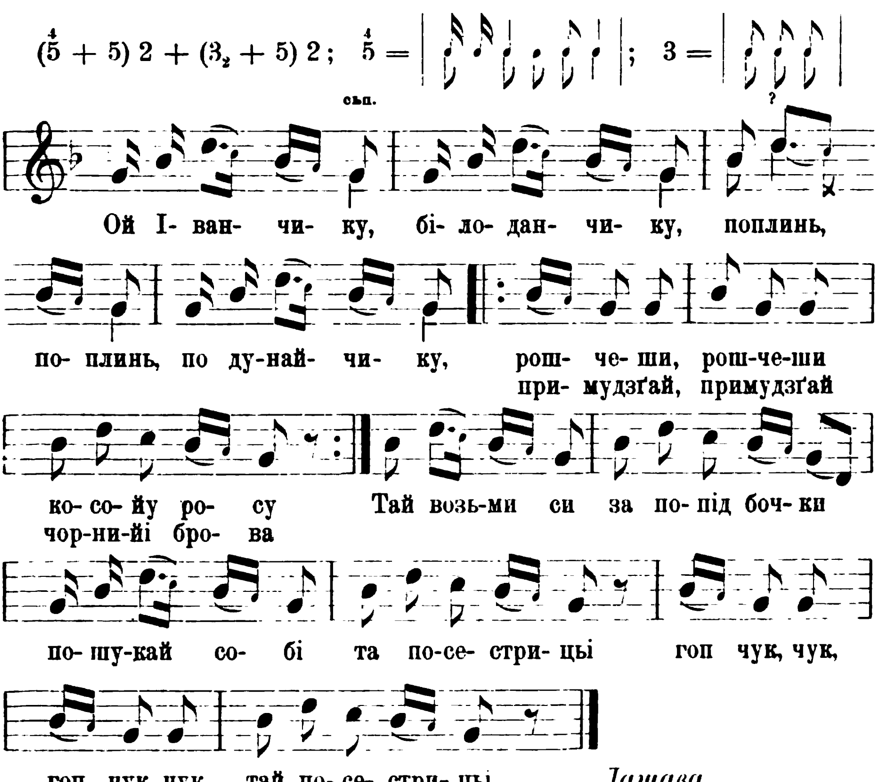
Дашава.

(5 + 5) 2 + (4 + 4) 2 ; 5 = (2 + 3) = 4 =

4 = як 167.

202.
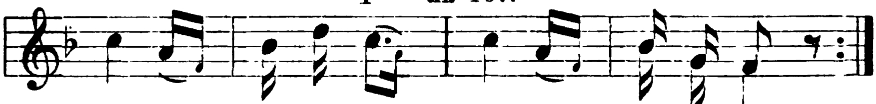
До- ньу сер- день-ко, ўста- вай ра- нень-ко;
Мий сьа че- ши сьа, за між бе- ри сьа!
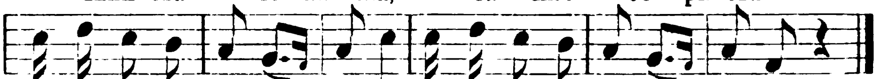
А за ко- го ма- му- нень-ко, А за ко- го го- лу- бонь-ко?

Оглядів пов. Камінка.

$\overset{5}{6}$ = ; 3 = 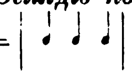

{$\overset{5}{6}$ + (3 + 3)} 3 =

203.
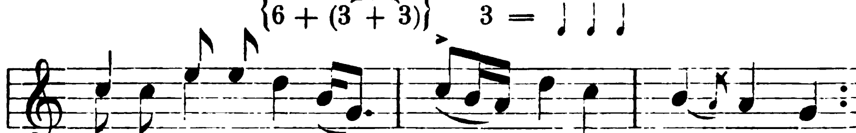
1. Ти ди-бріў-на- йа за- зу- ле, за- зу- ле,
2. Та не куй ра- но в ди- бро-вах, в ди- бро- вах,
3. Бо мо- йа ма-тын- ка ста- ра- йа, ста- ра- йа,
4. І шче й до то- го чу- жа- йа, чу- жа- йа,

Гряда.

204.

1. Де ти, йа- гі-вонь-ко, бу- ва- ла, бу- ва- ла,
2. Йак та ди-брівонь-ка па- ла- ла, па- ла- ла.

Рісна Руська.

(6 + 6) + р 3 + 6.

205. 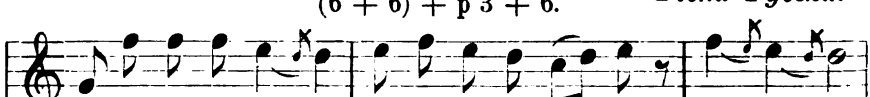

Чем ти, ды-ду- ней- ку, з молод не же- ниў сы, ой, ой, ой,

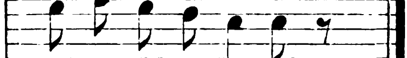

з мо-лод не же-ниў сы? *Гряда.*

206.

Ой ти старий ды-ду чо-му сьи не же-ниш, ой ой ой

чо- му сьи не же-ниш *Рудно.*

$6 + 6^{7}_{2} \quad 6 =$
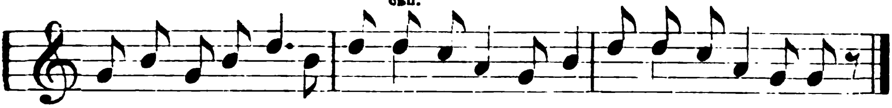
Поршна.

.
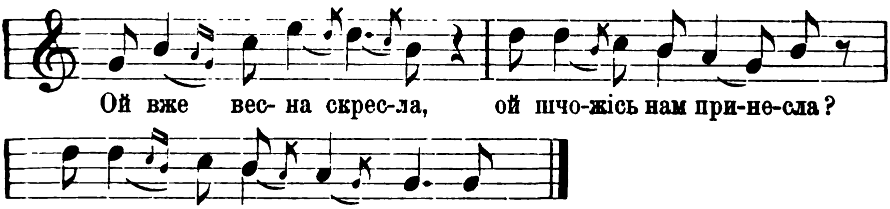

Гряда.

7, 8, 9.
$6 + 6 \quad 6 =$

9.
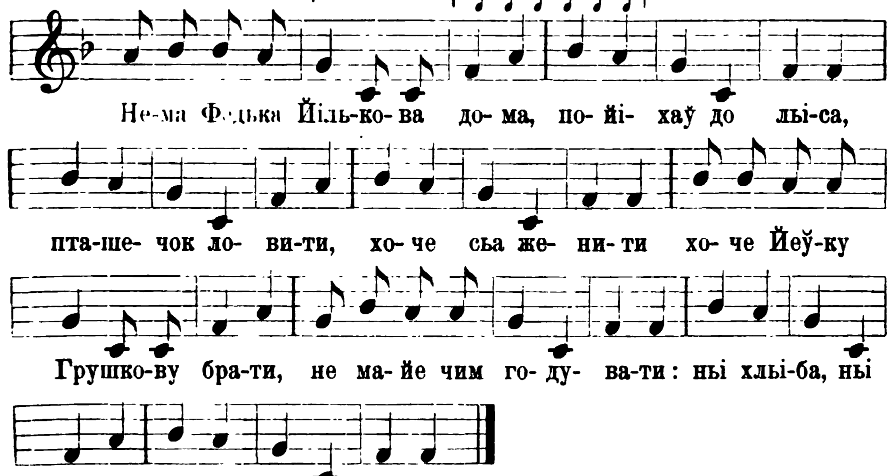
Оглядів.

Складані з всіляких ґруп.

$$3,\ 4,\ 5,\ 6^{(3+4)}_{(4+3)},\ 7.$$

$$(3 + 3)\ 2 + (3 + 3)\ 2 + (6 + 5) + (3 + 3)\ 2 + (6 + 3) + 3.$$

Marciale.

210.
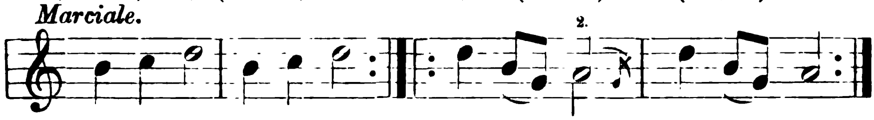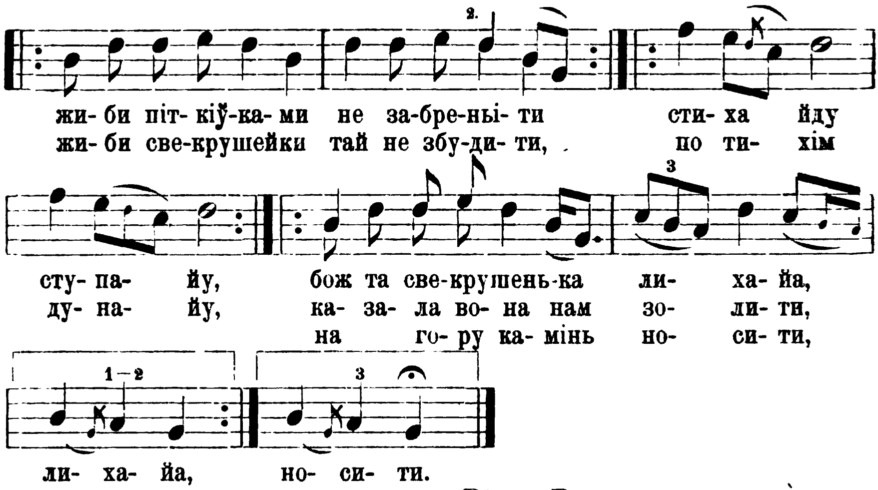
Рісна Руска.

(6 + 7) + (4 + 4) + 7.

211.
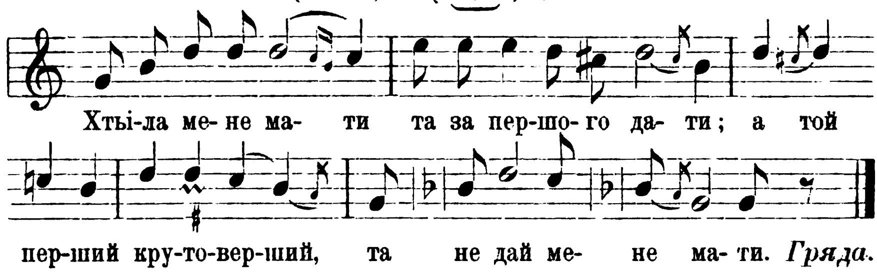
Гряда.

4 + 5 + 6_2 + {(4 + 4) + 5} 2

Allegro.

212.
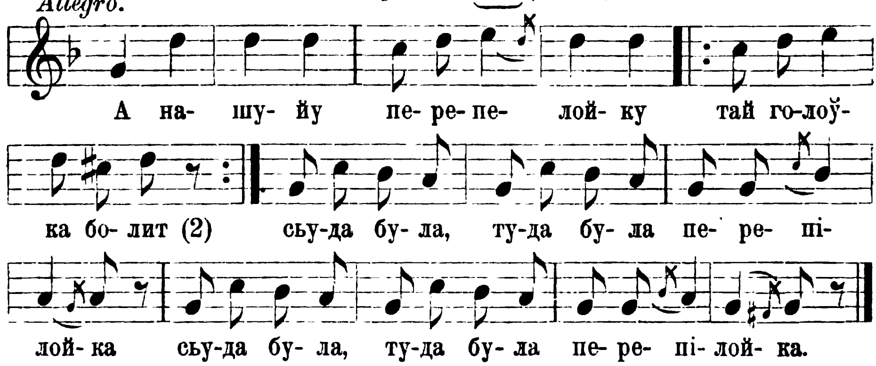
(3_1 + 5) 2 + {(4 + 3) + 4} 2

213.

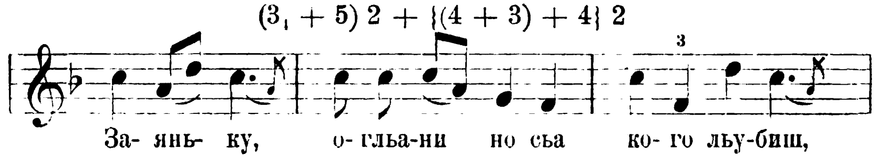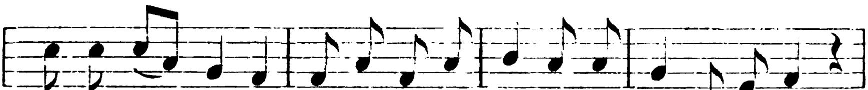

о- бій- ми но сьа, А ны то- бі за-янь- ку ви- ско-чи- ти,

А- ны то- бі за-янь- ку о- гля-ну- ти. *Оглядів.*

$3_2 + 5 + 3_2 + \{(4 + 3) + 4\}\ 2 + (4 + 5)\ 5 + (4 + 4)\ 2$

Allegro non troppo.

214.

Зай- чи- ку зай- чи- ку, та си- ве- сень-кий
та ми- ле- сень-кий

го- лу-бе, го- лу- бе, а- ны ку- да зай-чи- ку ви-ско-
со- ко-ле, со- ко- ле,
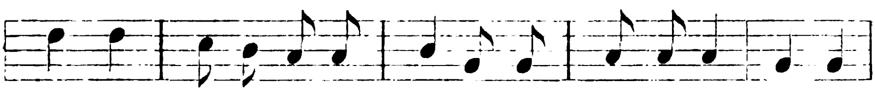
чи- ти, а- ны ку- да, зай- чи- ку пе- ре- ско- чи- ти
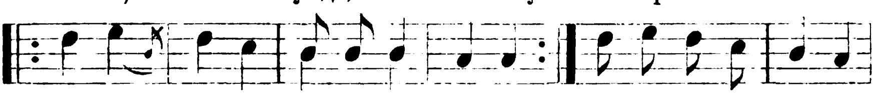
Про шче- понь-ки, про ту- рец- ко- йі, тай возьму сы за під
про ды- вонь-ки, про ны-мец- ко- йі,
ой так зай-цьу скоч- ком, бочком,
скоч- ком боч-ком, пе- ре- вер- ну сы,
гре- бінь- чи- ком ро- шче- шу сы,

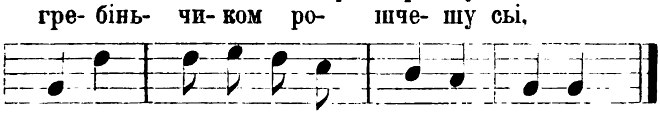

боч-ки шу-кай со- бі по- се- строчки! *Мечиців.*

$(4 + 4) + (4 + 4) + 4_2 + (4 + 4) + 5 + (4 + 3)\ 2 + 3_2 + 4$

215.
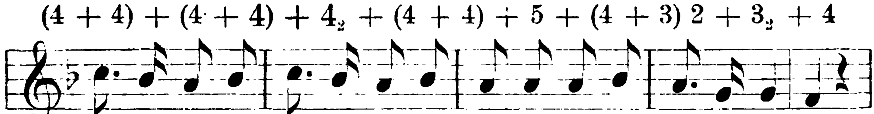
Хо-джу, ну-джу, хо-джу, ту-жу, а десь ды-ти по- по- ды- ла,

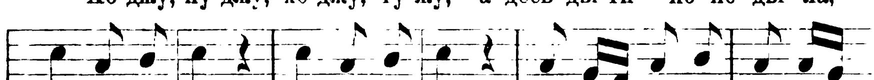

Мир ви-то- пійу, сныг по- па- лиў і- но ме- не мо- ло-

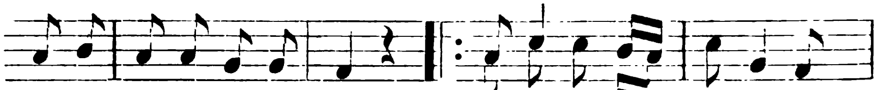

ду-йу лишиў на бі- ду 1. Не плач, не плач, ды-вонь-ко
2. ў не-ды- льу ра-нень-ко
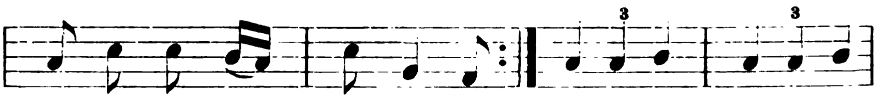
при- йі- де твій ба- тень- ко, лып-шо-йи, крас-шо-йи,
при- ве- зе ти ди- тьит- ко

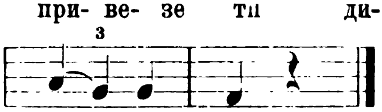

йак то- то. *Рудно.*

(5 + 5) + (3 + 3) + (5 + 3) 5 = як 150.

216. 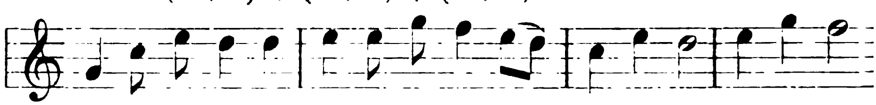

Ой деж ти бу-ваў, со- ло- ві- йин-ку, жи Христос, жи воскрес,

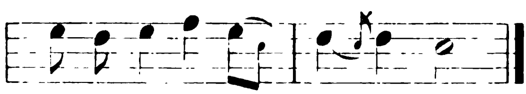

жи во і-стин- ну, жи во-скрес. *Рудно.*

Б. ПІСНЇ ЗВИЧАЙНІ.

(Історичні, баляди, суспільно-побутові, любовні, колискові, принагідні і ин.).

---

1. Однородні ґрупи ритмічні.

а) (5 + 5) 5 =

(5 + 5₂)

217. 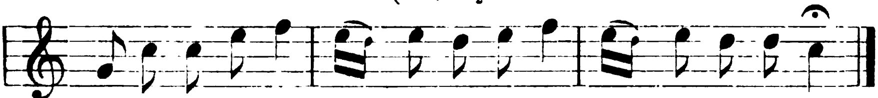

Ой бу- ла, бу- ла йа ў місты ўдова йа ў місты ўдова.

Мечищів.

(5 + 5) + (5 + 5)

218. 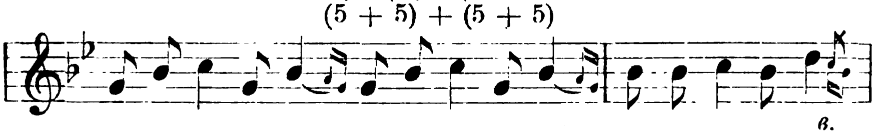

Ой ма-ла вдо-ва си- на со- ко- ла, ой ма-ла, ма-ла,
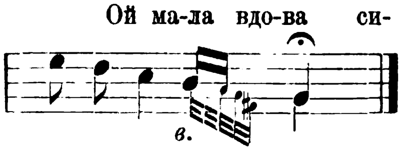
до вой-ска да- ла. *Сїцїхів.*

219.
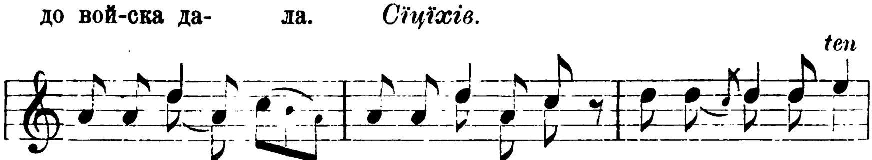
Си-ды-ла вдо- ва на ко-нец се- ла, ой ма- ла, ма- ла

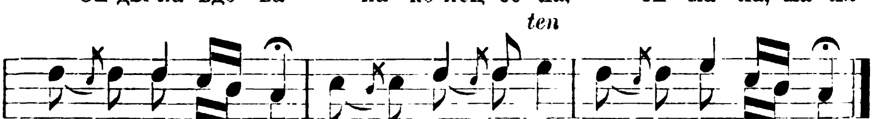

си- на Ва- си- льа, ой ма- ла, ма-ла си- на Ва- си- льа.

По ній Став.

220.
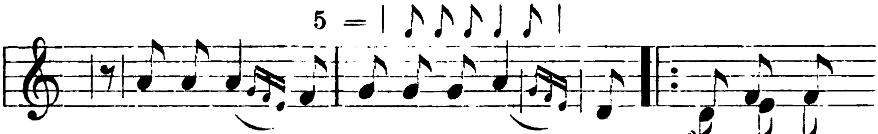
Ой під ду- бом, під ду-би- но- йу, там си- дыў
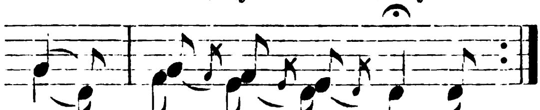
го-луб з го- лу- би- но- йу. *Стецева.*

221.

Під ду- би- но- йу під зе- ле- но- йу си-дыў го- лу-бок

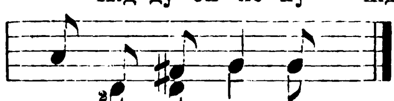

з го- лу- би- но- йу. *Гряда.*

222.

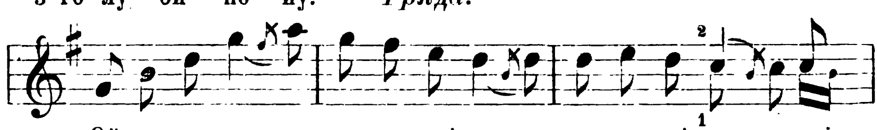

Ой ма-мун-цу-ньу, шчось ми сы ста-ло, шчось ми сы ў жи-во- ты
Ци ку-рьи-ти-на, ци гу-сы- ти-на, бо- ро-ни Бо- же,

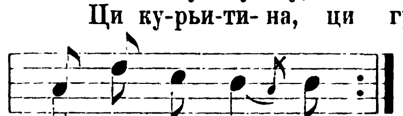

за- трі- по- та- ло:
щоб не ди- ти- на. *Гряда.*

223.

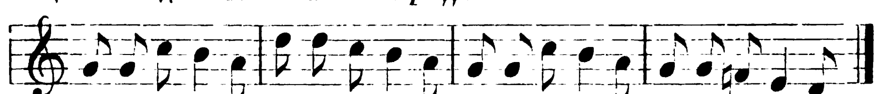

Ти дыўчинонько за-ру-че-на-йа, чогож ти ходиш засму-че-на-йа?

224.

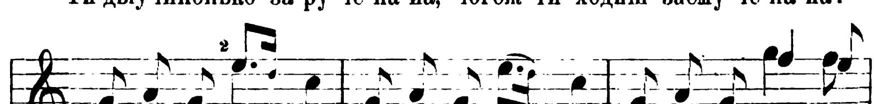

Су- ха- йа вер- ба, мо-кра ка- льу- жа, роз-гны-ва-ла сы
Розгны-ва- ла сы, россер- ди- ла сы, пі- шла до коршми,

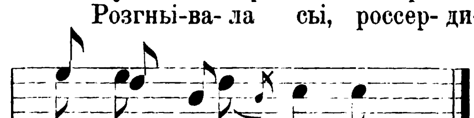

жін- ка на му- жа.
тай у- пи- ла сы. *Поршна.*

Allegretto.

225.
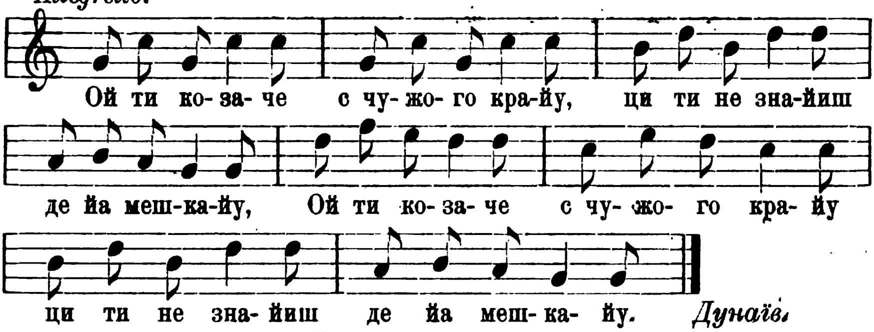
Дунаїв.

(5 + 5) + (5 + 5) + р 5.

226.

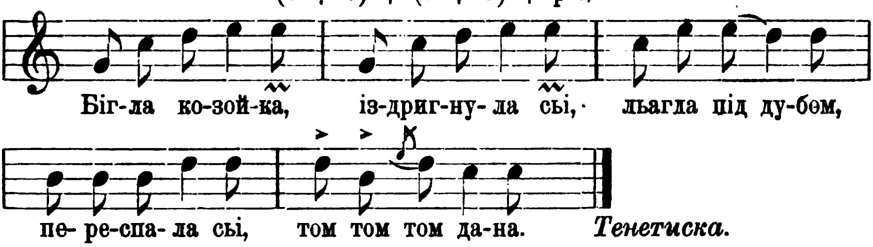

Тенетиска.

Adagio mesto. (5 + 5_1) =

227.
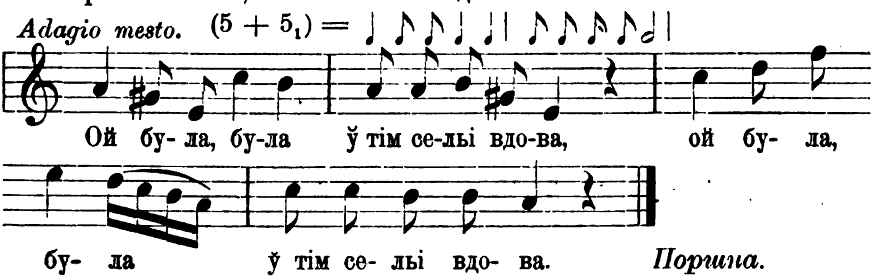
Поршна.

228.
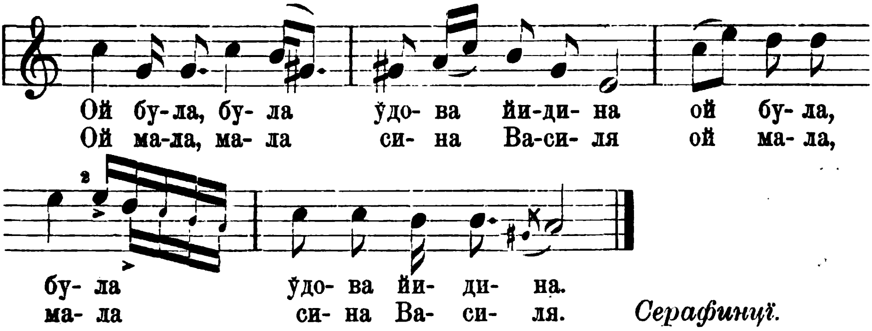
Серафинці.

229.
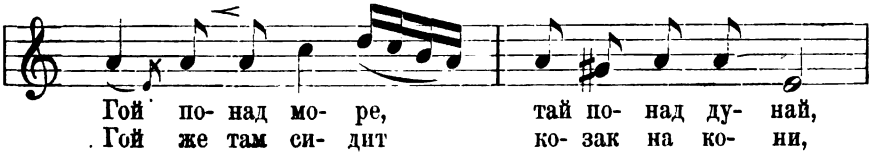
гой по- над мо- ре, тай по- над ду- най.
гой же там си- дит ко- зак на ко- ни.

Вовчіківці.

230.
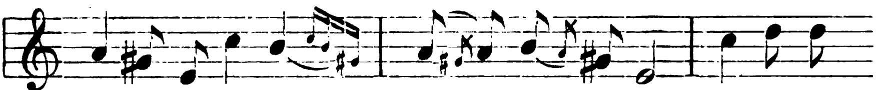
Там ко- ло мо- рйа, ко- ло ду- на- йу, там ко-ло
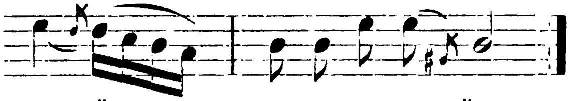
мо- рйа, ко- ло ду- на- йу. *Дунаїв.*

231.
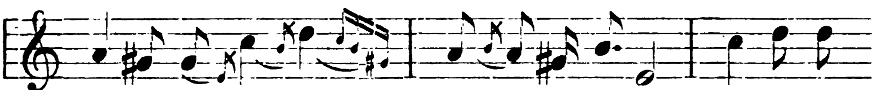
Ой йор-ле, йор- ле, си- вий со- ко- ле, ой йор-ле,
Ци бўу ти йор- ле, ў сто-ро- ны мойий? ци бўу ти,

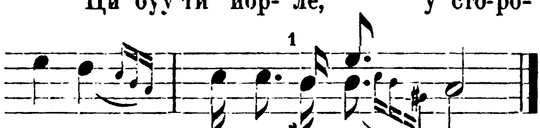

йор-ле, си-вий со- ко- ле!
йор-ле, ў сто-ро- ны мо- йий? *Стецева.*

232.
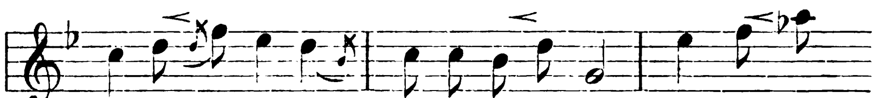
Ой ор- ле, ор- ле, си-вий со- ко- ле! Ой ор- ле,

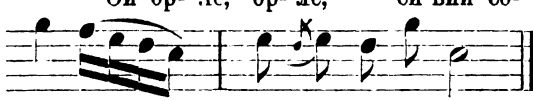

ор- ле, си- вий со-ко- ле! *Гряда.*

233. 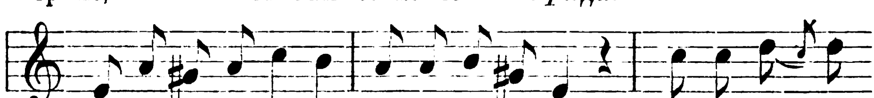

Ма-ла ма-ти си-на, тай о- же-ни-ла, ма-ла ма- ти
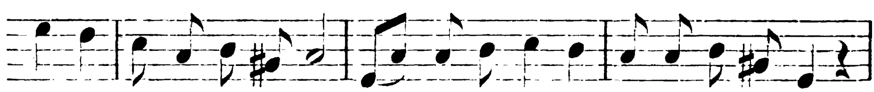
си-на, тай о- же- ни- ла. А не- ві-стоньку не-зна-ви-ды-ла,

А не- ві-стонь-ку не-зна- ви-ды- ла. *Ременів.*

234.

Ой і-шлаж бо йа без лыс темненький, на-паў жеж
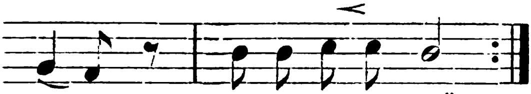
ме- не жьилик тьижень-кий. *Рісна Руска.*

б) (6 + 6); 6 = 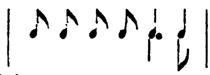

Lento. (6 + 6_2)

235.
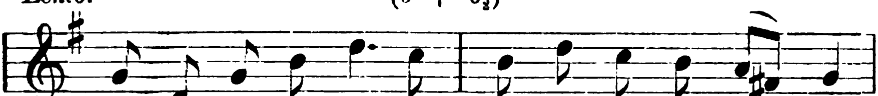
Йа дуб на бе- ре- зу вер-хом по- хи- лиў сьи,
Жомньар до дыў- чи- ни ни-зень- ко скло- ниў сьи,

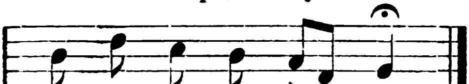

вер- хом по- хи- лиў сьи.
ни- зень- ко скло- ниў сьи. *Поташани.*

Allegretto.

236.
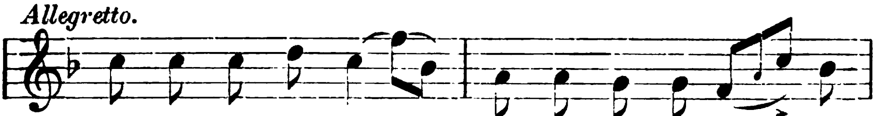
Ой пи- лаж йа й пи-ла, чем йа й не ўпи- ла сы,
Чем йа й мо- ло- дей- ка ў свій рід не ўда- ла сы,

чем йа й не ўпи- ла сы?
ў свій рід не ўда- ла сы? *Запитів.*

237.
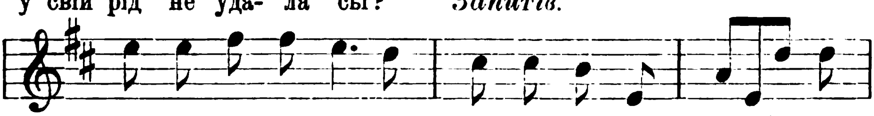

У ў йід-нім са- доч- ку за- зу- лень- ка ку- йи,

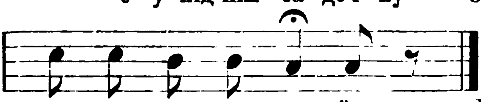

за- зу- лень- ка ку- йи. *Мечищів.*

(6 + 6) + (6 + 6).

238.
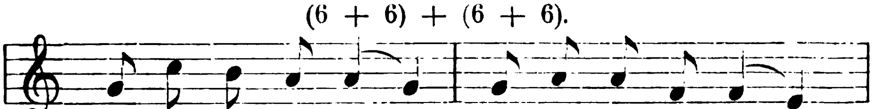

Ма- ла Га- ны, ма- ла, све- кру- ху ли- ху- йу:

ка- за- ла йі жа- ти в не- дьі- льу сьвйа- ту- йу.

Гринів.

239.
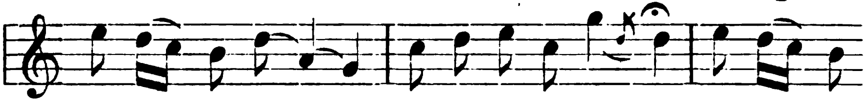
Щоб йа не ка- ли- на тоб йа не сто- йа- ла, щоб йа не

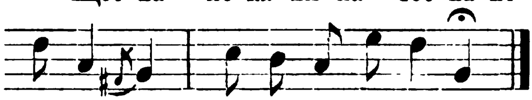

дыў чи- на, йаб сьа й не бо- йа- ла. *Топорів.*

240.

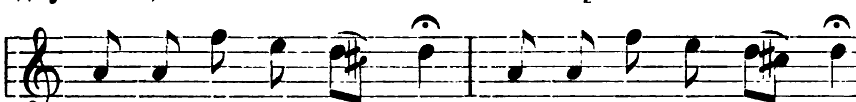

Чер- во- на ка- ли- но, мо- ло- да дыў- чи- но,

ой ме- ны на те- бе ди- ви- ти сьа ми- ло. (2)

Орелець.

241.
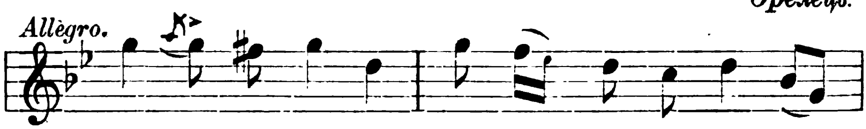
Ой ти дыў- чи- но, ти згор- да- йа с пиш-на,

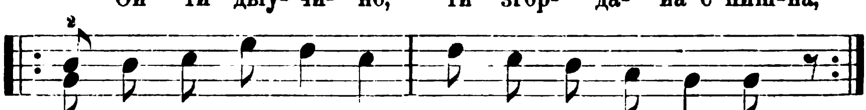

чо- гос ти до ме- не з ве- чьи- рі не вий-шла. (2)

Дашава.

242.

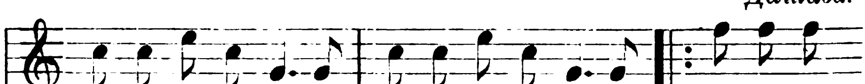

Чер-во- на ка- ли- но, чом не про-цвита-йиш, мо- ло- да

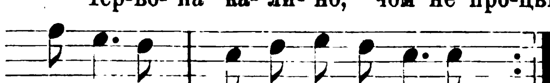

дыў-чи- но, шчо дум-ку ду- ма-йиш? *Добрівляни.*

243.

Ой нар-ву йа хме-льу, хме-льу зе- де- но- го, тай на-ва-
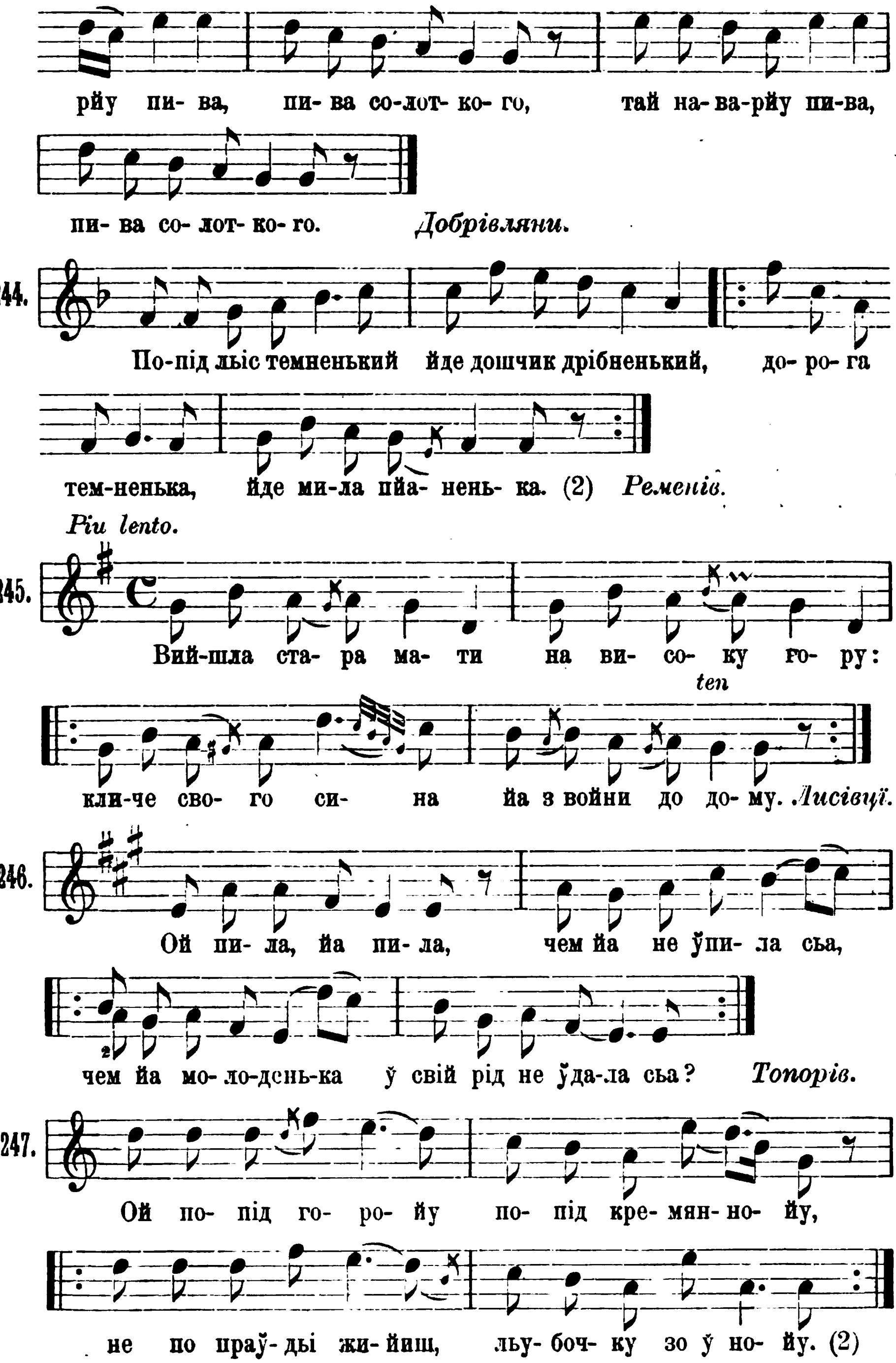
рйу пи- ва, пи- ва со-лот- ко- го, тай на- ва-рйу пи-ва,
пи- ва со- лот- ко- го. Добрівляни.
244.
По-під лыс темненький йде дощчик дрібненький, до- ро- га
тем-ненька, йде ми-ла пйа- нень- ка. (2) Ременів.
Più lento.
245.
Вий-шла ста- ра ма- ти на ви- со- ку го- ру:
ten
кли-че сво- го си- на йа з войни до до- му. Лисівці.
246.
Ой пи- ла, йа пи- ла, чем йа не ўпи- ла сьа,
чем йа мо- ло-день-ка ў свій рід не ўда-ла сьа? Топорів.
247.
Ой по- під го- ро- йу по- під кре- мян- но- йу,
не по праў- ды жи- йиш, льу- боч- ку зо ў но- йу. (2)
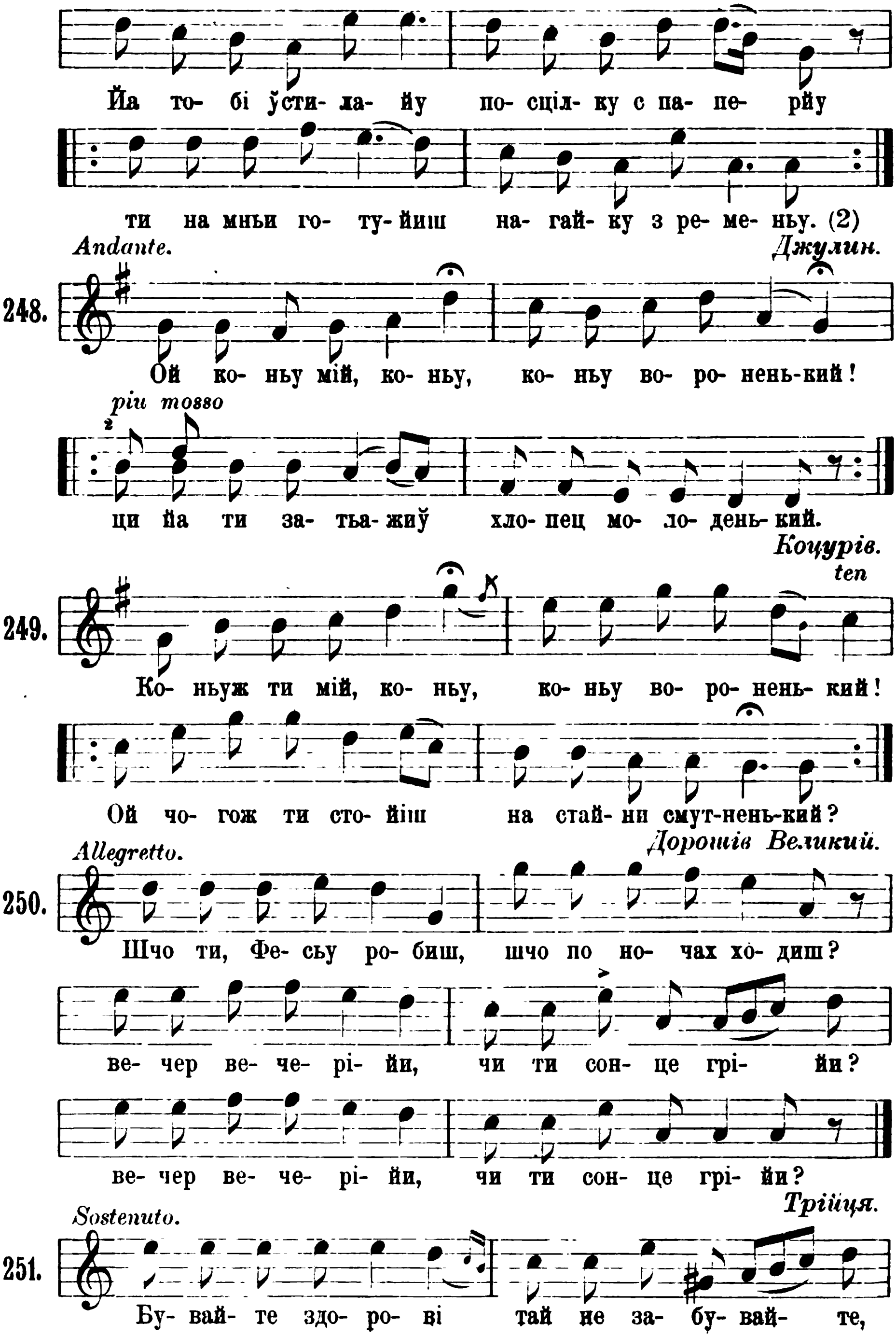
Йа то- бі ўсти- ла- йу по- сціл- ку с па- пе- рйу
ти на мньи го- ту- йиш на- гай- ку з ре- ме- ньу. (2)
Andante.
Джулин.
248.
Ой ко- ньу мій, ко- ньу, ко- ньу во- ро- нень- кий!
piu mosso
ци йа ти за- тьа- жиў хло- пец мо- ло- день- кий.
Коцурів.
ten
249.
Ко- ньуж ти мій, ко- ньу, ко- ньу во- ро- нень- кий!
Ой чо- гож ти сто- йіш на стай- ни смут- нень- кий?
Allegretto.
Дорошів Великий.
250.
Шчо ти, Фе- сьу ро- биш, шчо по но- чах хо- диш?
ве- чер ве- че- рі- йи, чи ти сон- це гр- йи?
ве- чер ве- че- рі- йи, чи ти сон- це гр- йи?
Sostenuto.
Трійця.
251.
Бу- вай- те здо- ро- ві тай не за- бу- вай- те,
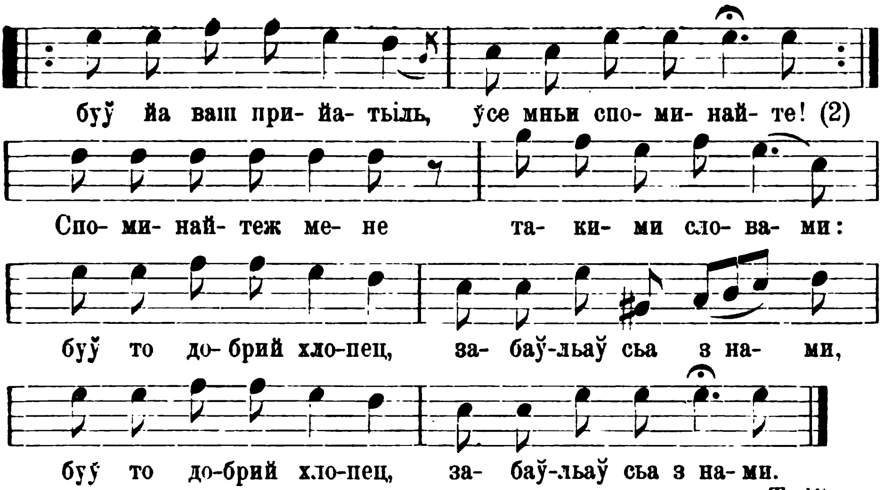
Трійця.

252.
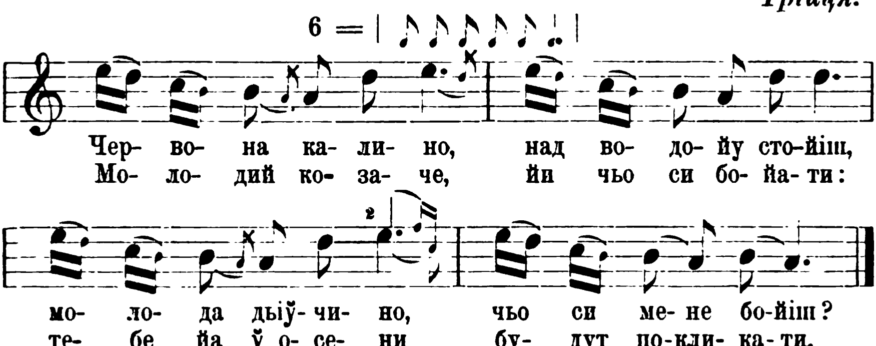
Волчківці.

253.
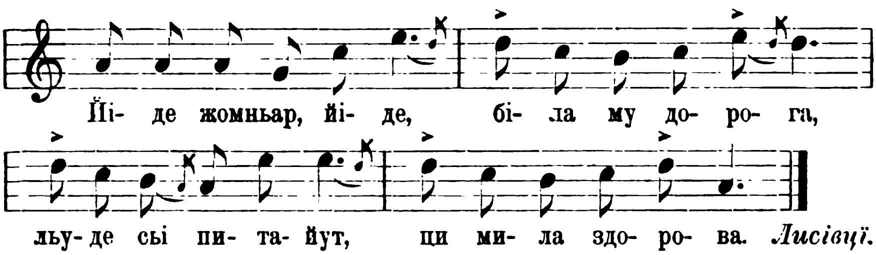
Лисівці.

254.
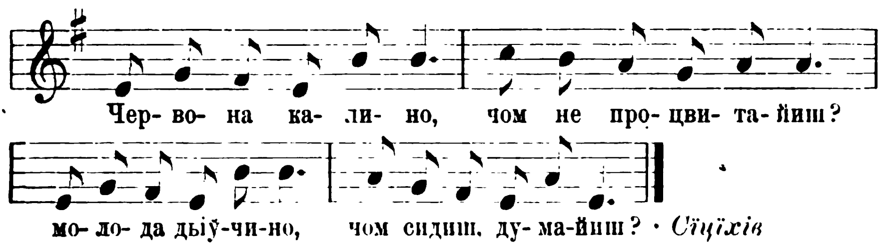
Сїцїхів

255.
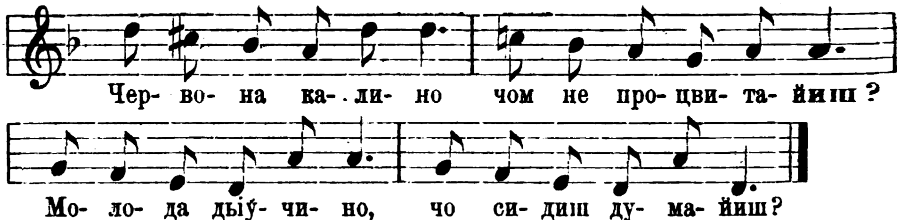
Підберевці.

256.

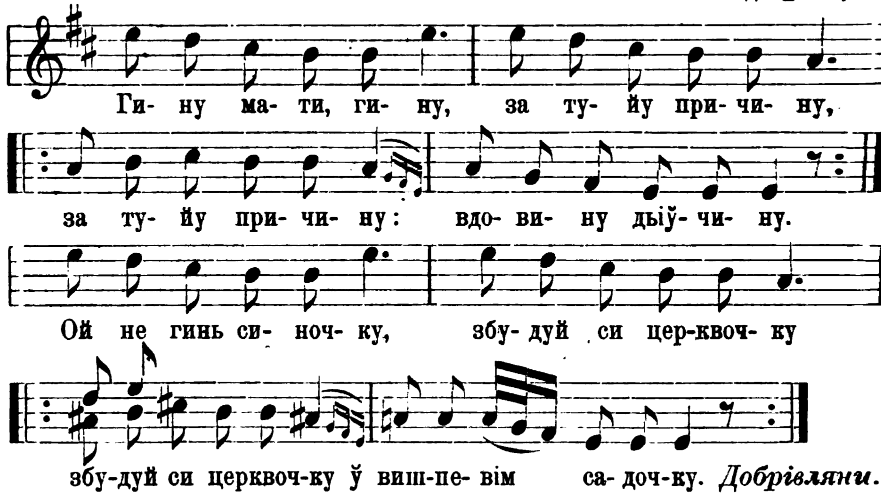

Добрівляни.

Espressivo.

257.
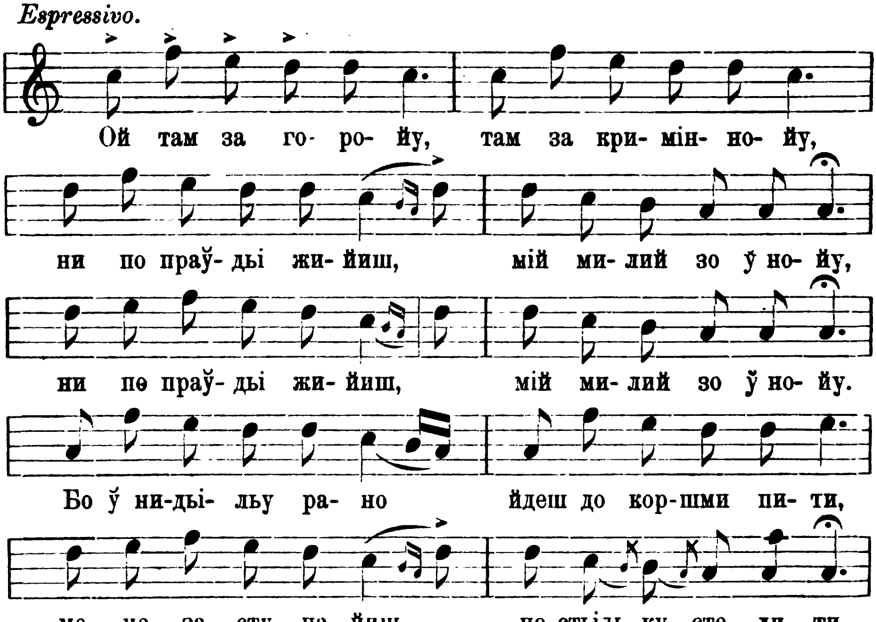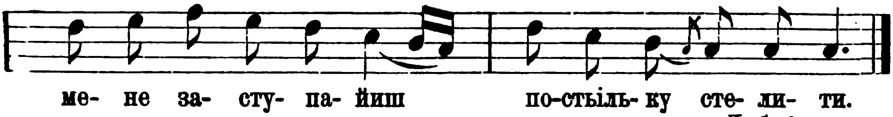
Добрівляни.

258\.
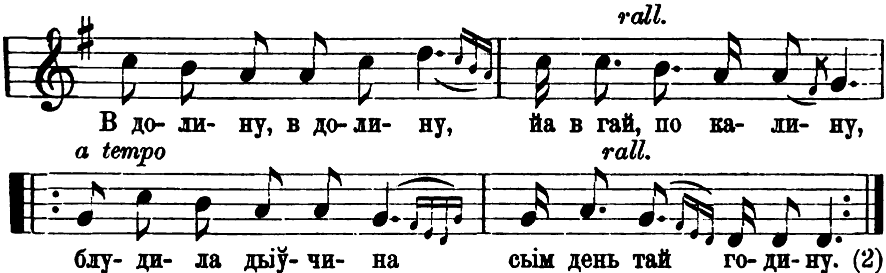
Серафинцї.

259\.
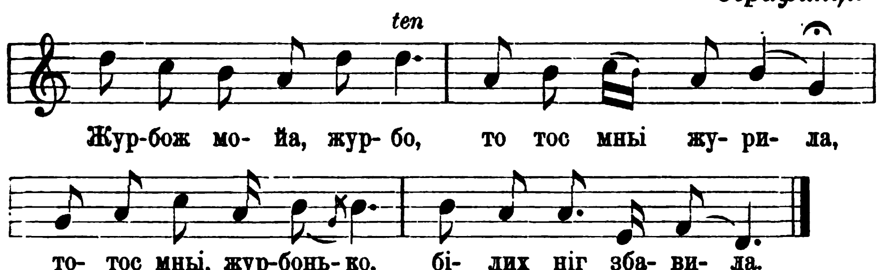
Нагорцї.

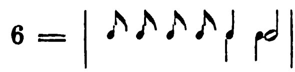

260\.
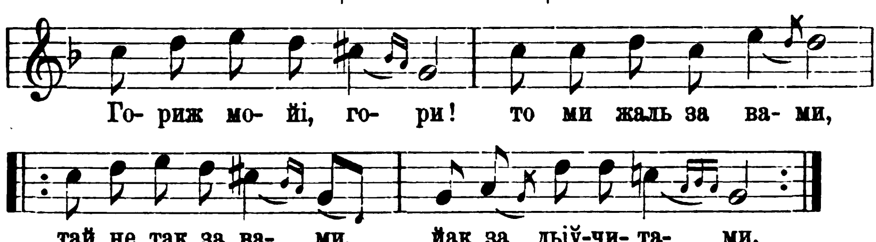

Печарне.

261\.
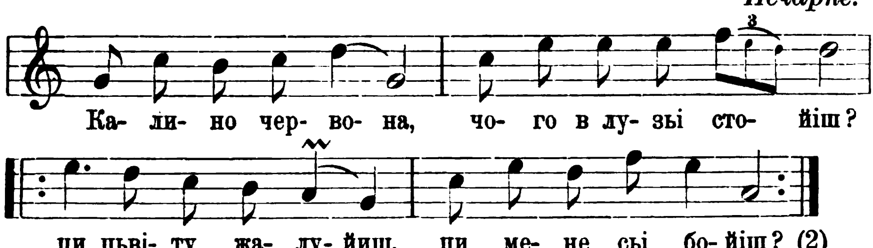

Стратин.

262.
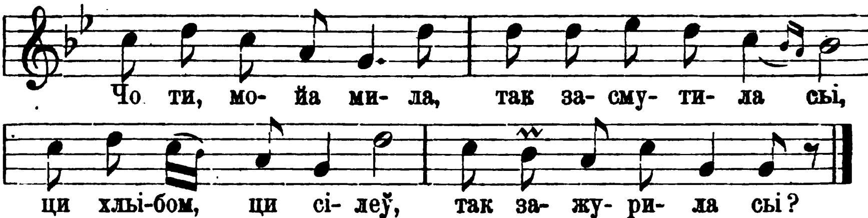
Рісна Руска.

6 = 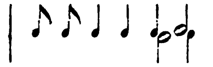

263.
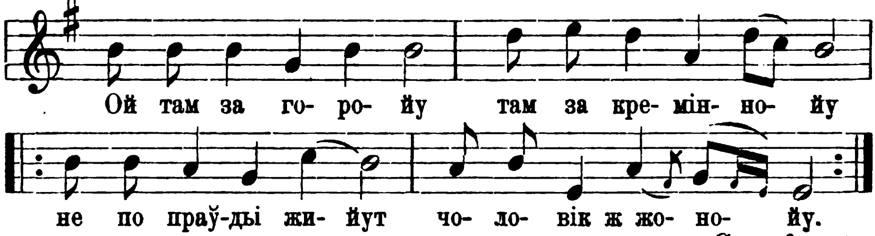
Серафинці.

Lento espressivo.

264.
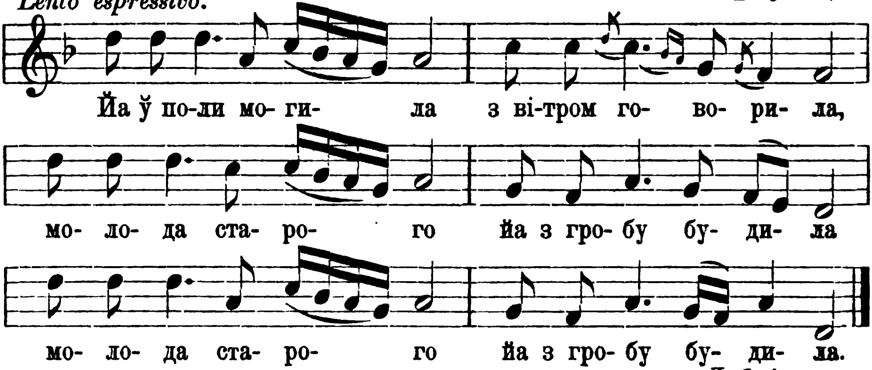
Добрівляни.

Moderato.

265.
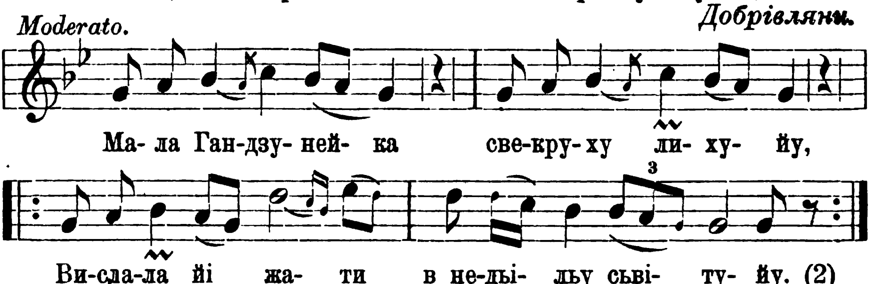
Гряда.

266.
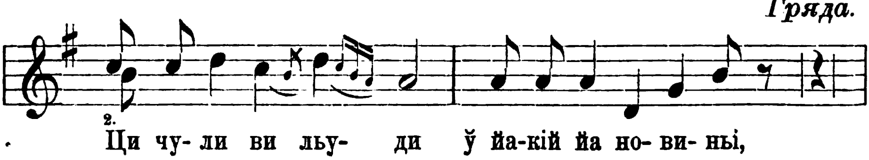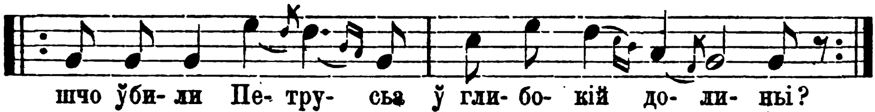
267.
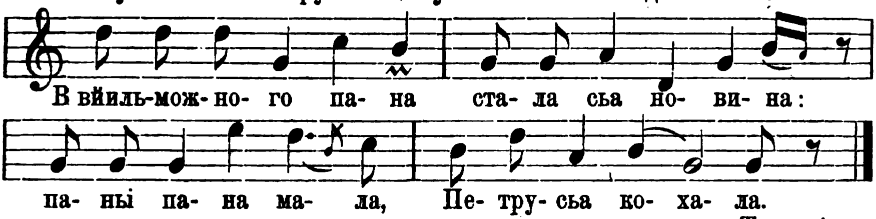
Топорів.

268.
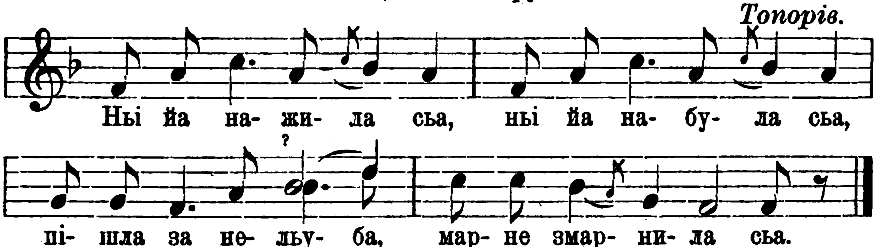
Рожнів.

Lento cantabile.

269.
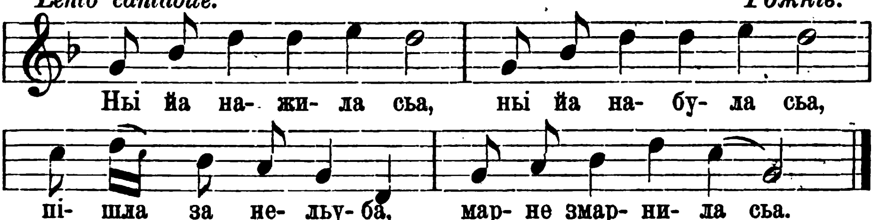
Пикуличі.

270.
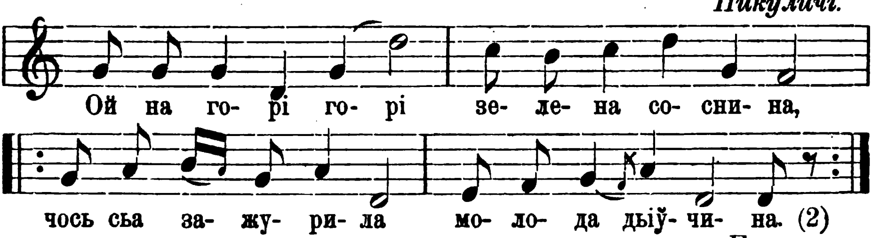
Пяткова.

(Мазурковий ритм.) 6 = cf. 239.

Poco tenuto.

271.
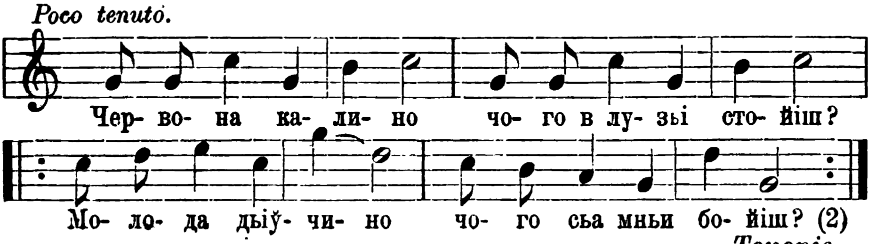
Топорів.

Allegretto.

272.
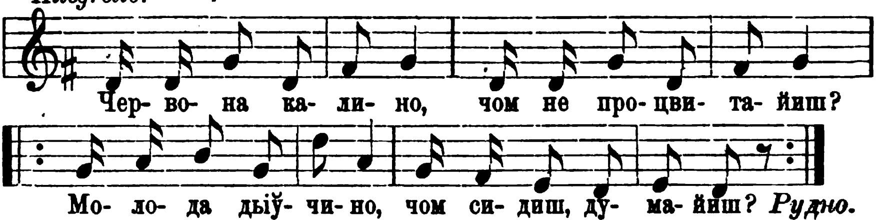
Рудно.

Moderato.

273.
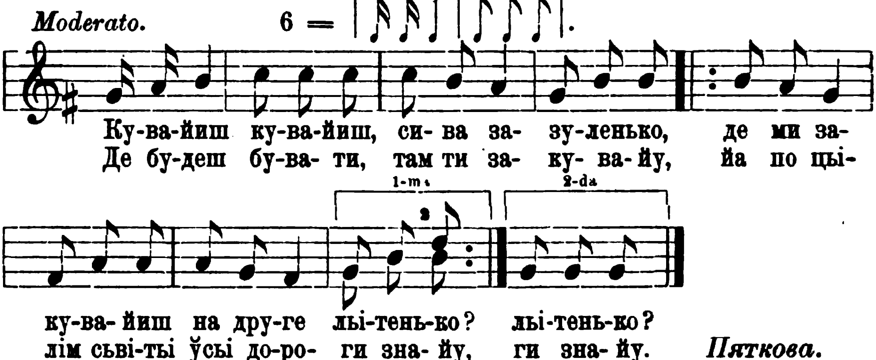
Пяткова.

Moderato.

274.
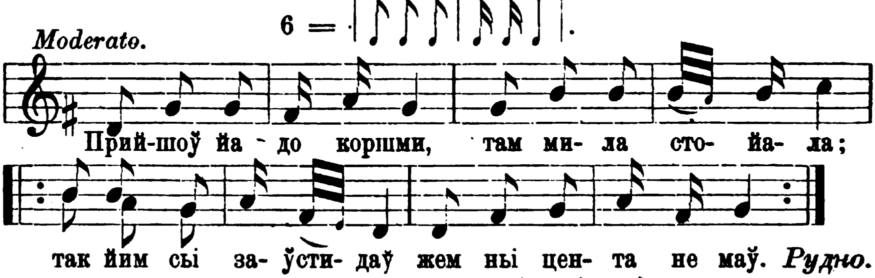
Рудно.

275.
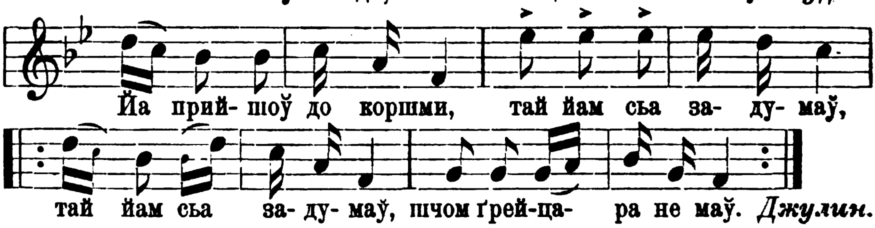
Джулин.

276.
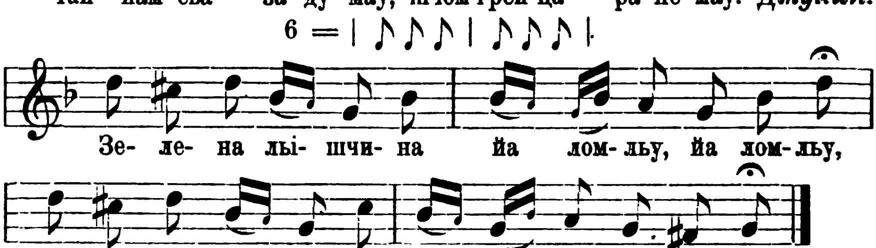
Гряда.

277.

Ой пі- дуж йа пі- ду, в лы- со- чок ду- бо-вий,

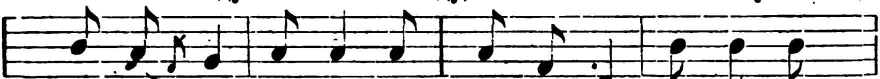

ой вир- ву си, вир- ву, го- рі- шок лы- ско- вий,

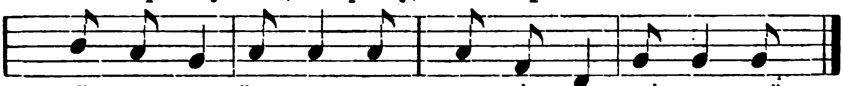

ой вир- ву йа, вир- ву, го- рі- шок лы- ско- вий.

Moderato. *Топорів.*

278.
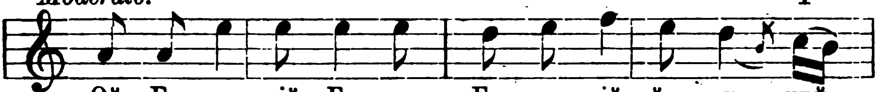
Ой Бо- жеж мій, Бо- же, Бо- же мій йи- ди- ний,
А в мо- йі ро- ди- ни пше- ни- цы ла- на- ми,
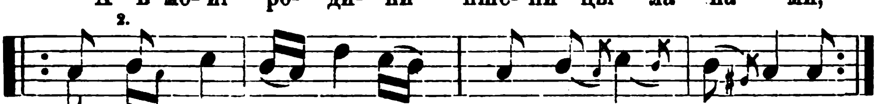
чи- му ми- ны не так, йак мо- йі ро- ди- ны?
а йа мо- ло- дей- ка ме- жи й во- ро- га- ми!

Гряда.

279.
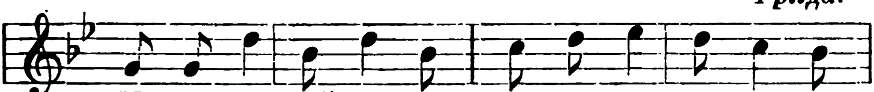
Мо- ло- да дыў- чи- но, чом сум- на- йа хо- диш?
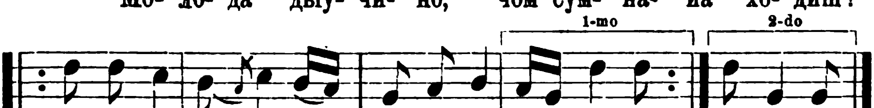
Чи ты сон- це па- лит, чи сьа ві- тру бо- йіш, тру бо- йіш?

Рожнів.

(6 + 6) + p1 + 6; 6 = як 263.

280.

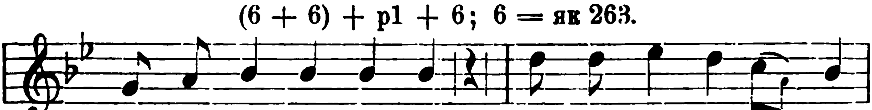

Жу- ру йа сьа, жу- ру, йак ве- чир, так ра- но,

гей, йак ве- чир, так ра- но. *Дашава.*

Свобіднійші ритми. (6 + 6) + (6' + 6).

Lento tenuto.

281.
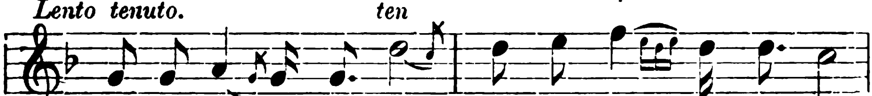
По- під лыс темнень- кий йде до- шчик дрібнень-кий,

до- ро- га темнень- ка, йа йду пйа- не- сень- ка.

Серафинці.

(6 + 6) + (6' + 6'). 6 = як 252 сл. 6' = 235 (260, 263.)

282. 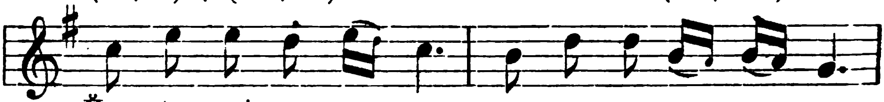

Йист ў по-лы корш-монь-ка ди- льом ди- льо- ва- на;
Йи- ден пйи, гу- лья- йи ту- гу роз- га- нья- йи;

rall.
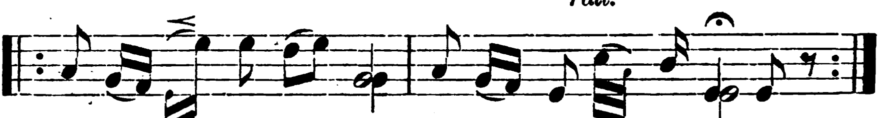
йа ў ті- йі корч-монь-цы пйут два чу- жо-зем-цы. (2)
дру-гий дыў- чи- нонь- ку з со- боў під- моў-лья-йи. (2)

Лубянки.

Arioso. (6' + 6') + (6 + 6); 6' = як 260. *ten*

283. 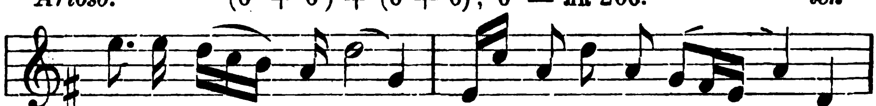

Ой не шу- ми лу- же, зе- ле-ний бай-ра- че!
Не сам же йа пла-чу, пла- чут ка- рі о- чи,
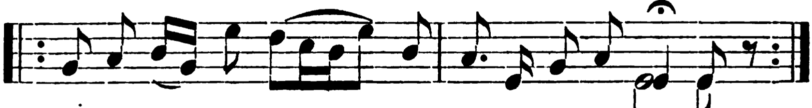
Не плач, не жу- ри сьа мо- ло-дий ко- за- че! (2)
Не ма- йут у- пи- ну ны в день, а-ны в но- чи. (2)

Шельпаки.

(6 + 6) + (6 + 6); 6 = як 276.

Risoluto.

284.
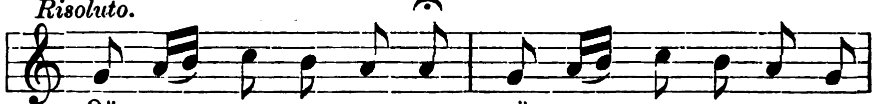
Ой у по- ли, по- ли, ой у по- ли, по- ли,
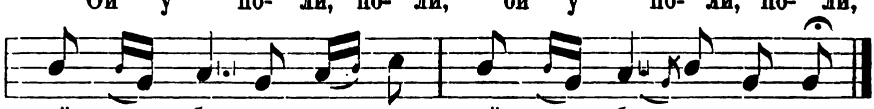
ой там бо- гач о- ре, ой там бо- гач о- ре.

Пяткова.

6 = як | . 6 = як в.

285. 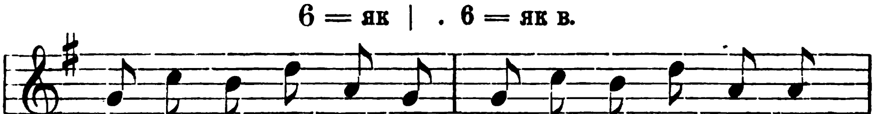

Ой ле- ты- ли гу- си тай с там-то- го кра- йу,
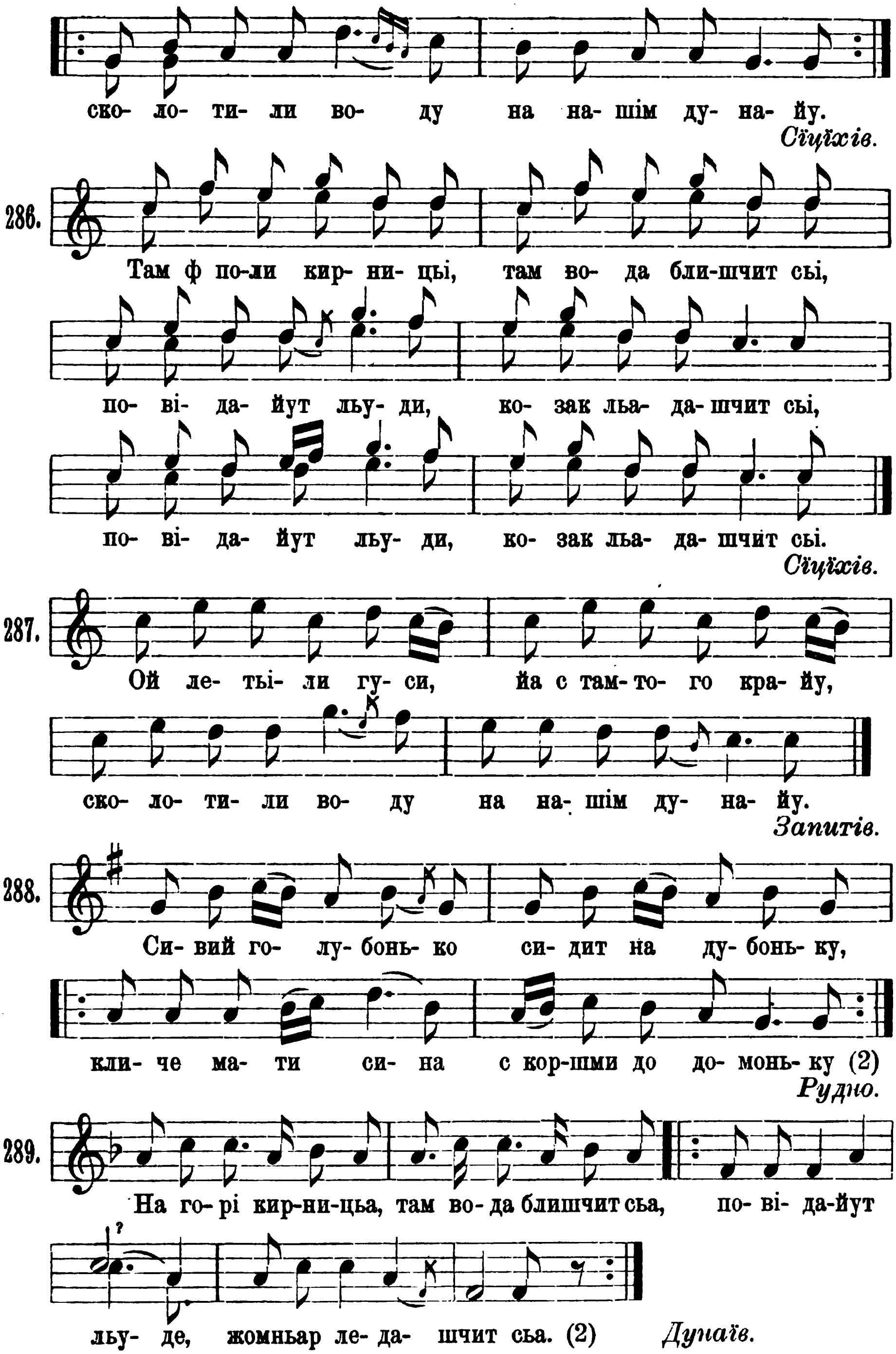
ско- ло- ти- ли во- ду на на- шім ду- на- йу.
Сїцїхів.
286.
Там ф по-ли кир- ни- цы, там во- да бли-шчит сы,
по- ві- да- йут льу- ди, ко- зак льа- да- шчит сы,
по- ві- да- йут льу- ди, ко- зак льа- да- шчит сы.
Сїцїхів.
287.
Ой ле- ты- ли гу- си, йа с там- то- го кра- йу,
ско- ло- ти- ли во- ду на на- шім ду- на- йу.
Запитів.
288.
Си- вий го- лу- бонь- ко си- дит на ду- бонь- ку,
кли- че ма- ти си- на с кор-шми до до- монь- ку (2)
Рудно.
289.
На го- рі кир-ни-цьа, там во- да блишчит сьа, по- ві- да-йут
льу- де, жомньар ле- да- шчит сьа. (2)
Дунаїв.

290.
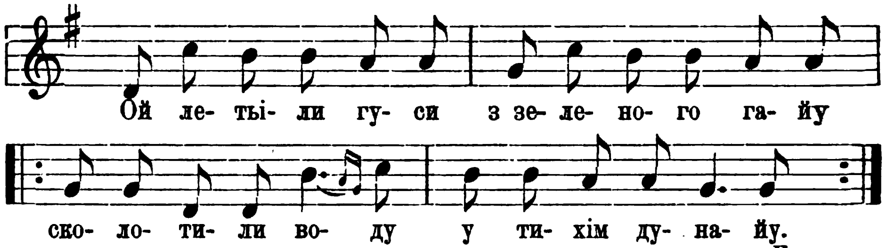
Гряда.

291.
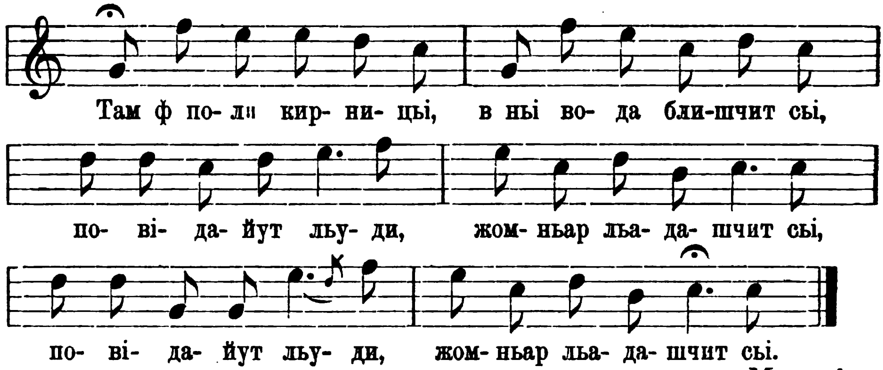
Малехів.

292.
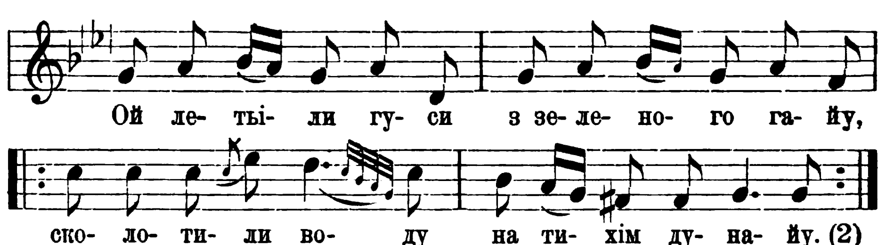
Гряда.

293.
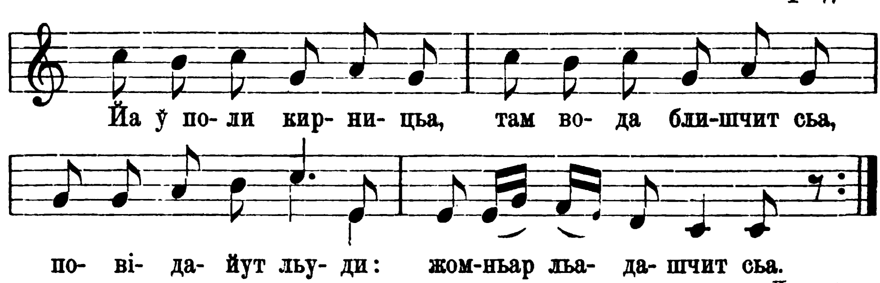
Дунаїв.

294.
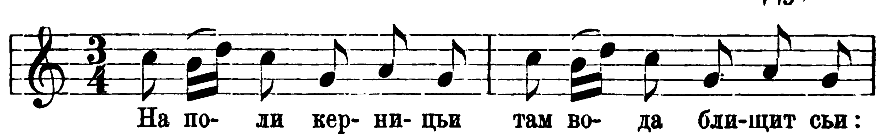
по- ві- да- йут льу- ди, жом- ньар ле- да- щит сьи.

295.

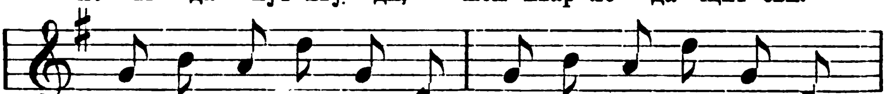

Ой ле- ты- ли гу- си з да- ле- ко- го кра- йу,
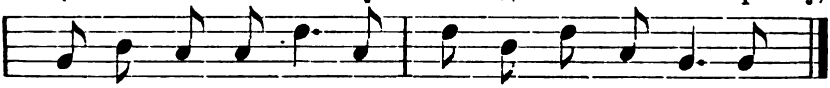
ско- ло- ти- ли во- ду на ти- хім ду- на- йу.

Торске.

296.
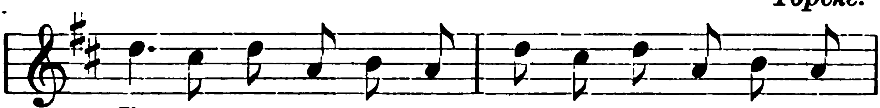
Ка- ли- но, ка- ли- но, чом не про- цви- та- йиш?
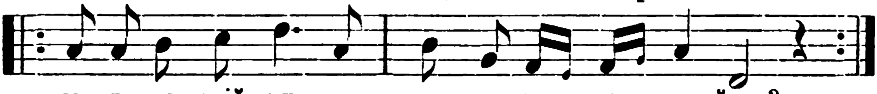
мо- ло- да дыў- чи- но, чо си- диш ду- ма- йиш?

Утїховичі.

297.
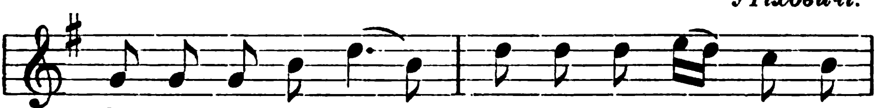
Ой ле- ты- ли гу- си тай ш чу- жо- го кра- йу,
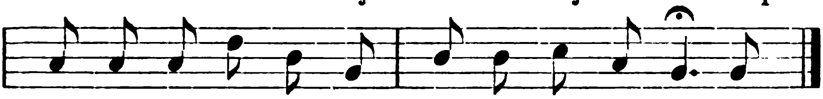
ско- ло- ти- ли во- ду на ти- хім ду- на- йу.

Ражнїв.

298.

Там ф по- ле кир- ни- цы, в ны во- да бли- шчит сы,

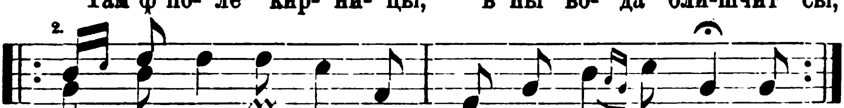

по- ві- да- йут льу- де, ку- ма ле- да- шчит сы.

Любінь малий.

(6 + 6);

a) 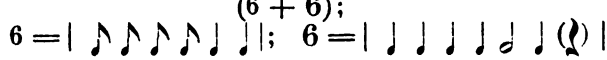

299.

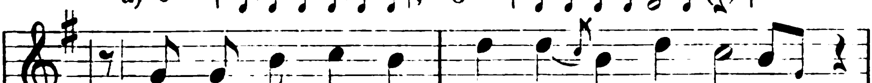

(Ой) Ко- би йа зна- ла, де мій ми- лий й о- ре,
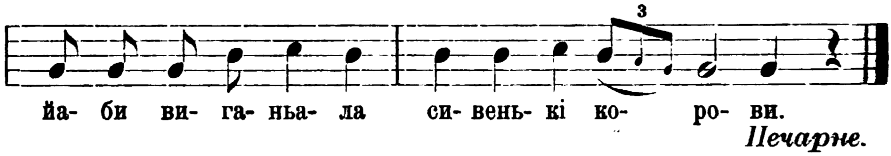
300.
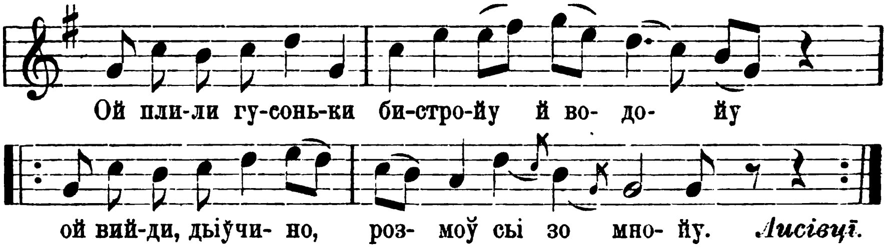
301.
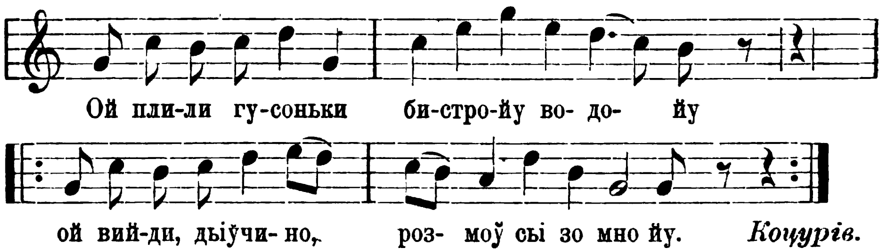
302.
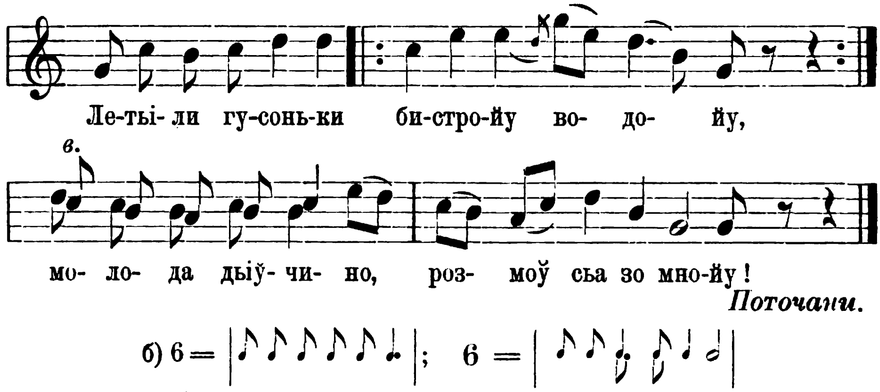
303.
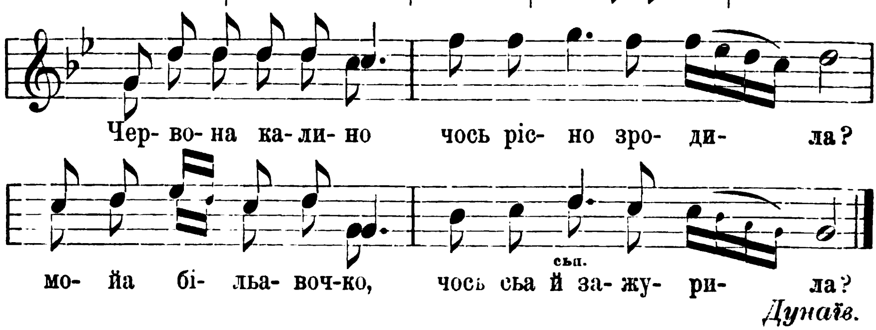

в) 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ |; 6 = | ♪ ♩. ♪ ♪ ♩ 𝅗𝅥 |

4.
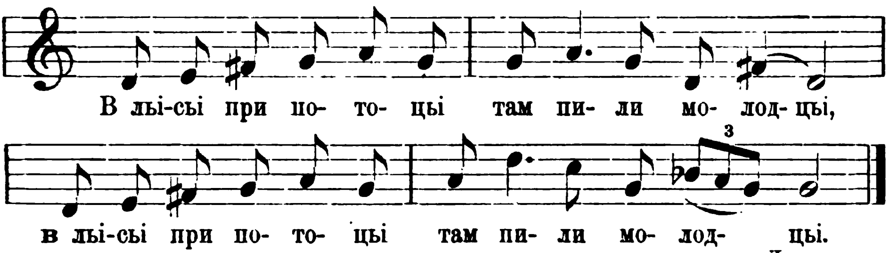
Дашава.

5.
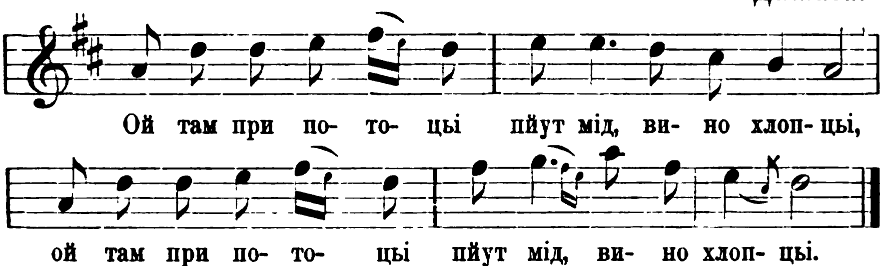
Утїховичі.

06.
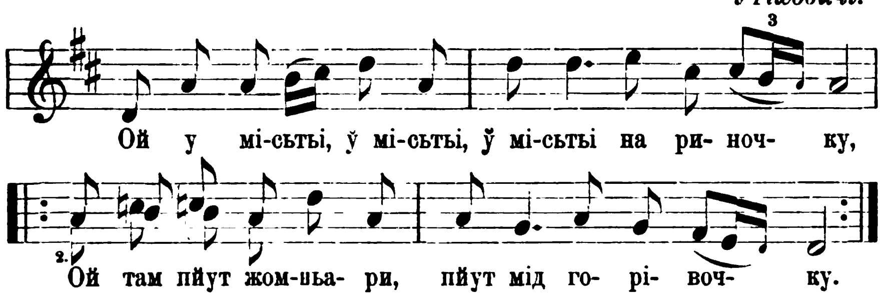
(6 + 6' + 6); 6' = | ♪ ♪ ♩ ♩ ♩ 𝅗𝅥 |; (6 і 6 як в.).

307.
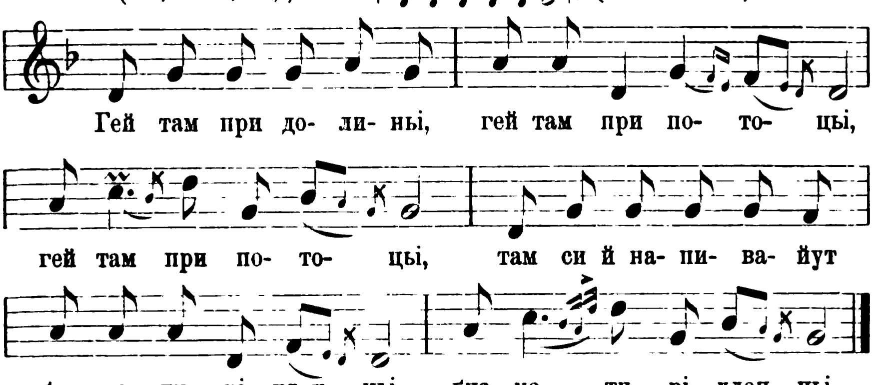
Стецева.

308.
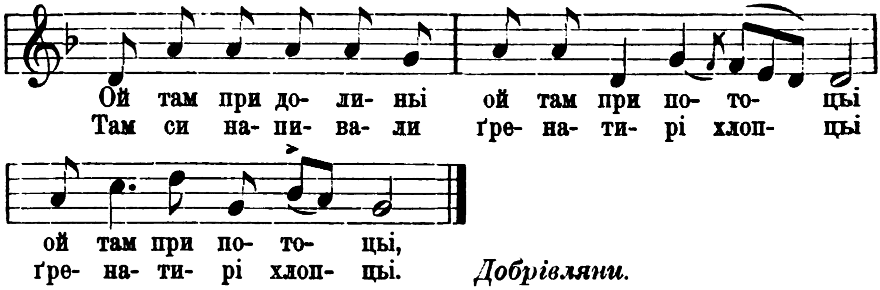
Добрівляни.

309.
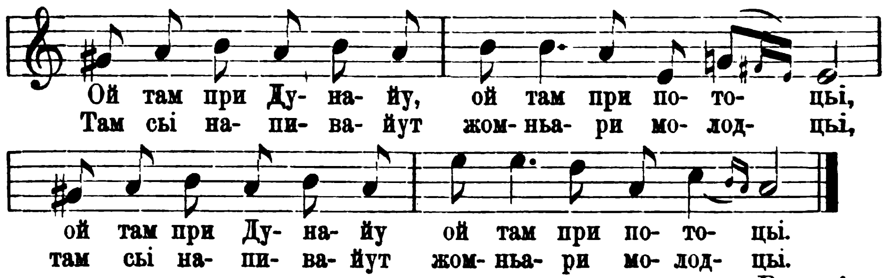
Ременів.

$(6 + 6) + (6 + 6_2)$ 6 = 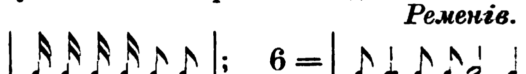

310.
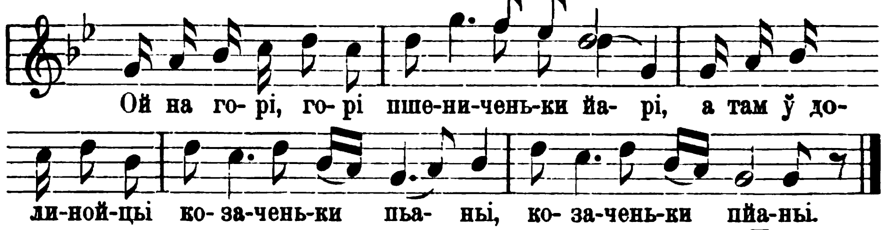
Пяткова.

$(6 + 6) + 6$; 6 = 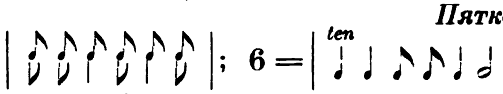

311.
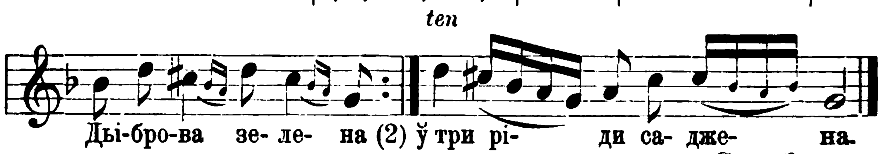
Серафинці.

312.
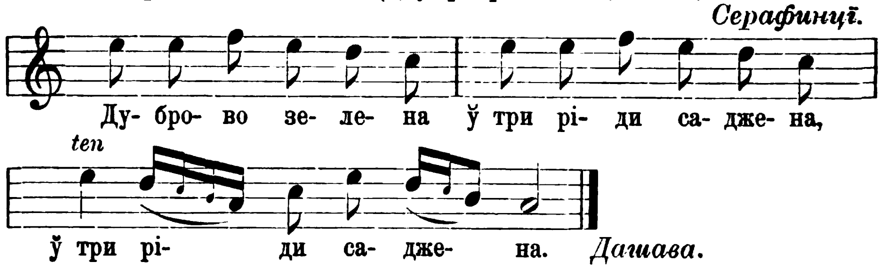
Дашава.

313.
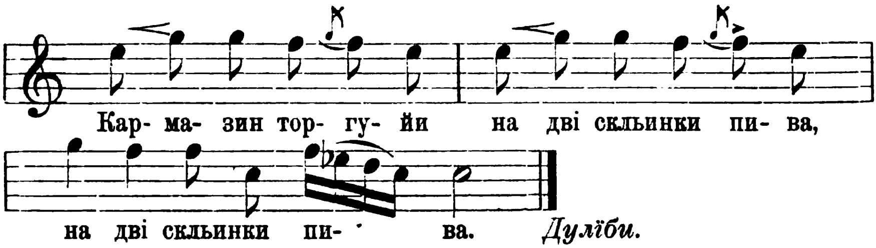
Дулїби.

(6 + 6) + p1 + 6; p = 𝅗𝅥; 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ 𝅗𝅥 |

314.
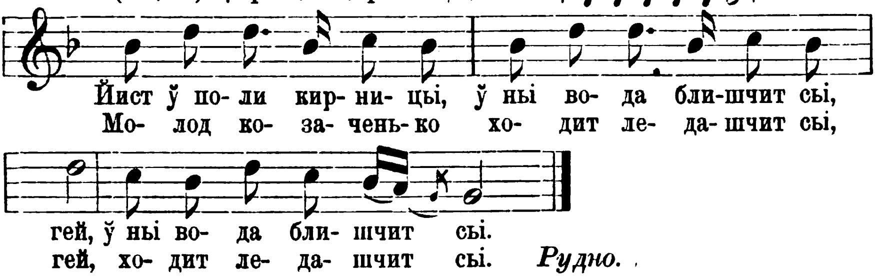
Рудно.

6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♩. |; 6 як в.

315.
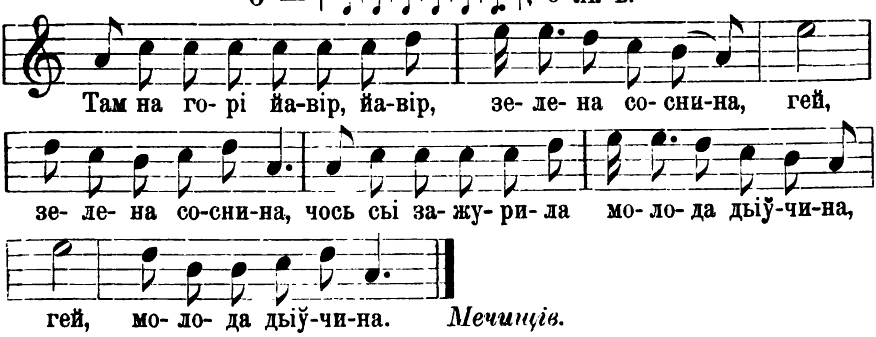
Мечищів.

(6' + 6_2) + p1 + 6; 6' = | ♪ ♪ ♩ ♪ ♪ ♪ |; 6 = як 314.

316.
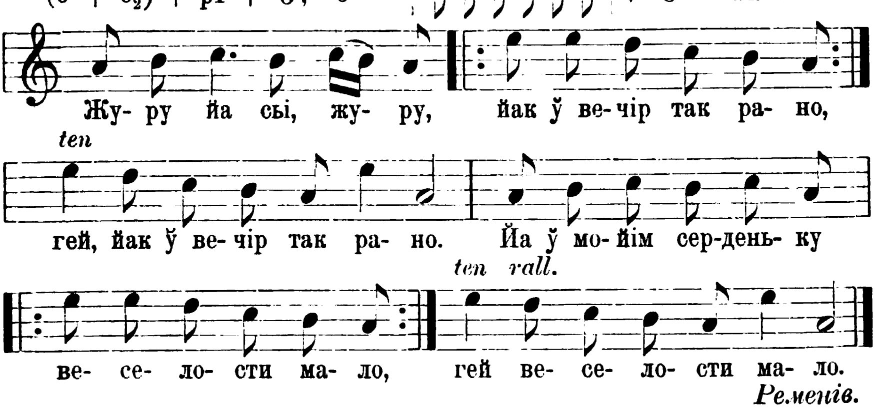
Ременів.

(6 + 6) 2 + p2 + 6; p = | ♩ 𝅗𝅥 |

317. 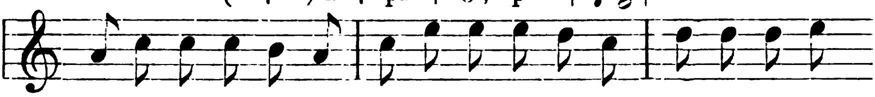

Три но- чи не спа- ла дрібний лист пи- са- ла до то- го жом-
Жомньар ра- но ста- йи, дрібний лист чи- та- йи, ху- сти- но- йу
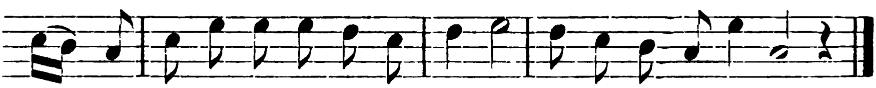
ньа- ра, шчо вір- не ко- ха- ла, гей гей, шчо вір- не ко- ха- ла.
со- бі сле- зи оп- ти- ра- йи, гей гей, сле- зи оп- ти- ра- йи.

Гряда.

318.
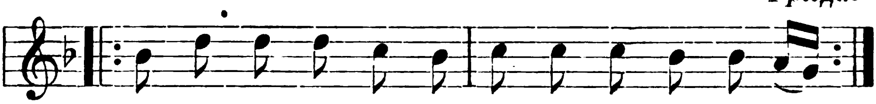
Чер- во- на ка- ли- но, чем не про- цьві- та- йиш?
Мо- ло- да дыў- чи- но, шчо си- диш ду- ма- йиш?
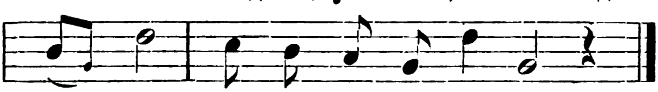
гей гей, шчо си- диш ду- ма- йиш? *Ражнів.*

(6 + 6') + (6 + 6); 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩. ♪ |; 6' = | ♩ ♩ ♪ ♪ ♪ ♪ |;
6 як 311, 314.

319.
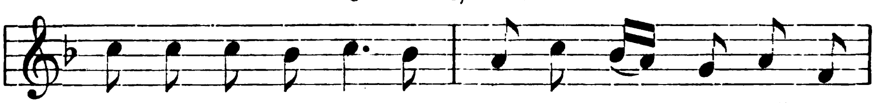
Ой дуб на бе- ре- зу з ни- ська по- хи- лиў сьі,
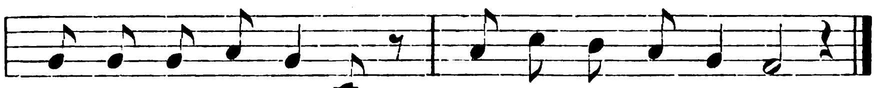
ой дуб на бе- ре- зу з нись- ка по- хи- лиў сьі.

Мечищів.

320.

Ой ле- ты- ли гу- си би- стро- йу во- до- йу,
Ой вий- ди, дыў- чи- но, роз- моў сьа зо мно- йу,

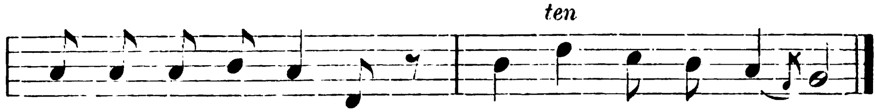

ой ле- ты- ли гу- си би- стро- йу во- до- йу.
ой вий- ди, дыў- чи- но, роз- моў сьа зо мно- йу.

Топорів.

321.
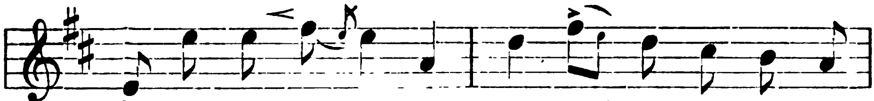
Ой ви- ле- тыў со- кіл йа з лы- са на по- ле,
Йа сыў со- бі со- кіл на ви- со- ку го- ру,

ой ви- ле- тыў со- кіл йа з лы- са на по- ле.
йа сыў со- бі со- кіл на ви- со- ку го- ру.

Стецева.

р + 6 + 6'₂.

322.
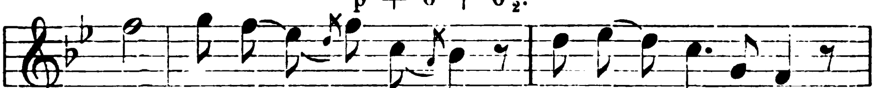
Гей, си-вий ко- ник, си- вий, зо- ло- та- йа збройа,

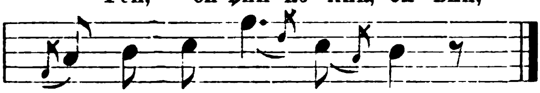

зо- ло- та- йа збро- йа. *Волчуги.*

(6 + 6₍₂₎) + (6' + 6₍₂₎); 6 = ; 6' =

323.
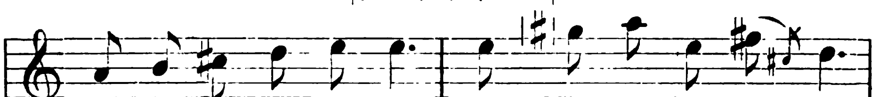
На ви- со- кій го- рі йа- вір тай со- сни- на,
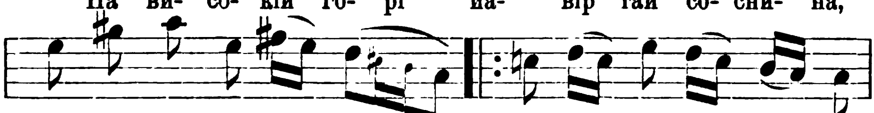
йа- вір тай со- сни- на, чось сьа за- жу- ри- ла
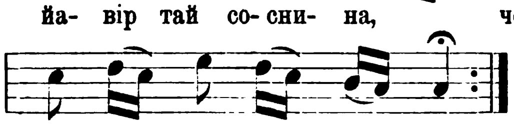
мо- йа й бі- льа- ви- на. *Плетеничі.*

324.

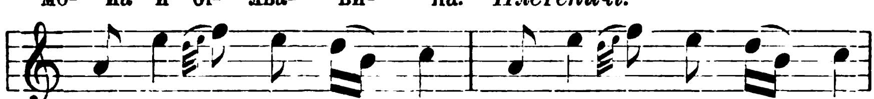

Дыў- чи- на чор- ня- ва три но- чи не спа- ла,
Три лис- ти пи- са- ла на кра- ї- ну сла- ла,
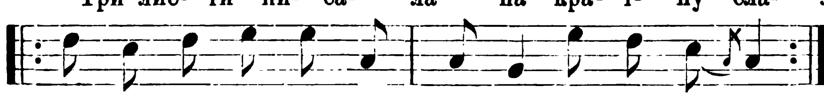
три но- чи не спа- ла, три ли- сти пи- са- ла. (2)
до то- го жоў- ня- ра, вір- не го ко- ха- ла. (2)

Серафинці.

6' = | ♪ ♪ ♩ ♪ ♩ ♪ | (cf 273 і сл.).

325.
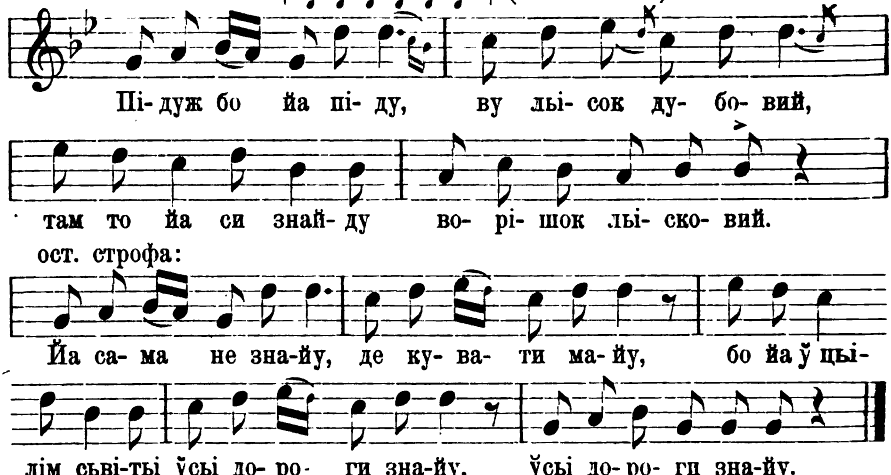
Гряда.

326.
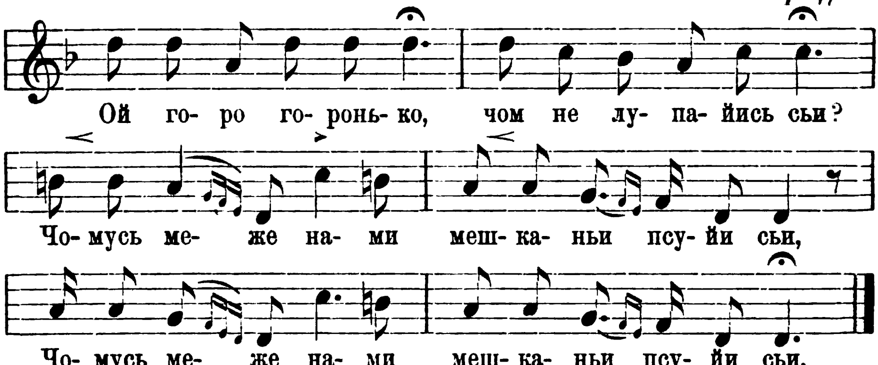
Дулїби.

(6+ 6') $\overset{3}{2}$ + (6 + 6); 6 = | ♪ ♩. ♪ ♪ ♪ ♪ |; 6' = як 323.

327.
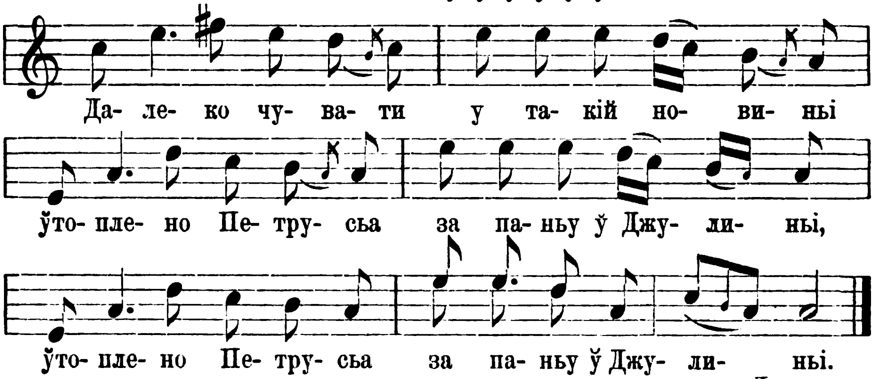
Джулин.

(6 + 6') 3 + (p1 + 6); 6 = | ♪ ♪ ♩. ♪ ♪ ♪ |; 6' = я. в.

328. 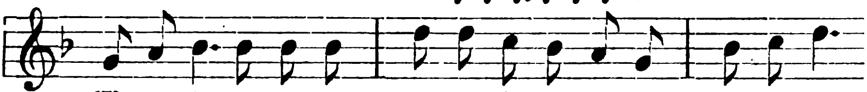

Жу-ру йа сьа, жу-ру, йак ве-чір, так ра-но, жу-ру йа

сьа, жу-ру, йак ве-чір, так ра- но, на мо-йім сер-деньку ве- се- ло-

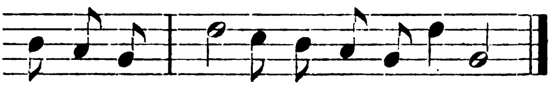

сти ма- ло, гей, ве- се- ло- сти ма-ло. *Рудно.*

(6 + p1 + 6) + (6 + 6); 6 як 285; 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩. ♪ | як ч. 235.

329.
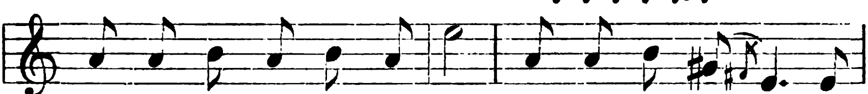
Мо- ло- да- йа Га- льа гей, ко- ньа на- по- ва- ла,
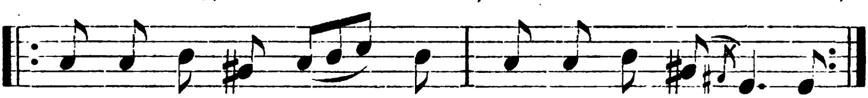
ко- ньа на- по- ва- ла, Мар- ка спо- до- ба- ла (2)

Запитів.

330.
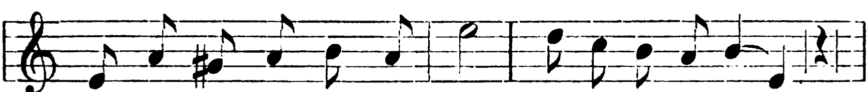
Ка- ли- на, ма- ли- на, гей, йа- гід- ки зро-ди-ла,

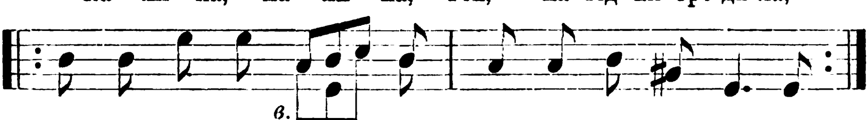

мо- ло- да дыў- чи- на жом-ньа- ра льу- би- ла.

Гряда.

в) (7 + 7).

(7 + 7) 2; 7 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ ♩ 𝅗𝅥 |

Moderato.

331.
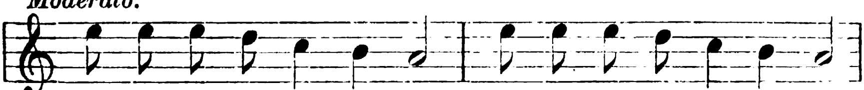
Че- рез лы-сок сте-жень- ка, не- ма мо- го сер-день-ка,

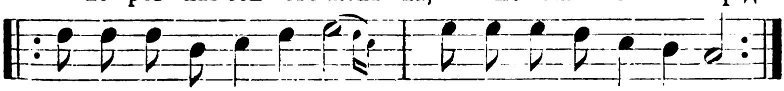

не- ма мо- го со- ко- ла, не бу- ду йа й ве-со- ла. (2)

Allegretto. 7 =

332.
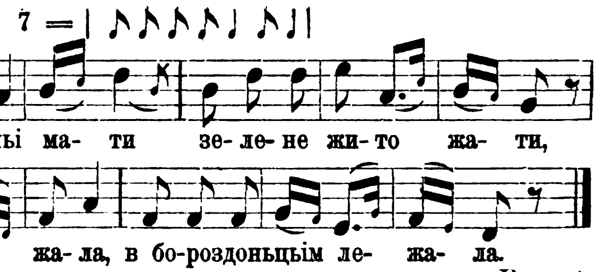
Рудно.

Più moderato. 7 =

333.
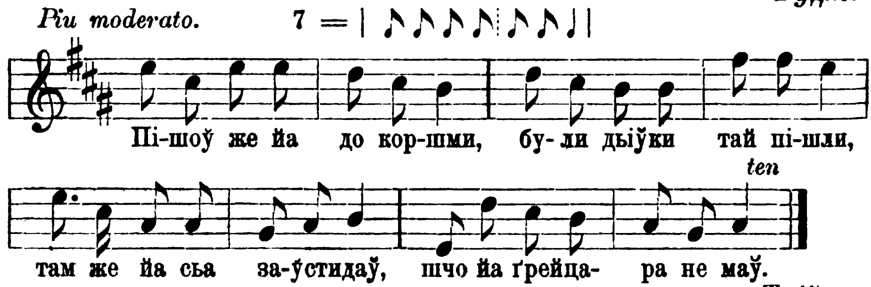
Трійця.

(7 + 7) + 7; 7 = як в.; 7 = а)

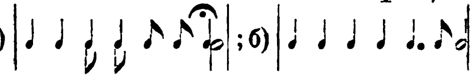

; б)

Allegro non troppo, marciale.

334.
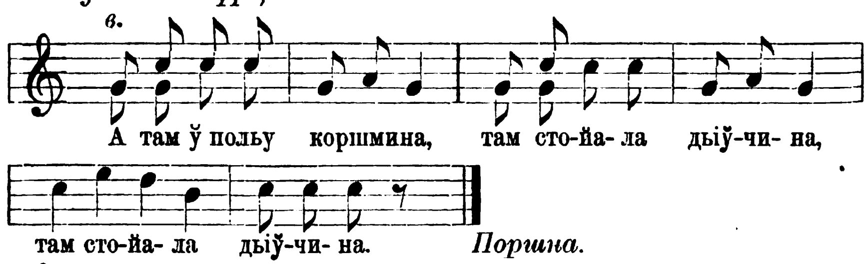
Поршна.

335.
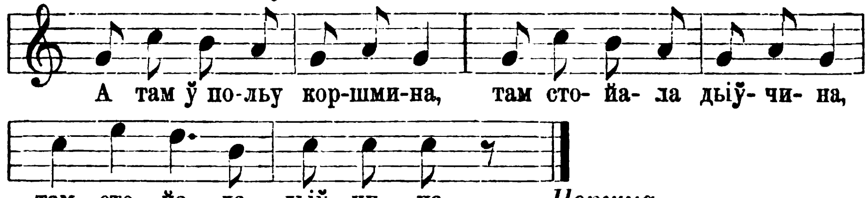
Поршна.

336.

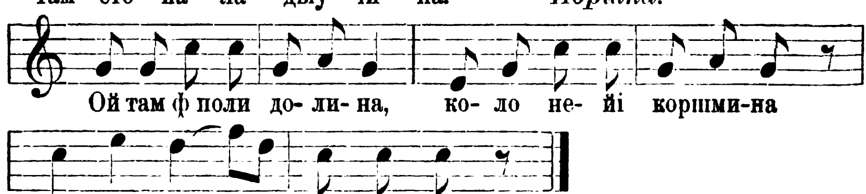

Скнилів.
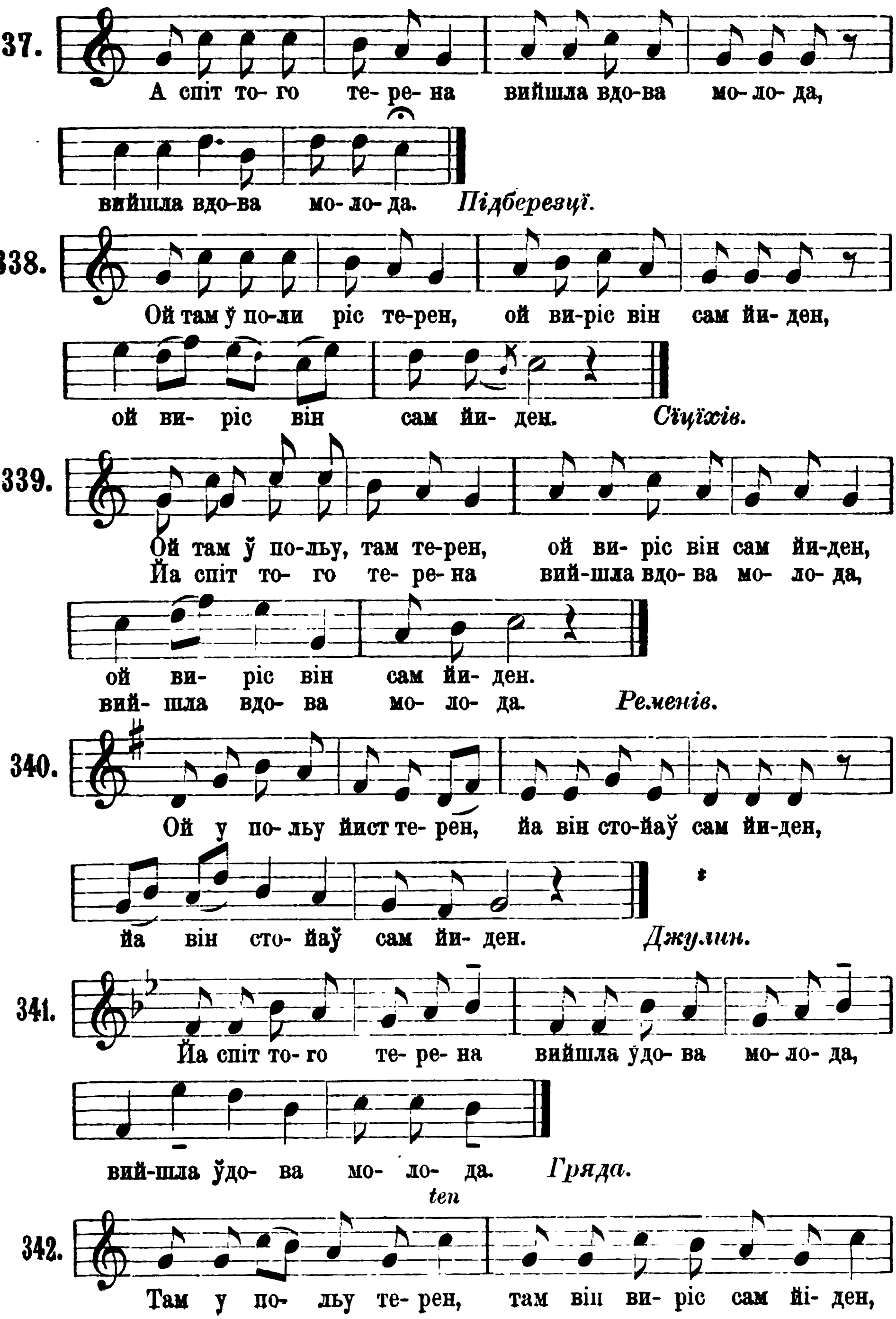
37.
А спіт то- го те- ре- на вийшла вдо-ва мо- ло- да,
вийшла вдо-ва мо- ло- да. Підберезці.
338.
Ой там ў по-ли ріс те-рен, ой ви-ріс він сам йи- ден,
ой ви- ріс він сам йи- ден. Сїцїхів.
339.
Ой там ў по-льу, там те-рен, ой ви- ріс він сам йи-ден,
Йа спіт то- го те- ре- на вий-шла вдо- ва мо- ло- да,
ой ви- ріс він сам йи- ден.
вий- шла вдо- ва мо- ло- да. Ременів.
340.
Ой у по- льу йист те- рен, йа він сто-йаў сам йи-ден,
йа він сто- йаў сам йи- ден. Джулин.
341.
Йа спіт то- го те- ре- на вийшла ўдо- ва мо- ло- да,
вий-шла ўдо- ва мо- ло- да. Гряда.
ten
342.
Там у по- льу те- рен, там він ви- ріс сам йі- ден,
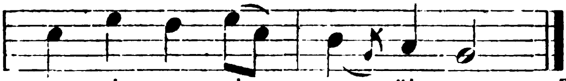
там він ви- ріс сам йі- ден. *Топорів.*

343. 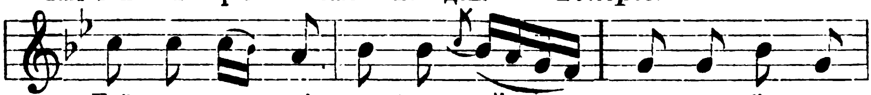

Гей на го- рі крем' де- реў не- ма біль- ше

лиш о- ден, не- ма біль- ше лиш о- ден. *Стецева.*

Recit. *ten*

344.
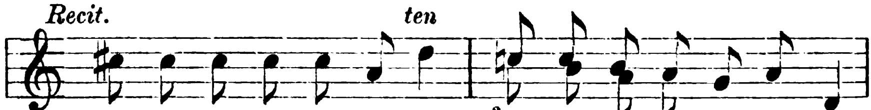
1. Ой ма- ла йа три бі- ды, та й на сво- йі го- ло- ві,
2. Йі- дна бі- да та- ка- йа, шчо ди- ти- на ма- ла- йа,

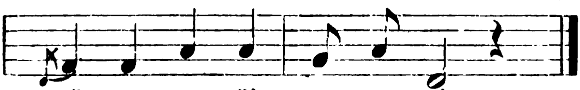

тай на сво- йі го- ло- ві.
шчо ди- ти- на ма- ла- йа. *Pісна Руска.*

Recit.

345.
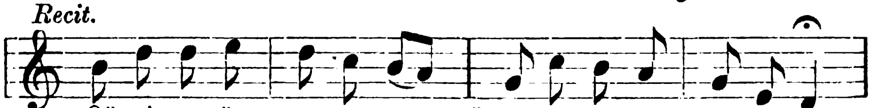
Ой пі-дуж йа в до-лин-ку й по чер-во- ну ка- лин-ку,
Ўсьу до-лин-ку йа зий-шла тай ка-лин-ки ни знайшла,

sost.

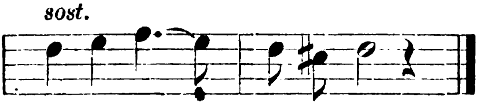

по чер-во- ну ка-лин-ку.
тай ка-лин- ки ни знайшла. *Печарне.*

346. 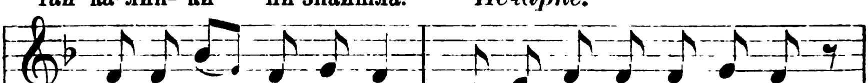

Там у по- льу те- рен, там він ви- ріс сам йи- ден,
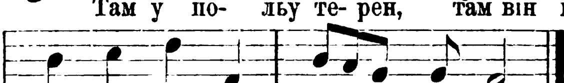
там він ви- ріс сам йи- ден. *Гряда.*

(7 + 7) + 7_2.

347.
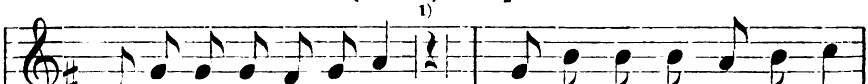
Йист там ў по-ли йа те-рен, йист там ў по- ли йа те- рен,

[1]) віддих.

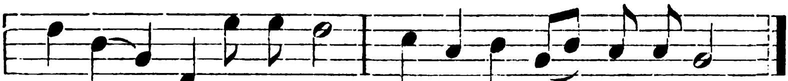

ви- ріс він там сам йи-ден, ви-ріс він там сам йи-ден. *Рудно.*

(7 + 7) + (7 + 7).

348.
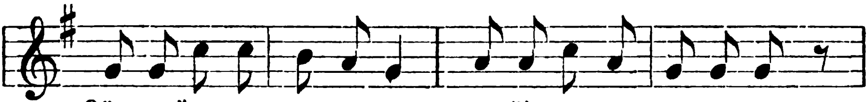
Ой там у по-ли ши-ро- ко, сто-йіт те-рен ви- со- ко,

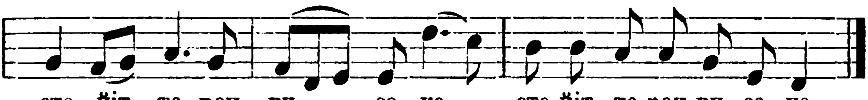

сто- йіт те- рен ви- со- ко, сто-йіт те-рен ви- со- ко.

Підберевці.

7 = як 331. 7 = як в.

Marciale.

349.

Ой йі- ха- ло па- хо-льа штирми кінь- ми с По-до-льа,
Шинка-роч-ко мо- ло- да, ци тут мо- йа го- спо-да?
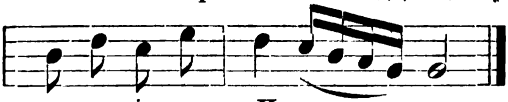
штирми кіньми с По-до- льа.
ци тут мо-йа гос- по- да. *Джулин.*

350.

Тай до-ким си й добри маў, тай до-ким си й до-бри маў,
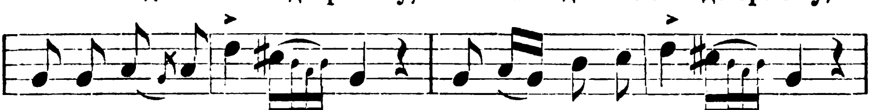
йа с ку-ма- ми пиў гу- льаў, йа с ку- ма- ми пиў, гу- льаў.
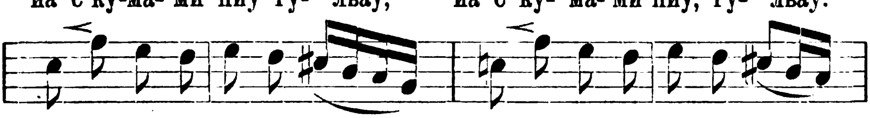
Та йак жи йа й прио- паў, та йак жи йа й прио- паў,
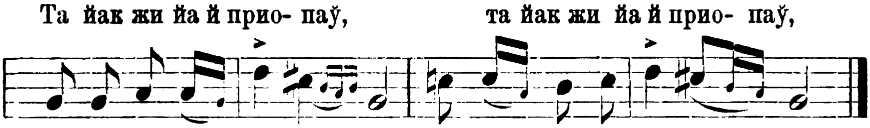
кум ме- не си від- цу- раў, кум ме- не си й віт-цу- раў.

Добрівляни.

(7 + 7) + (7 + 7).

7 = як в. 7 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ ♪ ♪ |.

351.
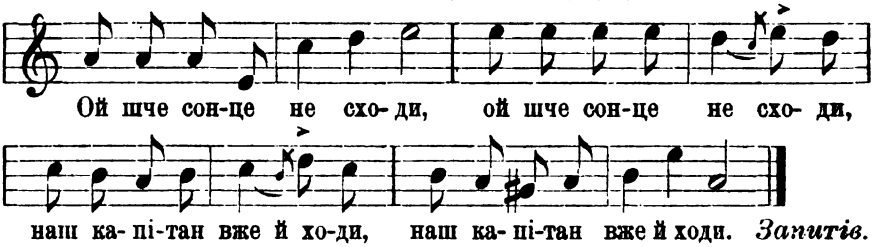
Запитів.

352.
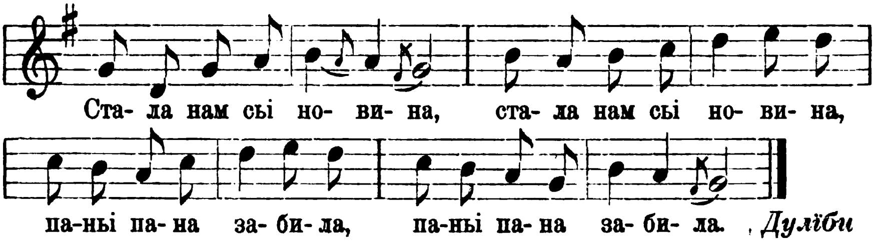
Дулїби

7 = | ♪ ♪ ♩ ♪ ♪ 𝅗𝅥 |; 7 = | ♪ ♪ ♩ ♪ ♪ ♪ ♪ |.

353.
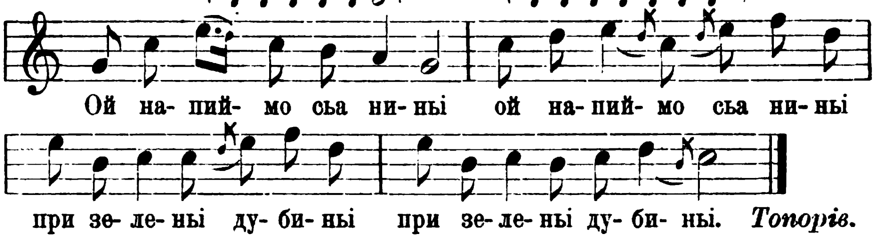
Топорів.

(7' + 7) + (7 + 7'). 7 = як 331. 7 = як 334, а.

354. 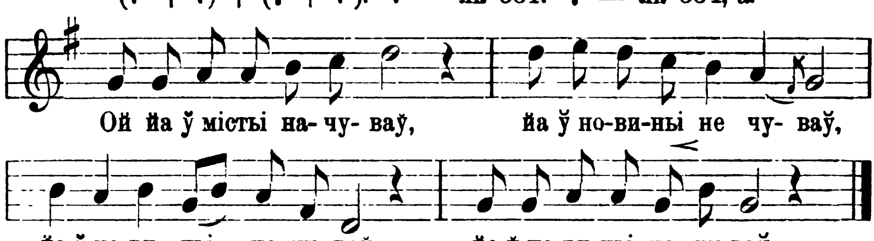

Любінь Малий.

7 розложене на 4 + 3(2. 3).

(4 + 3) + (4 + 3) + (4 + 3' + 3).

355. 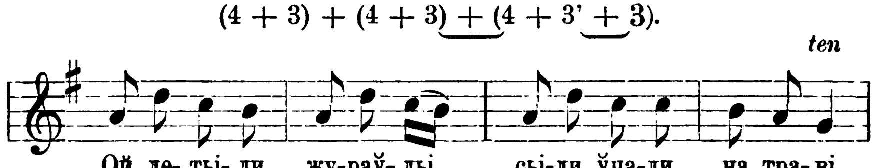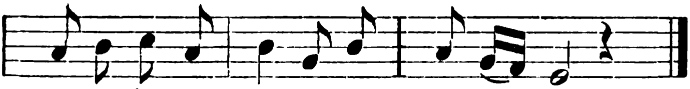

сы-ли ўпа- ли на тра- ві на тра- ві. *Тенетиска.*

(4 + 3_2 + 3) 2.

356.
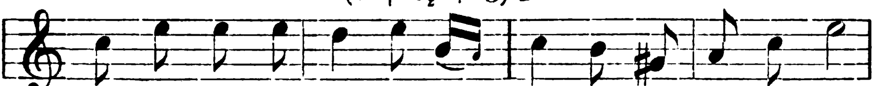
На го- ро- ды би- ли- на, би- ли- на, би- ли- на,
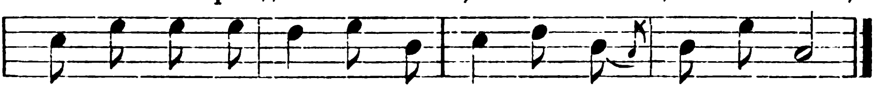
на би- ли- ны ка- ли- на, ка- ли- на, ка- ли- на.

Поточани.

(4 + 3) + (4 + 3_3) + (4 + 3).

357. 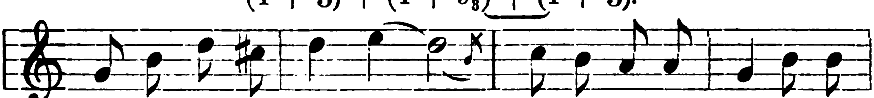

Там коршми- на сто- йа- ла, там шинкар-ка бі- лья-ва,

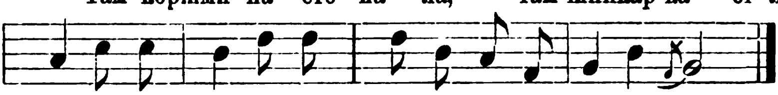

бі- лья-ва, бі- лья- ва, там шинкар-ка бі- лья- ва.

Любінь Малий.

(4 + 3) + (4 + $3'_2$) + (4 + 3).

358. 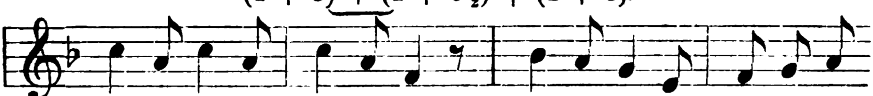

Ой на го- рі два ду- би ой на го- рі два ду-би,
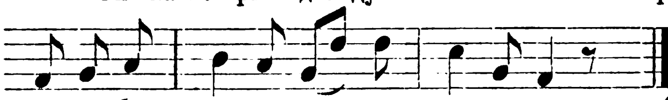
два ду- би, ту- ли- ли си до ку-пи. *Серафинці.*

(4 + 3) + (4 + p3 + 3).

359. 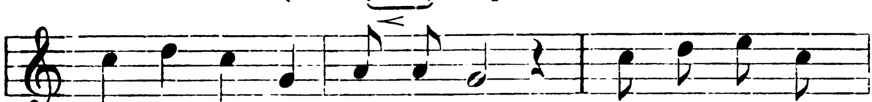

Ой там в лы- сы два ду- би, ой там в лы-сы,

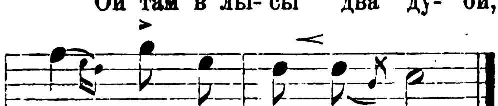

сер- день- ко, два ду- би. *Гряда.*

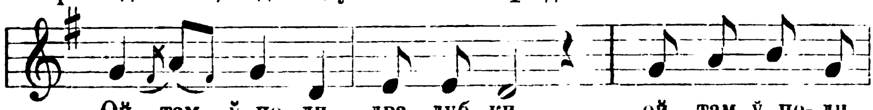

Ой там ў по- ли два дуб- ки, ой там ў по- ли

Тенетиска.

p1 + (4 + 3_2) + (4 + 3_2) + p1.

361.
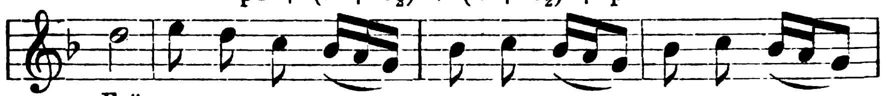

Гряда.

г) 8 + 8.

8 = (4 + 4) +

Allegretto marco.

362.
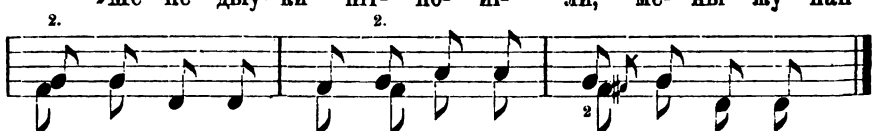
Рісна Руска.

ten

363.

Дашава.

Allegretto marco.

364.
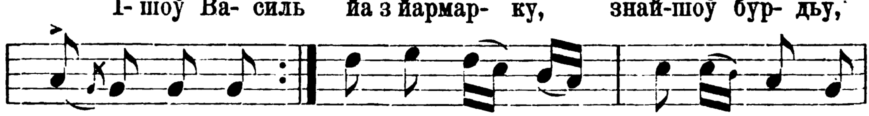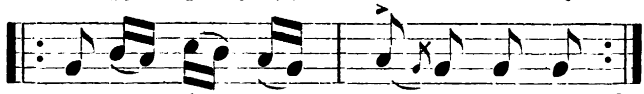
Дашава.

365.

1. Терном, терном, тер-ни- но-йу, кум до ку-ми до- ли- но-йу,
2. Йа ти ку-мо не ди- вуй сьа, бо йа у-пріў тай роз- зуў сьа,

і чо- бо- ти в руках не- се, кум до ку- ми бо- сий че-ше.
дай но ма- сла на та- ріл- ку, а йа пі- ду по го- ріл-ку.

Трійця.

366.
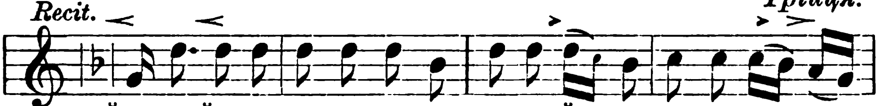
Й о-ре Йіван ў чистім по-ли, й о-ре Йі- ван ў чистім по- ли,
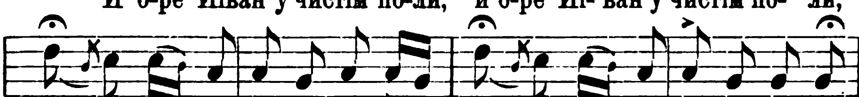
йа Ма-рій- ка во- ли го- нит, йа Ма-рій- ка во- ли го- нит.

Печарне.

367.
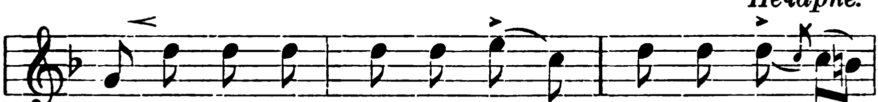
Ві- тер ві- йи, тра- ва шу- мит, ві- тер ві- йи,
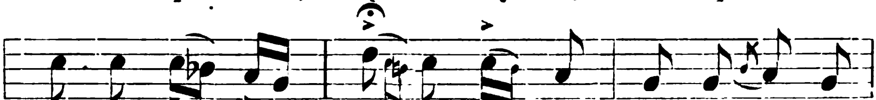
тра- ва шу- мит, а ў ты тра- ві жоў-ньар ле- жит,
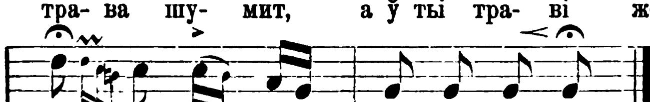
а ў ты тра- ві жоў- ньар ле- жит. *Печарне.*

368.

Ой хо-дит сон ко- ло ві-кон, ой хо-дит сон ко- ло ві- кон,
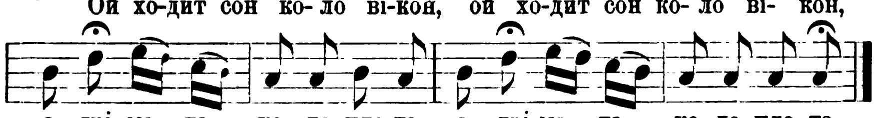
а дрі- мо- та ко- ло пло-та, а дрі-мо- та ко- ло пло- та.

Снятин.

369.
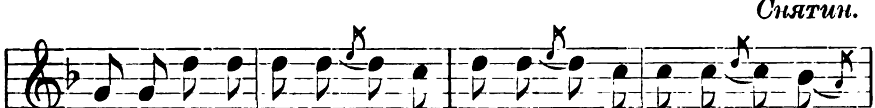

Ў бра-та ха- та на по- мо-сты, ў брата ха- та на по- мо-сты,
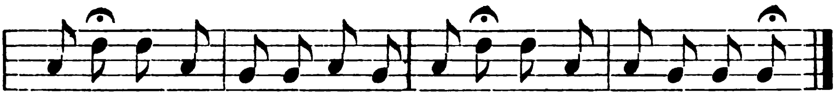
Йде до бра-та се-стра ў гостьі, йде до бра-та се-стра ў гостьі.

Стецева.

(8 + 8) + р (4 + 2) + 8.

370.

По са-доч-ку по-хо-джа-йу, тай сам со-бі роз-ва-

жа-йу, тра льа, льа льа льа льа, тай сам со-бі роз-ва-жа-йу.

Торске.

$8 = 4_2 =$

Moderato. (8 + 8).

371.
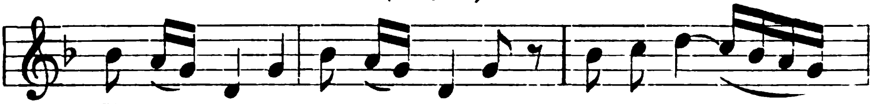
Хо-джу хо-джу по са-доч-ку, по дзи-ле-нім

бар-ві-ноч-ку. *Добрівляни.*

372.
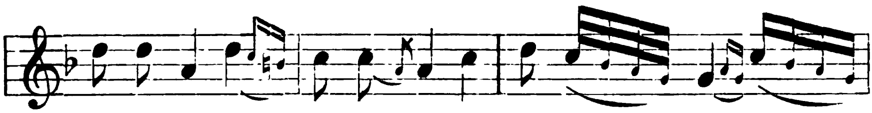
Тай по га-йу по-хо-джа-йу тай сам со-бі
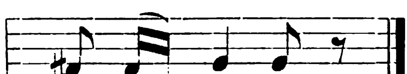
роз-ва-жа-йу. *Серафинці.*

$8 + 8_2$.

373.
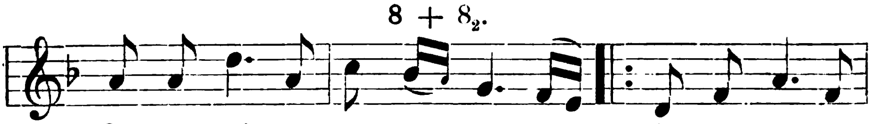
Ой за лы-сом, за тем-нень-ким бра-ла вдо-ва
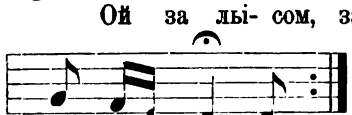
лен дріб-нень-кий. *Торске.*

Lento.

374.
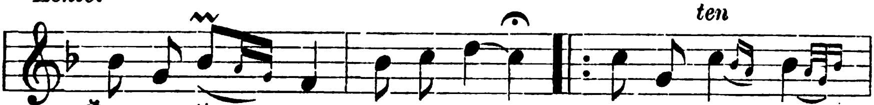
Ў га-йу, ў га- йу квіт-ку ма- йу, ўже ты ми- ла,
Ўже ты, ми- ла по- ки- да- йу, бо ўже дру- гу

по- ки- да- йу.
ми- лу й ма- йу. *Стецева.*

375.
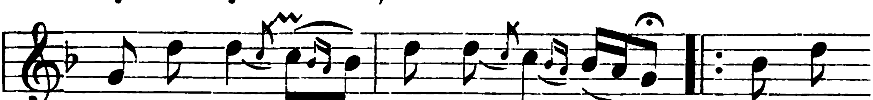
Ту- ман, ту- ман по до- ли- ны ши- ро-

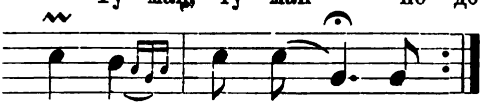

кий лист на ка- ли- ны. (2) *Стецева.*

$8_2 + 8_2$.

376.
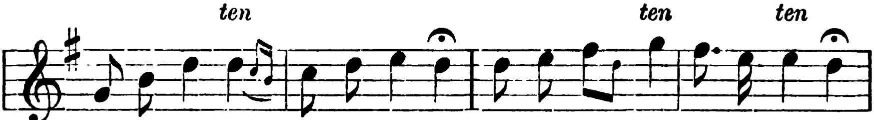
Гой там, гой там під я- во-ром, гой там, гой там під я- во-ром
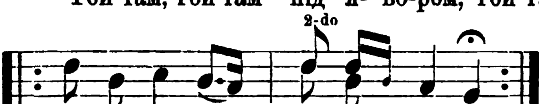
й о-ре дыў- ча й од-ним во- лом. (2) *Серафинці.*

Allegro. (8 + 8) + p2 + 8.

377.
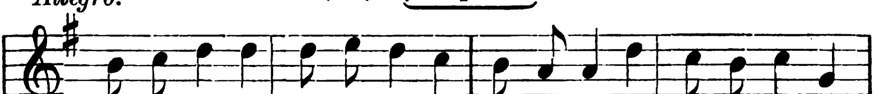
Сто-йіт коршма й над бо-ло-том, тай по-ши-та й о-ко- ло- том

rall.
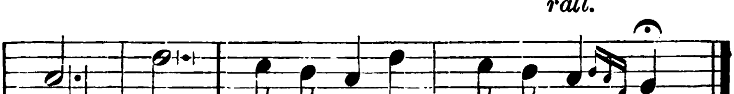
гей, гей, тай по-ши-та й о- ко- ло- том. *Дуліби.*

378.

Сто-йіт коршма над бо- ло- том, тай по-ши- та о- ко- ло-том,
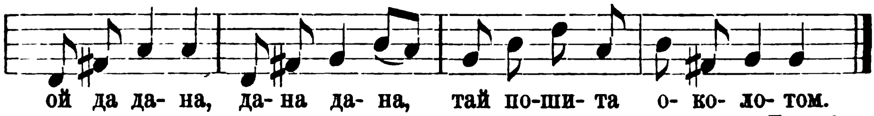
Дулїби.

(8 + 8)

379.
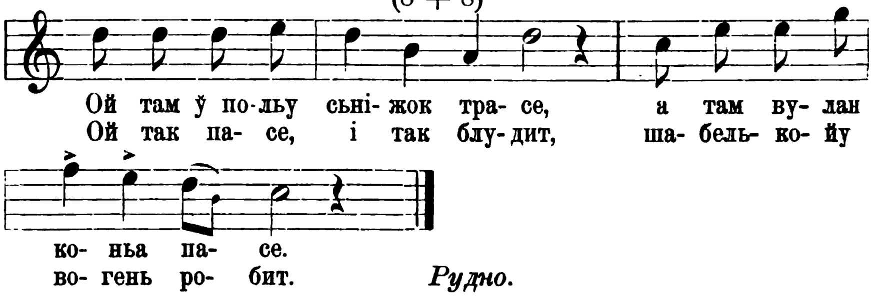
Рудно.

$8 + 8_2$.

380.
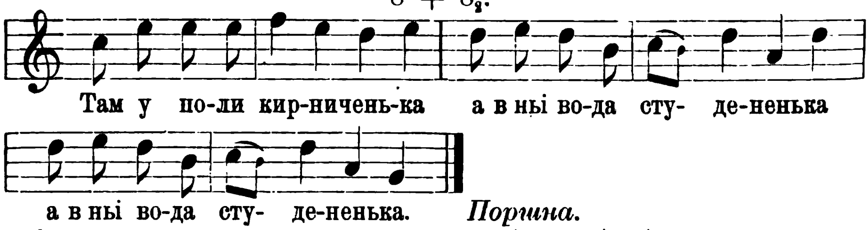
Поршна.

381.
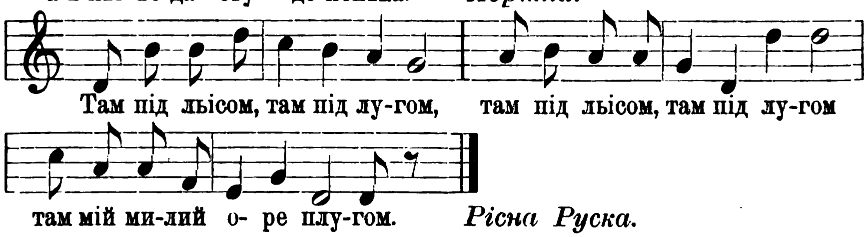
Рісна Руска.

382.
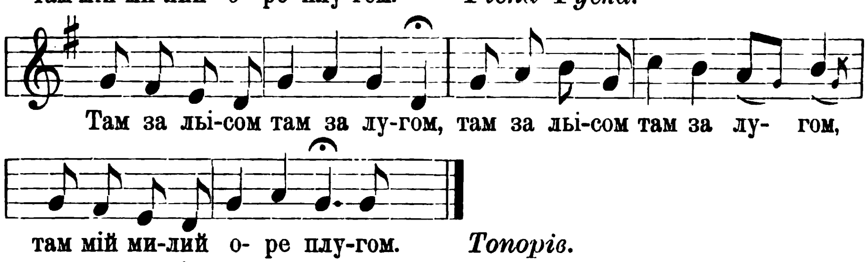
Топорів.

383.
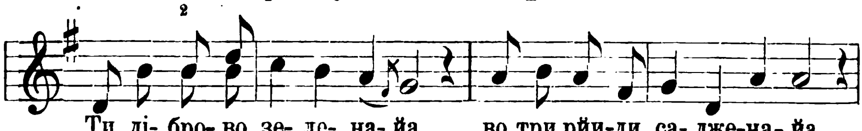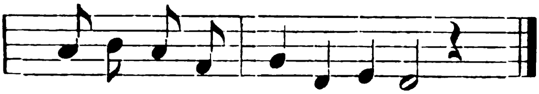
во три рйи-ди са-дже-на-йа. *Скнилів.*

384.

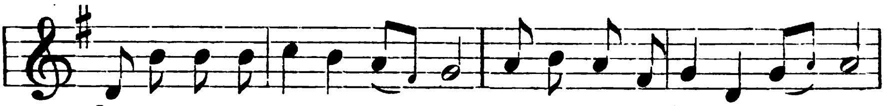

Ой вже три дни, три не- ды- ли, йак жомнья-ра ў по-ли ўби- ли,

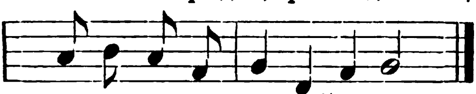

йак жомнья-ра ў по-ли ўби-ли. *Запитів.*

385.
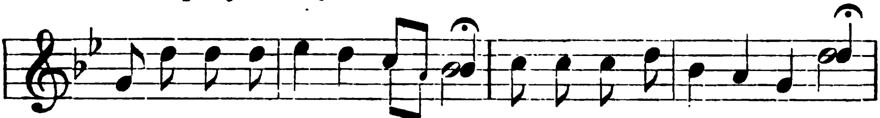
Ді-бро-вонько зе- ле- на- йа, ді-бро-вонько зе- ле-на- йа,
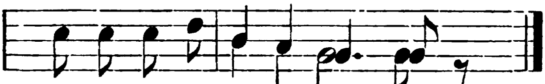
у три ра- ди са-дже-на- йа. *Висоцко.*

$(8_2 + 8_2)$.

386.

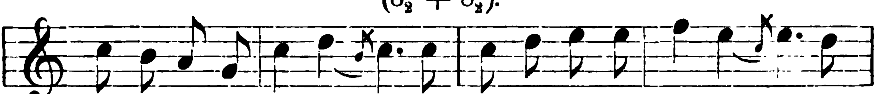

Там за лы-сом, там за лу- гом, там за лы-сом там за лу- гом,

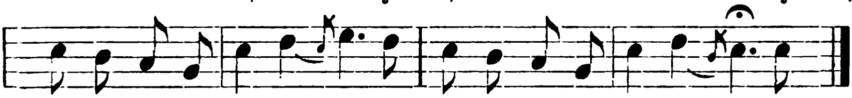

там мий ми-лий во- ре плу-гом, там мий ми-лий во- ре плу-гом.

Поршна.

387.
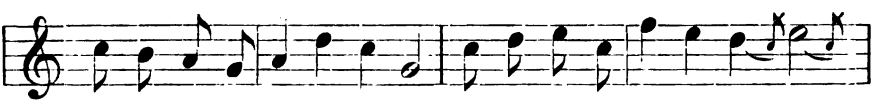
Там під лысом, там під лу-гом, там під лысом, там під лу-гом,

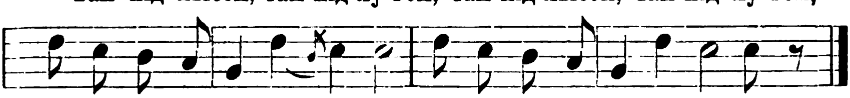

там мий ми-лий о- ре плу-гом, там мий ми-лий о- ре плугом.

Підберезці.

388.

Ой го- ра- ми, до- ли- на- ми, ой го- ра- ми, до- ли- на-ми,
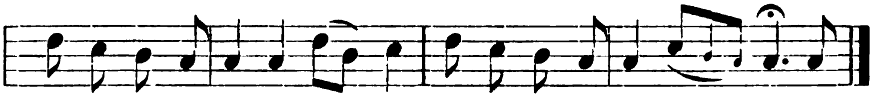
ко- льу-чи- ми до- ро- га- ми ко-льу- чи- ми до- ро га- ми.

389.
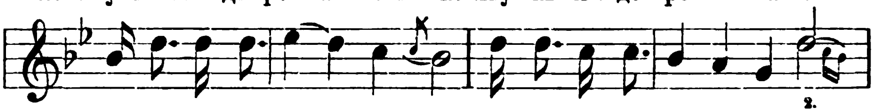
Під бі- ло- йу бе- ре- зо- йу ой там си-дит брат с сестройу,

ой там си-дит брат с сестройу. *Топорів.*

390.
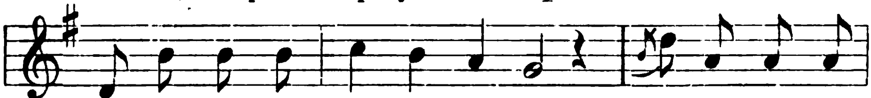
Ой там ф по- ли до- ро- жень-ка, ой там ф по-ли

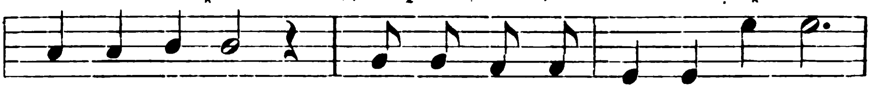

до- ро- жень- ка, ко- ло не- йі кир- ни- чень- ка,

ко- ло не- йі кир- ни- чень- ка. *Скнилів.*

391.
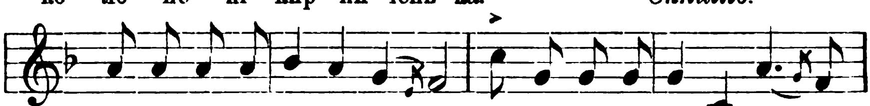

Ой слу-жи-ла Насты ў па-на, ой слу-жи-ла Насты ў па-на,
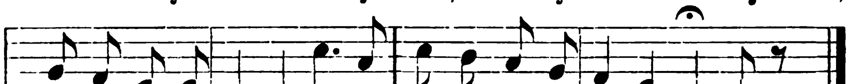
шти-ри лы-та не від- да- на, шти-ри лы- та не від- да- на.

Ременів.

392.[1]
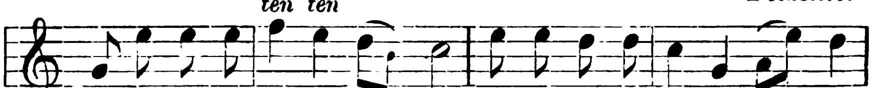

Ў чистім польу, ў чистім по- льу, си-дит со-кіл на то- по- ли,

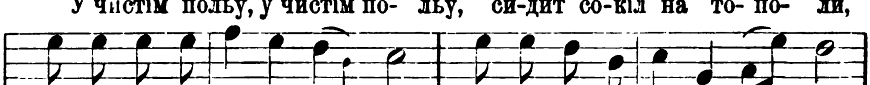

си-дит со-кіл на то- по- ли, пі- йи пі-сньу без не- во- ли,
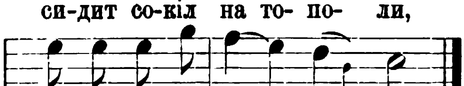
пі- йи пісньу без не- во- ли. *Нагорці.*

[1]) Пісня ся явно попсована як в складі мельодиї так тексту.

Quasi marcia.

393.
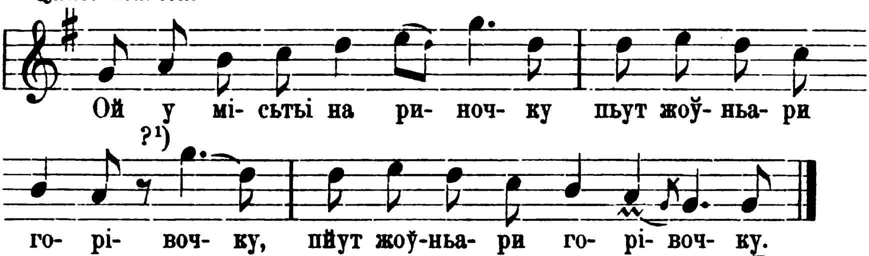
¹) Віддих. cf. 3♩4.

Джулин.

394.
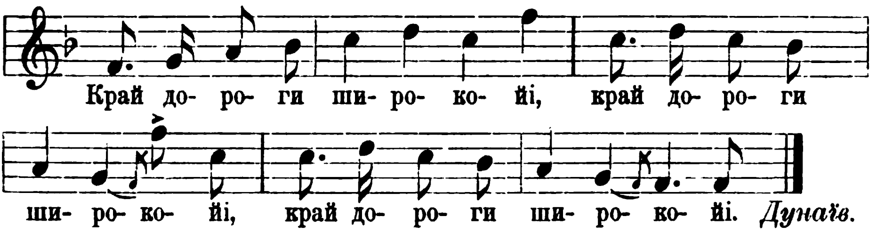
Дунаїв.

Andantino. 8 =

395.
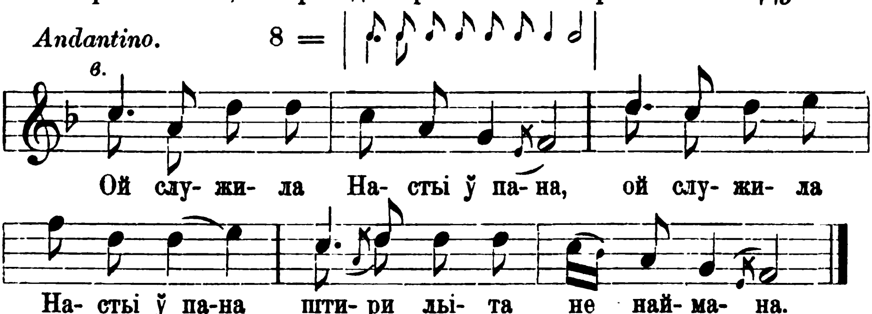
Гряда.

8 + p1 + 8.¹)

396.
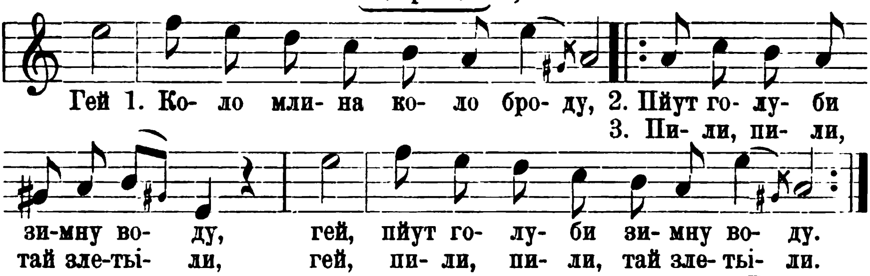
¹) Сьпівак пропустив мабуть через помилку 1. період 1-ої строфи.

Волчуги.

(8 + 8) + p4 + 8.

397.
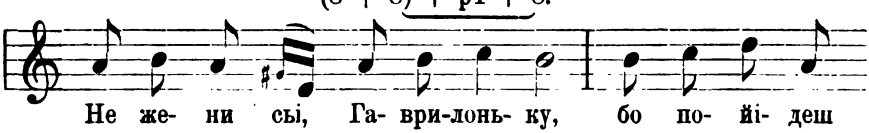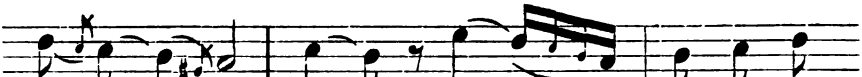
на вій- нонь- ку, гей, гей, гей, гей, бо по- йі-
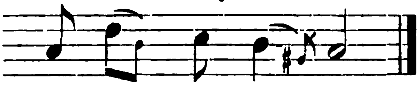
деш на вій- нонь- ку. *Дулїби.*

8 = (4 + 4); 4 = | ♪ ♪ ♪ ♩. |

(8 + 8).

398.
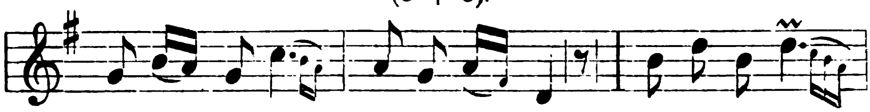
Ой вже ро-чок, недыль ві- сым, ой вже ро-чок,
Йак за- блу-диў жоўньар в лы- сы, йак за-блу-диў
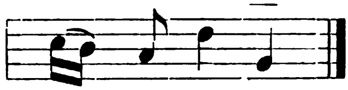
не- дыль ві- сым,
жоў- ньар в лы-сы. *Серафинцї.*

8 + 8₂.

399. 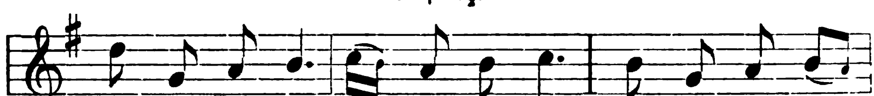

Ой по- під гай зе- ле- нень- кий бра- ла вдо- ва
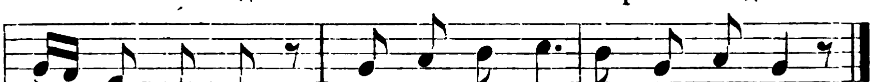
лен дріб-нень-кий, бра- ла вдо- ва лен дріб-нень-кий.

(Рудно) Євлївцї.

400.

Там на го- рі сьніжок трі- се, а там жомньар

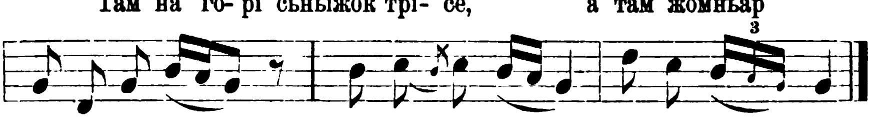

ко- ньа па- се, а там жом-ньар ко- ньа па- се.

Дунаїв.

401. 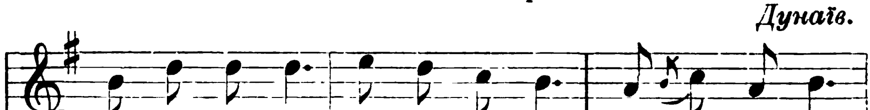

Сконт ти Йа- сьу? »за Ду- на- йу«. Цо там сли- хаць
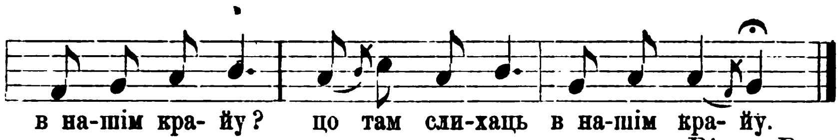
Рісна Руска.

402.
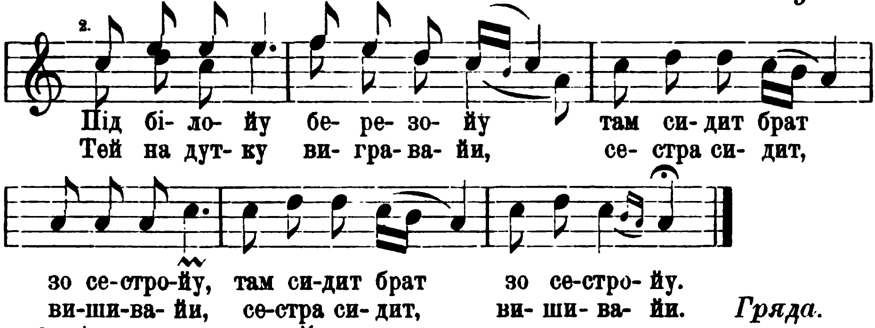
Гряда.

403.
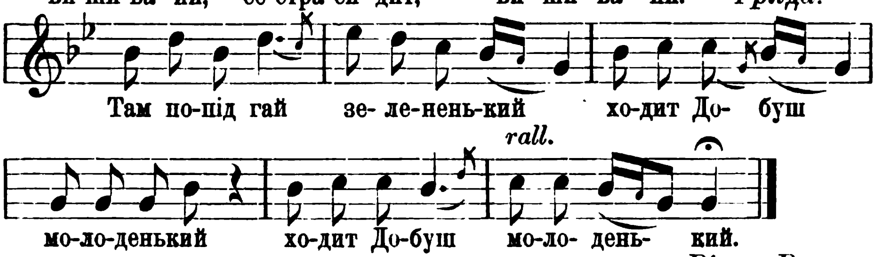
Рісна Руска.

404.
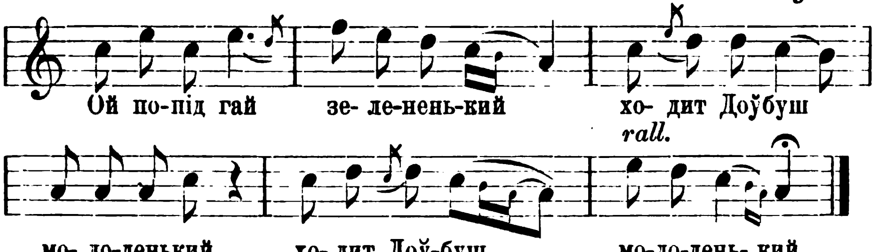
Поточани.

405.
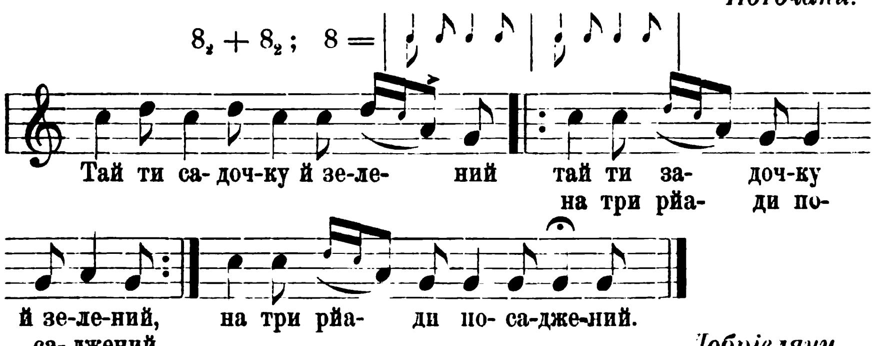
Добрівляни.

406.
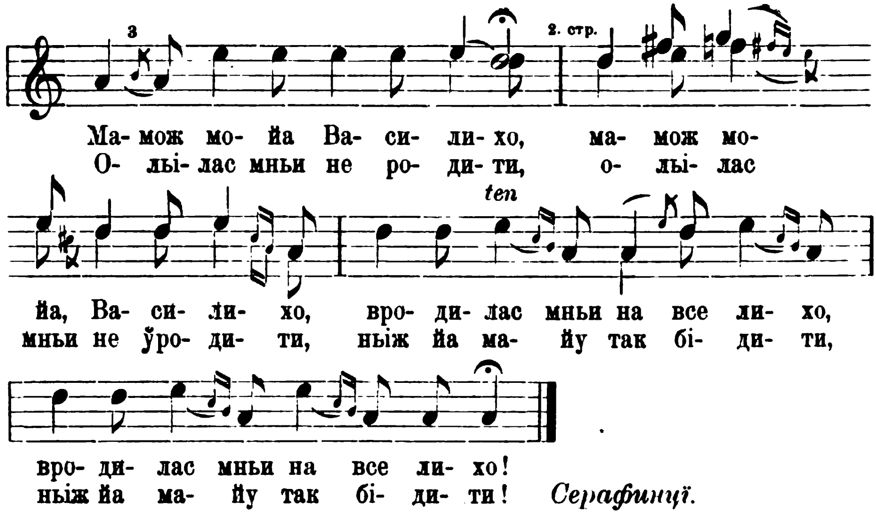
Серафинцї.

407.
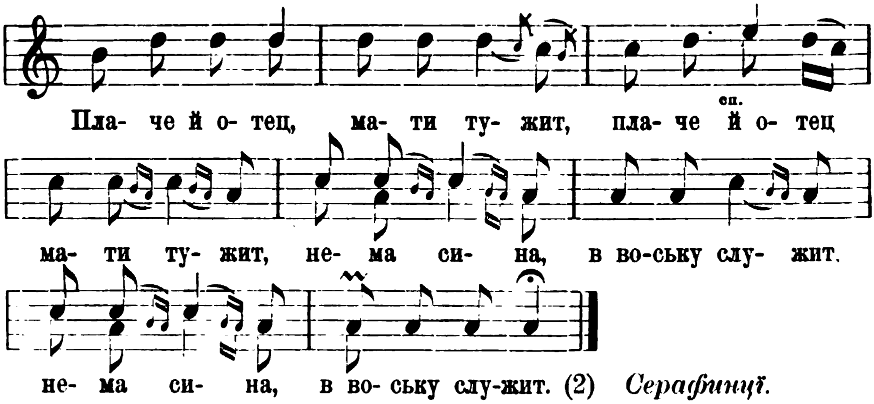
Серафинцї.

408.

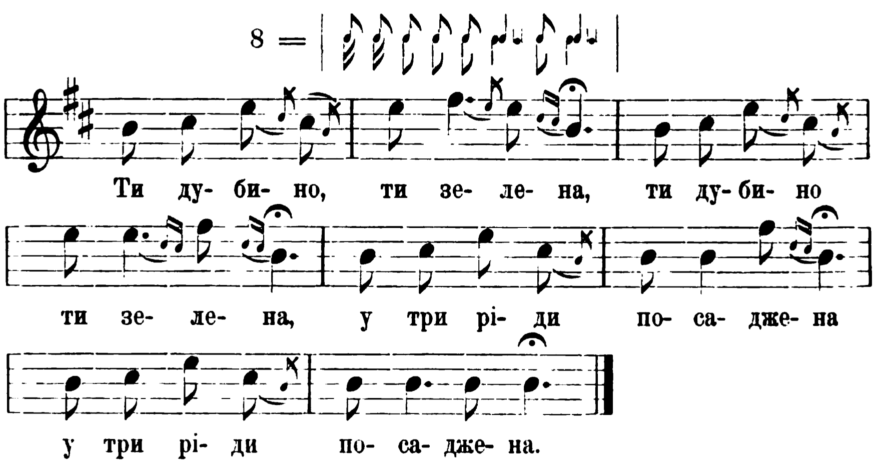

409.

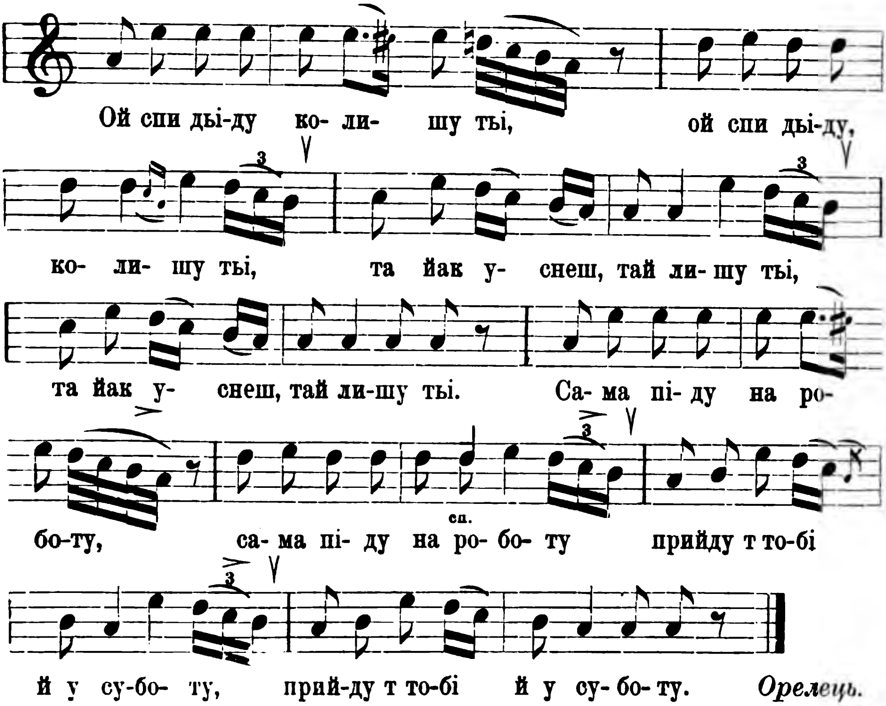

Орелець.

410.
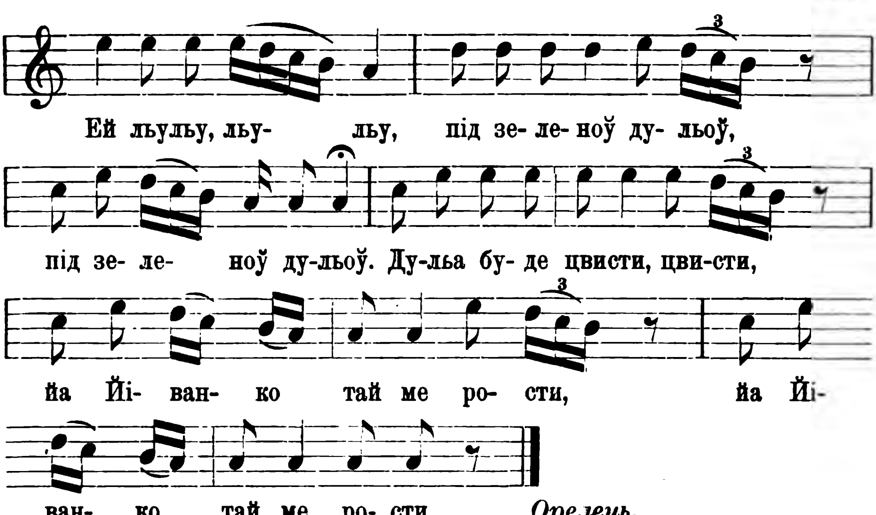
Орелець.

411.
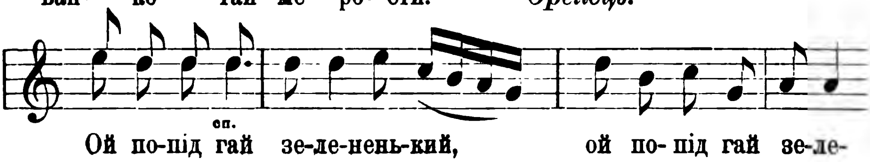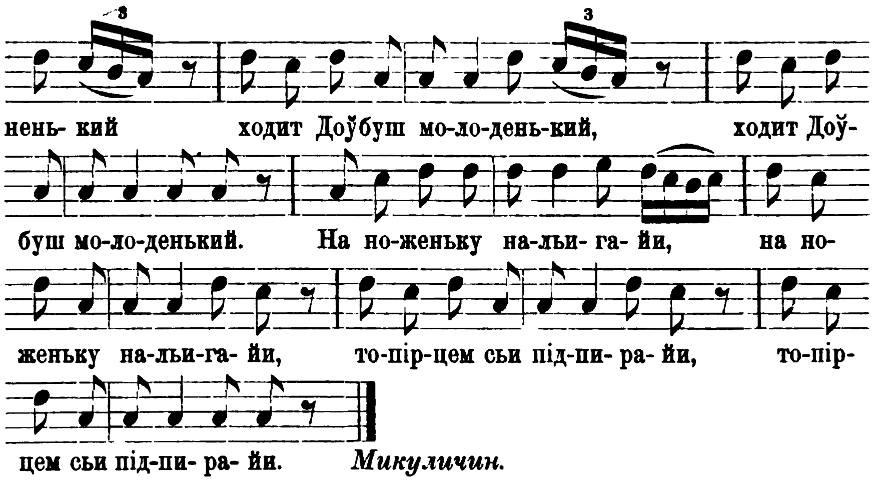
3
3
нень- кий ходит Доўбуш мо-ло-день-кий, ходит Доў-
буш мо-ло-денький. На но-женьку на-льи- га- йи, на но-
женьку на-льи-га- йи, то-пір-цем сьи під-пи- ра- йи, то-пір-
цем сьи під-пи- ра- йи. Микуличин.

412.
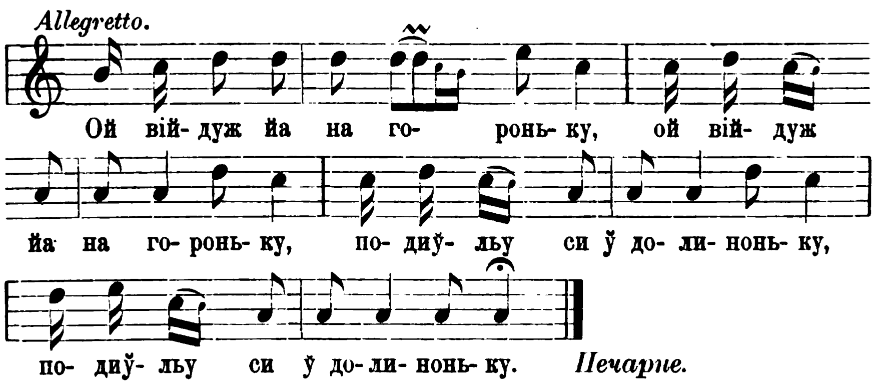
Allegretto.
Ой вій- дуж йа на го- ронь- ку, ой вій- дуж
йа на го- ронь- ку, по- диў- льу си ў до- ли- нонь- ку,
по- диў- льу си ў до- ли- нонь- ку. Печарне.

413.
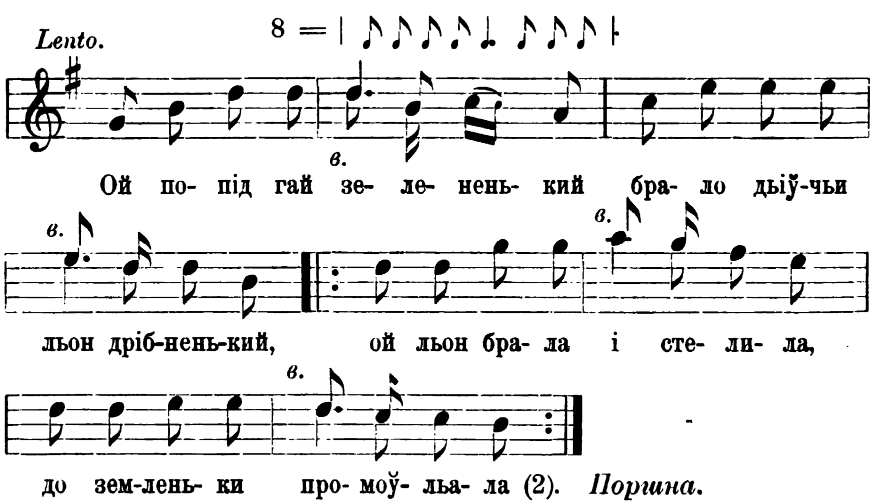
Lento.
8 =
в.
Ой по- під гай зе- ле- нень- кий бра- ло дыў-чьи
в.
в.
льон дріб-нень-кий, ой льон бра- ла і сте- ли- ла,
в.
до зем-лень- ки про- моў- льа- ла (2). Поршна.

(8 + 8) + p3 + 8 + p3; p3 =

414.
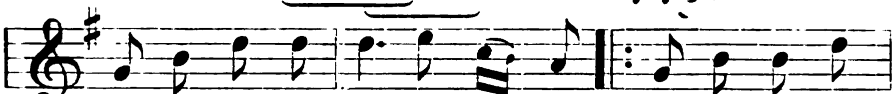
За- зу- лей- ко мо- йа си- ва, шчож ти ми- ны

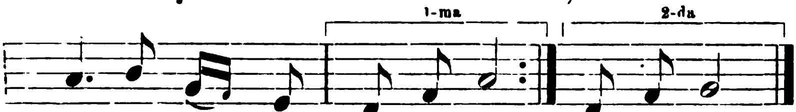

на- ро- би- ла, ой ой ой, ой ой ой. *Запитів.*

415.
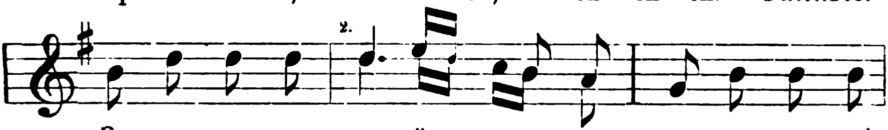
За- зу- лень- ко мо- йа си- ва, шчож ти ме- ны
Там за лы- сом, там за лу- гом, там мій ми- лий

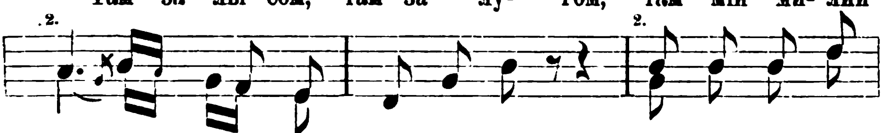

на- ро- би- ла, гой ай га, шчож ти ме- ны
во- ре плу- гом, гой ай га, там мій ми- лий
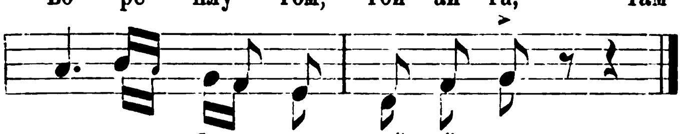
на- ро- би- ла, гой ай га.
во- ре плу- гом, гой ай га. *Нагорці.*

8 =

416.
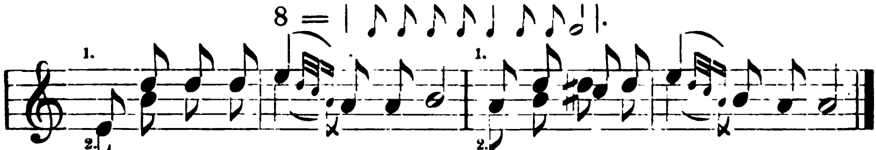
Ой дыўчи-но, сер- це мо-йи, сни-ло ми сьи личь- ко твойи.
Не так личько, йак ти са- ма, на па- пе- ри на- пи- са-на.

Стецева.

Moderato. $8_2 + 8$; 8 = як 371; 8 = як 396.

417.
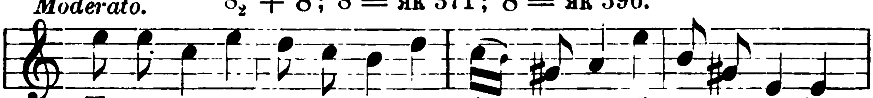
По са-доч- ку по- хо-джа-йу, і сам со- бі роз-ва- жа- йу,
І сам со- бі роз-ва- жа-йу, шчо да- ле- ко й ми-лу ма- йу,
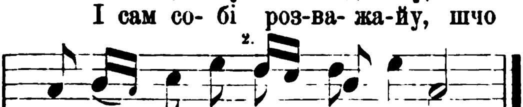
і сам со- бі роз- ва- жа- йу.
шчо да- ле- ко ми- лу й ма-йу. *Гряда.*

418.

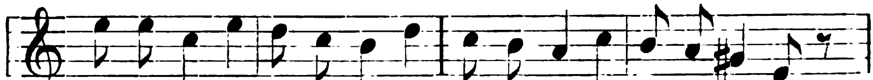

По са-доч- ку по- хо-джа-йу, і сам со- бі роз- ва- жа- йу,

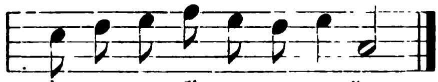

і сам со- бі роз- ва- жа-йу. *Тенетиска.*

419.
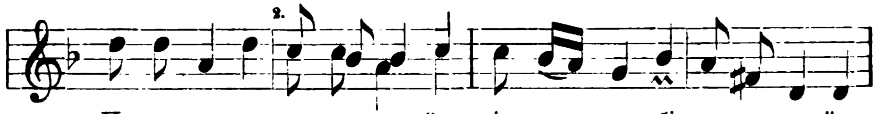
По са- доч- ку по- хо-джа- йу і сам со- бі роз-ва- жа-йу,
І сам со- бі роз-ва- жа- йу шчо да- ле- ко ми- лу ма-йу,

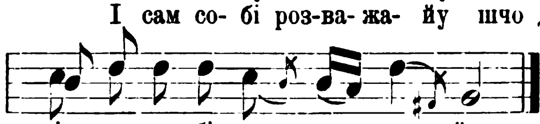

і сам со- бі роз- ва- жа- йу.
шчо да- ле- ко ми- лу ма- йу. *Волчуги.*

420.
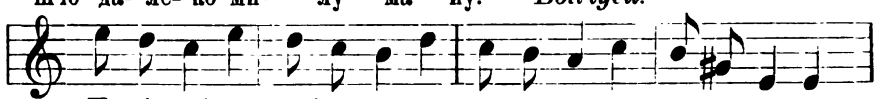
По-під лысом сьныжок труси, а там жомньар ко-ньа па- се,

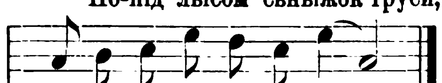

а там жомньар ко-ньа па- се. *Топорів.*

421.

Ой у по-ли Сер-бин о- ре, а дыў-чи- на

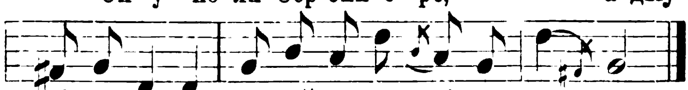

йі-сти не- се, а дыў-чи-на йі-сти не- се. *Добрівляни.*

8 + 8; 8 = (4 + 4') = 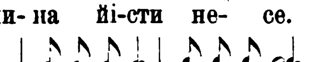 ; 8 = як в.

422.

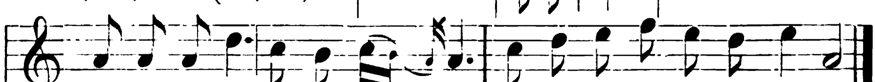

Ф темнім лысы сьныжок у- паў, ф темнім лысы сьныжок й у-паў,
Мо-лод козак с ко-ньа й у- паў, мо-лод козак с ко-ньа й у-паў.
Дулїби.

423.

Сконт ти Йасьу? »З за ду-на- йу.« Сконт ти Йасьу? »З за ду-на- йу.«
Шо там слихаць ў чужім кра- йу ? Шож там слихаць ў чужім кра- йу ?
Тенетиска.

424.
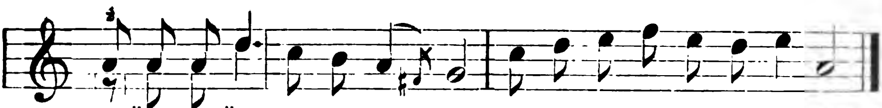
Йидзьи Йась з за ду- на- йу. »Цо там слихаць ў вашім кра-йу ?«
Ныц ньи слихаць, тилько вой- на, ныц ньи слихаць, тилько вой-на.«

Поршна.

(8 + 8) + 8.

Lento.

425.
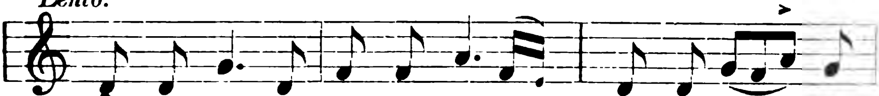
За на- шо- йу гра- ни- це- йу ро- сте жи- то
Хто те жи- то бу- де жа- ти, то той бу- де
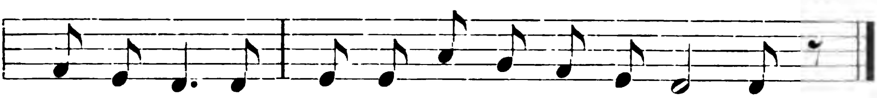
с пше-ни- це- йу, ро- сте жи- то с пше-ни- це- йу.
го- ри зна- ти, то той бу- де го- ри зна- ти.

Дорошів Великий.

(8 + 8) + 8 + 8.

8 = як 416; 8 = | ♩ ♩ ♩ ♩. ♩ ♪ ♪ 𝅗𝅥 |

426.
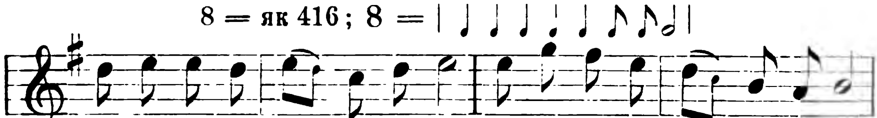
Пли-ве ка-чур по ду- на- йу, пли-ве ка-чур по ду- на- йу,

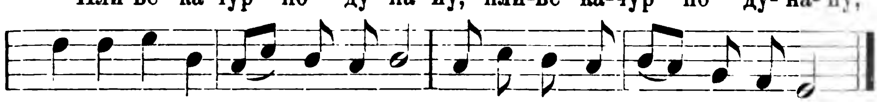

дай ми Бо-же, шчо га- да- йу, дай ми Бо- же, шчо га- да- йу.

Запитів.

427.
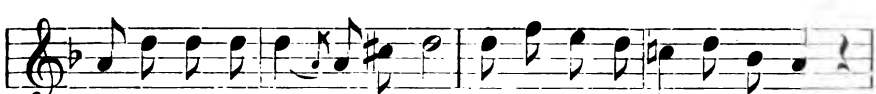
Пли-ве ка-чур по ду- на- йу, пли-ве ка-чур по ду- на- йу:
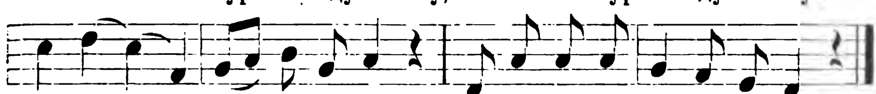
дай ми Бо- же, шчо га-да- йу, дай ми Бо-же, шчо га- да- йу.

Джулин.

428. 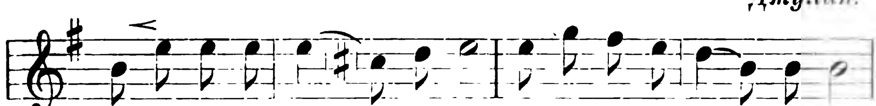

Пли-не ка-чур по Ду-на- йу, пли-не ка-чур по Ду- на- йу,
Йа га- да- йу ман- дру-ва- ти, йа га- да-йу ман-дру-ва- ти,
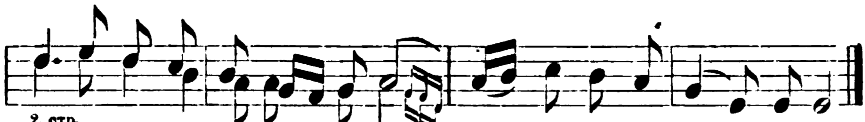
2. стр.

дай ми Бо- же що га- да йу, дай ми Бо- же що га- да- йу.
жаль ми ро- ду по- ки- да- ти, жаль ми ро- ду по- ки- да- ти.

Серафинцї.

Andantino. 8 = як 396; 8 = як 395.

429.

Ой там ф по-ли, край до- ро- ги, ле-жит камінь марму- ро- вий,

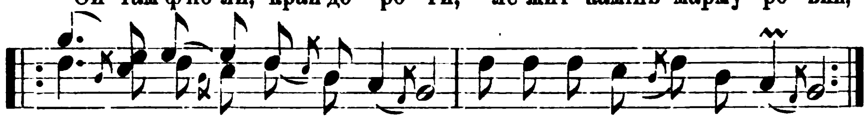

на тім на тім ка- ме- ноч- ку сто-йіт жомнир чор-но-бро-вий.

Любінь Малий.

430.
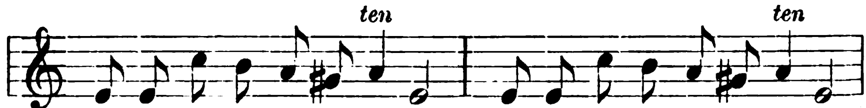
Ой у лу- зы ка- ли-ночька, ой за-цви-ло в ны де-реў-це,
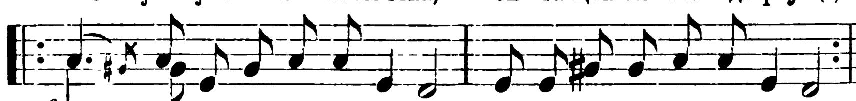
в. чьом до ме- не не го- во-риш, мій ми-ленький мо-йи сер-це?

Стецева.

431.

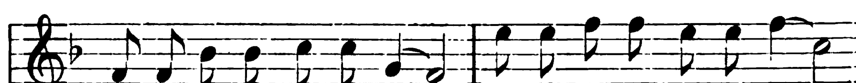

Ой там в лысы, край до- ро- ги, сто-йіть камінь мар-му-ро-вий

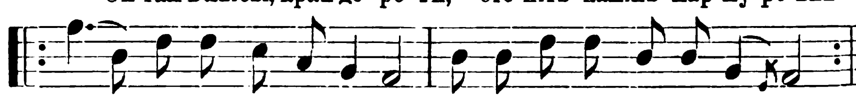

на тім, на тім ка- мі-ноч-ку сто-йіт хлопец чор-но- бро-вий.

Волчуги.

432.

Ой у лы- сы край до- ро- ги ле- жит ка- мінь мар-му-

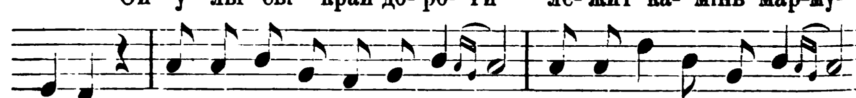

ро-вий, сто-йіт хлопец чор-но-бро-вий, і шче думки ду- ма- йи:
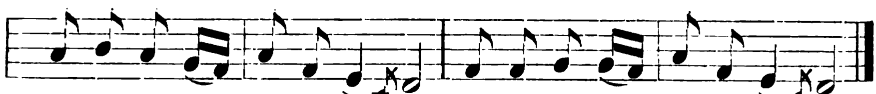
За- ко-хаў сы вy дыўчи- ны, те- пер йі- йі по- ки- да- йи.

Тенетиска.

8 = (4 + 4) = | ♩. ♪ ♪ ♪ | ♪ ♪ ♩ ♩ |; 8 = як в.

433.

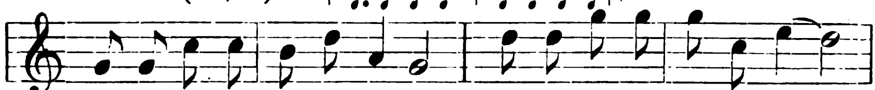

Там на го- рі цер-ко-вонька, не-ве-лич- ка, де- ре-вйа-на,
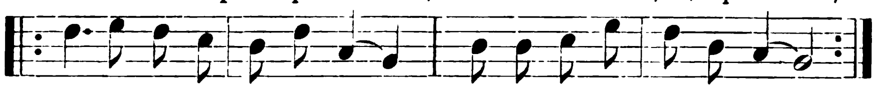
а при церкві мо- ги- лой-ка, йак дыўчи-на ў цьвіт у- бра-на.

Дорошів Великий.

434.

Ме-жи тро-ма го-ронь-ка- ми сьвітит місьаць з зоронька- ми,
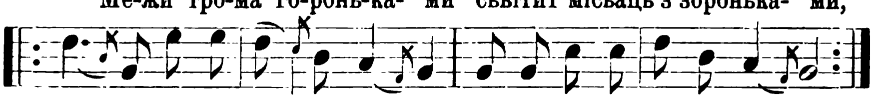
чим раз висше під-лы- та- йи си-вий го-луб з голуп-ка- ми.

Топорів.

8 = | ♩ ♩ ♪ ♪ | ♪ ♪ ♩ ♩ |; 8 = я. в.

435.
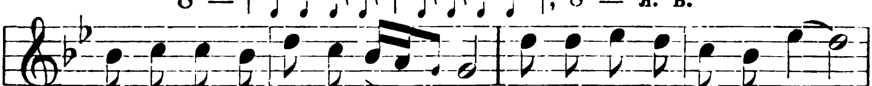
Чер-во- на- йа ка-ли- нонь- ко, чо- го гі- льи о- пу-скайиш?
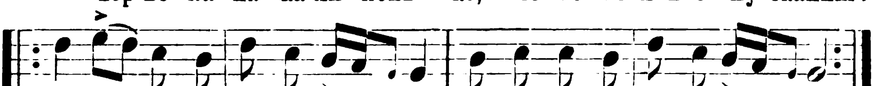
мо-ло- да- йа мо- ло-ди- це, чо- го сьльози про-ли-ва- йиш?

Поточани.

436.

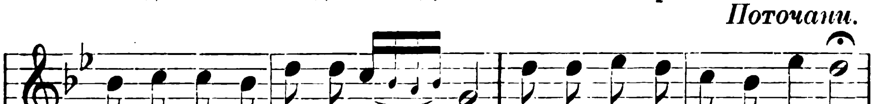

Ти чер-во- на ка- ли-нонь- ко чо- го зы-льи во-пу-скайиш?
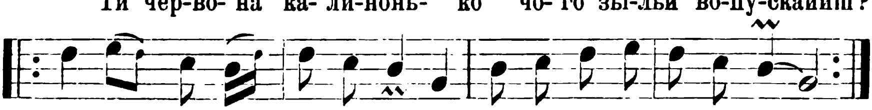
мо- ло- да- йа мо- ло- ди- це чо- го сьльози про-ли- ва-йиш?

437.
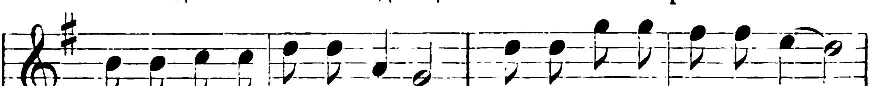
Ме-жи дво-ма го-ронь-ка-ми сьві-тит місьиць з зоронька-ми,
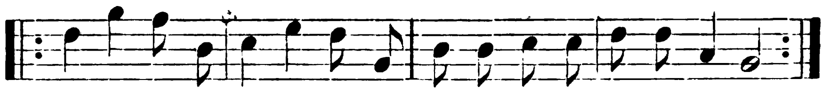
а шче вишше під-лы- та- йи си-вий го-луб з голуп-ка-ми. (2)

Мечищів.

8 = 4_2 = як 371. 8 = я. в.

438. 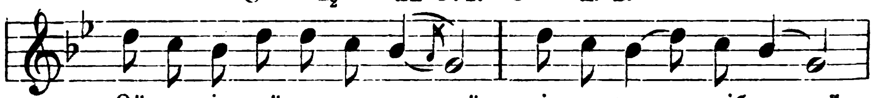

Ой по-під гай зе- ле- нень-кий і- де дошчик дрібненький,

до- ро-жень- ка сли-зенька-йа, і- де ми- ла пйанень-ка- йа. (2)

Дунаїв.

439. 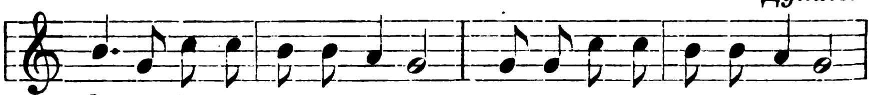

Ой там ф польу два ду-боньки, до ку-пи сьа сту-льатоньки,
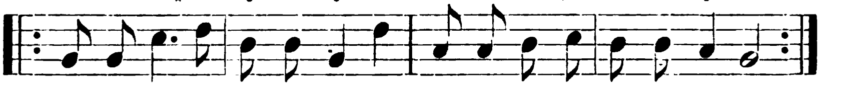
ку- да гльану, по-диўльу сьа, не- ма мо- йі дыўчи-ноньки. (2)

Підберезці.

440.
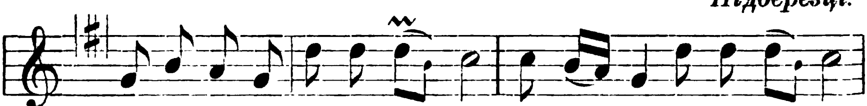
По-сы-йаў йа пше-ни-чень- ку, до- ро- ге то на- сы- ньи,
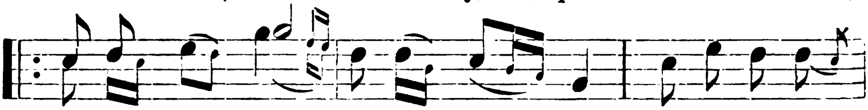
пше-нич- ка сьи не вро- ди- ўа, лиш сьи вро-диў

ро-ман зы- льи. *Добрівляни.*

441.
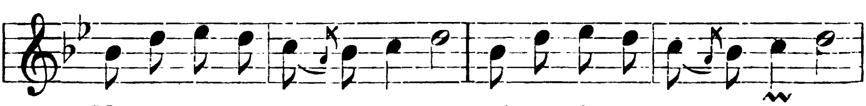
Ме-жи тро- ма го- ронь-ка- ми сьві-тит місьиць з зо-ронь-ка-ми,

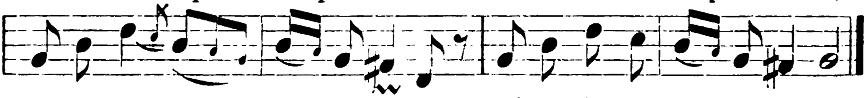

ме-жи тро- ма го- ронь-ка-ми сьвітит місьиць з зо-ронька-ми.

Дунаїв.

442. 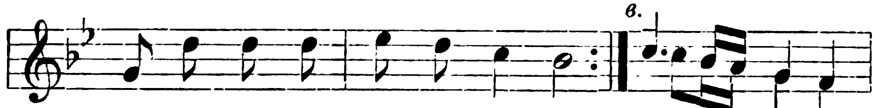

Ой у- мру йа ма- ти, у- мру че- рес ту- йу
(Че- рес ту- йу йи- ди- ну- йу)[1])

йи- ди- ну- йу, ту- йу дыў- ку мо- ло- ду- йу. *Дунаїв.*

[1]) Сьпіваючий пропустив сю репетіцію.

(8' + 8) + (8 + 8); 8' = як 364; 8 як в.; 8 = (4 + 4) = як 396.

443.

Там на го- рі, на го-рон-цы сто-йіт ка-мінь мар-му-ро-вий,
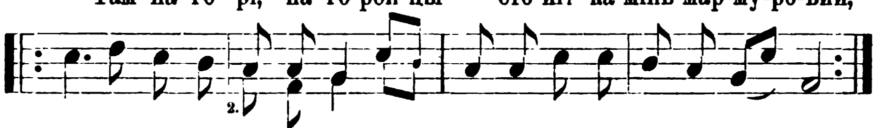
на тім на тім ка- мі-нонь- ку сидит жомныр чор-но-бро- вий. (2)
Ременів.

(8 + 8') + (8' + 8); 8' = як в.

444.
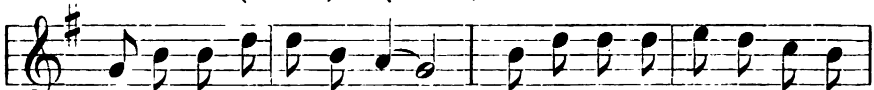
Ма- ла ба- ба йидну доч-ку, ма-ла ба- ба йидну доч-ку,

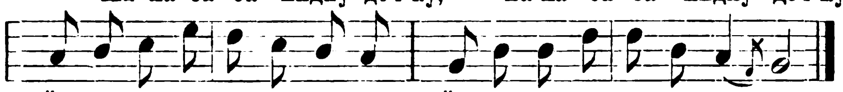

йидну доч-ку, о- ди-ноч- ку, йидну доч-ку, о- ди-ноч- ку.
Поточани.

8 + 8' + 8; 8 = як 429; 8' = як 443; 8 = (4 + 4) = як 438.

445. 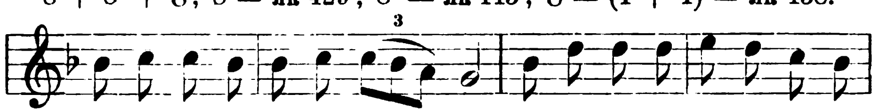

Під бі- ло- йу бе-ре- зо- йу під бі- ло- йу бе- ре- зо- йу

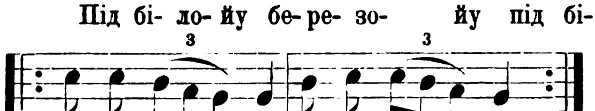

там си- дит брат зі се-стро- йу. *Ражнів.*

Piu lento. *piu mosso*

446.
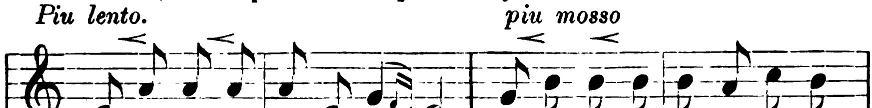
Зи- ма ми- не, ве-сна бу- де, зи- ма ми- не ве-сна бу- де,
Лы-то ми- не, восынь бу- де, лы-то ми- не восынь бу- де,
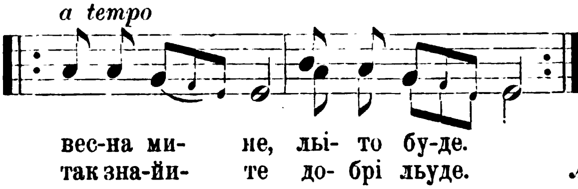
Любінь Малий.

(8 + 8') + (8 + 8).

447.
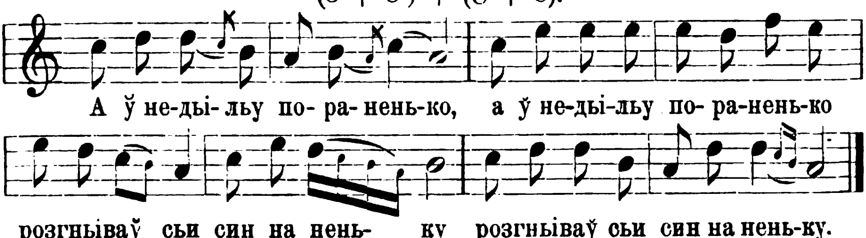
Поточани.

(8 + 8') + (8' + 8); 8' = (4 + 4) = | ♪ ♪ ♩ ♩ | ♪ ♪ ♪ ♪ |

8, 8', 8 = як в.

448.
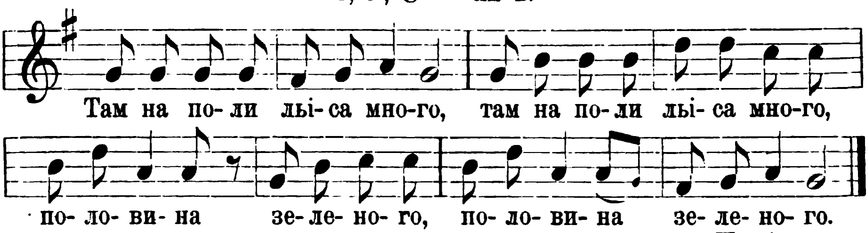
Підберезці.

449.
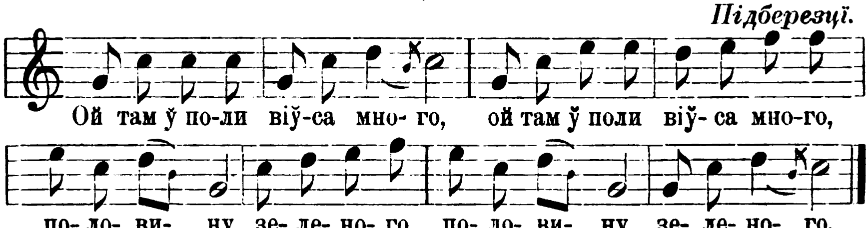

Утїховичі.

450.
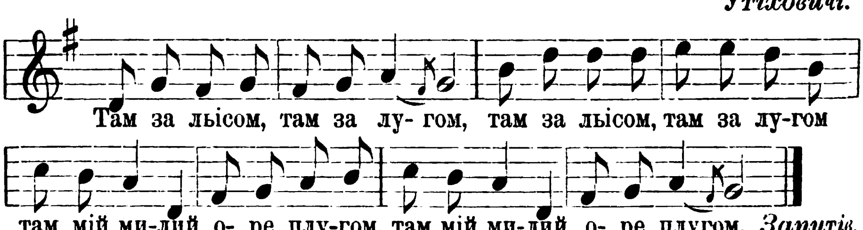
Запитів.

451.
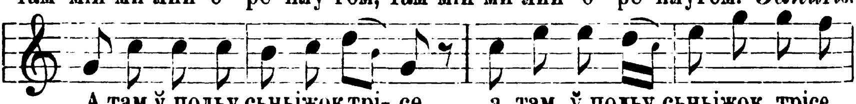

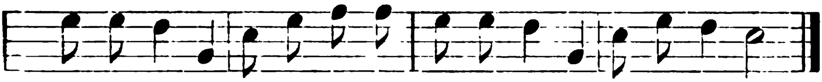

а там жомньар ко-ньа па-се, а там жомньар ко-ньа па-се. *Порина.*

452.

Ой там ф поли сьныжок трі-се, ой там ф поли сьныжок трі- се,

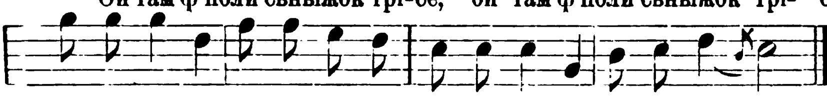

ой там жомньар ко-ньа па-се, ой там жомньар коньа па- се.

Любінь Малий.

(8 + 8') + (p1 + 8' + p1 + 8)

453. 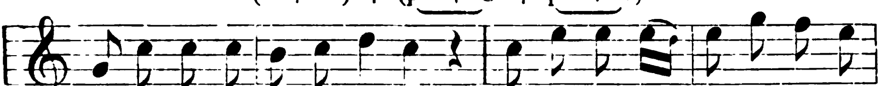

Там під лы-сом віў-са ни-ва, там під лы-сом віў-са ни-ва,
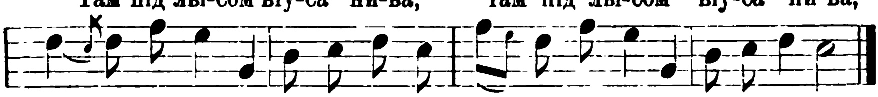
гей зе- ле- но- го по- ло- ви- на, гей зе- ле- но- го по-ло-ви-на.

Куропатники.

454. 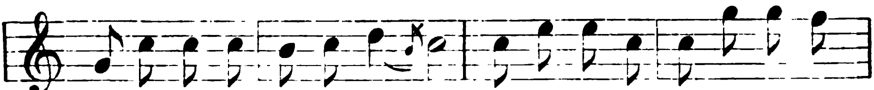

Ей там ў поли віў- са ни- ва, ей там ў поли віў- са ни- ва,

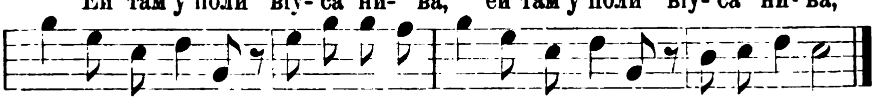

гей зе- ле- но- го по-ло-ви-на, гей, зе- ле- но- го по-ло-ви-на.

Гряда.

455. 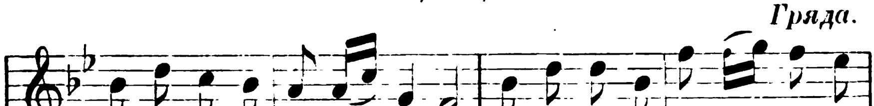

Гей там ў по-ли віў- са й ни-ва, гей там ў по-ли віў- са й ни-ва,
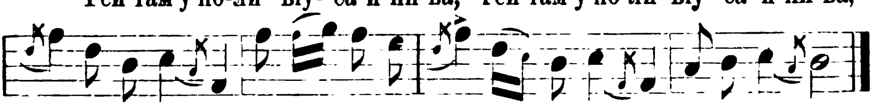
гей зе-ле-но- го по-ло- ви-на, гей зе- ле- но- го по-ло-ви- на.

Гряда.

(8' + 8) + (8 + 8); (8, 8' = як в.; 8 = як 379.

456. 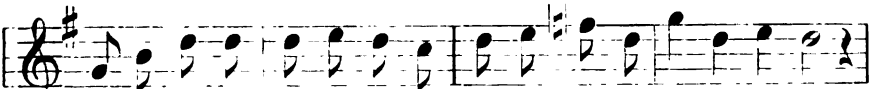

І- де жомньар с коршми пйаний, на но- жонь ку на-льа-га- йи,
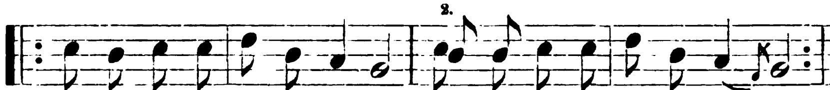
Мо- ло- да- йа дыӯчи-нонь-ка сле- за- ми сьи воб-ми- ва- йи.

Малехів.

457. 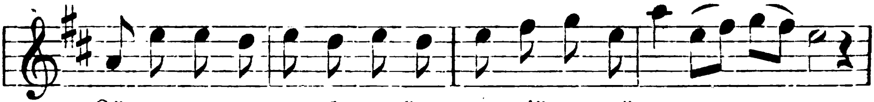

Ой деж ти сьа ви- би- ра-йиш, ти мій милий жоӯнья-ронь- ку,

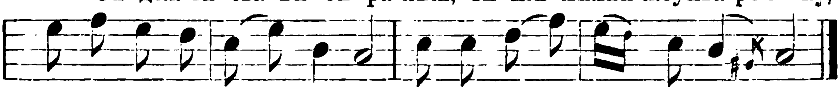

в да-ле- ку- йу до- ро-жей-ку, мо- ло- да- йа дыӯ- чи-нонь- ко.

Гряда.

458.
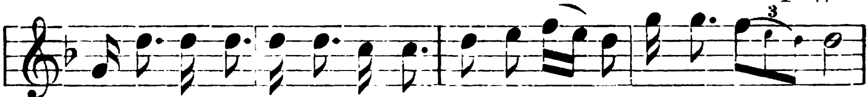
На до-бра-ныч йа ӯсым на ныч, бо йа і- ду до- міӯ спа- ти,

за во- ро- та дзе-лен йа-вір, там на те- бе бу- ду жда- ти. (2)

Серафинці.

(8' + 8) + (8" + 8").

459. 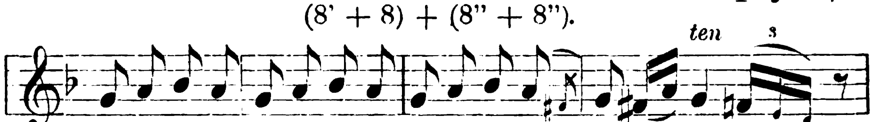

Ой попід гай зе-лененький, ой по-під гай зе- ле-нень-кий

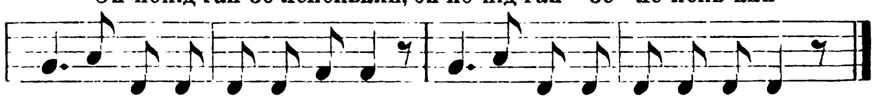

хо-дит Доӯбуш мо-ло-дені кий, хо-дит Доӯбуш мо-ло-денький.

Торске.

(8 + 8) + (8 + 8) (cf. 406, 407, 411.)

460.
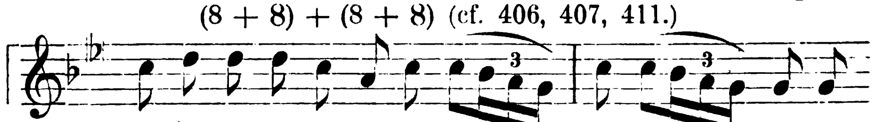
Ой по-під гай зе-ле-нень-кий, ой по- під гай

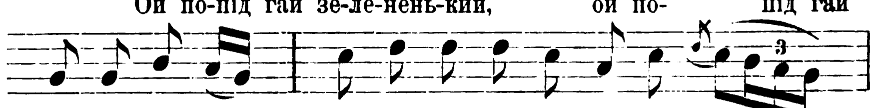

зе- ле- нень-кий бра- ӯа ӯдо- ва лен дрібнень- кий,

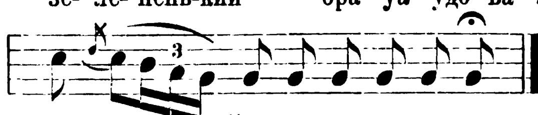

бра- ӯа ӯдо- ва лен дрібненький. *Добрівляни.*

(8 + 8) + 8'₂

461.
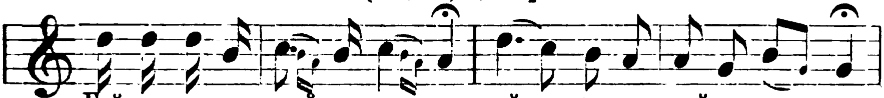
Гей у по-ли край до-ро- ги, гей у по-ли край до-ро- ги
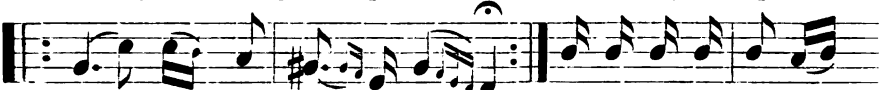
сто-йіт ка- мінь мар- му-ро- вий. (2) На ка-ме-ни хло-пец

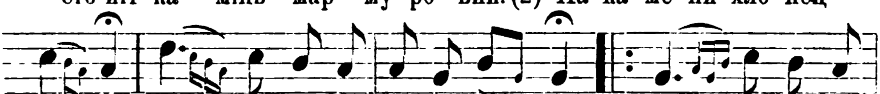

сто- йіт, на ка-ме-ни хло-пец сто- йіт, сто- йіт, сто-йіт
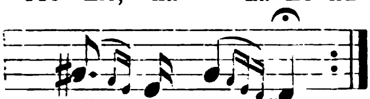
тай ду- ма- йи. *Серафинці.*

(8' + 8') + p5 + 8; 8, 8' = як 445.

462. 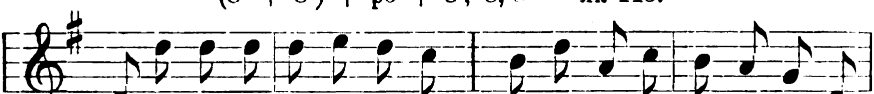

Ой у місьты на ри-ноч-ку пйут жоўньари го- рі-ўоч- ку,
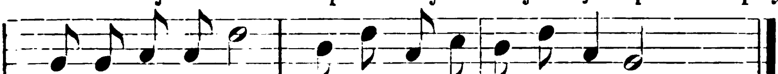
гей а гей а гей, пйут жоўнь-ари го- рі- ўоч-ку. *Добрівляни.*

(8' + p5) + (8' + p8) (p8 = як 8 висше).

463. 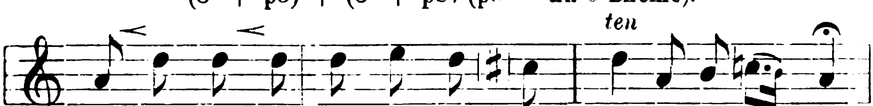

Там на го- рі цер- ква сто- йіт, гей жу-рож мо- йа!
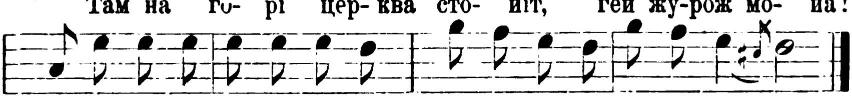
Там на го- рі цер-ква сто-йіт, трі йа рі на рі ді дай на!

Волчуги.

8 розложене на 4 + 4(2)

(4 + 4) + (4 + 4') + p2 + 4'.

464.
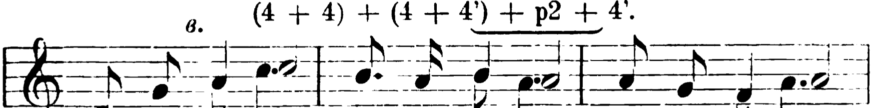
Го- ру ме- жу край до- ро- ги, ма- йут во- ли
Во- ли со- бі по- га- нь-а-йу, фай- но со- бі

кру- ті ро- ги, гей соб, кру- ті ро- ги.
пі- сьпі- ва- йу, гей соб, пі- сьпі- ва- йу. *Ражнів.*

(8 + 8') + 4. 8' (як ч. 448) = (4 + 4).

465.
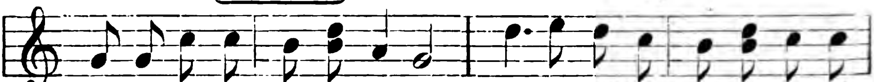
Ши-ро-кий лист на ка- ли- ны, ши-ро-кий лист на ка- ли-ны,
Ой шче ширший на йа- во- рі, ой шче ширший на йа-во- рі,
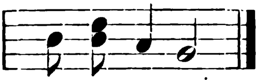
на ка- ли- ны.
на йа- во- рі. *Дорошів Великий.*

2. Ріжнородні ґрупи.

(5 + 4) = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ | ♪ ♩ ♪ ♩ |

466.

Ой вербо вербо ку-че-ры- ва, ой а хтож то-бі ку-че- рі даў?

Лисятичі.

467. 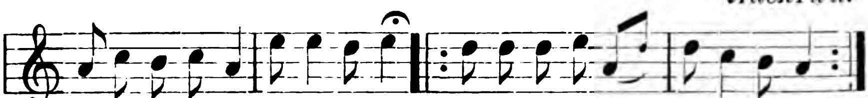

Ой вербо, вербо кучерйа-ва, хтож те-бе назваў »киньдзырава«? (2)

Підберезці.

468.
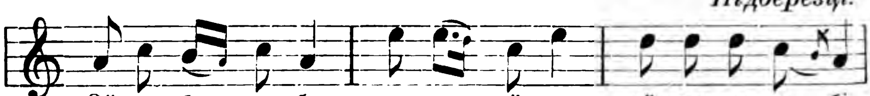
Ой вер-бо, вер-бо, ку- чи- рйа-ва, ой хтож то то- бі
Ой да-ла ми-ны су- ха ло- за, під-ми- ла ко- рінь

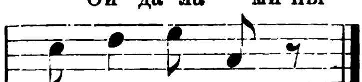

ку- че- рі даў?
би- стра во- да. *Дорошів Великий.*

469. 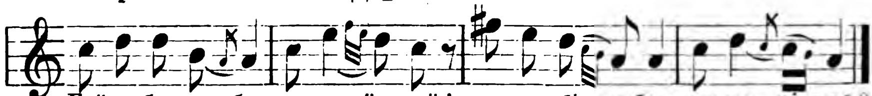

Гей дубе, ду- бе, ку-че-рйа-вий! хтож то- бі, ду-бе, ку-че- рі виў?

Лисівці.

470.
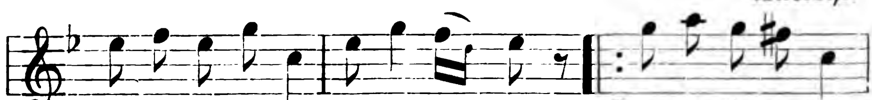
Ой ду- бе, ду- бе ку-че- рйа- вий! Хтож то-бі, ду-бе,
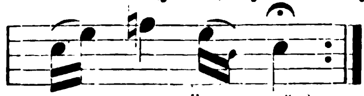
ку- чер й у- виў? *Дашава.*

471.
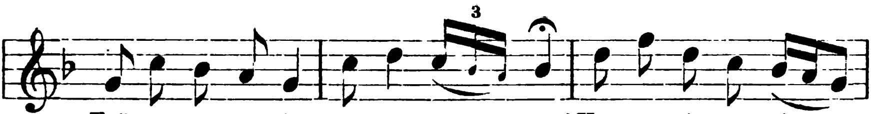
Гей ду- бе, ду- бе ку-чьи-рйа- вий! Хтож те-бе, ду- бе,
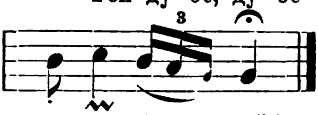
ску-чьи-рйа- виў? *Стецева.*

472.
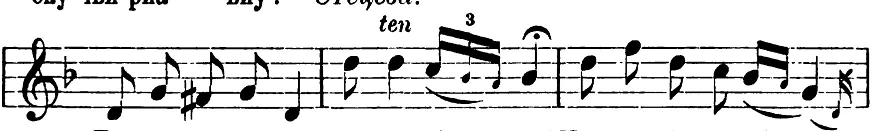
Гой ду- бе, ду- бе ку- че- рі- вий! Хтож те-бе, ду- бе,

ску- че- рі- виў?

(5 + 4) =

473.
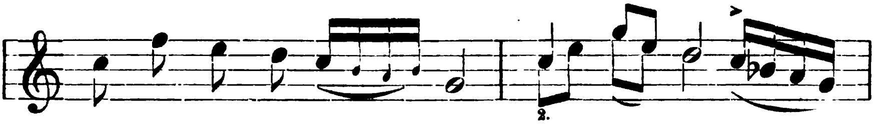
Ой на- рву йа хме- льу ви- со- ко- го,
Тай на- ва- рйу пи- ва со- лот- ко- го,
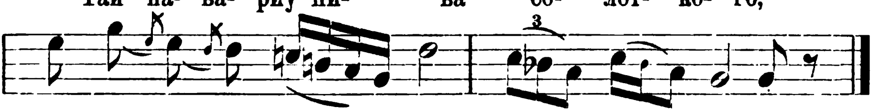
ой на- рву йа хме- льу, ви- со- ко- го.
тай на- ва- рйу пи- ва, со- лот- ко- го.

Добрівляни.

6 + 3; 6 = (3 + 3) як 282.

474.
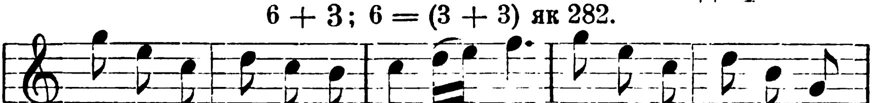
Ши-ро- ко да- ле- ко ў Ду-на- йу не хо- ди по но- чи

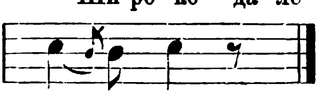

гуль- та- йу! *Завадів.*

475.
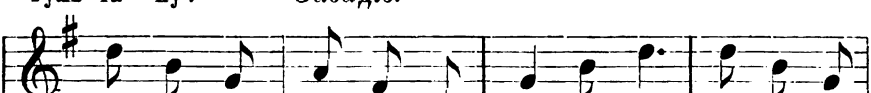

Да- ле- ко глу- бо- ко ў ду- на- йу, не хо- ди
Ву- зень-ка сте- жеч- ка по- над стаў, десь йа си

по но- чи гіль- та- йу!
дыў- чи- ну ві- до- спаў! *Джулин.*

$(\overset{4}{3_2} + \overset{4}{5}) + (p3_2 + \overset{4}{5})$; 5 = як 220. 3_2 = як в.

476.
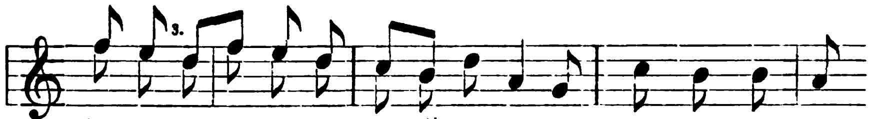
1. Бу-ла то, бу- ла то жи-діў- ка вдо-ва, гей, гей, гей, джум,
3. На-пи-ва- ло сьа три ко- за-ки, гей, гей, гей, джум,
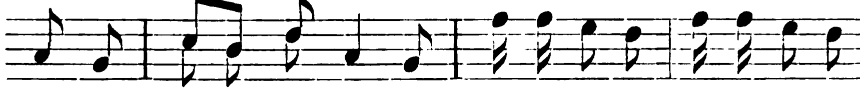
джум, джум, жи-діў- ка вдо- ва. 2. Ма- ла во- на, ма- ла во- на
джум, джум, три ко- за- ки.

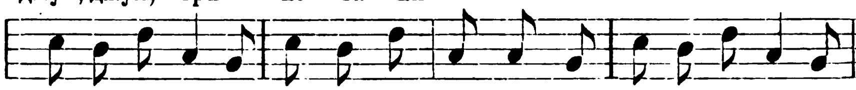

доч-ку Ха-йу-ньу, гей, гей, гей, джум, джум, джум, дочку Ха- йу-ньу.
Любінь Малий.

$(5 + 5) + (5 + 5) + p\,(6 + 6) + 5$. 5 = як в. 6 = 3_2 як в.

477.

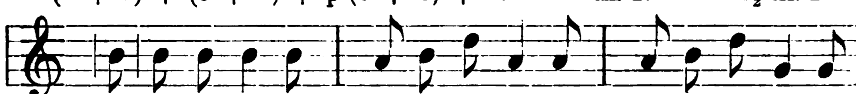

Ле-ты-ла ко- за ко- ло швайце-рі: »Льу-біт ми хлопцы,

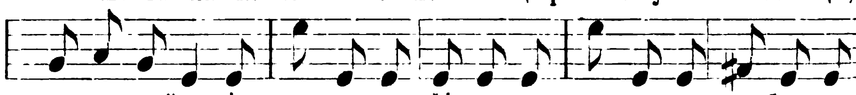

дам вам ґрайца-рі« гоп ко-за фі-льо-за, пит-пеньки вербень-ки

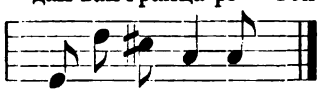

мій ко-ха-нень-кий. *Любінь Малий.*

$(5 + \underbrace{3_2) + 3}$

478.

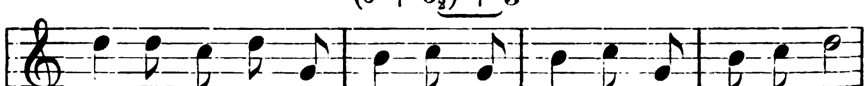

Ны-хто не ви- нен, са- ма йа, са- ма йа, са- ма йа,
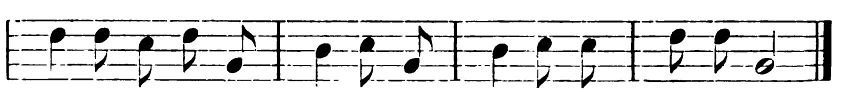
шчом по-льу-би-ла гуль-та- йа, гуль-та- йа, гуль-та- йа.
Дорошів Великий.

4 + 6.

479.
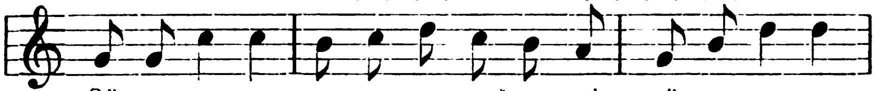
Ой за- цви- ла ка- ли- нонь-ка ф пло-ты, ой за- цви- ла
Ой вже мо- йа го- ло- ва ф кло- по- ты, ой вже мо- йа

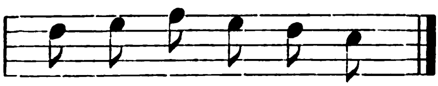

ка- ли- нонь- ка ф пло-ты,
го- ло- ва ф кло- по- ты. *Поршна.*

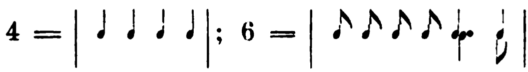

480.

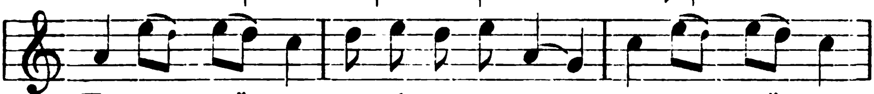

По- ко- тиў си го- рі-шок по по-льу, по- ко- тиў си
Й о-же- ниў си ста-рий з мо-ло- до- йу, й о-же- ниў си

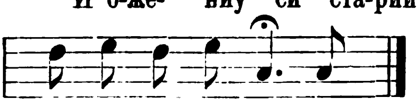

го- рі- шок по по- льу,
ста-рий з мо- ло- до- йу. *Орелець.*

481.
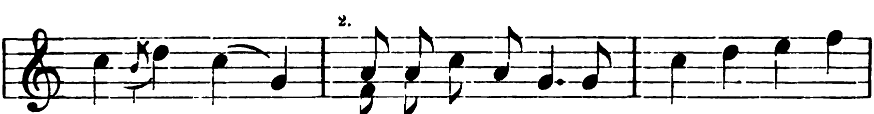
Й у Ма- ри- сы ха- та на по-мосьты, Й у Ма- ри- сы
При-йі ха- ло три ко- за- ки в госьты, при- йі- ха- ло
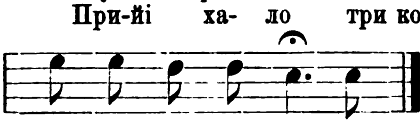
ха- та на по- мо- сьты
три ко- за- ки в го-сьты. *Трійця.*

482.
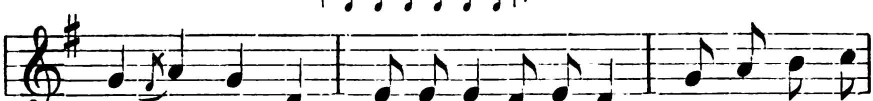
Тер- ном, тер- ном, там до- ріж- ка бу- ла, тер-ном, тер-ном
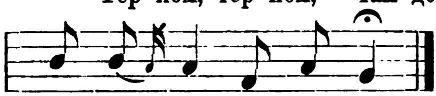
там до- ріж- ка бу- ла. *Куропатники.*

483.
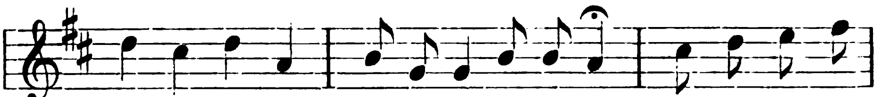
Ой там ф по-льу гу-стий терник ро-сте, ой там ф польу

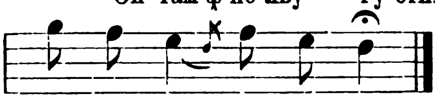

Ґу- стий тер- ник ро- сте. *Волчуги.*

4 = | ♪ ♪ ♪ ♪ |; 6 = як 473.

484. 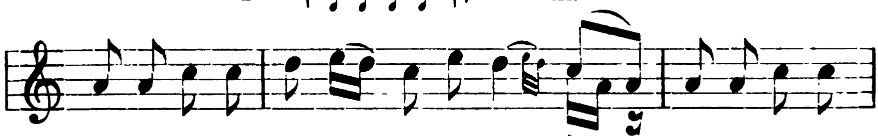

Ой за-цви-ла ка- ли- ноч-ка ў лу- зы, ой за-цви- ла
Чо- гос мо- йа го- ло- воч-ка ў ту- зы, чо-гос мо- йа

ка- ли- ноч- ка ў лу- зы,
го- ло- воч- ка ў ту- зы. *Добрівляни.*

485. 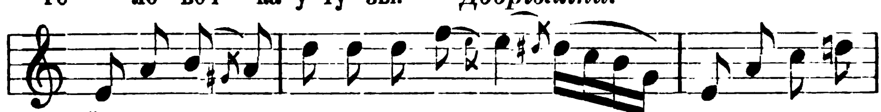

Й а з вече- ра дрі- бен дошчик і- де йа з вече- ра
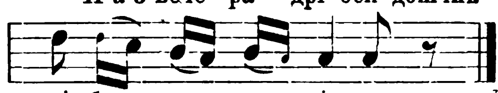
дрі- бен до- шчик і- де. *Лисівці*

(4 + 6) + (4 + 6); 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ 𝅗𝅥 |; 4 і 6 = як 479.

486.

Ти- хо, ти- хо Ду-най во- ду не- се, ти- хо, ти- хо
А шче тих- ше дыў-ча ко- су че-ше, а шче тих-ше
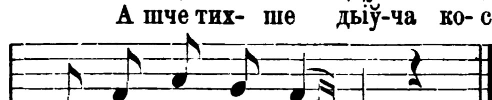
ду- най во- ду не- се.
дыў- ча ко- су че- ше. *Ременів.*

487. 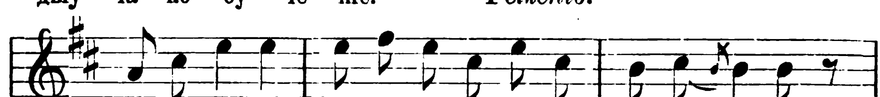

Хо-дит, блудит ко-зак по лы-шчины, хо-дит, блу-дит
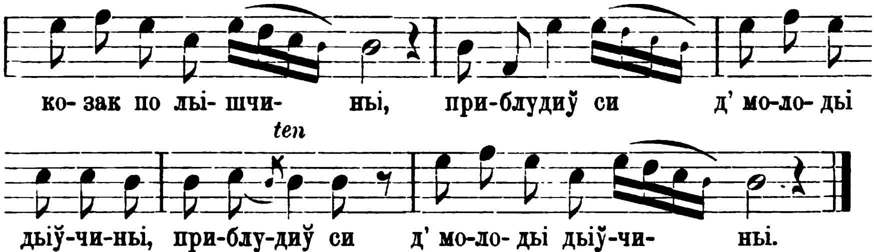
Стецева.

488.
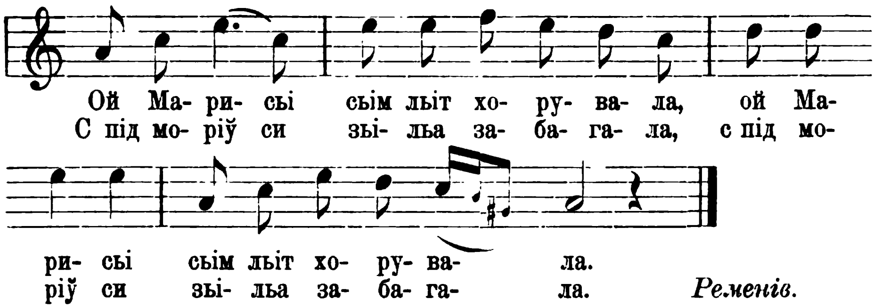
Ременів.

489.
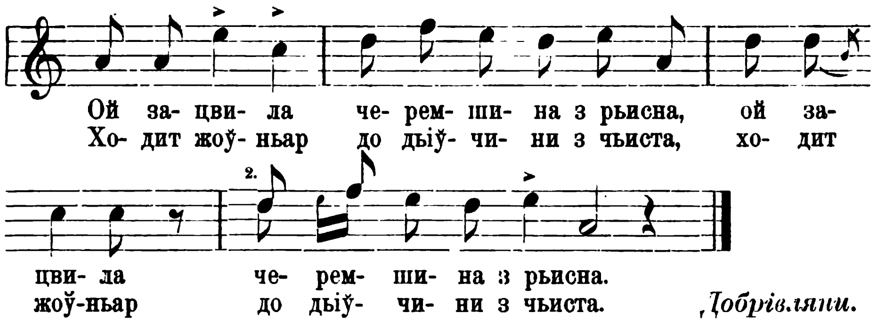
Добрівляни.

490.
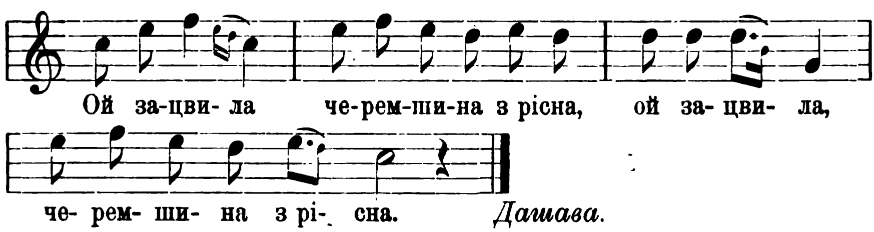
Дашава.

491.
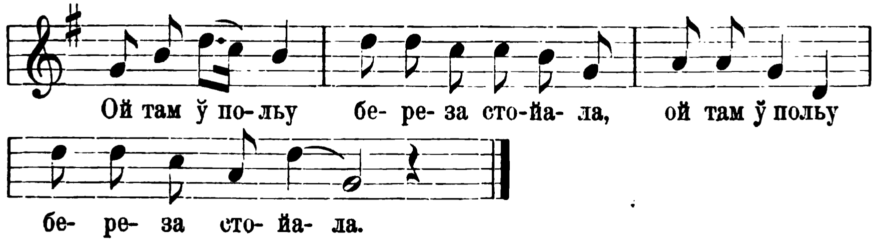
492.
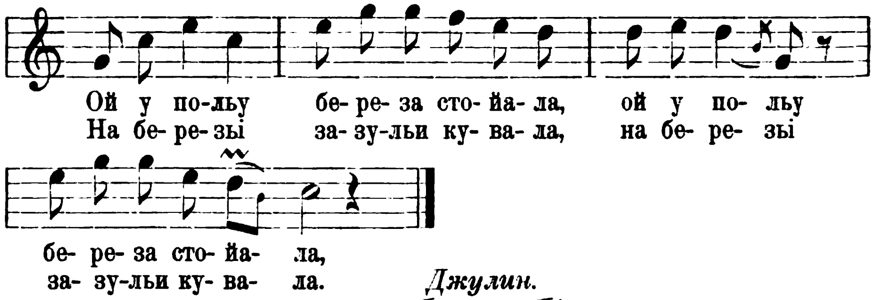
Джулин.

493.
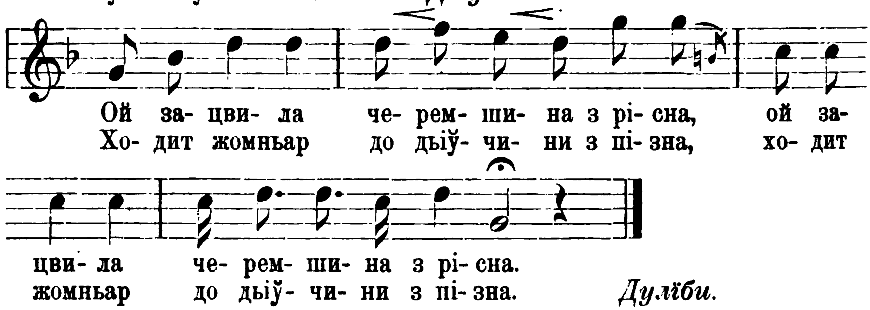
Дулїби.

494.
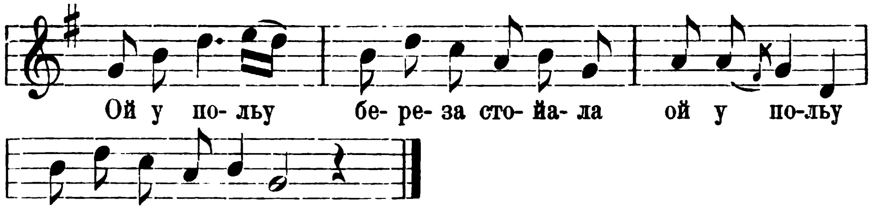
Добрівляни.

ten (?)

495.
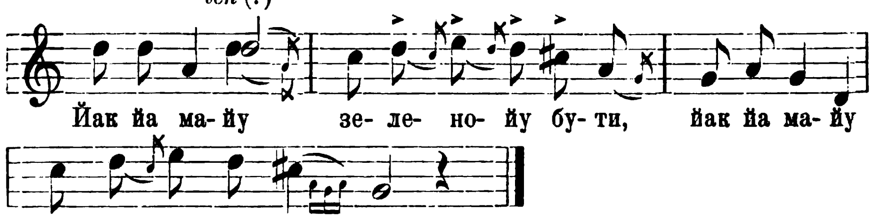
Добрівляни.

(4 + 6) + pl + 6.

496.
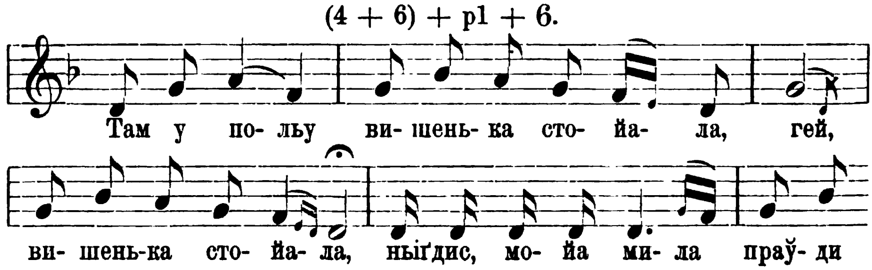
не ска- за- ла, гей, прау- ди не ска- за- ла. *Топорів.*

4 = як 480; 6, 6 = як в.

497.

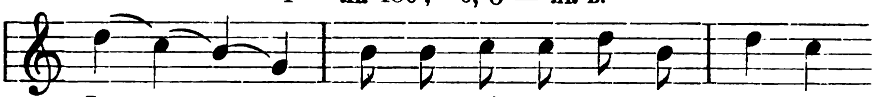

Із за го- ри буй- ний ві- тер ві- йи, ой зза
Бі- дна вдо- ва пше- ни- чень- ку сы- йи, бі- дна

го- ри буй- ний ві- тер ві- йи,
вдо- ва пше- ни- чень- ку сы- йи. *Рудно.*

(4 + 6) + (4 + 6) + (4 + 6); (4 = як 496; 6, 6 як в.)

498.
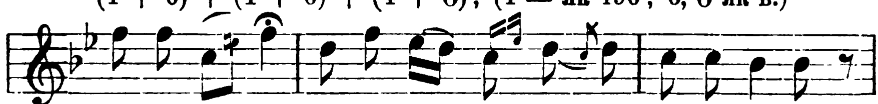
Ой йшоу же йа темнень-ко- йі но- чи, на- ди-бау йа
Со- ло- ві- йу, ска-жи ме- ны прау-ду, де йа со- бі

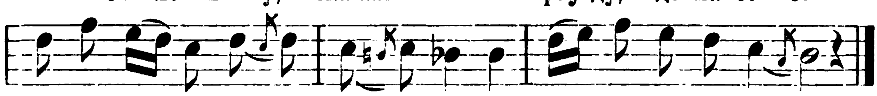

со- ло- ві- йа у корчи, на- ди-бау йа со- ло- ві- йа у корчи.
ла-дну Ка- сьу знай-ду, де йа со- бі ла- дну Ка-сьу знайду?

Поточани.

499.

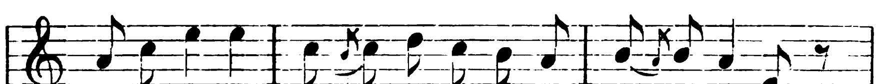

Ой за-цви-ла че- рем- ши-на з рісна, хо- дит жомньар

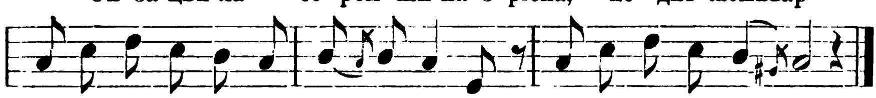

до дыучи-ни с пі-зна, хо- дит жомньар до дыу-чи-ни с пізна.

Рудно.

500.

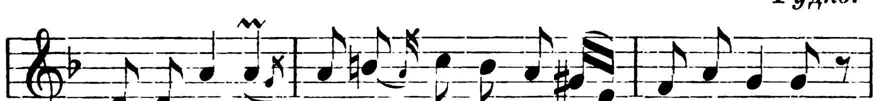

У чистім по-ли бе- ре- за сто- йа- ла, на бе- ре- зы

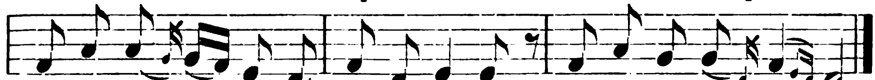

за- зу- льи ку- ва- ла на бе- ре- зы за- зу-льи ку- ва- ла.

Дунаїв.

501.
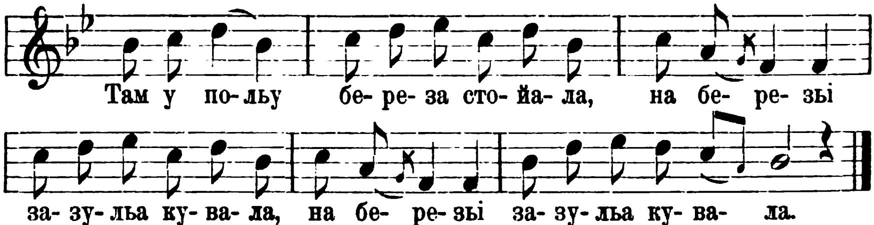
Височко.

502.
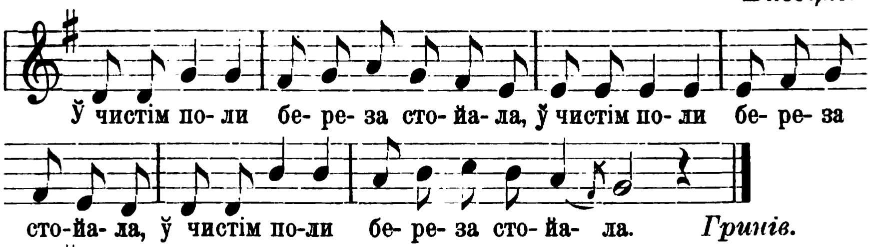
Гринів.

503.
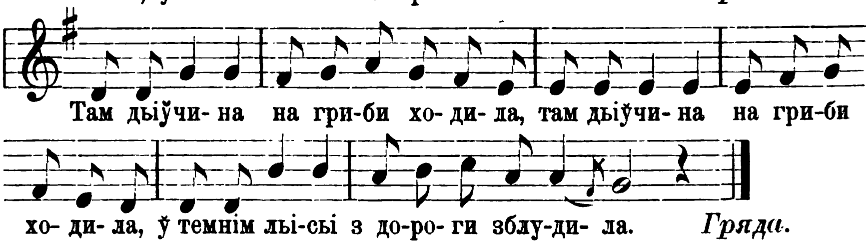
Гряда.

504.
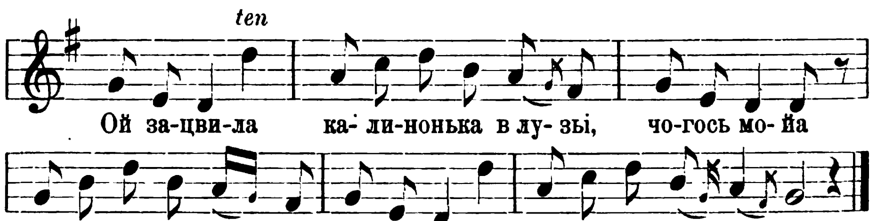
505.

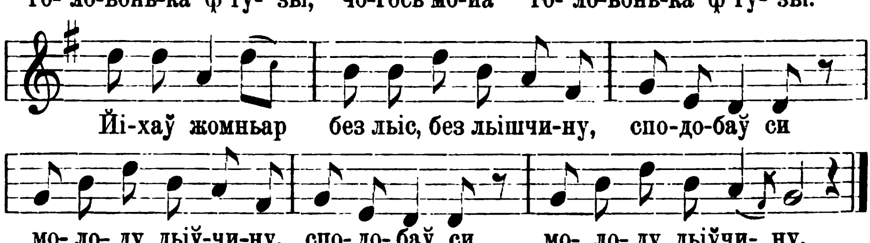

Поршна.

506.
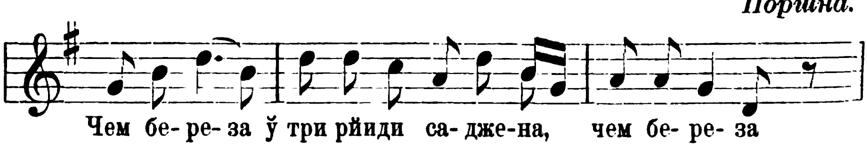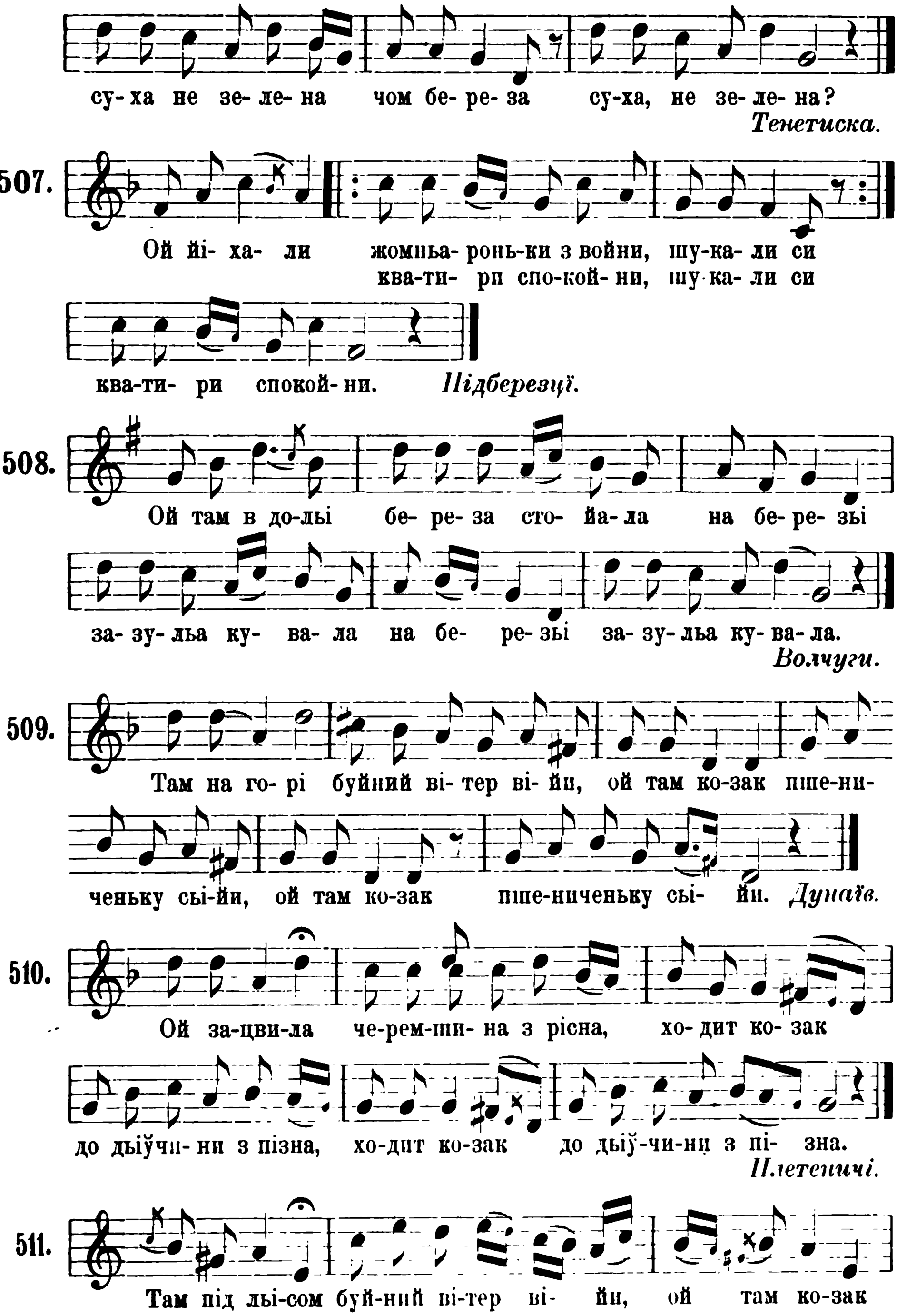
су-ха не зе-ле-на чом бе-ре-за су-ха, не зе-ле-на?
Тенетиска.
507.
Ой йі-ха-ли жомньа-роньки з войни, шу-ка-ли си
ква-ти-ри спо-кой-ни, шу-ка-ли си
ква-ти-ри спокой-ни.
Підберезцї.
508.
Ой там в до-лы бе-ре-за сто-йа-ла на бе-ре-зы
за-зу-льа ку-ва-ла на бе-ре-зы за-зу-льа ку-ва-ла.
Волчуги.
509.
Там на го-рі буйний ві-тер ві-йи, ой там ко-зак пше-ни-
ченьку сы-йи, ой там ко-зак пше-ниченьку сы-йи.
Дунаїв.
510.
Ой за-цви-ла че-рем-ши-на з рісна, хо-дит ко-зак
до дыўчи-ни з пізна, хо-дит ко-зак до дыў-чи-ни з пі-зна.
Плетеничі.
511.
Там під лы-сом буй-ний ві-тер ві-йи, ой там ко-зак

пше-ничень-ку сы- йи, ой там козак пшени-ченьку сы- йи.

Ременів.

512.

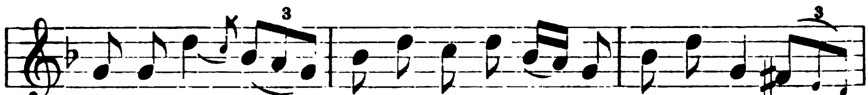

Ой там ф по- ли буй-ний ві-тер ві- йп, ой там ко- зак
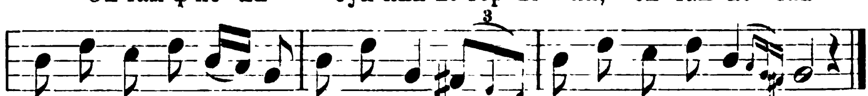
пше-ни-чень-ку сы- йи, ой там ко- зак, пше-ни-ченьку сы- йи.

Волчуги.

513.

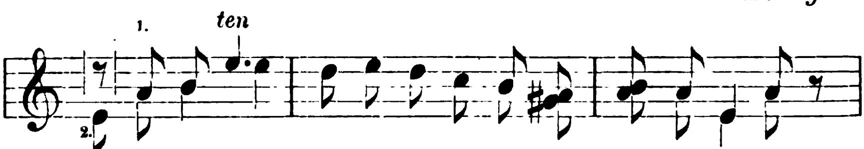

1. За- пі- йаў ко-гут на по- ро- зы, десь мій ми-лий
2. Ой у по- льу дріб-ний дошчик і- де, там мій ми-лий
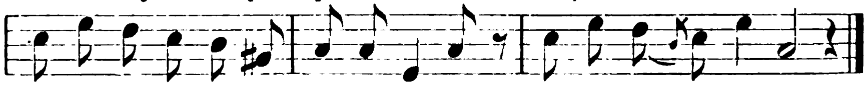
в да-ле- кі до- ро- зы, десь мій ми-лий в да-ле- кі до- ро- зы.
з до-рожень-ки йі- де там мій ми-лий з до-ро-жень- ки йі- де.

Топорів.

514.

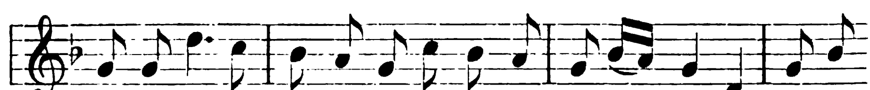

Ой за-цви- ла че- рем-ши-на з рісна, хо-диў жоўньар до дыў-

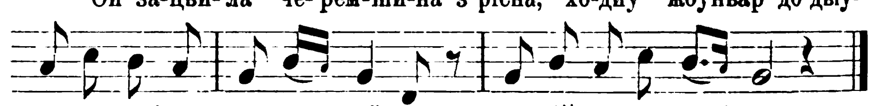

чи-ни с пізна, хо- диў жоўньар до дыў-чи- ни с пі-зна.

Малехів.

515.
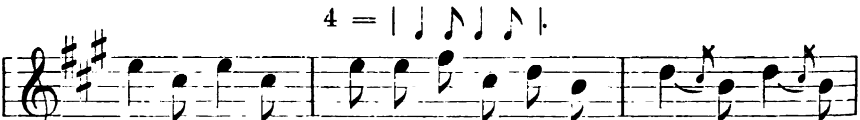
Ой за-цви-ла ка-ли-нонь-ка в лузы, зло- ма- ла сы

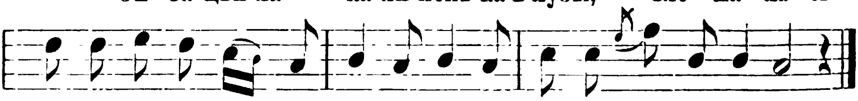

па- ли-ченька ў плу-зы, зло- ма- ла сьи па- ли-чень- ка ў плузы.

Дунаїв.

(4 + 6) 2 + (4 + 6) + (4 + 6). cf. 493.

516.
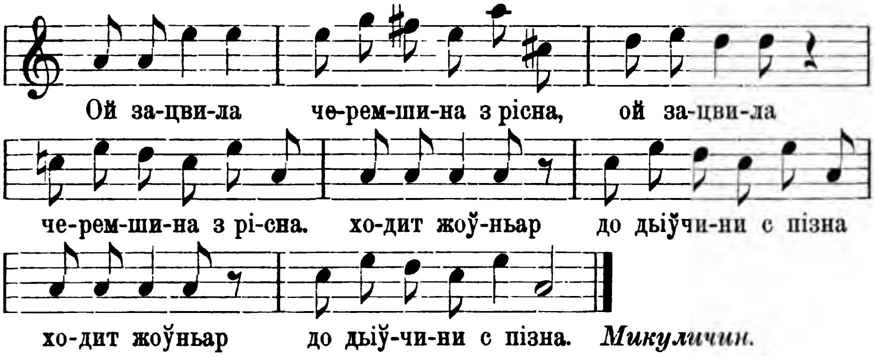
(4 + 6) + (4' + 6).

4 = | ♪ ♪ ♩ ♩ |; 4' = | ♩. ♪ ♩ ♩ |; 6 = як 6' ч. 307.

517.
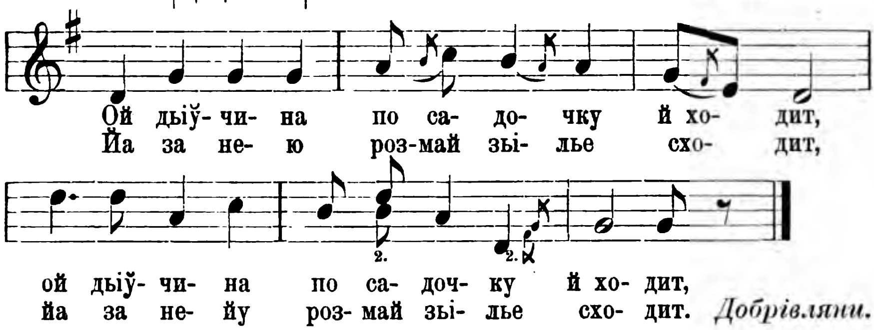
518.
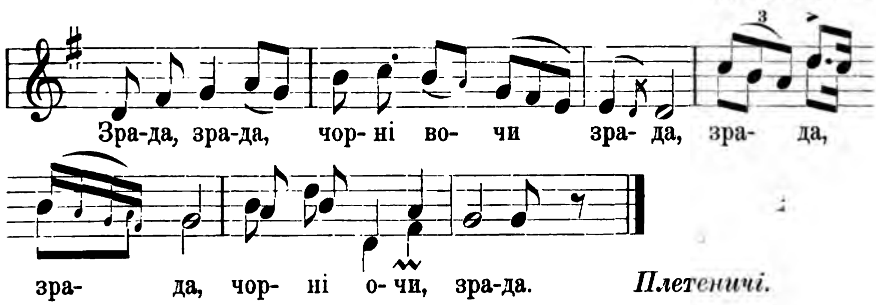
519.
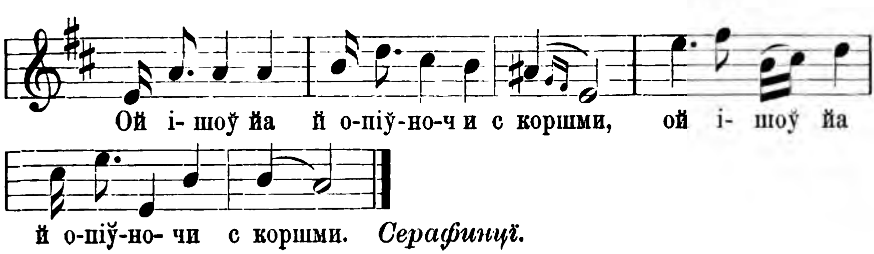
520.
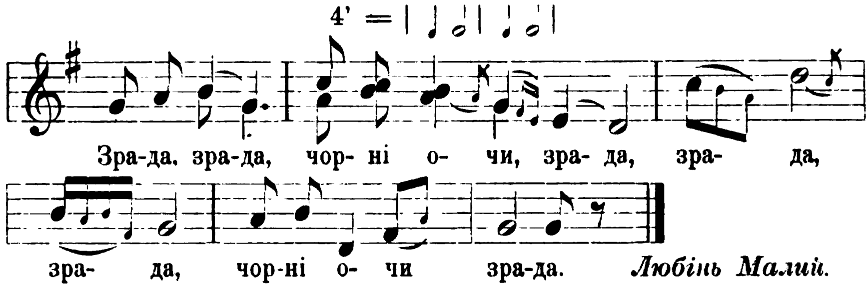
521.
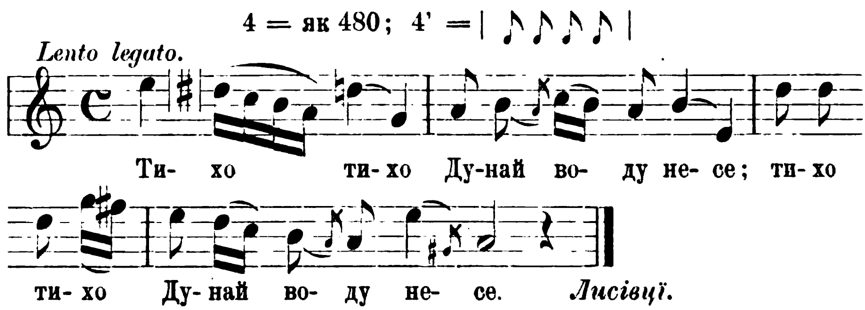
522.
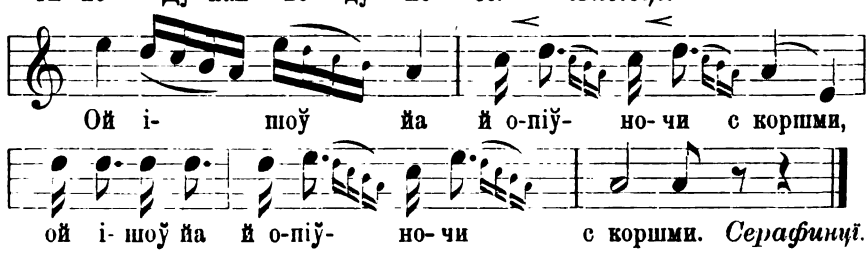
523.
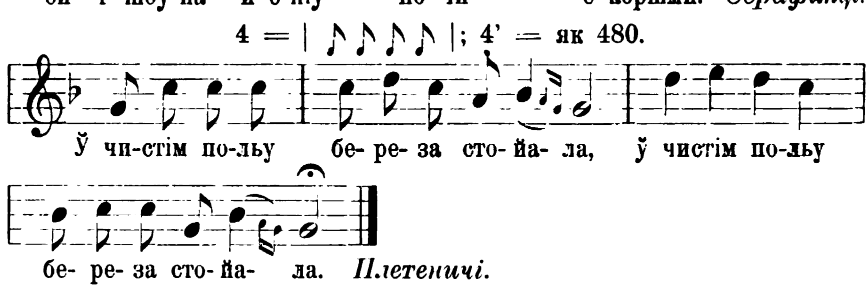
524.
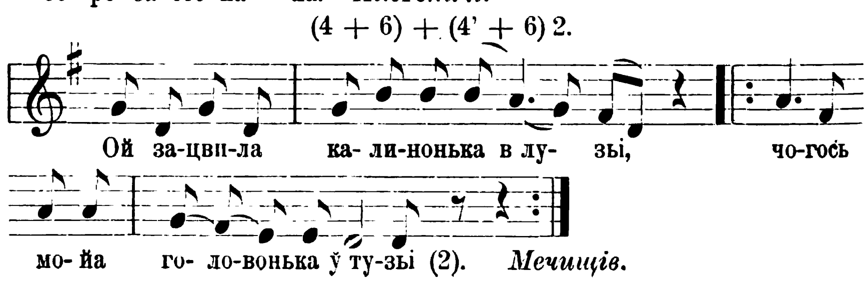
$(4_2 + 6)\ 2$

525.
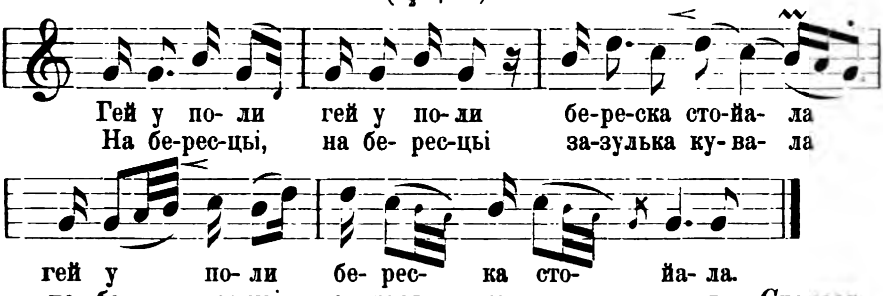
Стецева

$(4 + 6) + (4_2 + 6)$. 4 = як 480; 4_2 = = 4.

526.

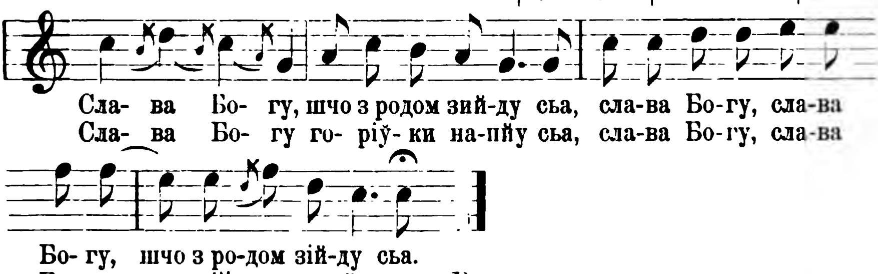

Рудно.

527.
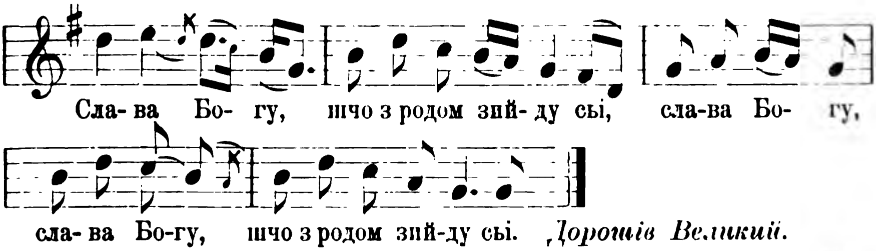
Дорошів Великий.

528.
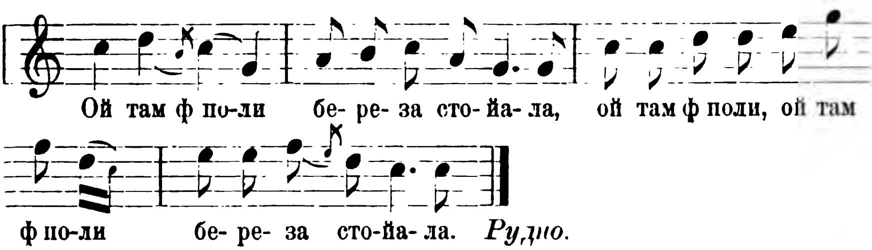
Рудно.

Allegro. $(4 + 6)\ 2 + (4 + 6)\ 2$ (4, 6 = як 480).

529.
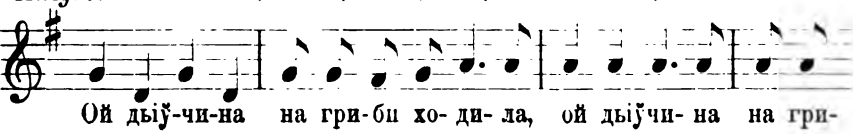
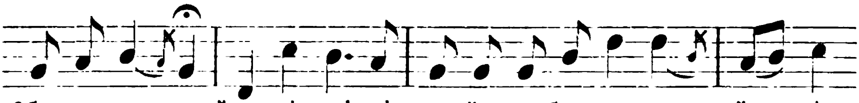

•би хо-ди- ла; ў темнім лы-сы в га-йу за-блу-ди- ла, ў темнім

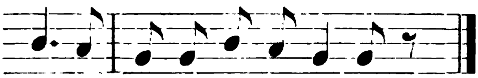

лы- сы в га-йу за-блу- ди- ла. *Лисівці.*

530. 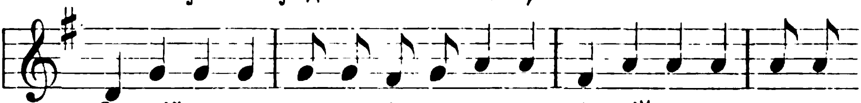

Ой дыў-чи-на на гри-би хо-ди- ла, ой дыў-чи- на на гри-

би хо- ди- ла, ў темнім га- йу з до- ро- ги зблуди-ла, ў темнім га-йу

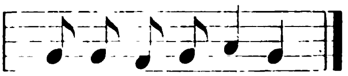

з до-ро- ги зблуди- ла. *Гряда.*

531. 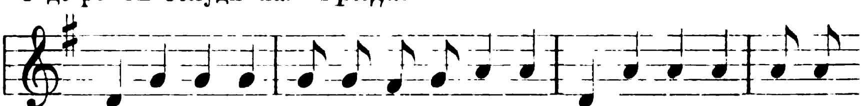

Там дыўчи- на на гри-би хо- ди- ла, там дыўчи- на на гри-

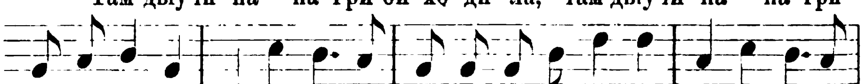

би хо- ди- ла, ф темнім га- йу, в лы-сы за-блу-ди-ла, ф темнім га-йу,

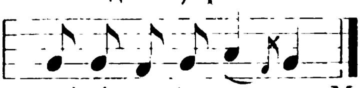

в лысы за- блу-ди- ла. *Малехів.*

Allegretto.

532.

Під го- ро- йу, там під до- ли- но- йу о- же-ниў сьа старий

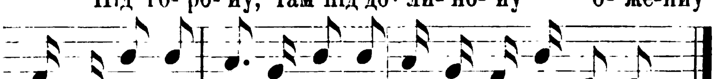

з мо-ло- до- йу, о- же-ниў сьа старий з мо-ло- до- йу. *Скнилів.*

4 = p1 + 4' = ; 6 = я. в.)

533.

Гей до-лом, до-лом, до-лом до- ли- на- ми, Гей вандруй,

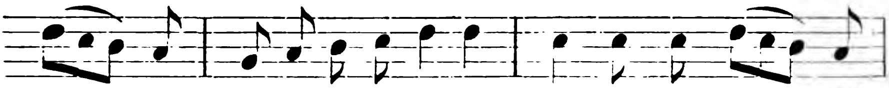

ван- друй, дыўчи-нонько з нами, гей, ван-друй, ван- друй,

дыў- чи- нонь- ко з на- ми. *Дулїби.*

Allegro. (4 + 6,) + (4 + 6) 2; 4, 6 я. в.

534.
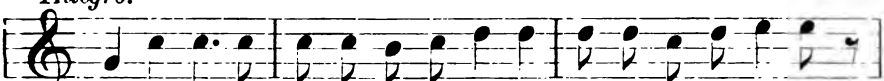
Ой на го- рі буй-ний ві-тер ві- йи, буй-ний ві- тер ві- йи

а там ко- зак пше- ни-чень-ку сы- йи, а там ко- зак

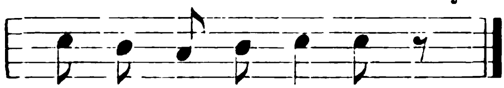

пше- ни- чень- ку сы- йи. *Джулин.*

Allegretto.

535.

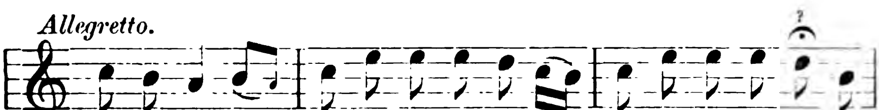

Там Гандзу-ны на гри-би хо- ди- ла на гри-би хо- ди- ла,

ў темнім лысьі з дороги зблудила, ў темнім лысьі з доро-ги зблудила.

Поршна.

(4 + 6) 2 + (4' + 6) 2. (4, 4' і 6 = як 524.)

536.

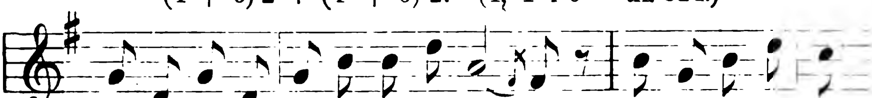

Ой за- цви-ла ка- ли-нонь-ка в лу- зы, ой за- цви-ла ка-

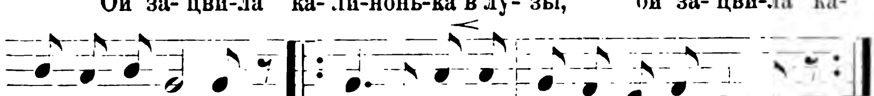

ли-нонь-ка в лу-зы чо-гось мо-йа го- ло-вонька ф ту-зы.

Поточани.

537.

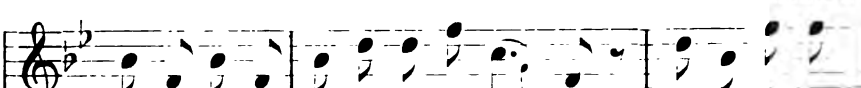

Ой за-цви-ла ка- ли-нонька в лу- зы, чо-гось мо-йа

го- ло- вонь-ка ў тузы, чо-гось мо- йа го- ло- вонь-ка ў ту-зы.

Дунаїв.

538.
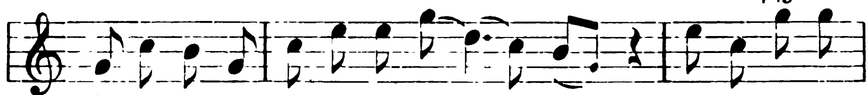
До-лим, до-лим, ти- ми до- ли-на- ми, до-лим, до-лим,

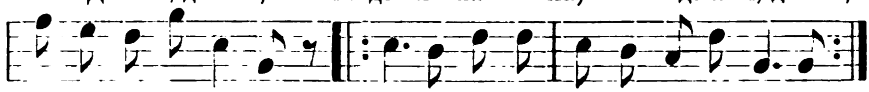

ти- ми до- ли- на- ми, вандруй, вандруй ти чор-ньа-ва з на-ми (2).

Рудню.

(4' = (p1 + 4))

539. 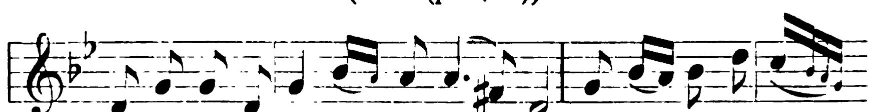

До-лом, до-лом, тай до- ли- на- ми, до- лом, до- лом, тай

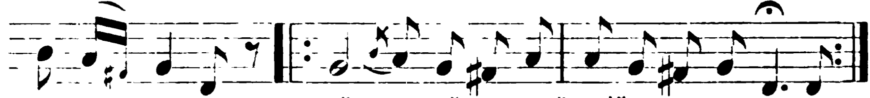

до- ли- на- ми гей, вандруй, вандруй дыўчинонько з нами.

Плетеничі.

(4' + 6) 2 + (4 + 6).

540. 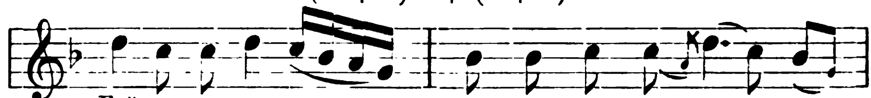

Гей до-лом, до-лом, ти- ми до- ли- на- ми,
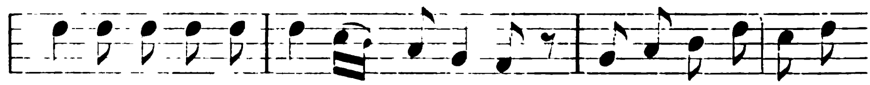
гей до-лом, до-лом, тай до- ли- на- ми, вандруй, вандруй дыўчи-
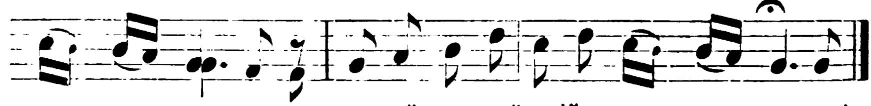
нонь- ко з на- ми, вандруй, вандруй, дыўчи-нонь- ко з на-ми!

Дунаїв.

Ґрупи (5 + $\overset{6}{6}$).

6 = (3 + 3) як 482; $\overset{6}{5}$ = cf. 219.

541.

Під бе- ре-жень- ком сто- йа- ла, сто- йа- ла

Но- жень-киж мо- йі бі- лы- йі, бі- лы- йі

бі- лы но- жень- ки ўми- ва- ла, ўми- ва- ла.
ко- муж бу- де- те ми- лы- йі, ми- лы- йі.

Лисятичі.

6 = (3 + 3') = | ♩ ♪ ♪ | ♪ ♪ ♩ |

542.

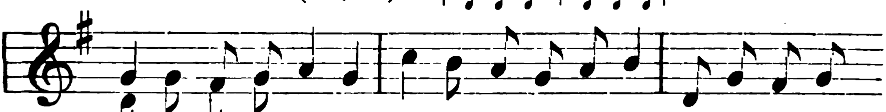

Там на кла-дой-цы сто- йа- ла сто- йа- ла, бі- лы- йі но-
Бла- го- сло- ви Бо- же і те- бе, і ме- не, і ті- йі но-

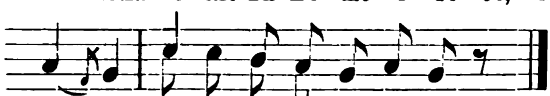

жей- ки ўми- ва- ла, ўми- ва- ла.
жей- ки, шчо хо- ди- ли до ме- не.

Тенетиска.

6 = як 237.

543.

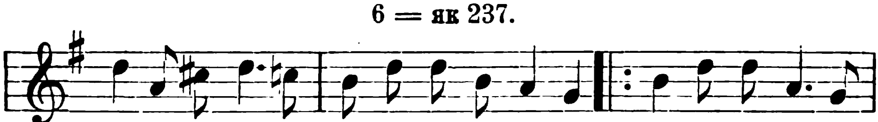

Ой там на річ-цы по- ло-тно бі- ли- ла, там шин-ка-роч-ка
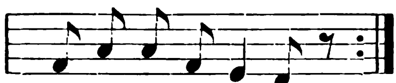
сво-йу доч-ку би- ла (2). *Підберезці.*

544.

Ка- шу ва- ри- ла, тай ни шу-му- ва- ла, хлопцы льу-би-ла,

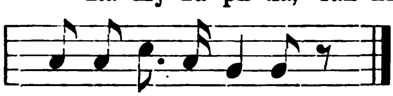

тай не цьу- лу- ва- ла. *Ражнїв.*

545.
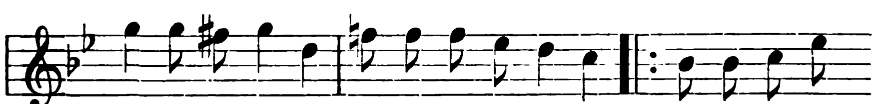
Ей ве-чир, ве-чир, ве-чир ве-че- рі- йи, шчось мо- йи сер-
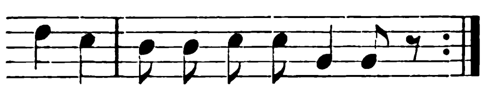
день-ко шчо раз ве- се- лы- йи (2).

(6 + 5). 6 = як в.; 5 як 5, ч. 227.

546.

Ши- ро- ка до-ли- на, шоў- ко- ва тра-ва, хо- ро- ша
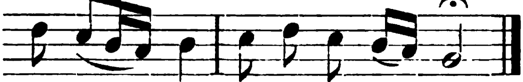
дыў-чи- на, за- кіў мо- ло- да. *Орелець.*

547.
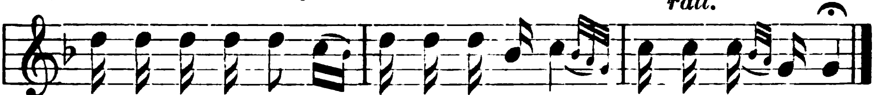
За го- ро-дом вишны на го- ро-ды дві, на го- ро- ды дві.
Льу-биў йа дыў-чи-ну, ны лы-то, ны дві, ны лы- то, ны дві.

Печарне.

548.
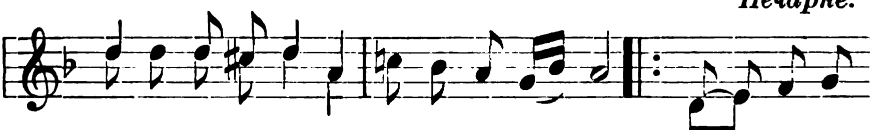
Ей там під лысом, піт тем-не-сень- ким, ей там під
Там бра-ла дыў-чи-на лен дрібне-сень- кий, там бра-ла дыў-
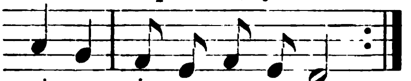
лы- сом, піт тем-несеньким.
чи- на лен дрібнесенький. *Ременів.*

(6 + 5) + (6 + 6) + 5.

549. 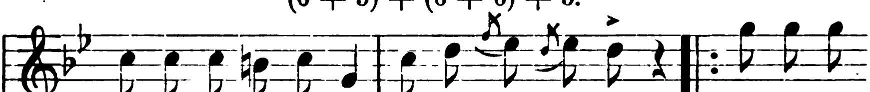

Вой йа со- бі ми-слиў, шчо то вой- на спас; ой за ро-

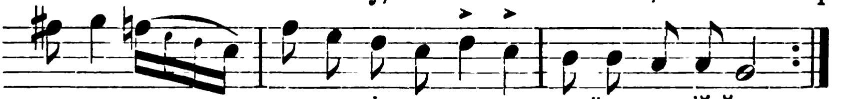

чок, за два, за недыль чо- ти- ри прийду до-міў ў час.

Дашава.

(4 + 6) + (5 + 6). (6 над 5)

550. 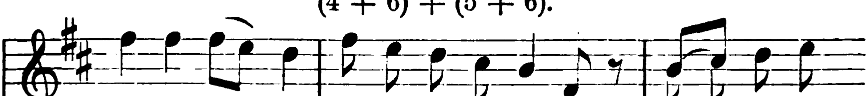

Деж ти йі- деш ти мій ми-ле-сень-кий ой деж ти
Чей то бу- де до- бра во-льа тво- йа, шчо ти ми-ны

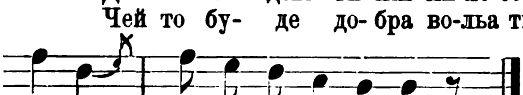

йі- деш, го-луп-цьу си-венький? »Не скажу«.
ска-жеш, бо йа жін- ка тво- йа. »На ярмарок«. *Джулин.*

(6 + 6) + p{(4 + 3) + 3}

551.
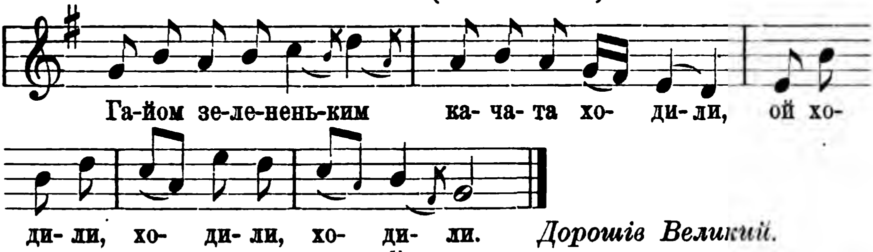
(5 + 7) + (5' + 7). 5 = як 216.

552.
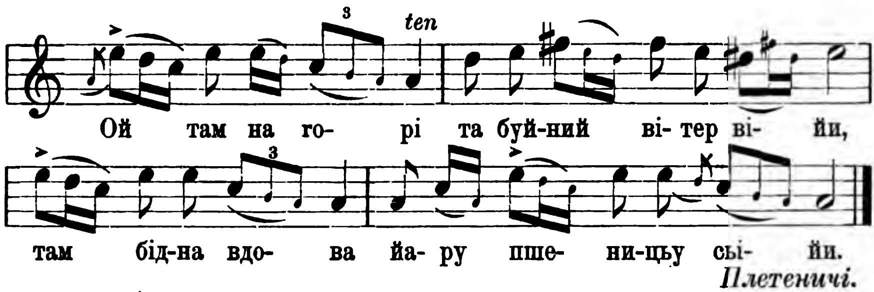
553.
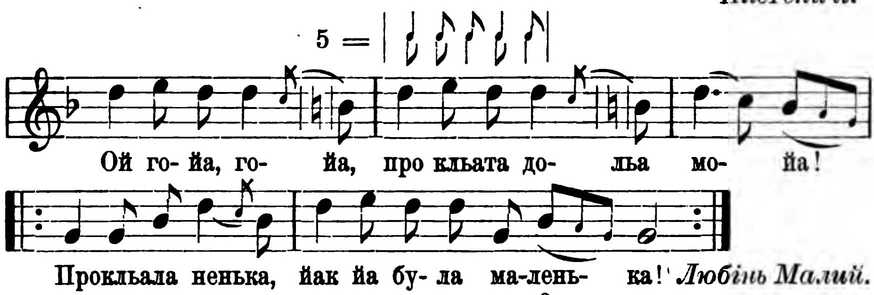
554.
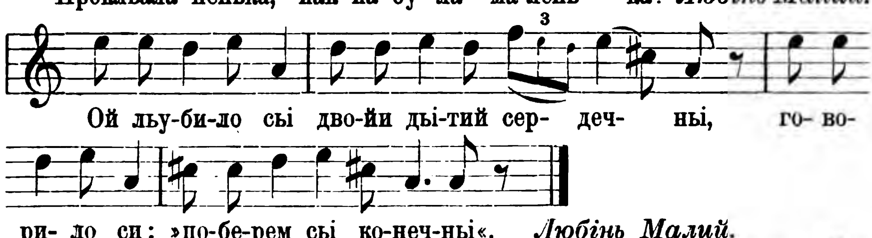
555.
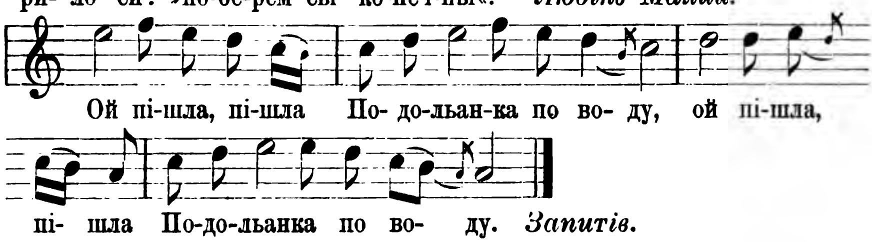
556.
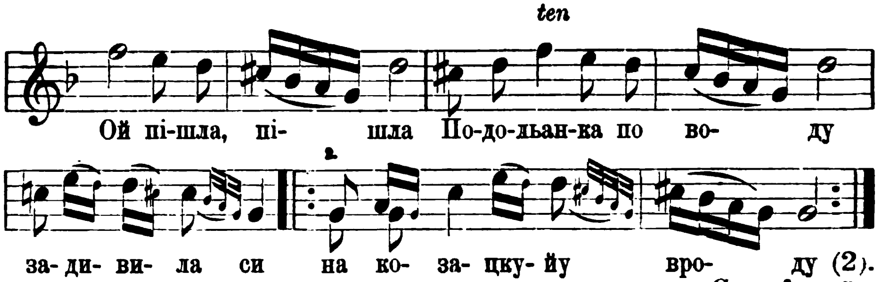
Серафинці.

(4+3)
(7 + 3) 2.

557.
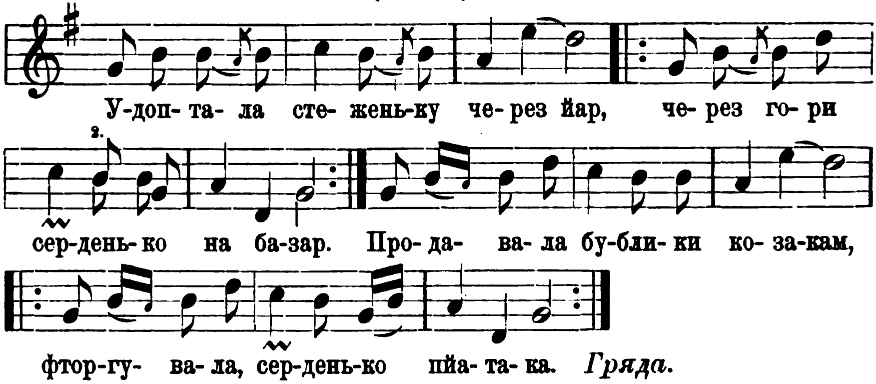
Гряда.

8 + 3.

(8 + 3) 2; 8 = | ♪ ♪ ♪ ♪ | ♪ ♪ ♪ ♪ |; 3 = | ♩ ♩ 𝅗𝅥 |

558.
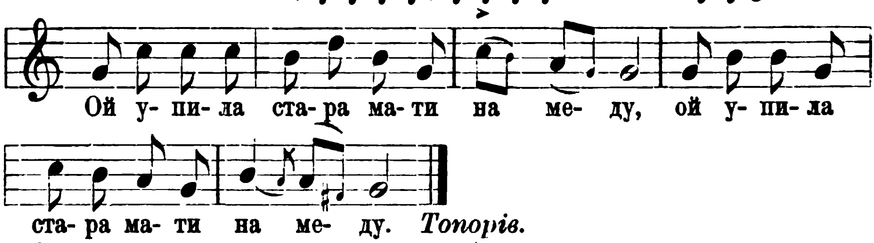
Топорів.

559.
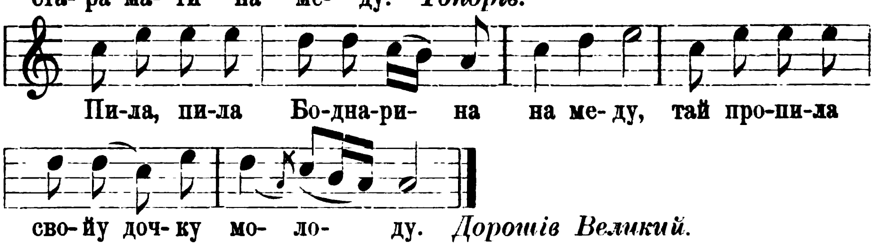
Дорошів Великий.

560.

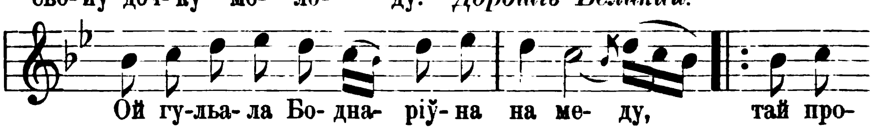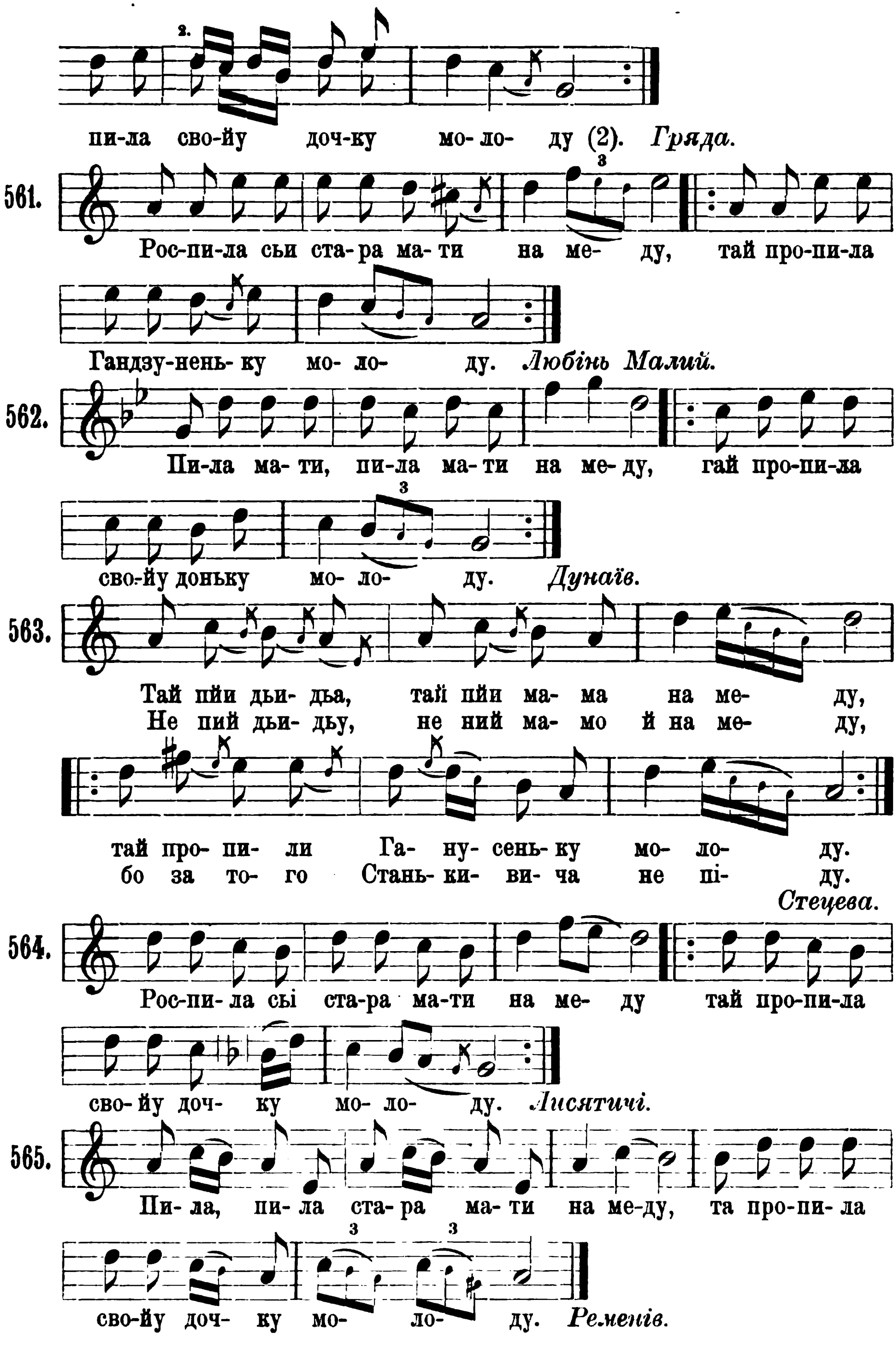

2.
пи-ла сво-йу доч-ку мо- ло- ду (2). Гряда.
561.
3
Рос-пи-ла сьи ста-ра ма- ти на ме- ду, тай про-пи-ла
Гандзу-нень- ку мо- ло- ду. Любінь Малий.
562.
Пи-ла ма- ти, пи-ла ма- ти на ме- ду, гай про-пи-ла
3
сво-йу доньку мо- ло- ду. Дунаїв.
563.
Тай пйи дьи- дьа, тай пйи ма- ма на ме- ду,
Не пий дьи- дьу, не ний ма- мо й на ме- ду,
тай про- пи- ли Га- ну- сень- ку мо- ло- ду.
бо за то- го Стань- ки- ви- ча не пі- ду.
Стецева.
564.
Рос-пи- ла сы ста-ра ма-ти на ме- ду тай про-пи-ла
сво- йу доч- ку мо- ло- ду. Лисятичі.
565.
Пи- ла, пи- ла ста- ра ма- ти на ме-ду, та про-пи- ла
3 3
сво-йу доч- ку мо- ло- ду. Ременів.

(8 + 3₂) + (8 + 3).

566.
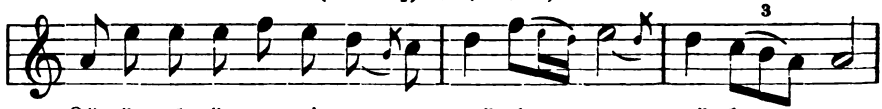

Ой пйуж бо йа го- рі-лонь- ку, тай бу- ду, тай бу- ду,

а хтож бу- де жа- лу- ва- ти, йак йа ўмру? *Дунаїв.*

(8₂ + 3) + (8 + 3).

567.
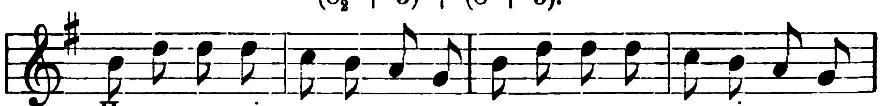

Пи- та- ла сы ма- ти доч- ки, ци са- ди- ти о- гі- роч-ки,

дер-жіт сы, ци ве- ли- кі, ци ма-лень-кі вин- жіт сы. *Дашава.*

(8 + 3) + (p1 + 8 + 3).

568.
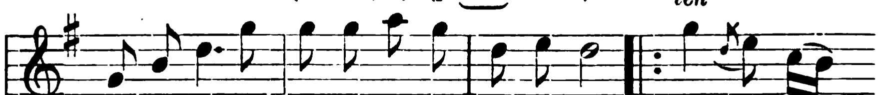
Ой за-цви-ла че-рем-ши- на у са- ду, гей по- ро-
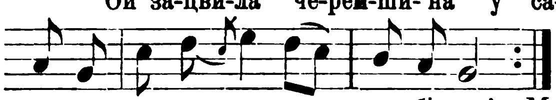
ди- ла ме- не ма- ти на бі- ду! *Малехів.*

8 + 4. (8 + 4) 2; 8 = як в. 4 = | ♪ ♪ ♩ 𝅗𝅥 |

569.

Там за лы-сом, там за лы- сом за тем-нень- ким,

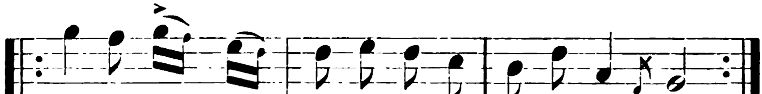

ой там бра- ла дыў-чи-нонь-ка льон дрібнень-кий (2). *Дунаїв.*

570.
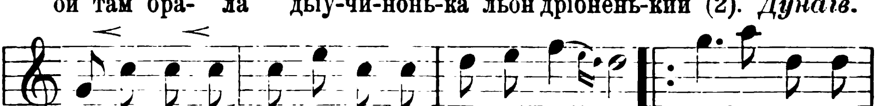

Там по-під гай, там по-під гай зе- ле-нень-кий, ой там брала
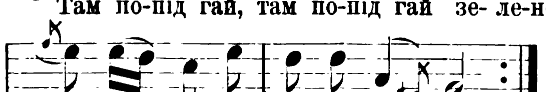
дыў-чи- нонь-ка лен дрібнень-кий. *Волчуги.*

571.
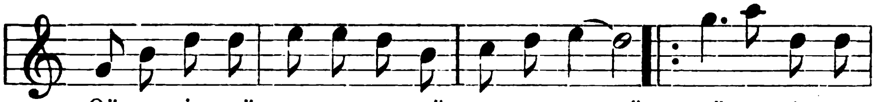
Ой по-під гай зе-ле-ненький, зе-ле-ненький, ой там бра-ла

дыў- чи- нонь- ка льон дріб-нень кий (2). *Поршна.*

572.
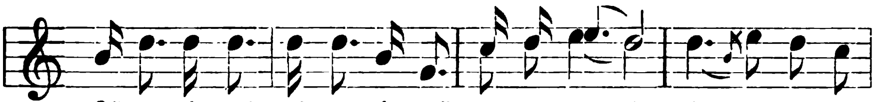
Ой по-під гай, ой по-під гай зе- ле-ненький, ой там бра-ла

дыў-чи-нонька лен дрібненький. *Серафинцї.*

573.
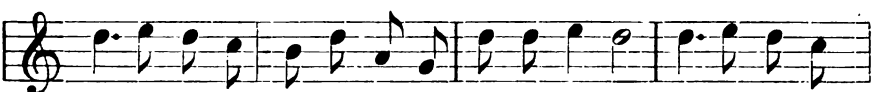
Гой у Льво-ві тай на бра-мі На- та- лы-йа, гой у Льво-ві
Гей там сто-йіт два жоўнья-ри мо- ло- ді- йі гей, там сто- йіт

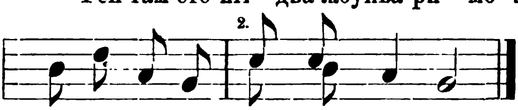

тай на бра-мі На- та- лы- йа.
два жоўнья-ри мо- ло- ды- йі. *Волчківцї.*

(8 + 6) + (8 + 4) 2.

574. 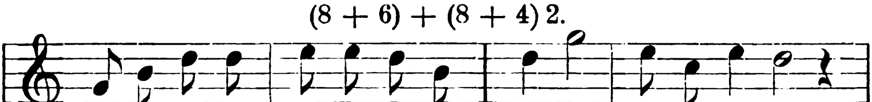

По-під га-йом зе- ле-неньким, га- йом зе- ле-неньким,
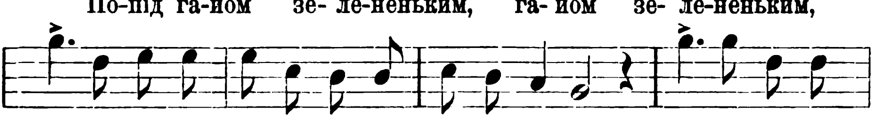
ой там бра-ла дыў-чи-нонька лен дрібненький, ой там брала
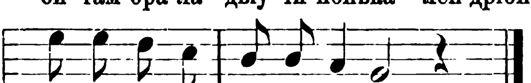
дыў-чинонь-ка лен дрібненький. *Гряда.*

(8 + р4) + (8 + р4').

575. 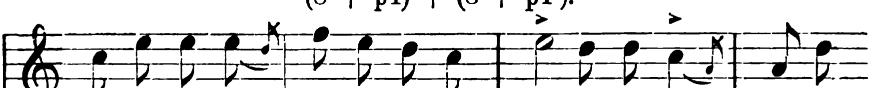

Хо-диў Турчин по ри-ноч-ку, гей, мо-ре брйи! взьиў він
Взьиў він йі- йі за під боч-ки, гей, мо-ре брйи! по- вів
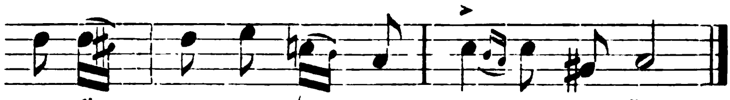
со- бі ко- ха- ноч- ку, сер- це мо- йи.
йі- йі по- під- даш- ки, сер- це мо- йи.

Дорошів Великий.

(8 + 4) + (8 + 4); 8 = | ♩ ♩ ♩ ♩ | ♪ ♪ ♪ ♪ |; 4 = як 569.

576.

Ой ле- ты- ла си- ва па- ва по ду- би- ны,
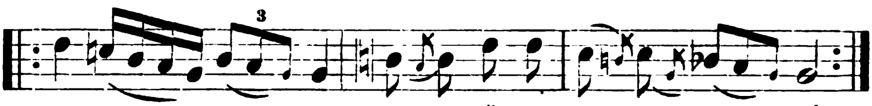
рос- пу- сти- ла си- ве пйи-ре по до- ли- ны.

Рісна Руска.

(8 + 4) + (p1 + 8 + 4); 8, 8 = як в.

577.

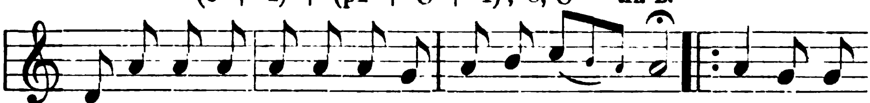

Ой ле-ты- ла си-ва па- ва по ду- би- ны, гей, по-ро-

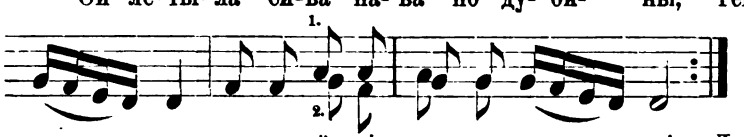

ни- ла зло- те пйи-рі по до- ли- ны. *Дулїби.*

578.

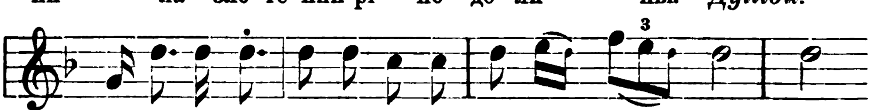

Ой йак ле-тыў си-вий го-луб по ду- би- ны, гей,

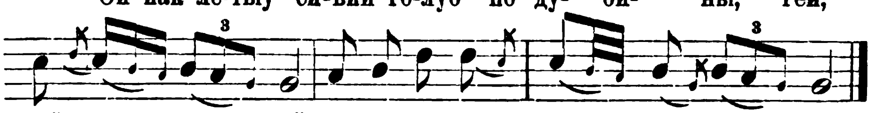

тай по- ки- нуў зло- то пйу-ро по до- ли- ны.

Стецева.

579.

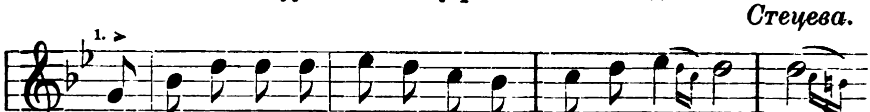

Та над-ле-ты- ла сы- ра па- ва з У-кра- йі- ни, гей,
По- гу- би- ла зло- те пйире по до- ли- ны, гей,
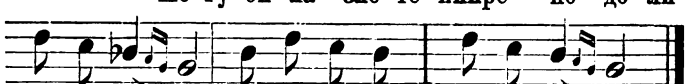
над- ле- ты- ла сы- ра па- ва з У-кра- йі- ни.
по- гу- би- ла зло- те пйире по- ду- би- ны. *Утїховичі.*

(8 + 5) + (8 + 5). 8 = як в. 5 = як 5_1 227 сл.

580.
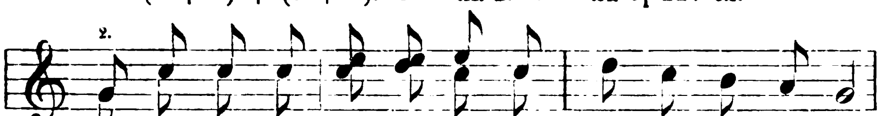
Ой на- дій- шла чор- на хма- ра, з не- йі до-шчик йде,
»По- зволь, по- зволь наш пан ка- праль, на мід ви- но шче!

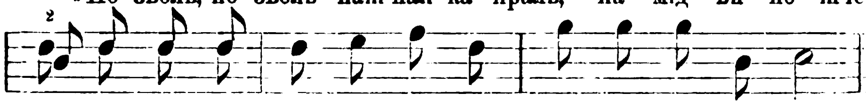

ой на- дій- шла чор- на хма- ра, з не- йі до- шчик йде.
по-зволь, по-зволь наш пан ка-праль, на мід ви- но шче!«

Нагорцї.

581.

Ой ле-ты- ла си- ва па- ва тай гей по-під гай, рос- пу-

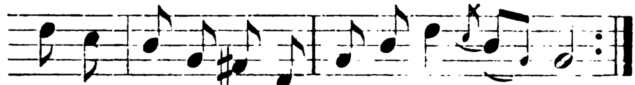

сти-ла си- ве пі- ре на ти-хий ду- най (2). *Рісна Руска.*

582.

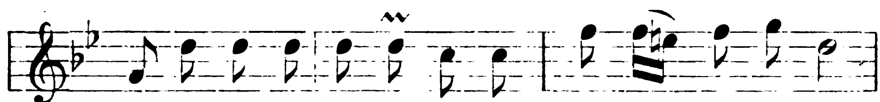

Ра- но, ра- но й ра- ну-сень-ко, ра- но по ро- сы,

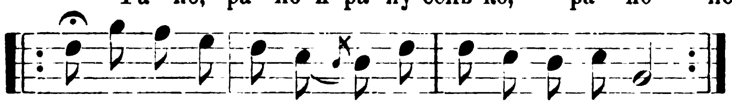

Ка-сьа бички ві- га- ньа-ла, роз-вид-ньа-ло сы. *Завадів.*

583.

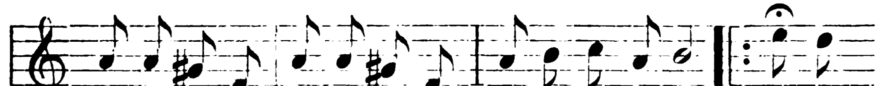

Ой там ў по-ли кир-ни-чей-ка цьомбро-ва- на- йа, там дыў-
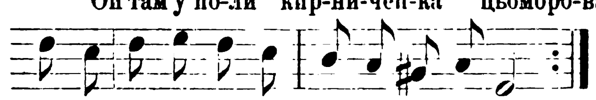
чи- на во- ду бра-ла мо- ло-день-ка-йа (2). *Запитів.*

584.

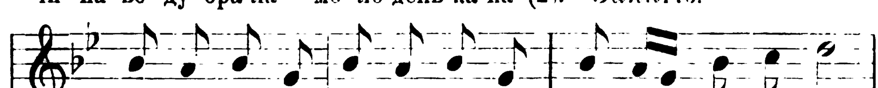

Ой там ў по-ли кир-ни- чей- ка цым- ро- ва- на- йа

там дыў- чи- на во- ду бра- ла за- сму- че- на- йа.

Йак на-бра-ла так за-ўда-ла, і тьа- жень-ко зі-тхну-ла,

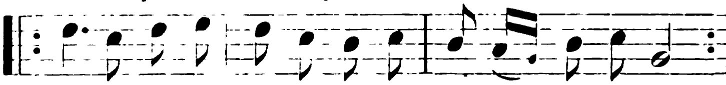

мо- ло- до- го жомньароника со- бі спі-мну-ла (2). *Ременів.*

585.

Ой на го- рі жи- то, жи- то, в до-ли- ны во- вес, ой ко-

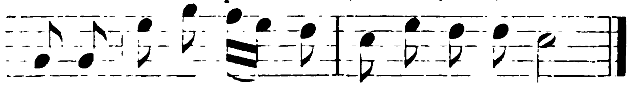

лиж ти, мій ми-лень- кий до ме- не прийдеш? *Мечищів.*

586.

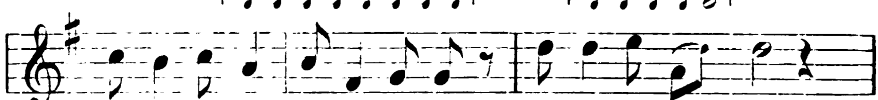

Чор-на хма-ра нат-хо-джа-йи, дрібний до-шчик йде,

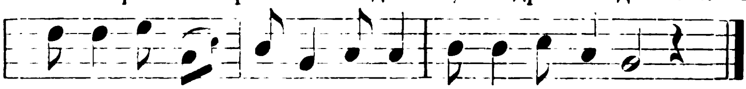

а бід-нень-кий жомньа-ри- на на зе-цир- ку йде. *Підберезці.*

587.

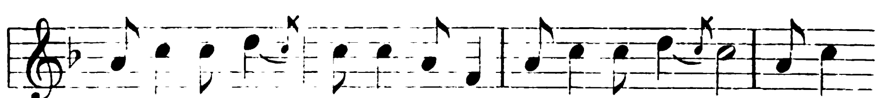

Ой ле- ты- ла си- ва па- ва по-над мо- ре ў гай, ой пу-

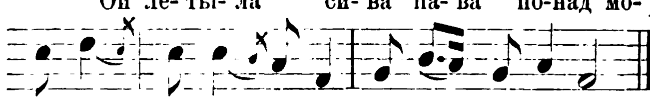

сти- ла зло- те пйи-рі на ти- хий Дунай. *Любінь Малий.*

588.

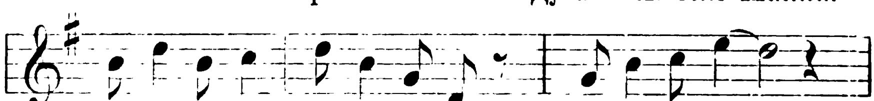

Ой ле- ты- ла си- ва па- ва по-над мо-ре в гай,

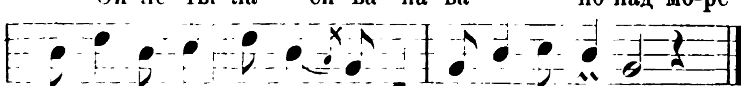

рос-пу-сти-ла си- ве пі- ри на ти-хий ду-най. *Волчуги.*

589.

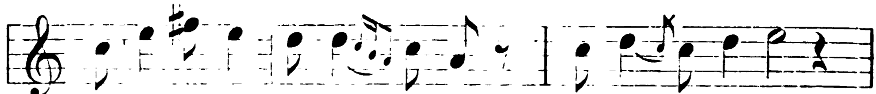

Ой ле- ты- ла за- зу- лень-ка тай по- над го- ру
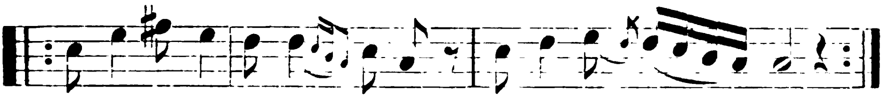
Дунаїв.

590.
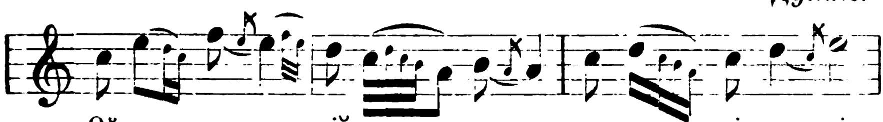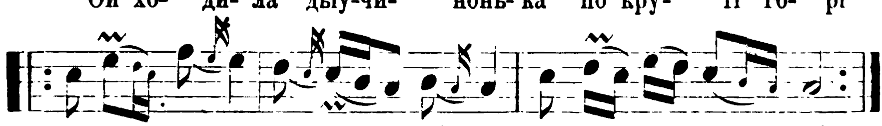
Плетеничі.

591.
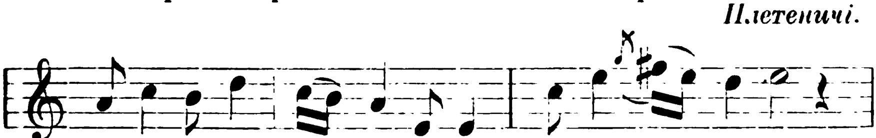
Дорошів Великий.

(8 + 5_2). 8, 5 = як 580.

592.
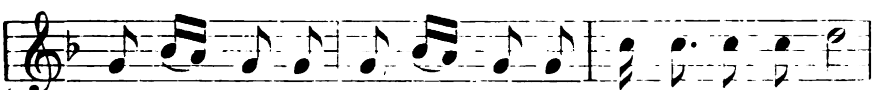
Лисятичі.

593.

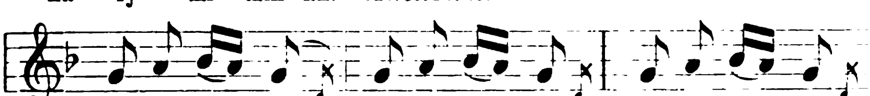

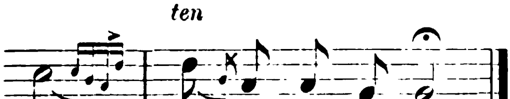

Стецева.

594.
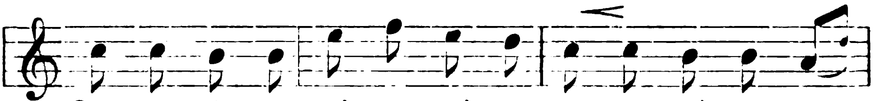

Фче- ра бу- ло лы- то, лы- то, а ни- ны зи- ма,
Ой по- йі- хаў чу- ма- чень- ко а ни- ны не- ма,

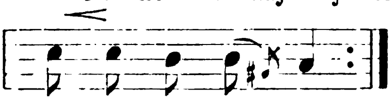

а ни- ны зи- ма.
а ни- ны не- ма. *Рудно.*

595.
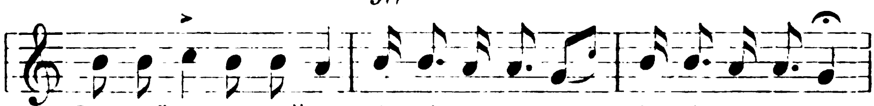

Ой йшоў йа, ой йшоў йа під лыс темненький, під лыс темненький,

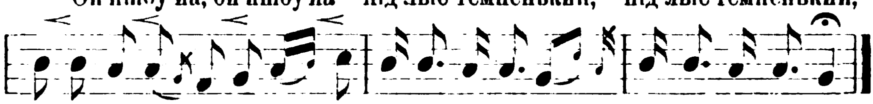

зайшоў мене, зай-шоў ме- не та жаль тьаженький, та жаль тьаженький.
Рудно.

596.
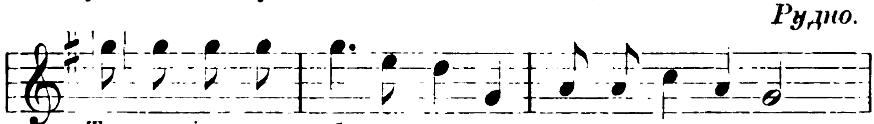

Там в лысоч-ку в бе- ре- зоч- ку ста-лась но- ви- на,
По- ро- ди-ла Ма- ри-сень- ка си- на Ва- си-льа,

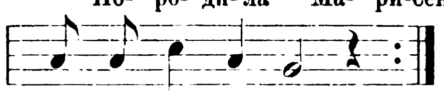

ста- лась но- ви- на,
си- на Ва- си- льа. *Волчуги.*

$(8 + 5_2) + (8 + 5)\,2.$ 8, 5 = як 580.

597.
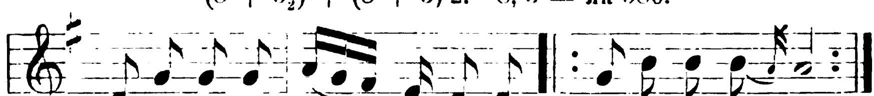

Го-роў, го-роў пше- ни-ченька, й а до-лом о- вес,

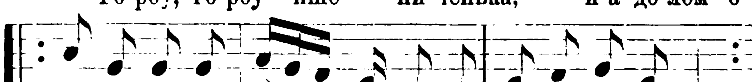

ой ко-лиж ти мій ми-ленький до ме-не прийдеш? *Коцурів.*

598.
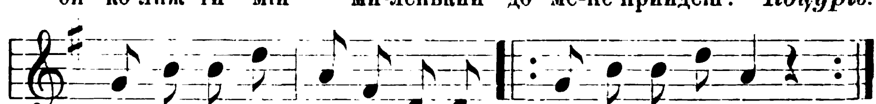

Там ві Льво-ві на ри-ноч-ку ста- ла но- ви- на:

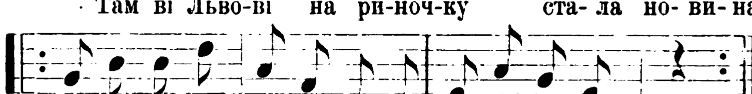

по- ро- ди- ла Ма-ри-сень-ка Ва- си-льа си-на. *Любінь Малий.*

599.
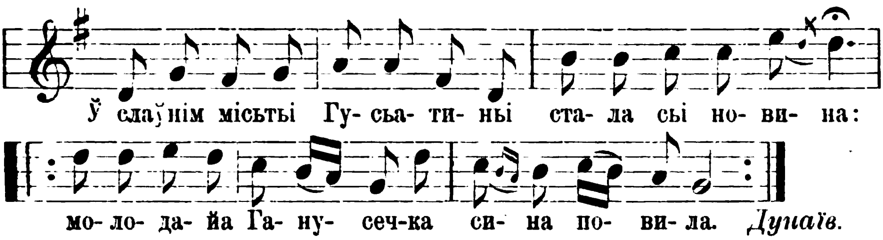
(8 + 5) + (8 + 8 + 5). 8, 5 = я. в.

600.
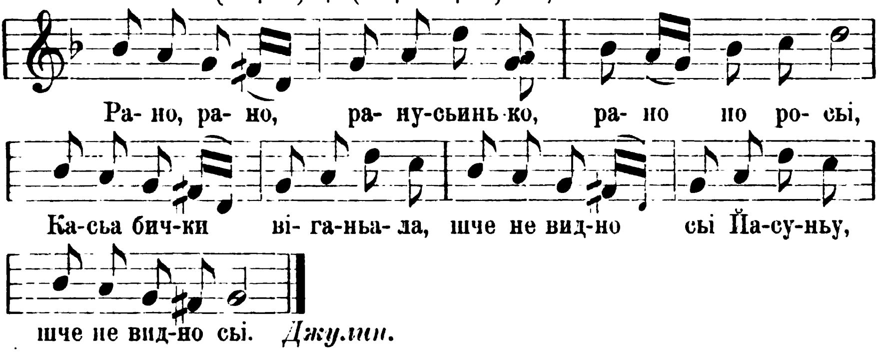
(8 + 5) + р2 + 5. 8, 5 = як в.

601.
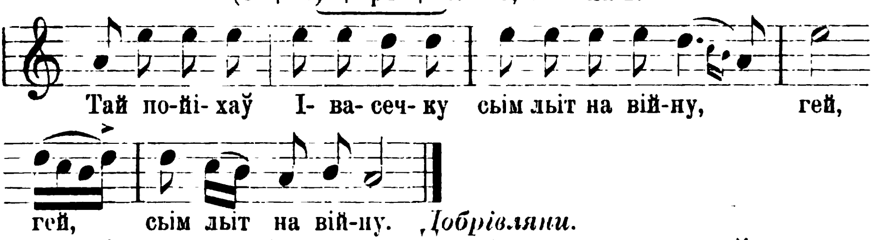
602.
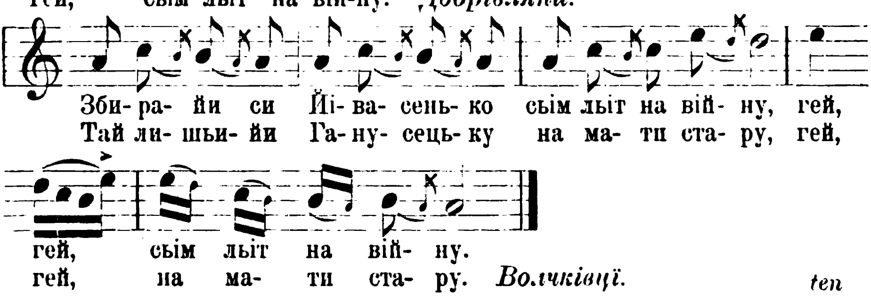
603.
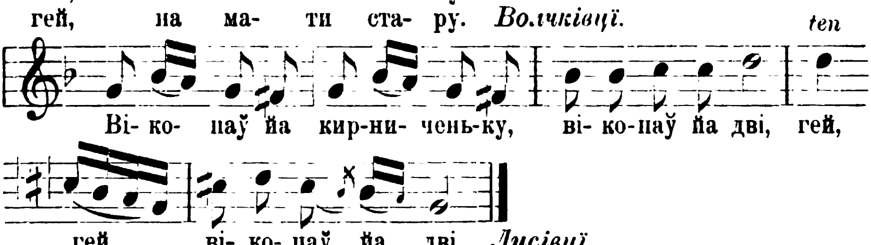
604.
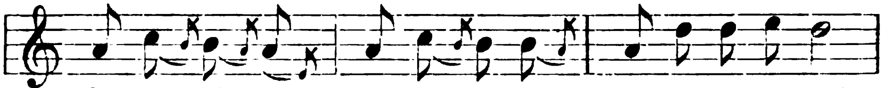
Ой ле- ты- ла за- зу- ли- цьа чьи-рес мо-ре ў гай,
Тай пу- сти- ла · си- ве пер- це на ти- хий ду- най,
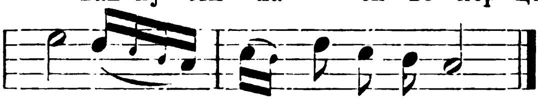
гей, гей, чьи- рес мо-ре ў гай.
гей, гей, на ти-хий ду- най. *Волчківці.*

605.
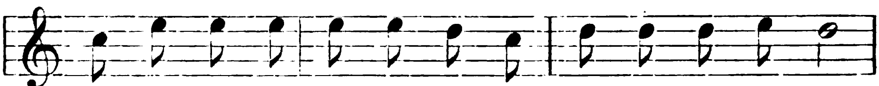

Чор- на хма- ра на- сту- па- йи, дріб- ні до- шчі йдут,
Ой зі- шли сы жом- ньа- рonь-ки, мід, го- ріў- ку пйут,

гей, гей, дріб- ні до- шчі йдут.
гей, гей, мід, го- ріў- ку пйут. *Занитів.*

606.
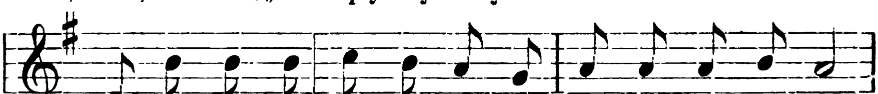
Ой ле- ты- ла за- зу- лень- ка по- над мо- ре ў гай,

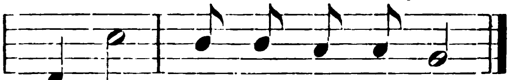

гей, гей, по- над мо- ре ў гай. *Тенетиска.*

607.

Ой по- йі- хаў І- ва- сей- ко на по- льо- ва- ньи,
Ой ді- ста- виў Ма- ри- сей- ку, йак ма- льо- ва- ньи,
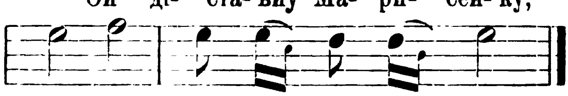
гей, гей, на по- льо- ва- ньи.
гей, гей, йак ма- льо- ва- ньи. *Сїцїхів.*

608.
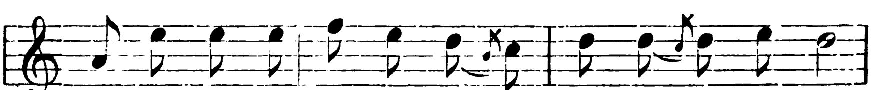

Ой ле- ты- ла за- зу- лень- ка по- над мо- ре ў гай,

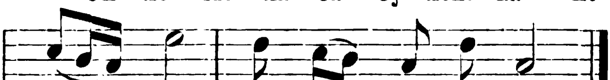

гей, гей, по- над мо- ре ў гай. *Плетеничі.*

609.
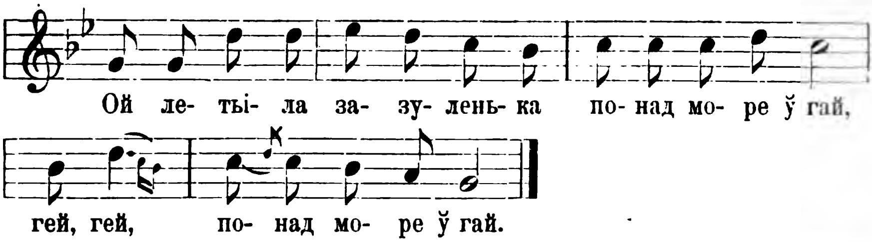
610.
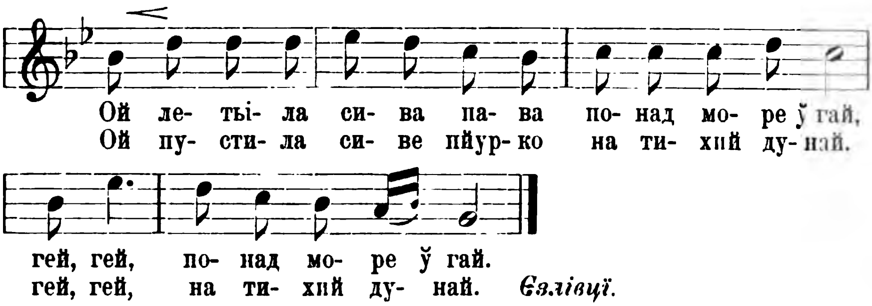
8 = як 586.

611.
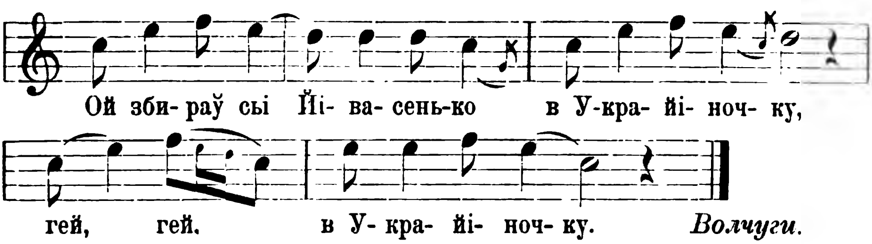
в.

612.
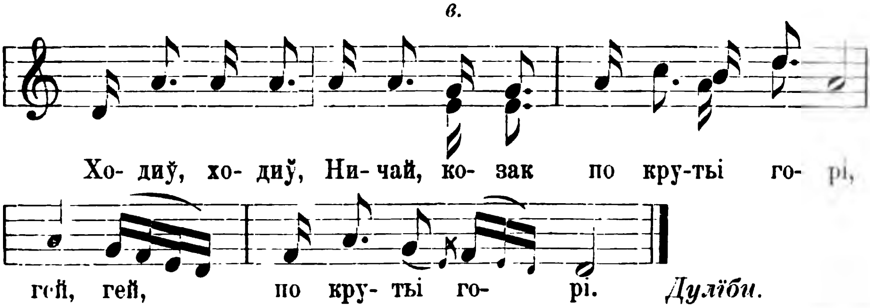
613.
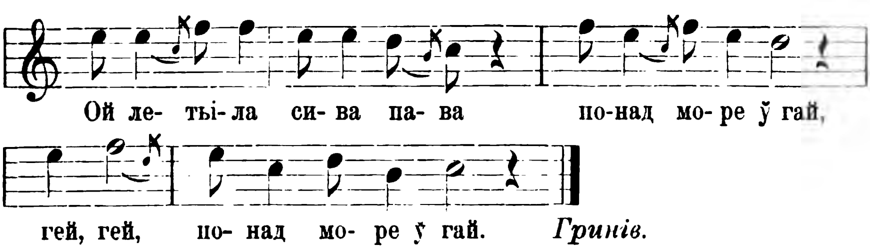
(8 + 5) + p(1 + 4) + 5. 8, 5 = як 580.

614.

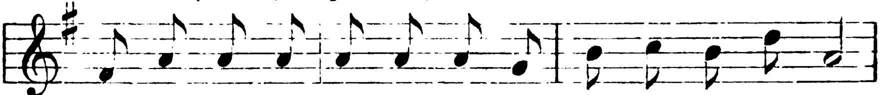

Ой по- йі- хаў І- ва- сей- ко на по- льо- ва- ньи,
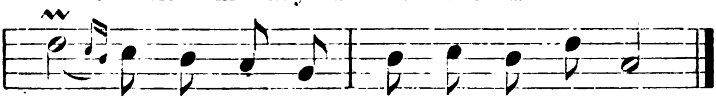
гей, моц- ний Бо- же, на по- льо- ва- ньи! *Гряда.*

615.

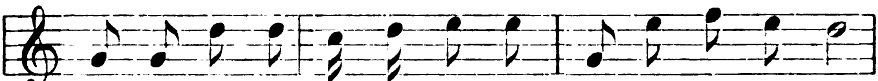

Ой по- йі- хаў І- ва- сень- ко на по- льо- ва- ньи,
Тай по- ки- нуў Ма- ри- сей- ку як ма- льо- ва- ньи,

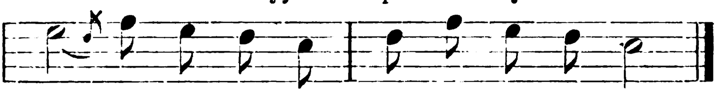

гей, моц-ний Бо- же, на по- льо- ва- ньи.
гей, моц-ний Бо- же, як ма- льо- ва- ньи. *Ременів.*

($8 + 5_3$). 8, 5 = я. в.

616.

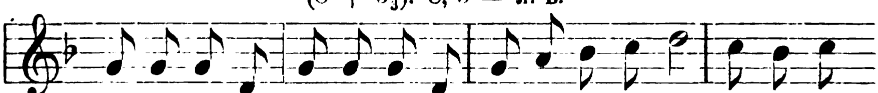

Там на гор- бі жи-то, жи- то, йа в до-лы во-вес, йа в до-лы
Ой ко- лиж ти мій си-ноньку до до- му прийдеш? до до- му
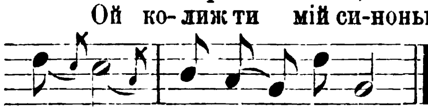
во- вес, йа в до-лы во-вес.
прий-деш? до до- му прийдеш? *Топорів.*

617.
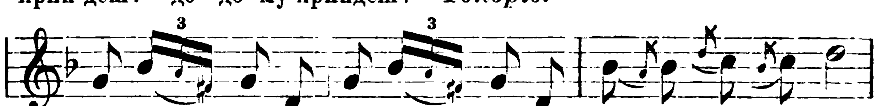
Там на го- рі бі- ле про-со, ў до- ли- ны во-вес,
Ой ко- лиж ти мій ми- лень-кий, до ме- не прийдеш,
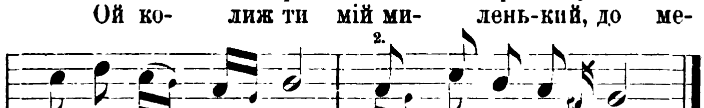
ў до-ли- ны во- вес, ў до- ли- ны во- вес.
до ме- не прий- деш, до ме- не прий-деш? *Дунаїв.*

8 = як 586, 611.

618.

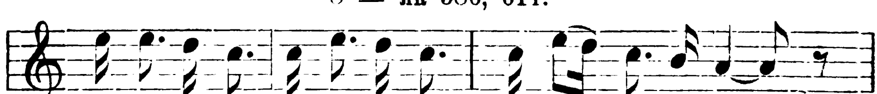

Ой на го- рі пше-ничень-ка в до-ли- ны во- вес,

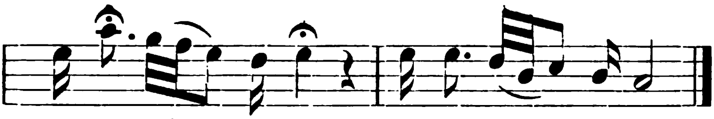

в до-ли- ны вовес, в до-ли- ны во- вес. *Дашава.*

$8 + 5_2 + 5$. 8, 5 = як 580; 5 = | ♩ ♩ ♩. ♪ 𝅗𝅥 |

619.
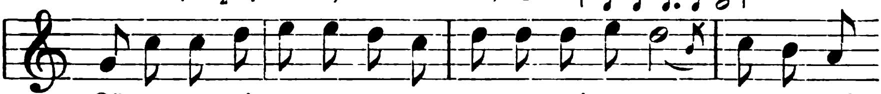
Ой на го- рі жи- то, жи-то, на до- лы о- вес, на до- лы
Ой ко-лиж ти, мій миленький, до ме-не прийдеш? до ме- не
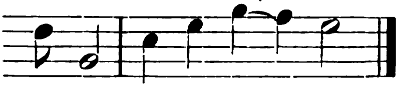
о- вес, на до- лы о- вес.
прийдеш? до ме- не прийдеш? *Лисятичі.*

620.
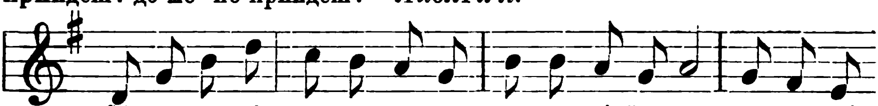
Ой на го- рі жи- то, жи- то, на до-лы й о-вес, на до-лы

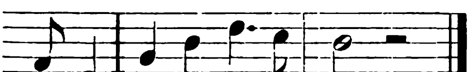

й о-вес, на до-лы й о- вес. *Джулин.*

8 + 5 + 5' + 5. 5' = | ♩ ♩ ♪ ♪ ♩ |

621. 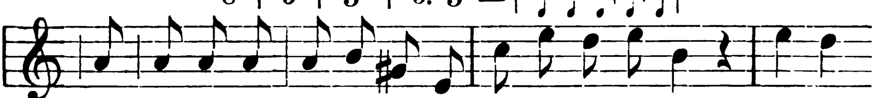

Ой на го- рі пше-ни-ченька в до-ли- ны во-вес, в до-ли-
Ой ко-лиж то, мій ми-ленький до ме- не прийдеш, до ме-
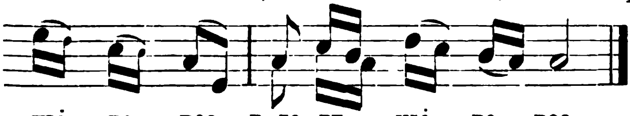
ны во- вес, в до- ли- ны во- вес.
не прий- деш, до ме- не прий-деш? *Новий Став.*

8 + 5'' + 5' + 5. 8, 5'' = як 586; 5, 5' = я. в.

622. 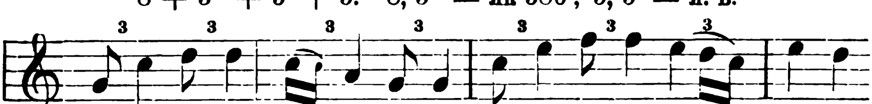

Ой ко-паў йа кир- ни-ченьку, ой ко- паў йа дві, ой ко-
Ой льубиў йа дыў- чи-ноньку, льудьам, не со- бі, льудьам,
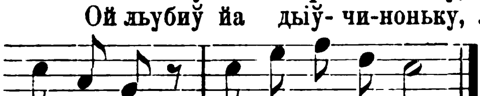
паў йа дві, ой ко- паў йа дві.
не со- бі, льудьам, не со- бі. *Ремнів.*

(8 + p5) 2.

623.
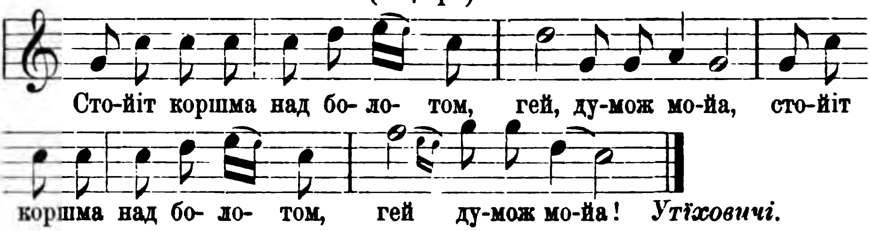
Утїховичі.

(**8** + **6**). (8 + 6) + ($8_{(1)}$ + 6).

8 = як 558; 8_1 = 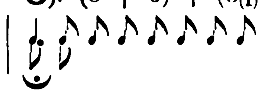 6 = 235, 252 сл.

624.
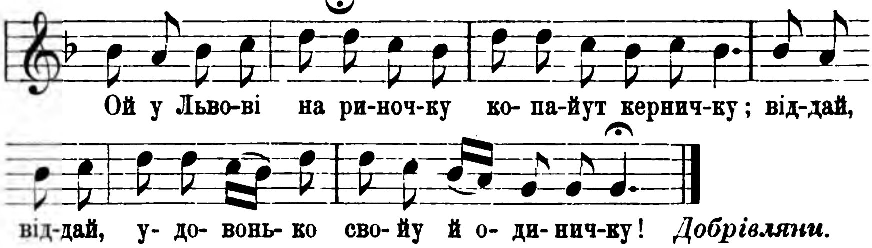
Добрівляни.

625.

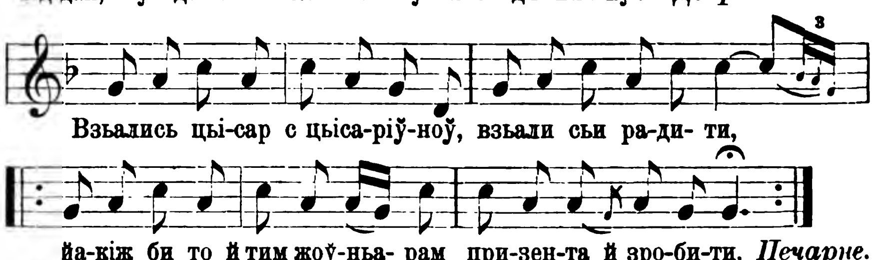

Печарне.

626.
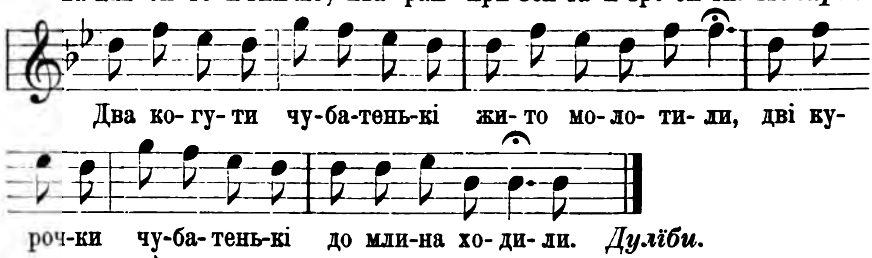
Дулїби.

627.
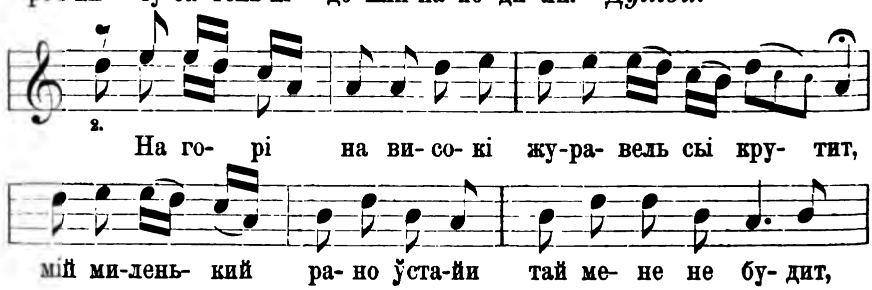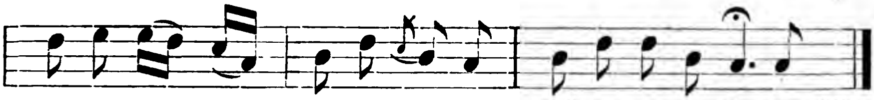
мій ми-лень- кий ра- но ўста-йи, тай ме-не не бу-дит. (2)

Волчківції.

628.
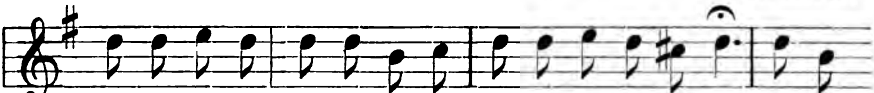
Там на го- рі два йа- во- рі тре-та- йа бе- ре- за, не пі-

ду ти, ку- ме, с ха-ти, бо йа шче тве-ре- за. *Рудно.*

629.

Си- ро- та йа моц-ний Бо-же, си- ро- та на ві- ки:

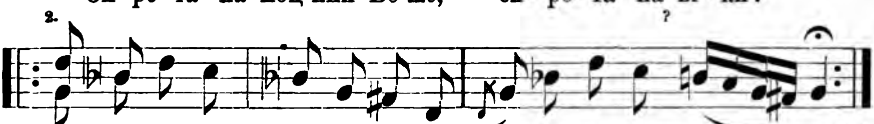

ой вмер ми-ны добрий мужик, си- ро-таж на ві- ки! (2)

630.
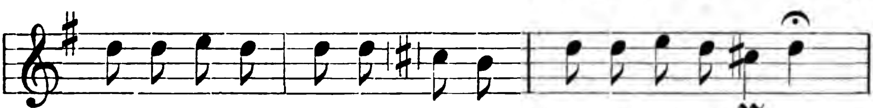
Йак на- ста-ли ста- рі па- ни лег- кі на ро- бо- ту,

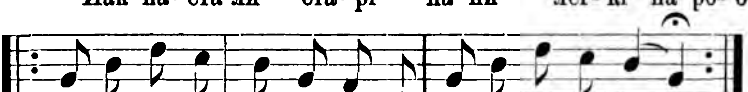

ца-лий тиждень на паньшчины, то- ло- ка ў су- бо- ту. (2)

631.

Ві- тер ві- йи, ві- тер ві- йи, ві-тер по- ві- ва- йи,
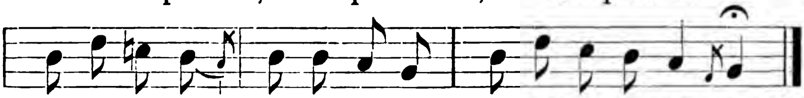
сы-дит цы- сар на крі-сел-ку, тай дум-ки ду- ма- йи. *Рудно.*

632.
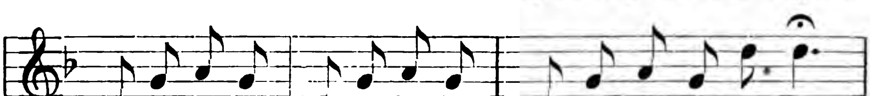
Ой з за го- ри ви- со- ко- йі буй-ний ві- тер ві- йи,

тре- ба пі- ти до дыў-чи- ни, шчось сьи ў не-йі ды-йи.

Поточани.

633.
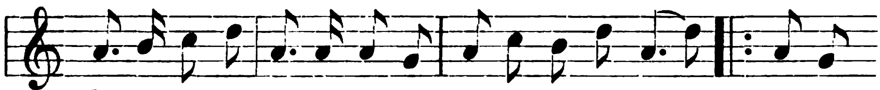
Ой йі- ха- ли три ко- за- ки з ви-со- ко- йі го-ри, на- сам-
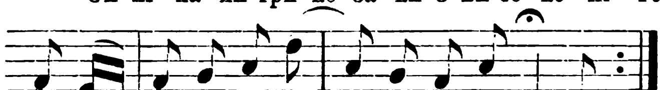
пе- ред Ан-дру-су-ньо й на во- ро-нім ко- ни. *Дулїби.*

634.
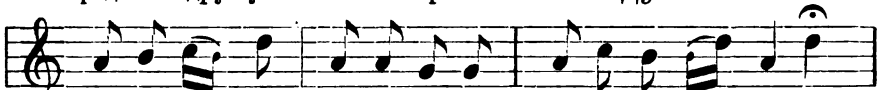
Ци чу- ли ви льу-де до- брі, та- ку- йу пу- блы-ку?

шчо-би за- биў й О-лек-су-ньо сво-йу сььубну жіпку? *Дулїби.*

635.

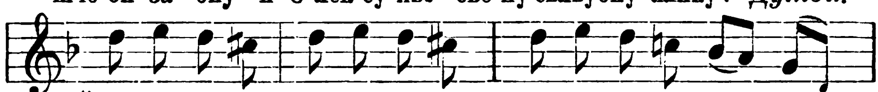

Ў Ко-ны-ши-чох ко- ло дво-ра ста- ла сы не-сла- ва:
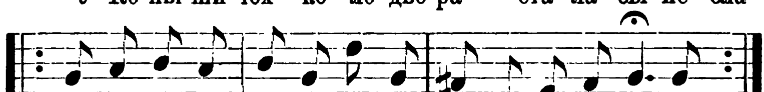
та за-биў жонц на ро- бо- ты Мо-ро- за І- ва- на. *Лисятичі.*

636.
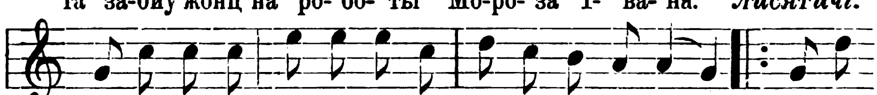
Чем чер-во- но сон-це схо-дит, чер-во- но за- хо- дит? Рад би

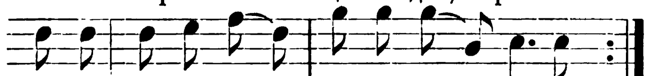

йа сы до- ві- да- ти, тай шчо ми- ла ро-бит. (2) *Запитів.*

637.

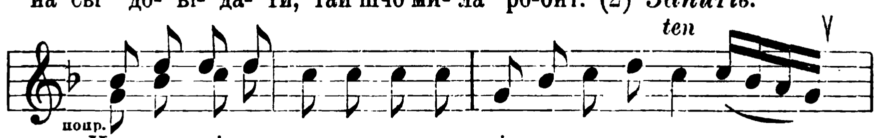

Над- ле- ты- ла за- зу-леч- ка, і взьи-ла ку- ва- ти:

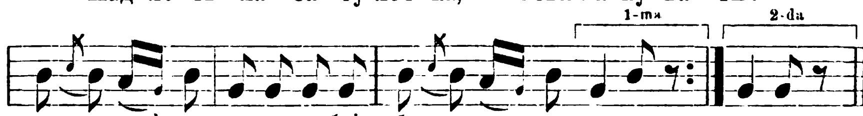

та за-жды- те, льуди добрі, бу- ду вам ка- за-ти -за- ти.

Жуків.

638.
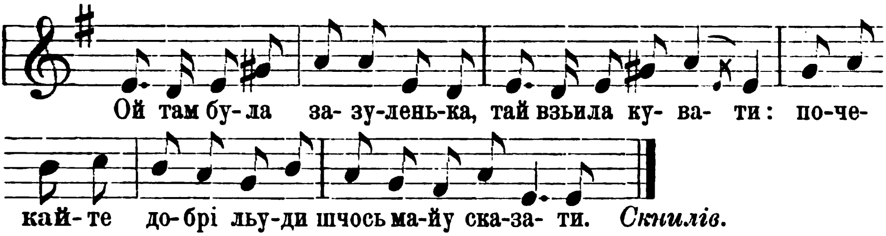
639.
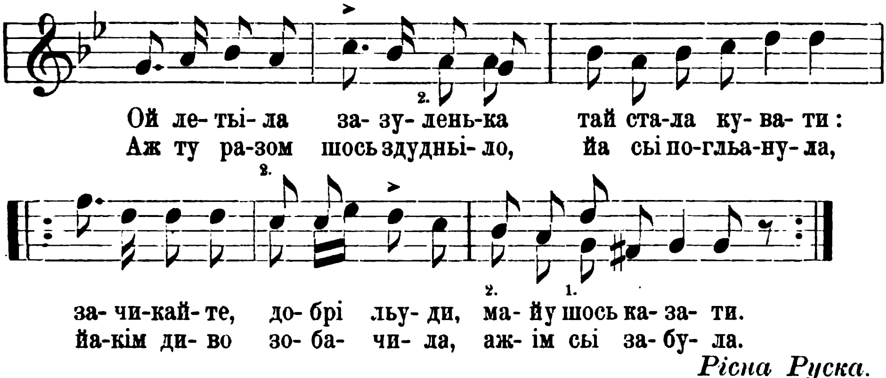
640.
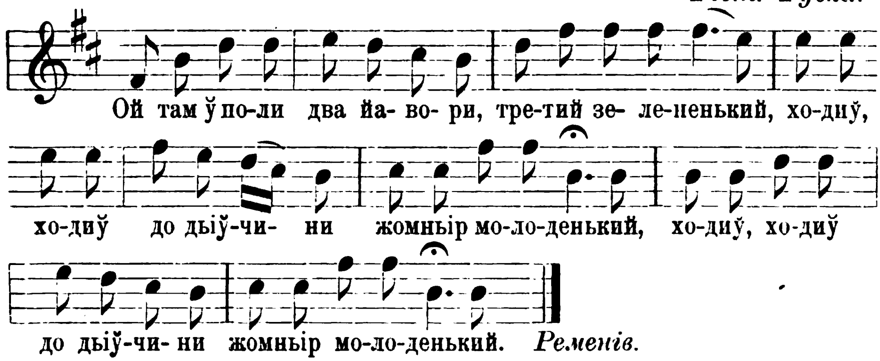
641.
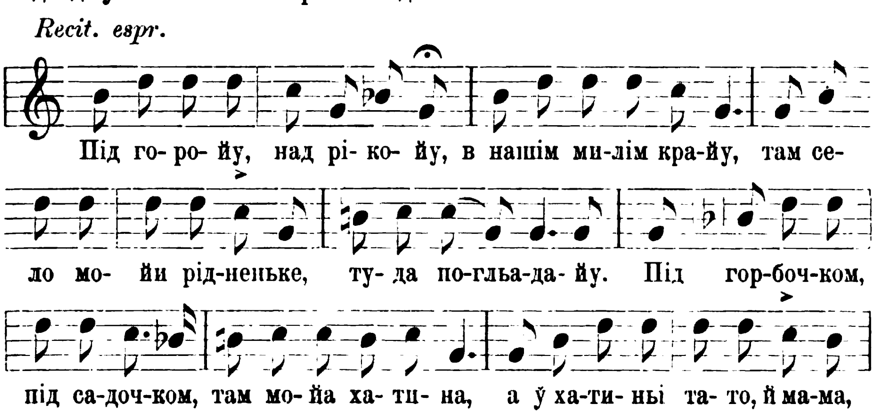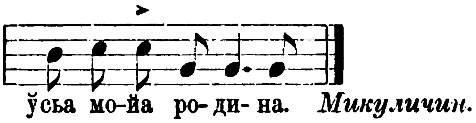
642.

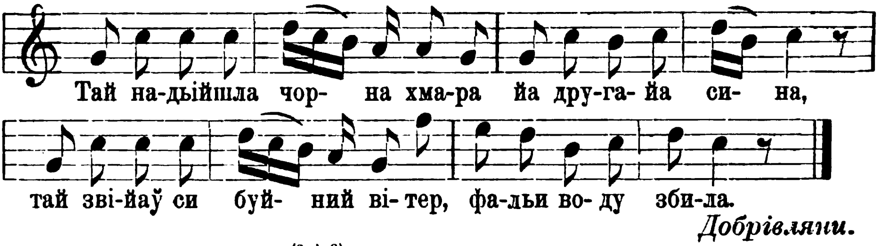

643.
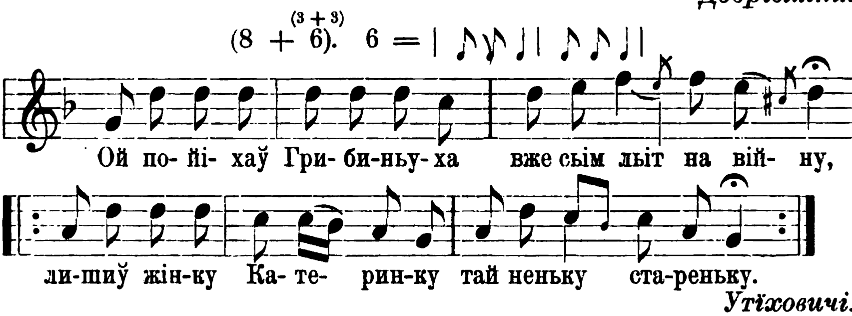
644.
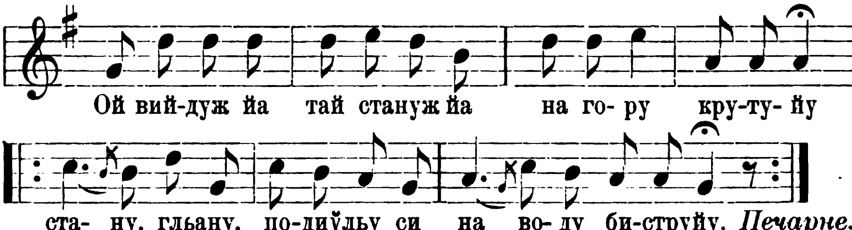
645.
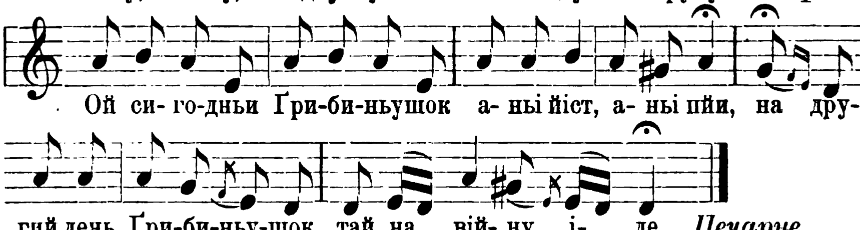
646.
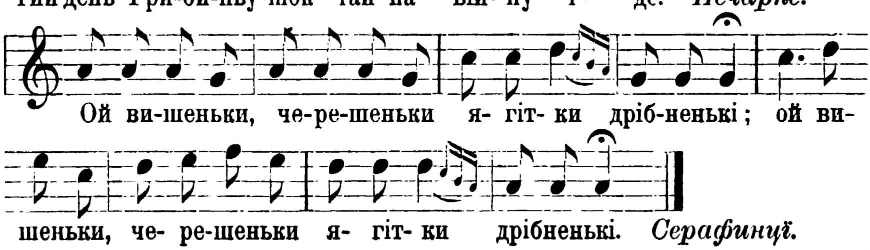
647.

Ой ду- фа- ла   бід- на вдо-ва   на чо- ти- ри   во-ли,

фсе ка- за- ла, шчо не зій- де на бі- ду ны- ко- ли.

Серафинцї.

6 = (3' + 3) =

648.

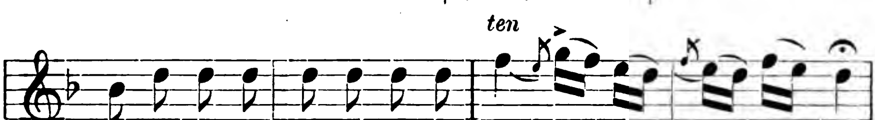

Ой бу- йа- ли си- ві во- ли, бу- йа- ли, бу- йа- ли,
Пе-рестань-те, си- ві во- ли, бу- йа- ти, бу- йа- ти,

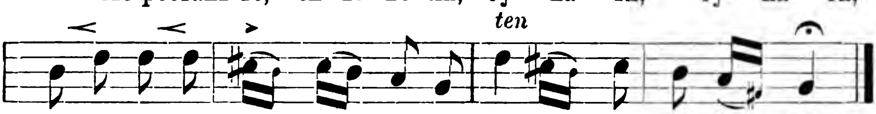

ой йак во- ни на во- бо- ри сто- йа- ли, сто- йа- ли.
бо пі- де- те ў чи- сте по- ле во- ра- ти, во- ра- ти.

Новий Став.

649.
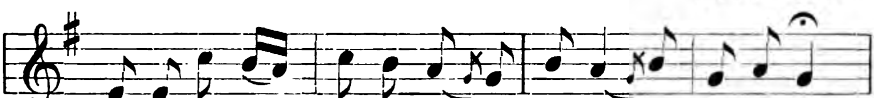
Та шчо же ти, дыў-чи-нонь-ко, га- да- ла, й га-да- ла,

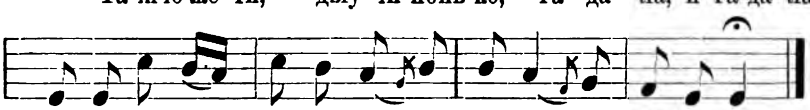

тай йак же ти край ду- на- йу сто- йа- ла, сто- йа- ла?

Печарне.

Risoluto.

650.
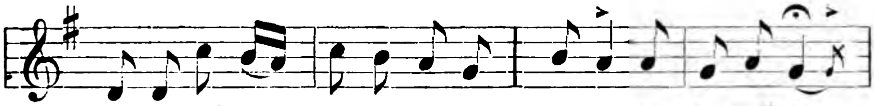
Ой на-пиў си Ва- си- ли- чок на-пиў си, на-пиў си
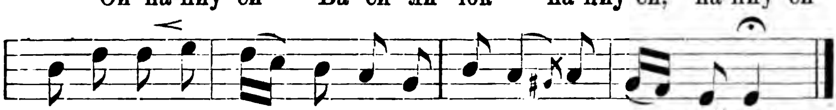
тай сыў со- бі ў но- вий чо-вен, шчо-би не ўто- пиў си!

Добрївляни.

8 = як 586, 6 =

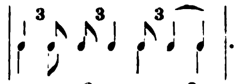

651.

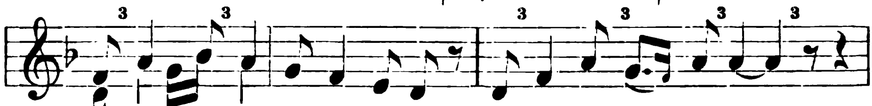

Йі- хаў ко- зак з У-кра-йі-ни, тай зблудиў з до-ро-ги,

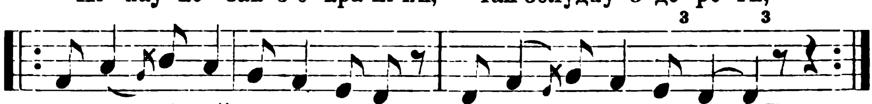

та за- йі-хаў на по-дві-рі до бід- но- йі вдови. (2) *Ременів.*

652.

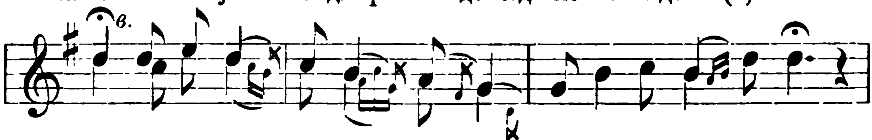

А наш цы-сар с цы- са- ро- воў взьи-ли сы за ру-ки,
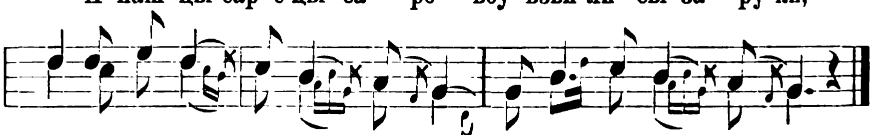
по- сы- да- ли ко- нец сто- ла, і ду- ма- йут дум- ки.

Любінь Малий.

653.
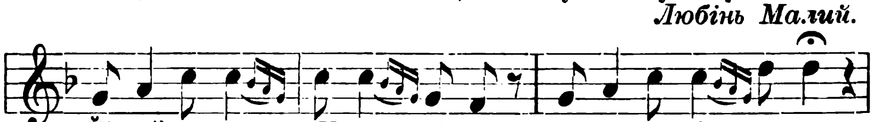
Йі-хаў ко-зак з У-кра- йі- ни на во-ро- нім ко-ни,

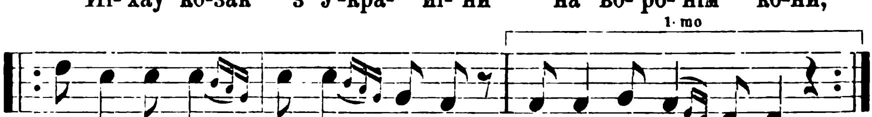

тай по-вер-нуў на по- дві-рьи до бід- но- йі вдо- ви.

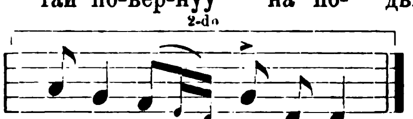

до бід- но- йі вдо-ви. *Добрівляни.*

654.

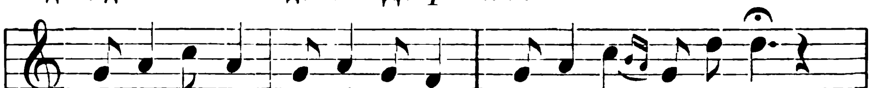

Ой ти ду- бе ку-че- ра-вий, лист на то- бі рйасний,
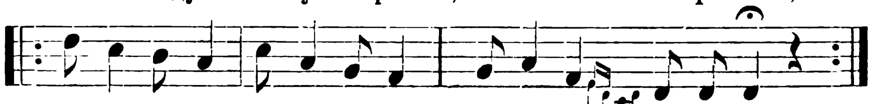
ти ко- за- че йа врод-ли-вий, сло- ва- мис прекрасний.

Печарне.

655.
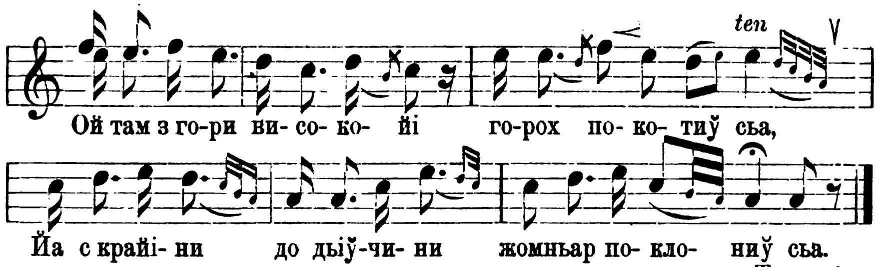
Топорів.

656.
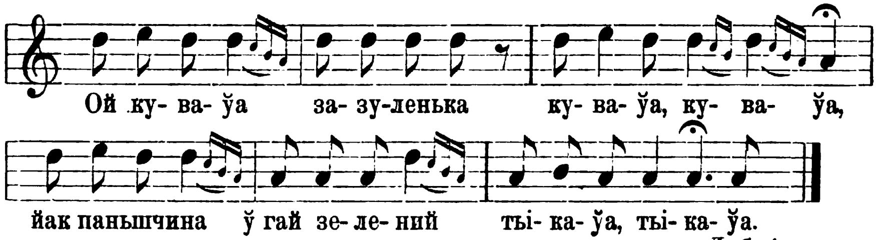
Добрівляни.

657.
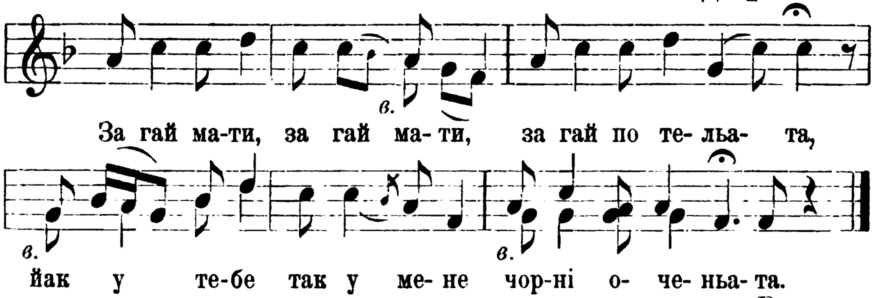
Ражнів.

658.
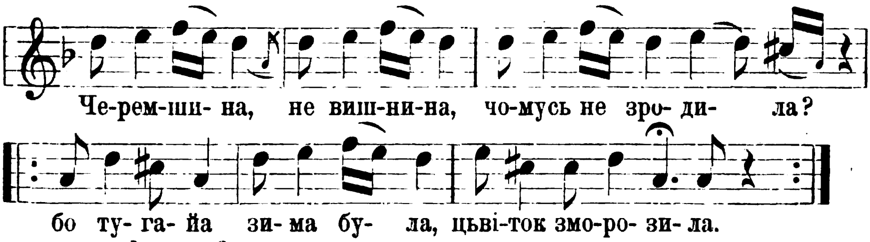
659.
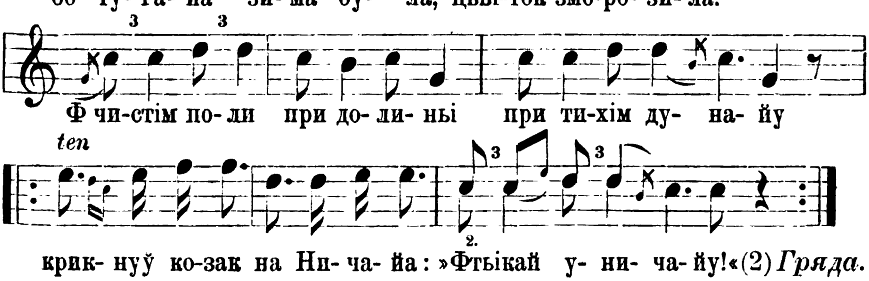
Гряда.

660.
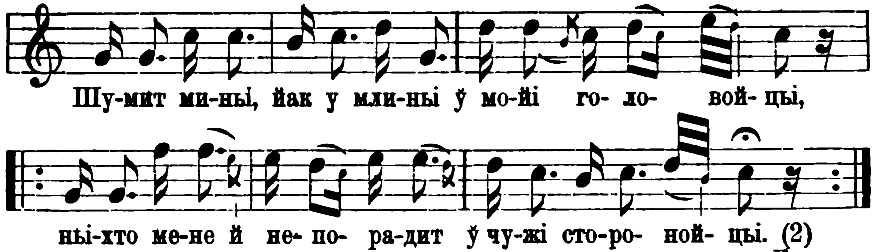
Гряда.

Moderato.

661.
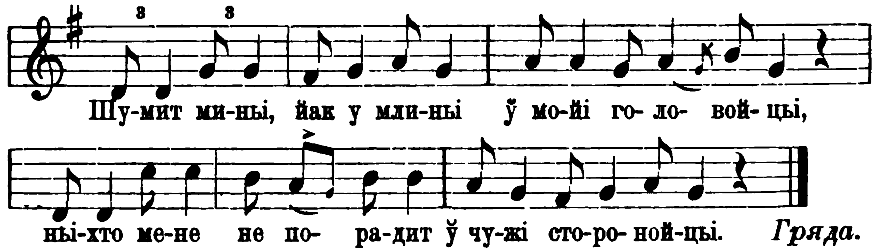
Гряда.

662.
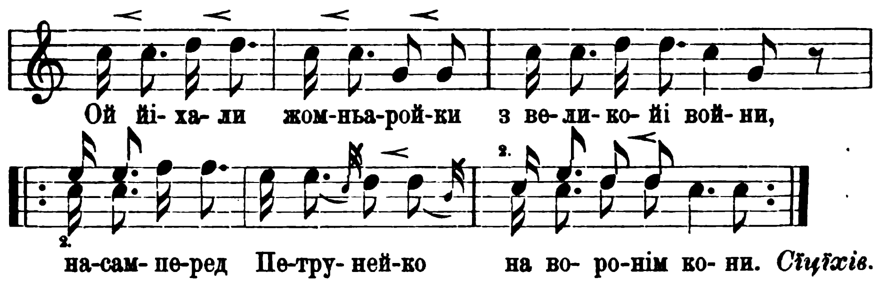
Сіцїхів.

663.
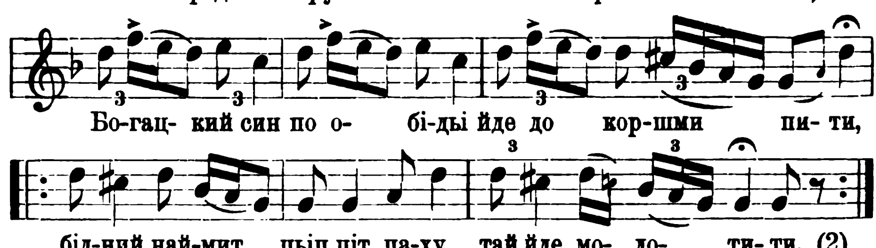
Утїховичі.

664.
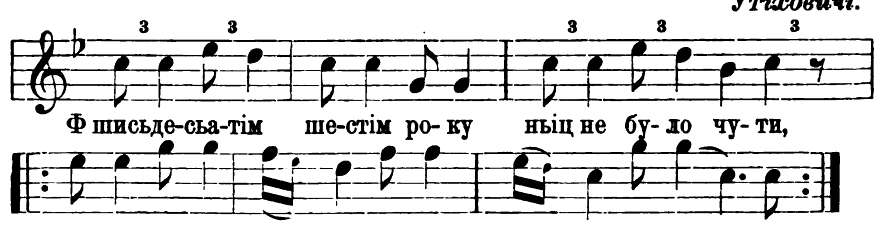
Сіцїхів.

665.
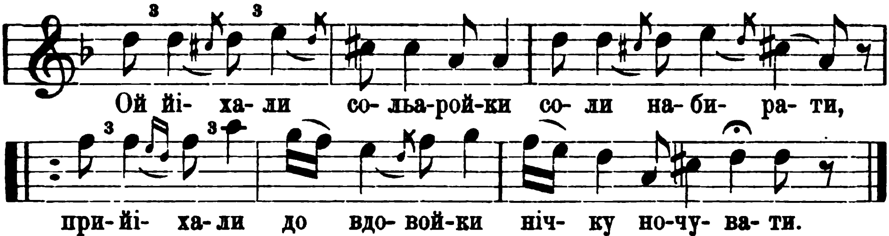
Сїцїхів.

666.
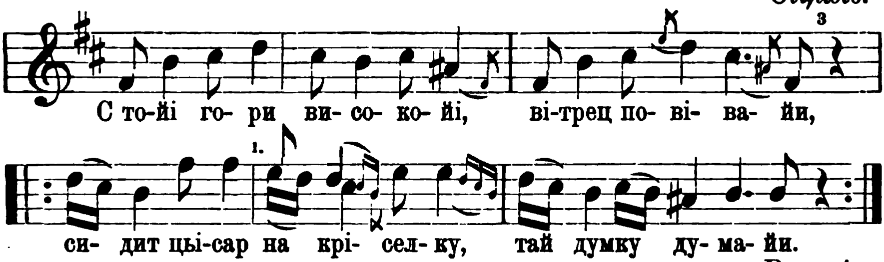
Ременів.

667.
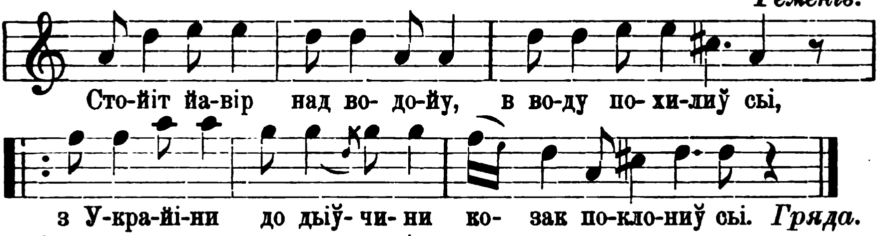
Гряда.

668.
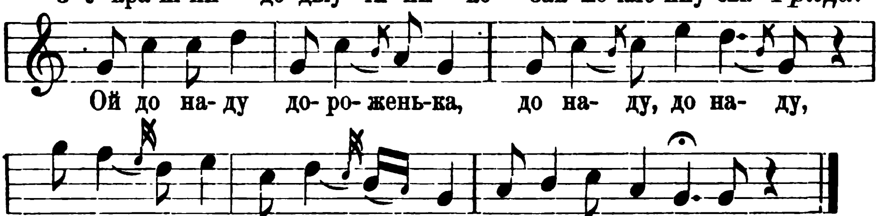
Ражнїв.

669.
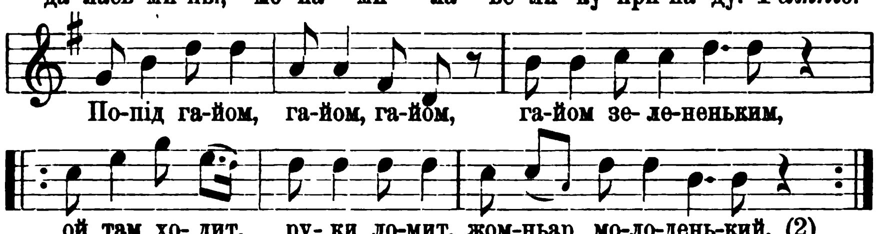
Рудно.

670.
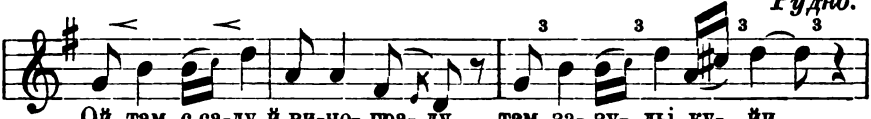
ни зна-йи-ти, до- брі льу-ди, йак жомныр бі- ду- йи.

Рісна Руска.

670.

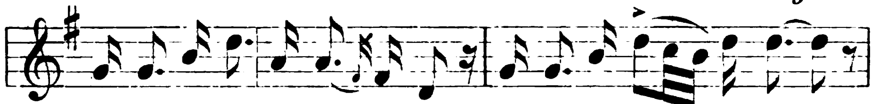

Сто-йіт йа-вір над во- до- йу, в во-ду по- хи- лиў сьа,

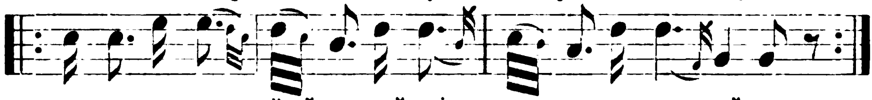

си-дит жомньар йа ў штокаў-зы, тьаж-ко за- сму- тиў сьа.

Лисівці.

671.
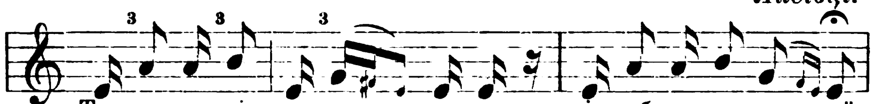
Там на го- рі кру- та ве- жа, і дуб зе- ле-нень- кий,

ле-жит, ле-жит у шпи-та-льу жомныр мо- ло-день-кий.

Тенетиска.

672.

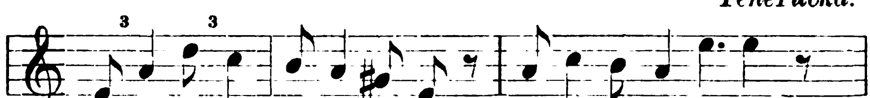

Сто-йіт йа-вір над во-до- йу, ў во-ду по-хи-лиў сьи,

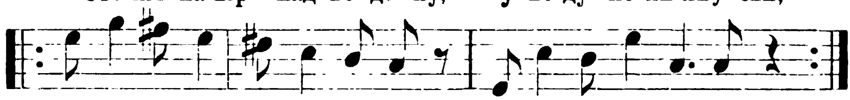

си-дит ко-зак у не- во- ли тьаж-ко за- жу-риў сьи. *Волчуги.*

673.
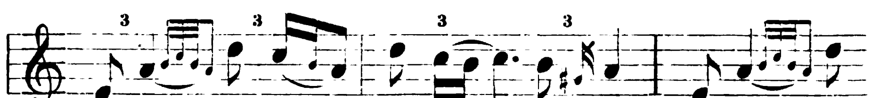
Ой ку- ва- ла за- зу- лень- ка при зе- ле-
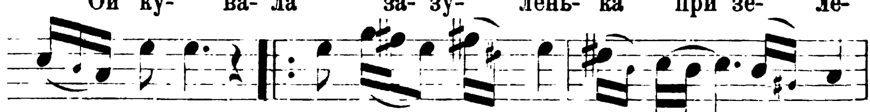
нім га- йу, бу- деш. ми- ла, жи- лу- ва- ти
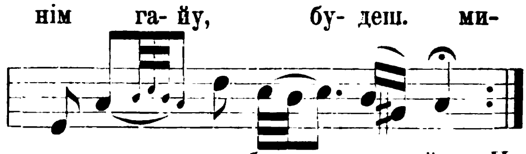
ду- же до- бре зна- йу. *Плетеничі.*

674.
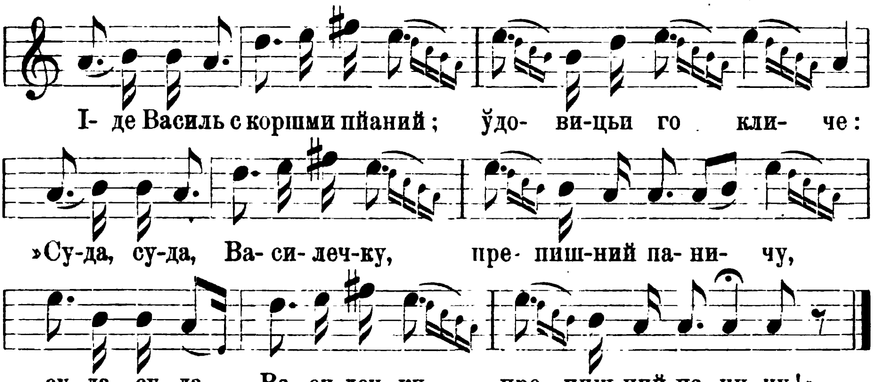
Серафинці.

675.
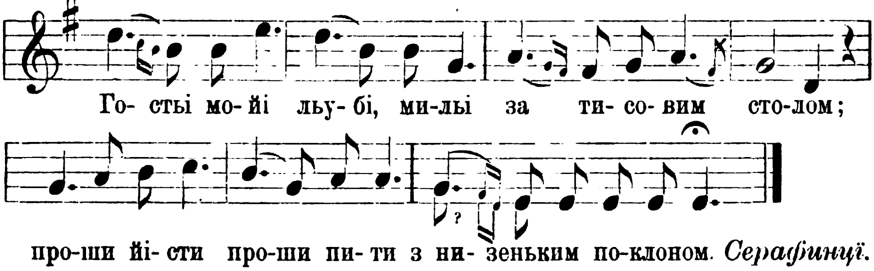
Серафинці.

676.
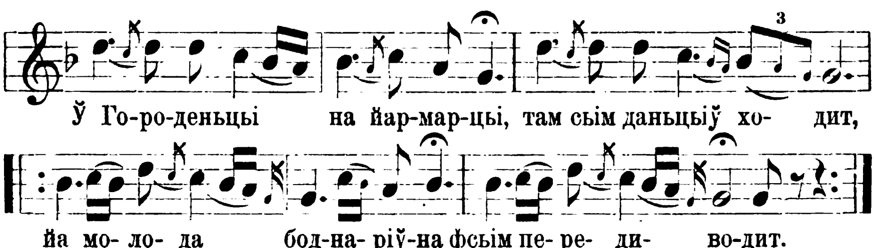
Стецева.

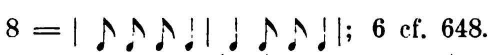

677.
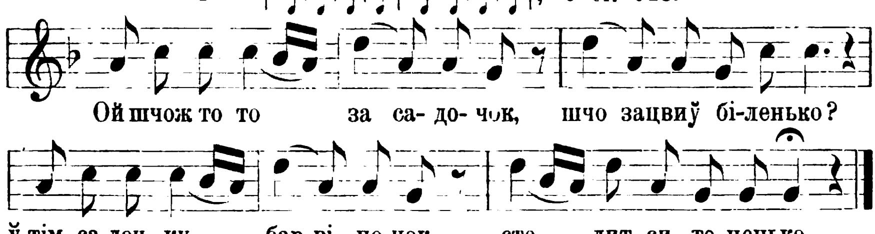
Добрівляни.

678.
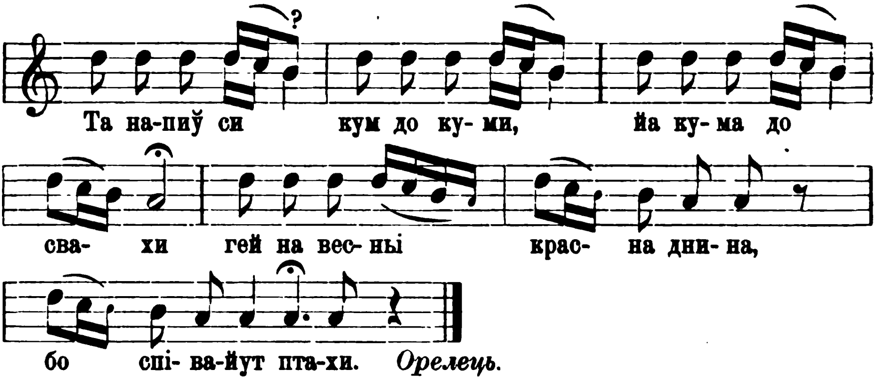
Орелець.

8 = 4 + 4 = 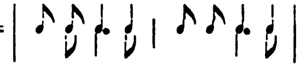 ; 6 = як 263.

679.
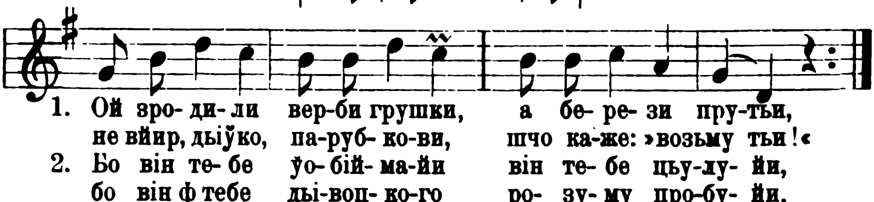
Куропатники.

Allegro.

680.
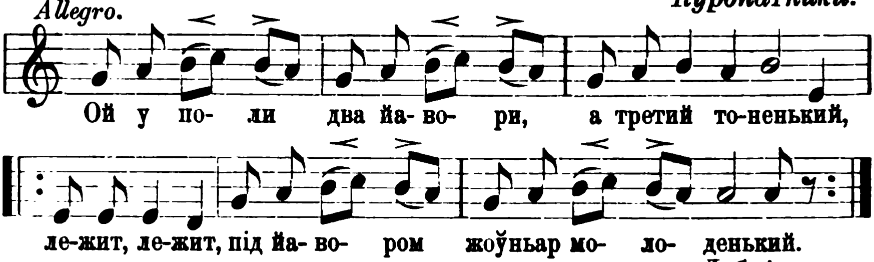
Добрівляни.

681.
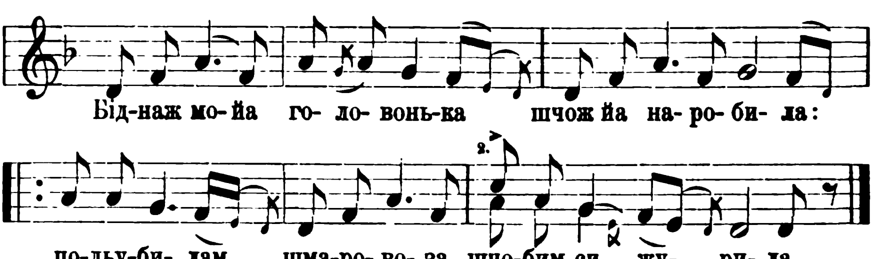
Добрівляни.

682.
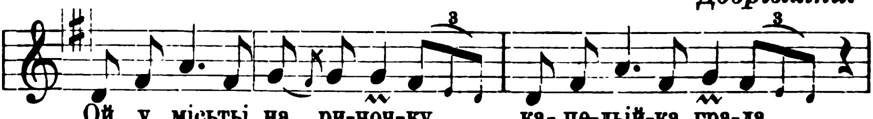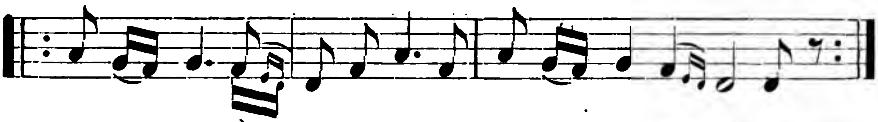
там мо- ло- да бод-на-ріў-на цы- лу ніч гу- льа- ла.

Джулин.

683.
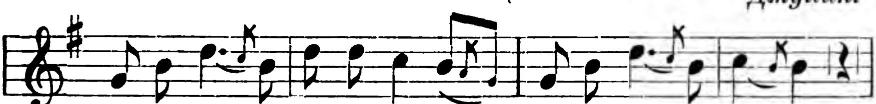
Ў Го-ро-ден- цы, на йармар-цы, тай там тан-чик хо- дит,
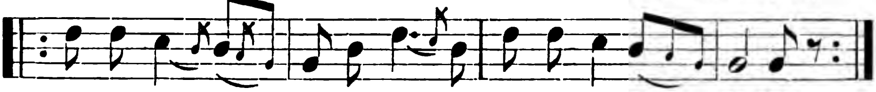
там мо- ло- да Бод-на-ріў- на й а ўсым пе-ред во-дит.

Печарне.

684.
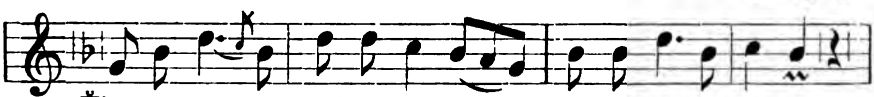
Йідж-ти, пий- ти, ўсы ку- мо- ви і будьтеж ми ра- ди,
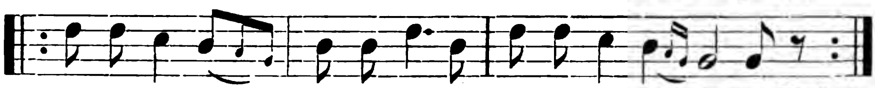
йак бим чо- го не до-старчиў, бу-дут сы сьмі- йа-ти. *Сїцїхів.*

685.
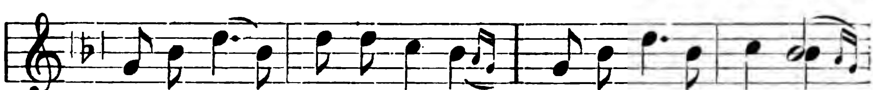
Ой з ни-ды-лы ф по-не-ды-лок ста-ла сы но- ви- на:
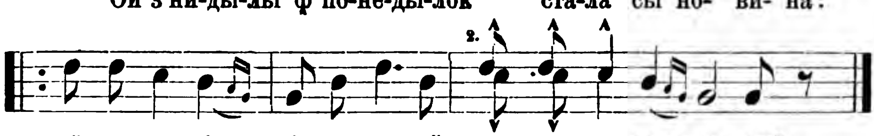
ой чо- ло- вік жін- ку за-биў, шчож то за при- чи- на?

Рісна Руска.

686.

О піў- но- чи се-ред но-чи, шче ку-ри не пі- ли,
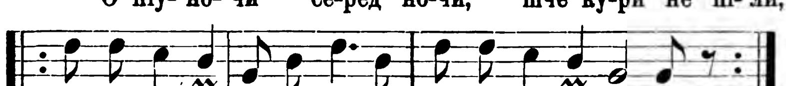
пі-шоў Йа-сьо до Ма-ри- сы, льу-ди не ви- ды- ли. *Плетеничі.*

687.

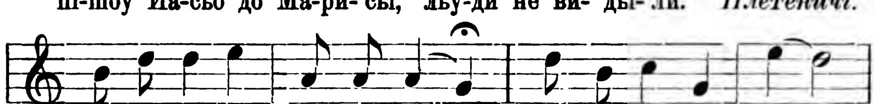

Ле-тит во-рон с чьу-жий сто-рон, жа-льібнень-ко кра-че,
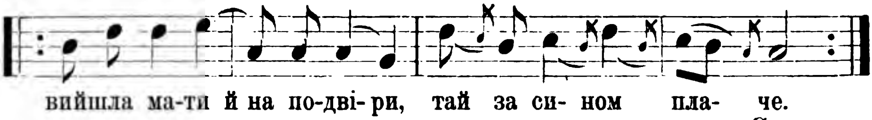
Стецева.

688.
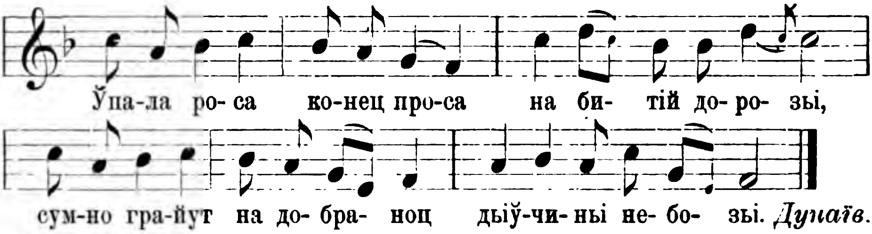
Дунаїв.

689.
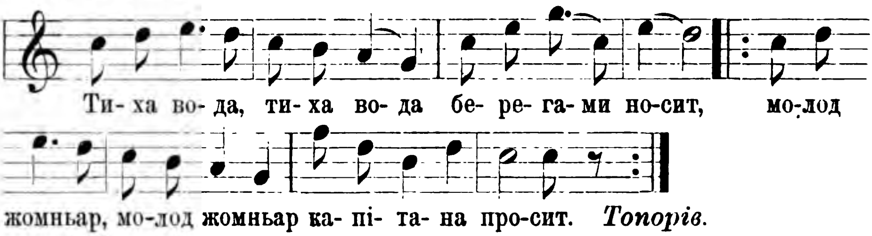
Топорів.

690.
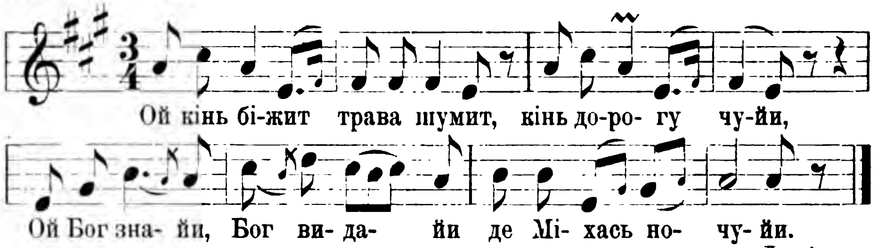
Лисівці.

691.
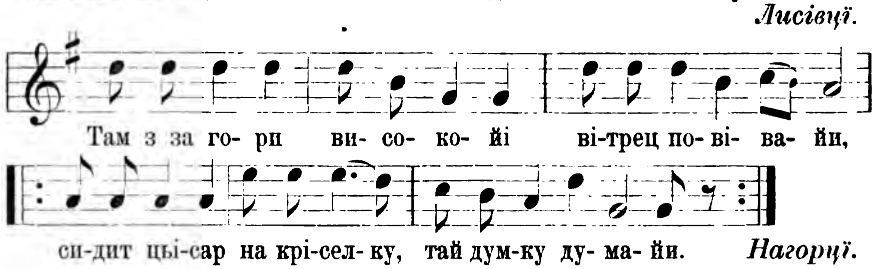
Нагорці.

692.
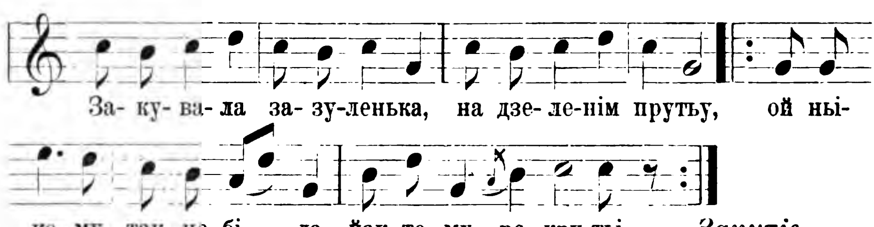
Запитів.

693.
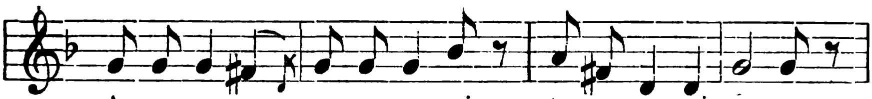
А го-спо- дар у до- ро- зы, ґо-спо- ди-ны до- ма,
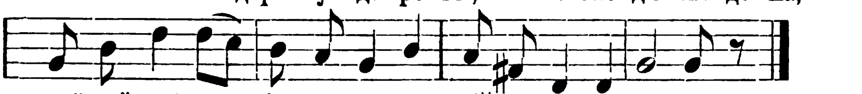
прийшоў най-мит іс паньшчини, сьіў си ко-нец сто-ла.

Любінь Малий.

694.

Там на го- рі, на го-роньцы ві-трец по- ві- ва- йи

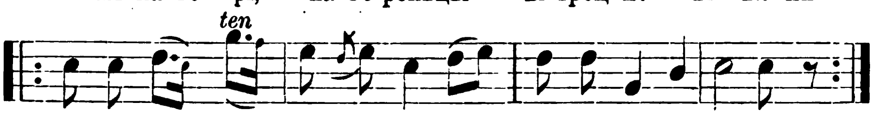

си-дит цы- сар ко- нец сто-ла і дум-ки ду-ма-йи. (2)

Рудно.

695.
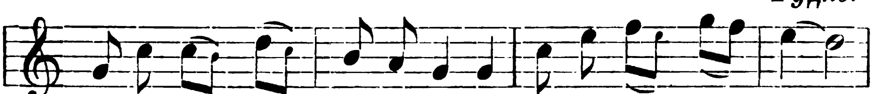
Там у мі- сьты на ри-ноч-ку ста-ла сы но- ви-на:

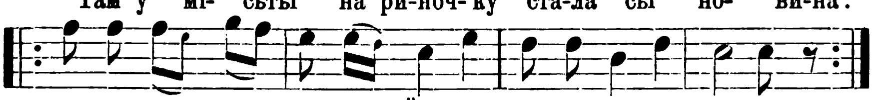

о- тру-йі- ла Ка-сьа Йа-сьа, бо-гаць-ко-го си-на.

Порхина.

696.
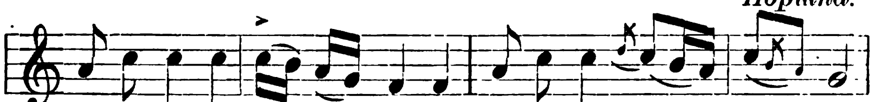
Ой на го- рі на ви- со- кій там на го- рі гуч- но
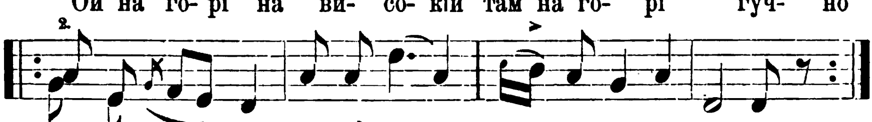
прий-ди, прий-ди, мій миленький, бес те- бе ми скучно.

Добрівляни.

697.
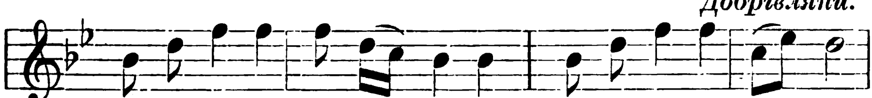
На до-бра-ноц, Йа- сьу на ноц, ой бо йа йду спа- ти,
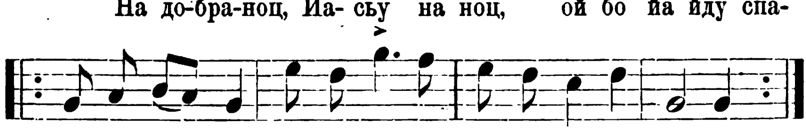
там в во-ро- тах зе-лен йа-вір, тре-ба за- че- ка- ти.

Поточани.

698.
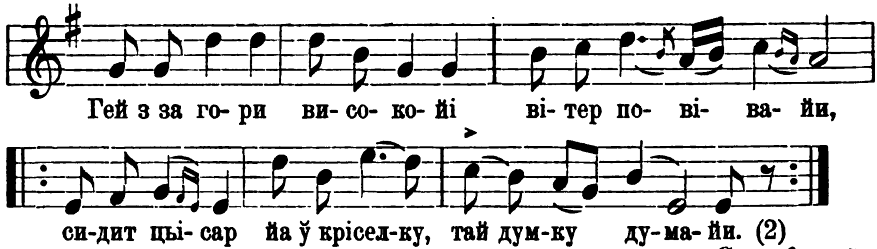
Серафинцї.

699.
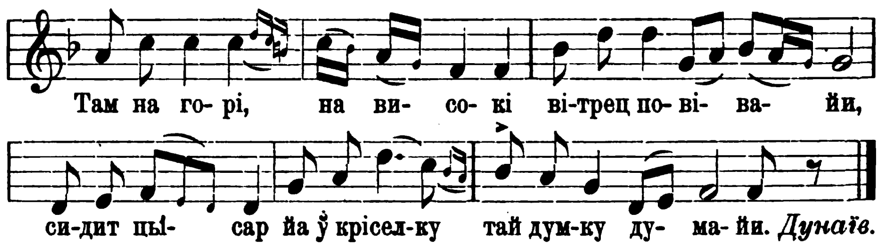
Дунаїв.

700.
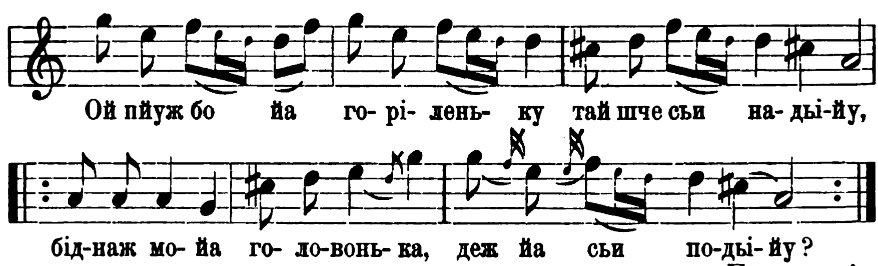
Плетеничі.

701.
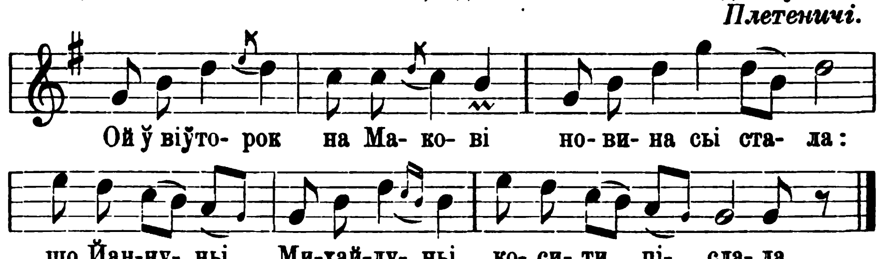
Дулїби.

702.
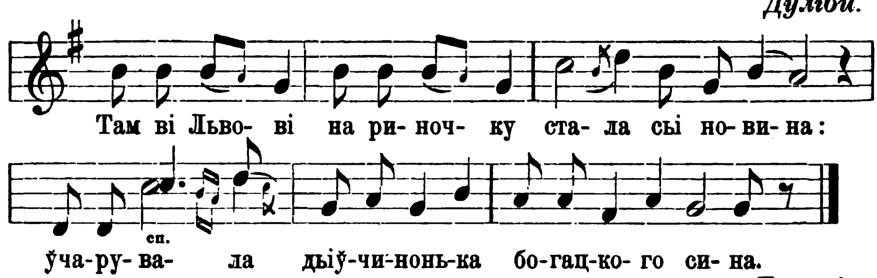
Топорів.
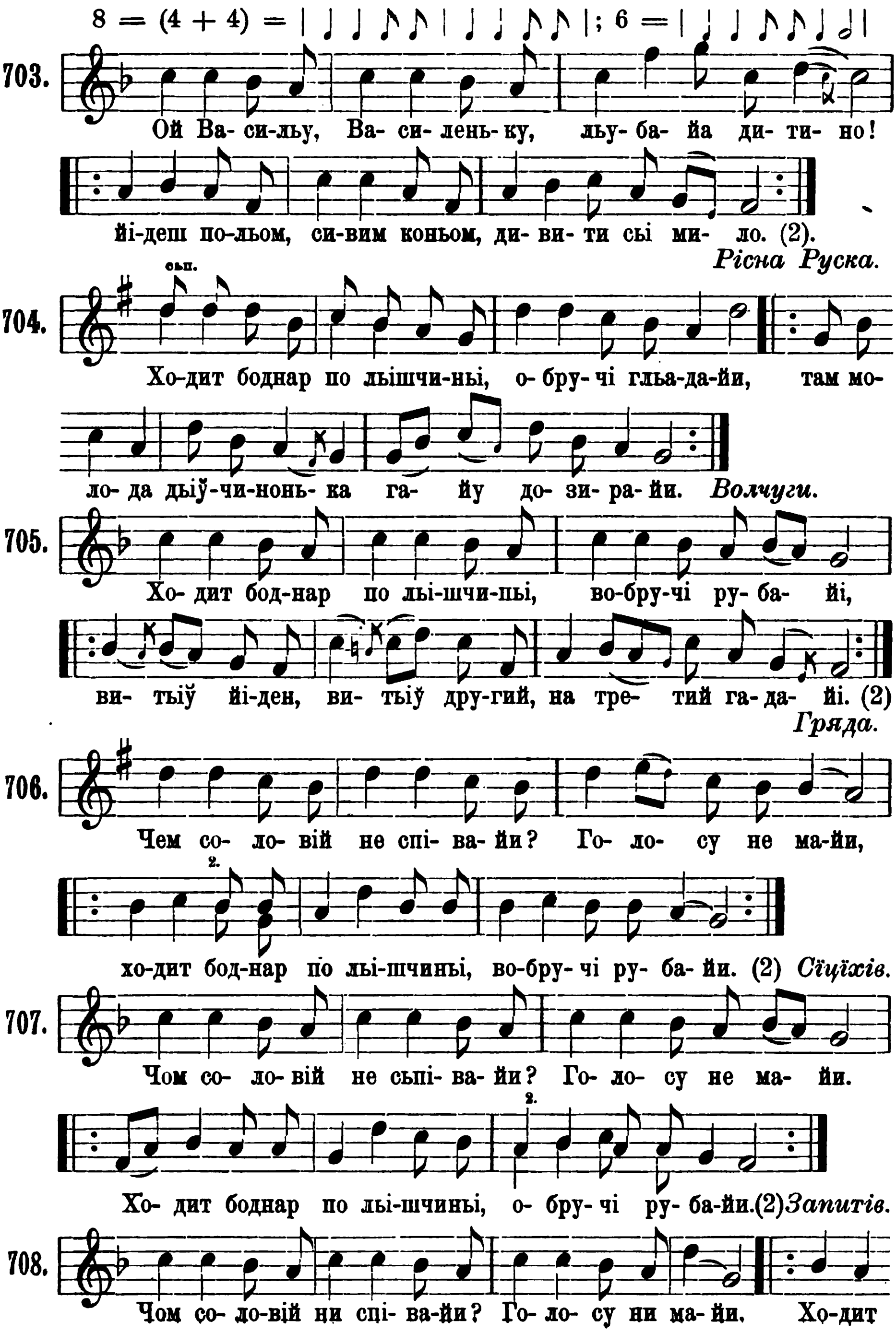
8 = (4 + 4) =
; 6 =
703.
Ой Ва- си-льу, Ва- си- лень- ку, льу- ба- йа ди- ти- но!
йі-деш по-льом, си-вим коньом, ди- ви- ти сы ми- ло. (2).
Рісна Руска.
704.
сьп.
Хо-дит боднар по лышчи-ны, о- бру- чі гльа-да-йи, там мо-
ло- да дыў-чи-нонь- ка га- йу до- зи- ра- йи.
Волчуги.
705.
Хо- дит бод-нар по лы-шчи-пы, во-бру-чі ру- ба- йі,
ви- тыў йі-ден, ви- тыў дру-гий, на тре- тий га- да- йі. (2)
Гряда.
706.
Чем со- ло- вій не спі- ва- йи? Го- ло- су не ма-йи,
2.
хо-дит бод-нар по лы-шчины, во-бру- чі ру- ба- йи. (2)
Сїцїхів.
707.
Чом со- ло- вій не сьпі- ва- йи? Го- ло- су не ма- йи.
2.
Хо- дит боднар по лы-шчины, о- бру- чі ру- ба-йи.(2)
Запитів.
708.
Чом со- ло-вій ни спі- ва-йи? Го- ло- су ни ма- йи. Хо-дит
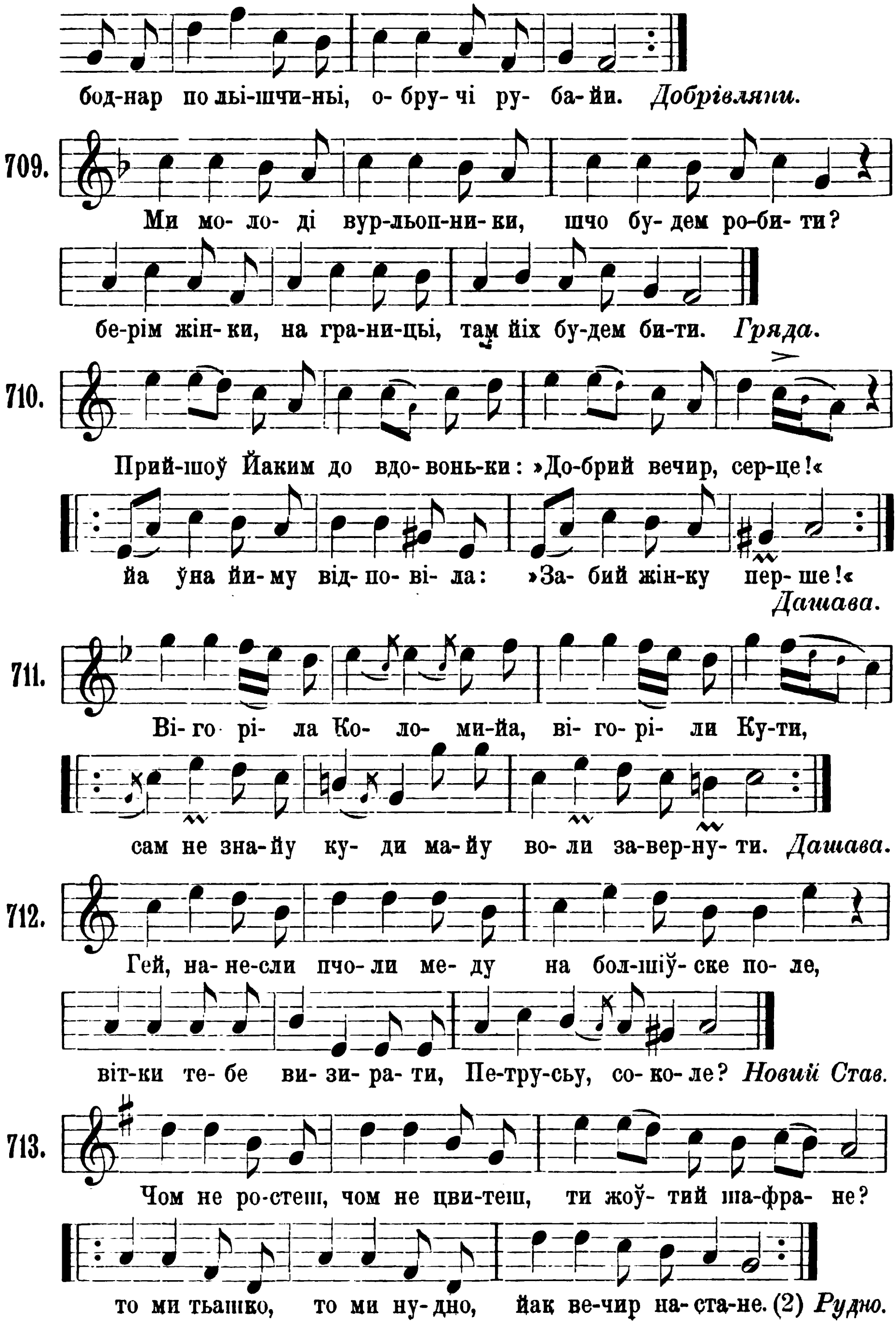
бод-нар по лы-шчи-ны, о- бру- чі ру- ба-йи. *Добрівляни.*
709.
Ми мо- ло- ді вур-льоп-ни- ки, шчо бу- дем ро-би- ти?
бе-рім жін- ки, на гра-ни-цы, там йіх бу-дем би-ти. *Гряда.*
710.
Прий-шоў Йаким до вдо- вонь-ки: »До-брий вечир, сер-це!«
йа ўна йи- му від- по- ві- ла: »За- бий жін-ку пер- ше!«
Дашава.
711.
Ві- го рі- ла Ко- ло- ми-йа, ві- го- рі- ли Ку-ти,
сам не зна-йу ку- ди ма-йу во- ли за-вер-ну- ти. *Дашава.*
712.
Гей, на-не-сли пчо- ли ме- ду на бол-шіў- ске по- ле,
віт-ки те- бе ви- зи- ра- ти, Пе-тру-сьу, со- ко- ле? *Новий Став.*
713.
Чом не ро-стеш, чом не цви-теш, ти жоў- тий ша-фра- не?
то ми тьашко, то ми ну- дно, йак ве-чир на-ста-не. (2) *Рудно.*

714.
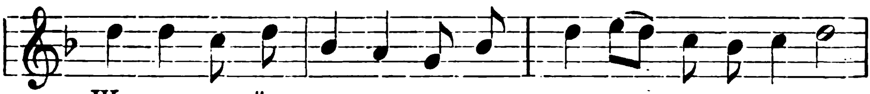
Ши- ро- ка- йа до- ро- жень-ка, не мож- на схо-ди- ти,

тем- на ніч- ка, не вид- на- йа, не труд-но зблу-ди-ти. (2)

Ражнїв.

715.
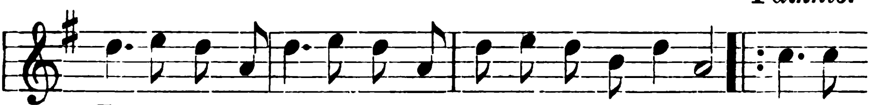
Го-луб си-вий, го-луб си-вий ви- со- ко лы-та-йиш, ска- жи
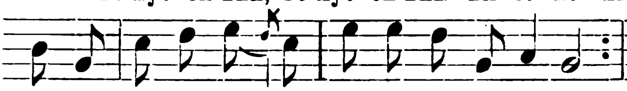
ми-ны щчи-ру прав-ду, де пе- ре- бу- ва-йиш? (2) *Утїховичі.*

8 = (4 + 4) = | ♩ ♪ ♩ ♪ | ♩ ♪ ♩ ♪ |; 6 = | ♩ ♪ ♩ ♪ ♩. ♩. |

716.
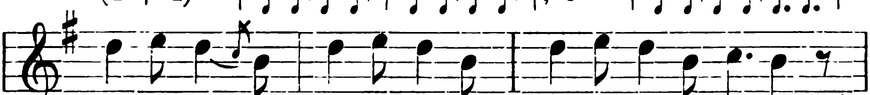
Чом не ро-стеш, чом не цвитеш, ти жоўтий шафра-не?
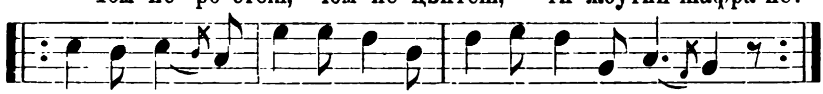
ту- га ми- ны на сердень-ку, йак ве-чер на-ста- не. (2)

8 = як 558. 6 = як 703. *Поточани.*

717.

Із за го- ри ви- со- ко- йі ві-трец по-ві- ва-йи,
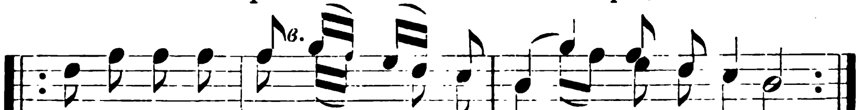
си-дит цы-сар ко- нец сто- лу, тай дум- ку ду- ма- йи. (2)

Гряда.

718.
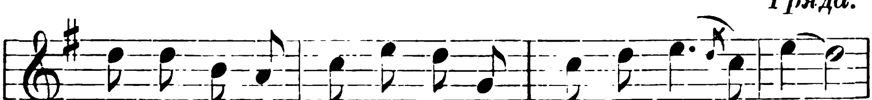
Ой не шу-ми, лу- же, ду- же, при зе- ле- ным га- йу,
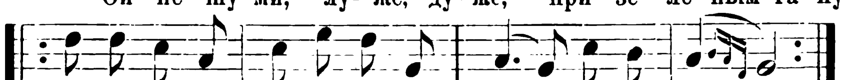
не за-ўда-вай сер-цьу жа-льу, бо йа ў чужім кра- йу. (2)

Дашава.
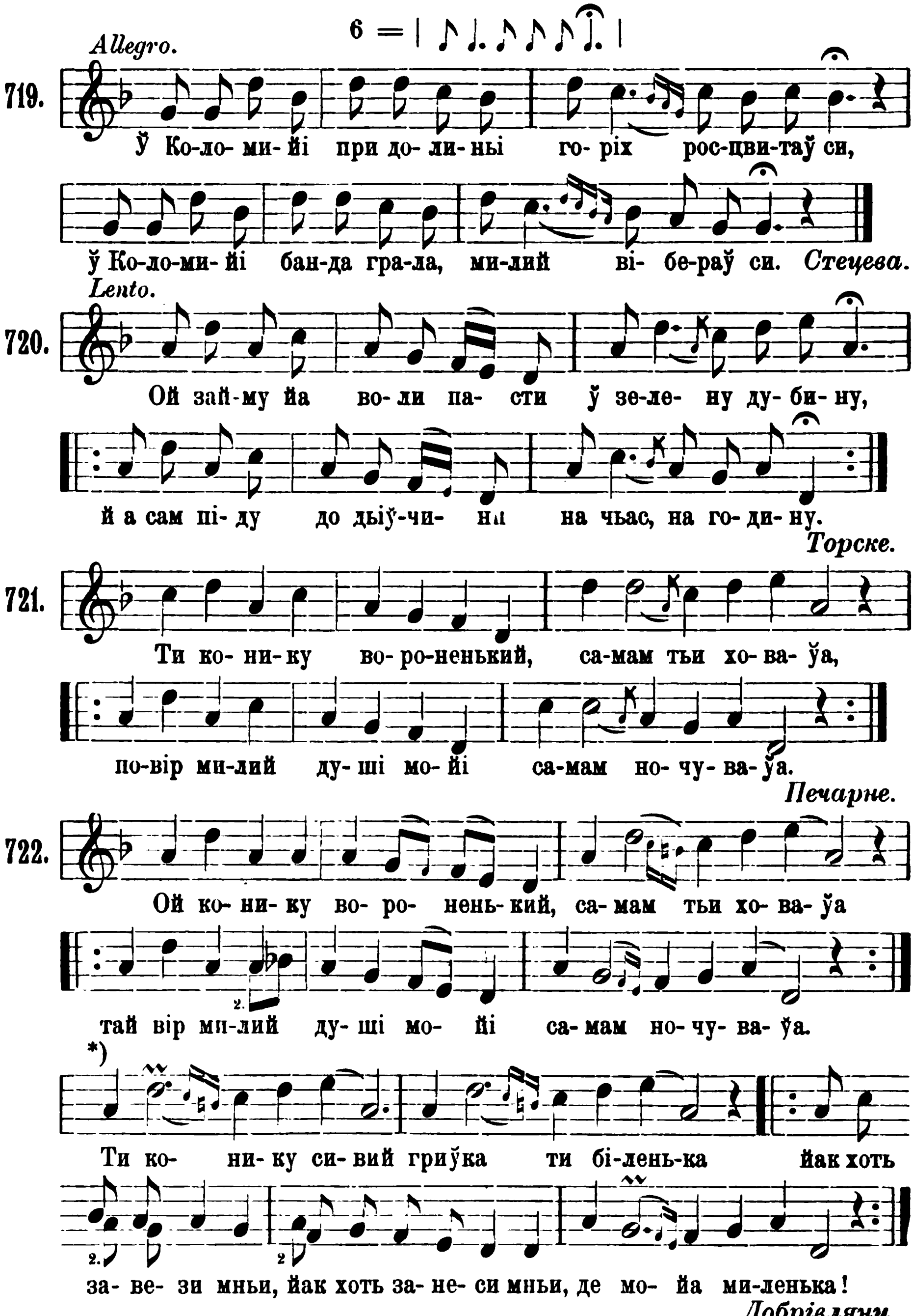
*) Дальша строфа.

723.
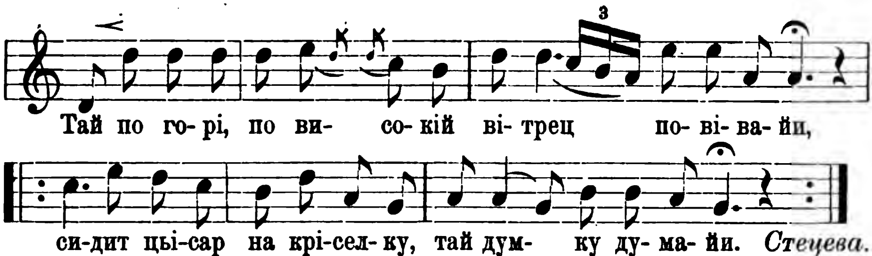
Стецева.

724.
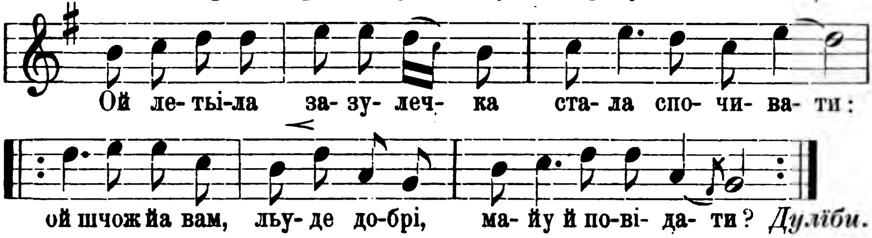
Дулїби.

8 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ 𝅗𝅥 |; 6 = як 703.

725.
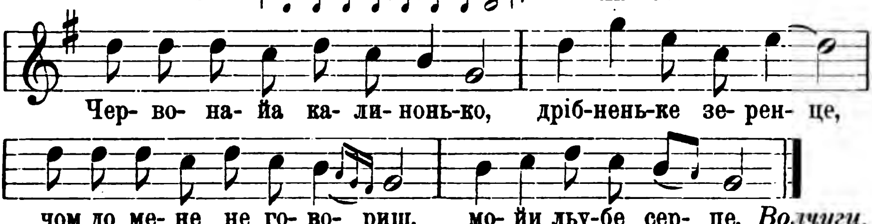
Волчуги.

726.
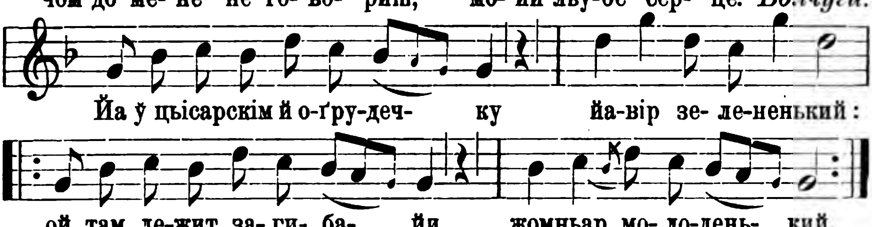
Топорів.

727.
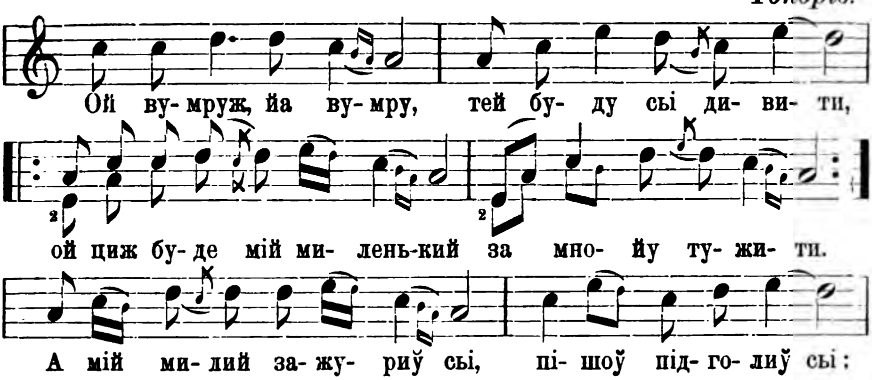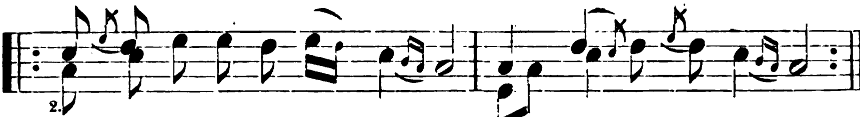
»Шчоб те ты-ло взьи-ли с ха- ти, йа б шче й во- же-ниу сы!« (2)

Гряда.

8 = | ♩. ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ |; (6 = cf. 624 сл.)

728.

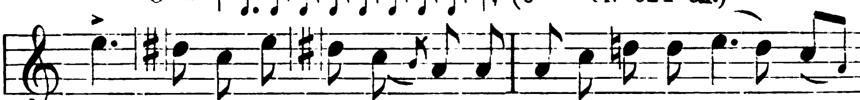

Ой там в лысьі при во- рі- сы ди-кий го-луб гу- де,

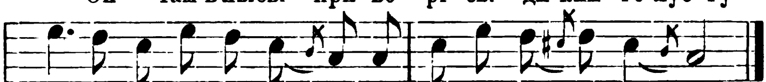

ой чи- йа то дыу-чи-нонь-ка по тім га- йу блу-дит? *Поточани.*

8 = | ♩. ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♩ 𝅗𝅥 |; 6 = я. 703.

729.
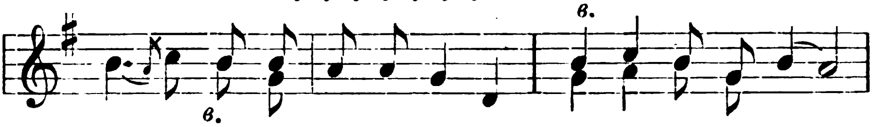
Наш пан цы- сар с цы-са- ро- воу ста- ли сы ра- ди- ти,
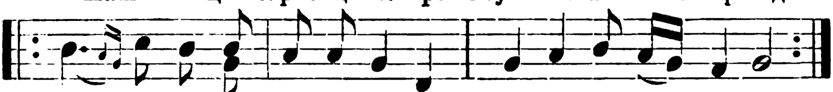
йа- ку би то дльа жомньа-ріу па-мит-ку спра- ви- ти. (2)

Ременів.

(8 + 6) + (8' + 6). (8 = як 725; 8' = як 729.)

730.
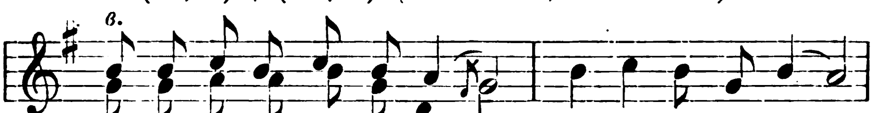
Ой ци цви-теш, ци не цви-теш, ти жоу-тий ша- фра-не?
А там ф по- ли дві то- по- ли йа- вір зе- ле- ненький,
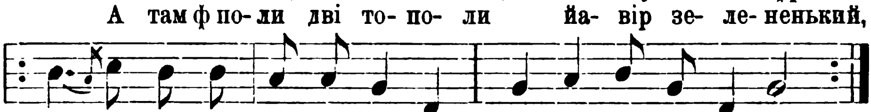
тьа-жень-ко ми на сер-день- ку, йак ве- чир на- ста- не.
роз- бо- лыіў сьа ф чу- жи-нонь-цы жомньар мо- ло- денький.

Скнилів.

731.
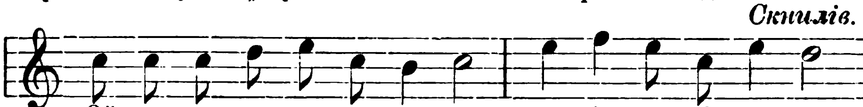
Ой ви-шень-ки, че- ре-шень-ки, йа- гід- ки дріб-нень-кі,

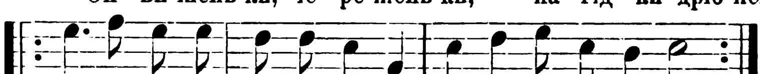

чо- го ми сьа по-льу-би- ли та- кі мо-ло-день-кі? *Висоцко.*

ПРИПИСКИ І ВІДСИЛАЧІ.

А. Обрядові (ч. 1—216).

1) Обжинкові (ч. 1—12).

З виїмком ч. 1, 3 і 12 всї иньші походять від жіночих голосів. Будова ритмічно-мельодійних схем у піснях ч. 2—11 нічим не ріжнить ся від весїльних ч. 13—46. Навіть текст деяких обжинкових примінений до весїльного змісту. (Cf. ч, 13a, 15 і 16). Я замітив тільки певну ріжницю в інтерпретації пісень обжинкових, в якій ритміка їх виходить прецізнїйше супроти свобідного розволїклого весїльного „ладканя". Се впрочім виходить із ріжниці характеру і настрою, який панує в змістї одних і других пісень. Дво-періодова будова пісні ч. 1, як і чотиро-періодова пісня ч. 10 є одинокі в своїм роді і не подибують ся ніде інде в такій формі. Може бути навіть, що пісня ч. 1 попсована співаком. Ритмічні ґрупи 7 + 7 виявляють наклін до такту $^6/_8$ зглядно $^3/_8$. Пісня ч. 12 (з Серафинців) своєю схемою (5 + 5) підходить радше до пісень звичайних типу ч. 225, 237 і я поміщую її між обжинковими з резервою — тільки для її змісту і тому, що вона названа так самим співаком. З мельодійно-тонального боку всї пісні будовані на кварті, з виїмком ч. 1 і 12 (будованих на квінті).

Відсилачі. Обжинкових мельодій доси на скілько знаю в українських збірках не записано. В галицьких збірках подибуєм тільки одну з села Ходович [1]) в Етнографічнім Збірнику, т. XI, ст. 31 подібну схемою і мельодією до ч. 2 і даль. (Порівнай також сюди Ф. Колесси, Обжинки, картина етноґрафічна на хори мішані 1899).

[1]) Варіянти пісень цитую тільки з тих етноґрафічних збірників, де вони записані ураз із голосом. Не цитую пісень зі збірок о. П. Бажанського, бо вони записані зовсїм неточно і незугарно і здають ся менї для порівнаня варіянтів зовсїм непожиточні.

2) Весільні (ч. 13—139).

Всї пісні з виїмком ч. 53—54, 59—60, 82—82а, 85—86, 88, 98, 111, 134—138 походять від жінок, що відповідає характерови пісень і участи жінок в обряді весільнім. Цікаве лише те, що сливе всї пісні весільні з села Стецевої, навіть par excellence жіночі, походять від чоловіків. Се впрочім може бути ділом чистого припадку.

Темпо у переважній частині пісень від ч. 13—132 — вільна, розтягла рецитація. Серед рецитованих періодів видко однак не заперечений нахил до трійкового ($^3/_8$, $^6/_8$, $^3/_4$) такту, який декуди можна зовсім правильно перевести (ч. 18, 19, 43—44, 49 і ин.). Впрочім більше, або меньше виразний і здецидований такт у ритміці пісень залежить не тільки від індівідуальности співаків, але також іще більше від областий і поодиноких сіл, з яких походять. (Порівнай пр. пісні з Топорова ч. 44, 45, 56, 72 або з Підберезців ч. 70, 91, з піснями зі Стецевої ч. 53, 59, 85, 111, з Дунаєва ч. 86). Найбільше відповідаючий гіпотетичний такт для форм ладканя 7 + 7, $\overset{4,3}{5}$ + 5, 6 + 3, 7 + 3 був би $^6/_8$ (декуди з нахилом до $^3/_4$) мішаний з $^3/_8$, хоч він виступає не всюди виразно. В деяких варіянтах, співаних більш „модерним“ ладом (ч. 71—73, 80 і ин.) такт приймає виразний характер $^3/_4$ або навіть C (ч. 55—56). Шутливі пісні весільні (ч. 134—139 cf. 47) підходять до легкого танкового ритму, звичайно трійкового ($^3/_8$), рідко коломийкового (ч. 139).

Від місця походженя пісень залежить також і тональний характер пісень. Найчастїйше будовані весільні пісні на кварті (ч. 18—34. або на терції (ч. 13—17) з уводним пів-тоном із долу, або також з долішньою домінантою (ч. 35—40, 47—52, 61, 64—65, 68—70). Пісні ч. 57—60, 62, 82—82а, 97—98, 111, 121—123 виказують уже в мельодійній будові звукоряд септіми зложеної з двох кварт: пр. d-e-fis-g-a-h-c з головними тонами d або e, рідше g. Деякі тільки пісні (ч. 63, 67, 86, 89) будовані на чистій квінті, або з доданою в горі секстою (ч. 85, 88, 96 і ин.), подібно, як українські з Бориспіля переяславського пов. записані Лисенком у Чубінського (Труды экспедиціи т. IV, Приложенія). Схеми пісень ч. 125 сл. (подібно як ч. 863 сл.) називаю „колїсцевими“ (за етнографом Janaček-ом: Pisne morawske, диви передмова ст. 91) тому, що початкова і остання ґрупа собі відповідають і немов у колїсце вяжуть колїна пісні. Текст ч. 92а ad 92; ч. 108а ad 108.

Відсилачі:

Ч. **40.** cf. в Етнографічнім Збірнику XI, ст. 171, N. 17 Zbiór wiadomości do antropologii kr. XIII т. ст. 124, N. 17.

Ч. **53.** пор. (текст) у Чубінського IV, Приложенія ч. 25.

Ч. **57—60.** Подібна мельодія і схема у Кольберґа Pokucie III, N. 193.

Ч. **64.** cf. Чубінський Ibid. N. 6, 22, 24, 27.

Ч. **81.** cf. Lud. Serya I, 1865, Kujawy N. 24, 25, 94, 96.

Ч. **82—82а** cf. Чуб. ibid. N. 17.

Ч. **84—88.** cf. Чуб. ibid. N. 77, 85, 86.

Ч. **89.** cf. Чуб. ibid. N. 123, 126, 132, 134, 136—7.

Ч. **92.** слід. Пор. схему Кольберґа Pokucie III, N. 247.

Ч. **117.** cf. Етн. Збірник XI, ст. 170, N. 14.

Ч. **125—132.** (схема) cf. Zbiór wiadomości XIII, Narodziny i chrzciny w Chodowicach, ч. 7.

Ч. **131.** (текст і схема) cf. Lud. Mazowsze III, N. 192.

Ч. **134.** Пісня мабуть польського походженя. Пор. подібні обжинкові польські (Plon niesiemy plon) Lud. Poznańskie II, N. 53, 61.

Ч. **137.** cf. Етн. Збірник XI, ст. 188, N. 66.

3) Колядки і щедрівки (ч. 140—166).

Пісні ч. 140, 142, 146, 148—149. 154—158, 161, 163—164 походять від жінок, иньші від чоловіків та парубків. Супроти весільних ладкань і обжинкових визначують ся колядки певнійшою ритмікою. Найчастійше являє ся такт $^3/_4$, $^6/_8$ рідше C пр. ч. 143. В деяких колядках, пр. в ч. 147, хитають ся ритмічні схеми між | ♪ ♪ ♪ ♩ ♪· |, (як ч. 145) а | ♪ ♪ ♩ ♩ | (як ч. 143); подібно в пісні ч. 141 між | ♪ ♪ ♪ ♩ ♪ | = $^6/_8$, а | ♪ ♪ ♪ ♩ ♩ | = $^3/_4$. *Tempo* переважно *Moderato-Andante.*

Мельодія колядок будована найчастійше на основі квінти (ч. 149—151, 152—165) з доданою з гори секстою або й септімою (ч. 155) деколи також із долішньою домінантою, пр. ч. 158, 161, 162а.

Колядки ч. 165—166 з оріґінальною схемою і тональною будовою є питомі для деяких областий Покутя. Пісня ч. 166 цікава тим, що віддих у ній в с е припадає в середині слова Бо-же, і що співає ся все від початку ff, а відтак *diminuendo* до кінця періоду, то є до віддиху.

Відсилачі:

Ч. **141.** (текст. і ритм.) cf. у Кольб. Pokucie III, N. 42.

Ч. **141—143.** Подібна схема в Етн. Збірн. XI, N. 25. Конощенко, Укр. пісні з нотами I, сот. ч. 97.

Ч. **143.** сл. (схема) cf. Етн. Збірник XI, N. 15a, 17, 19.

Ч. **147.** cf. Етн. Збірник XI, N. 5a, 8.

Ч. **148, 152.** (схема) cf. Етн. Збірник XI, N. 1, 2, 7a, 16a. Zbiór wiad. antr. kr. XII (Z Podola) 237, ч. 5 (текст як ч. 146).

Ч. **154.** (схема і текст.) cf. Етн. Збірник XI, N. 18.

Ч. **163.** (текст.) cf. Конощенко I, сот. ч. 95.

4) Веснянки і гагілки (ч. 167—216).

Всї гагілки з виїмком ч. 193, 210 і 216 співані жіночими голосами, що відповідає роли дївчат у веснянкових і гагілкових іграх.

Ритміка всюди певна і точна, більше або меньше танкового характеру. *Tempo* — легке *allegretto* — *allegro non troppo*, виїмково *moderato*. З українськими співними веснянками, що нагадують весїльні лади (Лисенка Веснянки ч. I, початок), схожа лиш одна пісня ч. 170. Тому і всюди виступає виразний такт: звичайно $^2/_4$ ($^4/_8$), рідше $^3/_8$ (пр. ч. 200—202), — деколи мішаний $^4/_8 + ^3/_8 + ^3/_8$ (ч. 167—169), $^3/_4 + ^2/_4$ (ч. 171). Мельодія і схема пісні ч. 216, трохи підходить до колядкових (cf. 140 слїд). Впрочім характер ритміки залежить від індівідуальности співаків. Так прим. непевна ритміка у ч. 207—208 походить явно з немузикальности співачки.

Відсилачі:

Ч. **167—169.** cf. Етн. Збірник XI, ст. 23, N. 1.

Ч. **175.** cf. Етн. Збірник XI, Пісні весняні, ст. 27, N. 6. Lipiński[1]), ч. 6 (з польським текстом).

Ч. **176.** cf. Кольберг, Pokucie III, 76.

Ч. **179—180.** cf. Кольберг, ibid, 69. Lud. Poznańskie II, ст. 100, ч. 211.

Ч. **181—183.** подібна схема і мельодія у збірцї Рубця ч. 15. Коцїпінського[2]) десяток VII, N. 7, ст. 29, Кольберг ibid, ч. 55.

Ч. **184.** cf. Етн. Збірник XI, ст. 26, N. 4.

Ч. **188.** слїд. cf. Етн. Збірник XI, ст. 30, N. 11, Lipiński, N. 4, 5. Кольберг ibid. 68, 78.

Ч. **197.** cf. Чубінський Труды III т. N. 57. Рубець N. 25.

Ч. **200.** cf. Кольберг ibid. 30 (схема) Етн. Зб. XI, ст. 29, N. 8.

Ч. **204.** cf. Кольберг ibid. 29.

Ч. **212.** cf. Чубінський ibid. III, 64. Рубець 19, 25. Конощенко II сотня 19. Кольберг ibid. 72.

---

[1]) **Muzyka do pieśni polskich i ruskich ludu galicyjskiego zebranych i wydanych przez Wacława z Oleska** (1833).

[2]) Пісні, думки і шумки руського народа (1862).

Б. Пісні звичайні (ч. 217—731).

1) Однородні (що до числа складів) **ґрупи.**

Ґрупи 5 + 5 і зложені (ч. 217—234). Пісні ч. 217, 227—233 співані мужеськими голосами, иньші жіночими.

Tempo: ч. 217—219 *lento recitendo*, ч. 220—226 *Allegretto*, ч. 227—233 *adagio — largo*. Такт у ч. 220—225 $^6/_8$; у ч. 227—234 C у ч. 218—219 виступає вільна рецитація без виразного такту. Пісні ч. 220—222, 225 є мабуть письменного походженя на що вказує не лише текст, але і незугарна мельодія (ч. 220, 225), яка декуди (ч. 222) виказує навіть явно школярсько-дяківські лади (закінчене на терції **h**; cf. ч. 1345—46, 1348) Ч. 226 шуточна діточа пісня (cf. козу дерезу) подібна, як ч. 477. Ч. 227—233 варіянти тої самої мельодії до кількох текстів балядового змісту. Ч. 234 пісня пяницька, подібна як ч. 236, 244, 246; закінчене на **b** (dur) являє ся під впливом модерним; в иньших варіянтах звичайно являє ся закінчене на тоніці **g** (moll), як пр. у варіянті з Ходович (Етн. Збірник XI, 153, 1a).

Варіянти (крім висше поданих):

Ч. **217—219.** Подібна мельодія і схема в Етн. Збір. XI, 38. N. 3 (колискова пісня) Кольберґ, Pokucie II, N. 49.

Ч. **220—221.** Два варіянти тої самої ритмічної схеми в Етн. Зб. XI, ст. 157. Один у Кольберґа Pokucie II, N. 211.

Ч. **223.** cf. Коціпінський II, 7. Zbiór wiad. XVI, ст. 219, ч. 20 (білорусько-українська).

Ч. **224.** Укр. відміна у збірці Хведоровича, ч. 88.

Ґрупи 6+6 і зложені (ч. 235—330).

Мужеські голоси: ч. 235, 239—240, 245, 248—249, 251, 253, 258—260, 271, 274—276, 281—284, 287—288, 291, 295—296, 303—309, 311—313, 317, 319, 321—324, 329—330; прочі жіночі.

Tempo: ч. 236—238, 241—244, 246, 250, 252—256, 271—276, 284—298, 313—314, 325, *allegretto* (декуди *quasi marciale* ч. 241, 250, 253) 304—309 *risoluto*; ч. 239—240, 247—249, 260—262, 265—268, 282, 299—303, 312—321, 323—324, 326—330 *andante (-ino) — moderato* з того ч. 329—330 з певним розмахом *(marcia)*. Прочі *lento* (*recit.* ч. 257—258; *cantabile* ч. 245, 269—270, 280—281, 283.

Такт: паристий $^2/_4$ (ч. 235—259, 277—279, 325—316), C (ч. 299—302); непаристий $^3/_4$, $^3/_8$ (ч. 263—276, 304—309, 312—314) часто також мішаний: $^3/_4$ + C (ч. 285—297, 323, 327); впрочім деінде невиразний.

Ріжнородні мазуркові (ч. 271—275), як і краковякові ритми (ч. 277—279) є без сумніву польського походженя (cf. ч. 1386—1389, 1392), але вже мабуть здавна приймились і примінились до мельодійного характеру наших пісень (особливо такі, як ч. 278—279; cf. ч. 1244—1252 і низше: *Варіянти*), — так, що витворюють ся навіть такі посередні мішані форми, як ч. 325—326 і ин. де тільки другий період пісні виявляє краковяковий ритм. Ч. 239 текст ad 271.

Варіянти:

Ч. **235.** (cf. 315) cf. Ф. Колесси: Наша дума, муж. хори ч. 4.

Ч. **240.** подібна у Кольберга Pokucie II, N. 136.

Ч. **248.** cf. Рубець N. 86. У Коціпінського IV, N. 3 відмінна „гуляцькою“ названа і мабуть балагульсько-польського впливу)ритм мазурковий, як ч. 271—272).

Ч. **251.** подібна мельодія у Lipińsk-ого M. 112. Цікаве закінченє в мельодії і текст, являє ся мабуть під впливом „модерним“ (cf. ч. 1338, 1347).

Ч. **257.** cf. Кольберг ibid. II, 47. Ч. **263.** поді6. у Лис. IV, 57.

Ч. **265.** cf. (текст) 238 і Лис. V, 17.

Ч. **266—267.** (cf. ч. 327) варіянти у Кольберга ibid. II, 56; Етн. Збірник XI, 290, 2a.

Ч. **271—272.** cf. ч. 239 яко продовженє тексту. Той сам текст з иньшим, уже на скрізь польським мазурковим ритмом диви ч. 1386—1389.

Ч. **273.** Мельодія ся підходить під лемківські і польські лади; пор. ч. 1495 і Zbiór wiad. XV, ст. 80, ч. 209; XIV (Ropczyckie) ст. 45.

Ч. **277.** cf. ч. 325 Етн. Збір. XI, ст. 155, N. 3.

Ч. **278—279.** Подібні польсько-українські типи cf. у Lipińsk-ого N. 39—41, 47—48.

Ч. **282.** cf. Хведорович, ч. 62.

Ч. **283.** подібна у Рубця ч. 167, відмінна у Лисенка[1]) I, ч. 32.

Ч. **285—287.** cf. Кольберг Pokucie II, ч. 110.

Ч. **299.** Подібні тексти польські з відмінною мельодією диви: Lud. Poznańskie IV, 187—190.

Ч. **300.** cf. Кольберг Pokucie II, ч. 105, Етн. Збірник XI, ст. 280, ч. 28.

Ч. **304.** сл. Схема = як Етн. Збірник XI, 280, ч. 28.

---

[1]) Збірник українських пісень т. I—VI. Ся пісня являєть ся в Галичині в тім виді виїмково і вона здаєть ся мені кольпортована з України якимось інтеліґентом.

Ч. **311—312.** cf. Кольберг ibid. II, ч. 226.

Ч. **313.** текст і мельодія подібна у Кольберга ibid. II, ч. 194.

Ч. **324.** Ідентична схема в Етн. Зб. XI, ст. 301.

Ч. **329—330.** подібний текст, иньша схема у Лисенка VI, ч. 33.

Ґрупи 7 + 7 і зложені (ч. 331—354).

Ч. 333, 337—340, 343—351, 353—354, 358—359 спів. мужеськими голосами.

Tempo: allegro non troppo (marciale) віднести можна до всіх варіянтів ч. 334—343 і 346—350, а навіть подекуди до ч. 351—357, 359—360, хоча вони вже затрачують трохи строгий маршовий характер. Ч. 334—343 і 349—350 (як і 353, 357), підходять навіть декуди під танковий характер шумок і козачків та гуляцьких пісень. Ч. 332 характером темпа і трійкової ритміки підходить до шуточних весільних в роді ч. 137. Ч. 345 пісня сирітська, дідівського походженя, але перетворена на народній лад.

Ґрупа 7 всюди розділена цезурою в тексті і мельодії на 4 + 3, в ч. 332 на 3 + 4. Такт у всіх піснях (крім ч. 332 і 358) паристий: $^2/_4$ (C).

Варіянти:

Ч. **332.** (текст і схема) cf. Етн. Зб. XI, ст. 73, N. 1.

Ч. **333.** cf. ч, 277—278.

Ч. **334.** (і слїд.) Подібні схеми: в Етн. Зб. XI, ст. 257, N. 3. Кольберг Pokucie II, N. 35, 36. Zbiór wiad. VIII (Materyały etnogr. z okolicy Pliskowa w powiecie lipowieckim ч. 128) cf. також чумацьку пісню у Рудченка в додатку ч. 12; Лис. Зб. У. н. II, 18.

Ч. **341.** текст ad 346. Ч. **349.** Пор. лемківську ч. 1430.

Ч. **352.** Вандрівний мотив; подібні тексти і мельодійні схеми: Zbior wiad. XV (Ropczyckie), N. 9. Lud. Mazowsze II (Polne), ч. 242. Poznańskie IV, ч. 423, Lipiński ч. 160. Cf. ч. 1360a. в сїй збірцї.

Ч. **355.** cf. Конощенко II, сот. 78.

Ч. **359—360.** cf. Кольберг Pokucie, II, N. 421. Етн. Зб. XI, ст. 281. Диви також додаток при кінцї збірки.

Ґрупи 8 + 8 і зложені (ч. 355—465).

Муж. голоси: ч. 362—365, 367, 370—371, 374—379, 386—387, 392—394, 396, 398, 402, 405, 416—417, 421—423, 425—426, 428, 432, 437, 439—440, 444—46, 449, 451—455, 457—459, 461—464.

Пісні ч. 379—392, 429, 431—434, 437—441, 443—445, 465, виявляють одностайне *tempo andantino — moderato*[1]). Ритміка пі-

[1]) Пісні ті виказують при тім у більшій части певну сухість та безвиразовість мельодії, як і інтерпретації; в ч. 433 є до того текст не народній.

сень ч. 366—369 має характер живої рецитації, особливо розкішньої в ч. 366—367. Рецитація пісень ч. 398—411, 459—461 розволікла (особливо пісень із Серафинців) питома покутським мотивам; у подібних піснях з Поділя, як ч. 445—446 (cf. ч. 402) прибирає вона простійший, шабльонний характер. Пісні ч. 377—378, 448—456, 462 схожі характером із танковими і розгульними; особливо ч. 365 підходить з легка під чабарашкові лади. Ч. 362—364 нагадують ритмічним характером, де кождий склад важко акцентований, ч. 863 і даль. З них ч. 362 зближуєть ся трохи до „балагульських“ мотивів в роді „Гей я козак з України“ (cf. Коціпіньский II, N. 5). Ч. 435—436, 402, 457—458 можна означити темпом *lento*.

Варіянти:

Ч. **366—367.** (схема і текст) cf. Етн, Зб. XI, 87, N. 1.

Ч. **378.** (текст) Етн. Зб. XI, 87, N. 1.

Ч. **386.** cf. Zbiór wiadomości XVI, ст. 220, ч. 1; Конощенко I сот. N. 11.

Ч. **396.** Відмінні мельодії у Лисенка і Хведоровича ч. 34.

Ч. **398.** (cf. 423) пор. Кольберг Pokucie II, 399.

Ч. **403—404.** (cf. 459) відмінна мельод. у Лис. IV, 5.

Ч. **410.** подібна мельод. у Етн. Зб. XI, 37, N. 1.

Ч. **413.** cf. Етн. Зб. XI, 162, N. 20 і варіянт у „Нашій думі“ Ф. Колесси.

Ч. **414—415.** подібні етноґрафічні пісенні форми польські диви Lud. Serya IV (Kujawy II) 125.

Ч. **417.** і даль. (cf. ч. 370). Подібний текст і мельод. у Кольберґа ibid. II, 216. Етн. Зб. XI, 283, ч. 31а.

Ч. **429.** даль. Схема і мельод. подібна у Кольберґа ibid. II, ч. 100, 101, 103; Етн. Зб. XI, 135, ч. 4.

2) Ріжнородні ґрупи (ч. 466—731).

5 + 4 (ч. 467—472). Ч. 466—468 жіночі голоси. *Tempo* для всїх пісень *moderato* трохи рецитативного характеру. Відміни українські диви у збірках Хведоровича ч. 3. Конощенка II, 78; галицькі записані тільки у вязанках нар. пісень Вахнянина, Кумановського і ин.

6 + 4 одинокий примір ч. 473 муж. голос. Такий сам текст у ч. 243, має схему 6 + 6. *Tempo*: рецит. *lento*.

$\overset{(3+3)}{\mathbf{6}}$ **+ 3** (ч. 474—475); $\mathbf{3}_2$ **+ 5** (ч. 476) муж. голоси. *Tempo* півтанкове *allegretto*. Трійковим тактом ($^3/_8$) підходять під манєру пісень ч. 1250—1251.

$(5+5)^2+6_2+5$ (ч. 477) — жіночий голос. Діточа шутлива пісня як ч. 226. Такт $^6/_8$ ($^3/_8$) і темпо подібні до попередніх.

$5+3_3$ (ч. 478, cf. 356) — жіночий голос. Відміна у Хвед. 12.

Ґрупи 4 + 6 і зложені. (Ч. 479—540). Жіночі голоси: ч. 479—482, 484—488, 495—497, 500—504, 506—507, 510, 513—515, 517—518, 520, 524, 529—531, 533—540; прочі муж.

Tempo: переважно *Andantino — Allegretto:* ч. 479, 481—516, 523—524, 526—528, 536—538 (ч. 482—483, 489, 499 мають навіть нахил до *marciale*) ч. 529—531 *allegro*; ч. 533, 539—540 *andante*; ч. 480, 517—523 *lento*; ч. 519 і 533 навіть *molto lento sostenuto*; ч. 525 *rubato*.

Такт переважно $^3/_4$ (ч. 479, 486—516, 518—520), рідше C (ч. 480—483, 521—523, 526—534) або $^2/_4$ (484—485, 523—525, 536—539). Деінде мішаний або невиразний. Цікаві тонально ч. 487, 519 (ais!), ч. 533 (початок c-f тоніка g (moll)?)

Відсилачі. Текст у ч. 495 ad 494, 523 cf. ad 484.

Ч. **482—483.** cf. Кольберґ Pokucie II, N. 40.

Ч. **489—490.** (текст) cf. у Лисенка V, 28.

Ч. **493.** (cf. ч. 499, 516) відміни у Кольберґа ibid. II, 397; Етн. Зб. XI, 271, N. 16.

Ч. **506.** Подібні польські тексти і схеми диви: Lud. Mazowsze II, M. 1, 2, 3, 4, IV, 174. Иньша схема (як ч. 234—235) ibid. Mazow. III, 237.

Ч. **518, 520.** cf. Етн. Зб. XI, 264, N. 10.

Ч. **521.** (cf. ч. 486) відмінна у Лис. III, 26; Хведор. 26.

Ч. **536.** даль. cf. Етн. Зб. XI, 264, N. 10; Кольб. ibid. II, 238.

5 + 6 (ч. 541—545) жіночі голоси. **6 + 5** (ч. 546—548) **і зложені** (ч. 549) Ч. 548 муж. голос. *Tempo:* ч. 541—544 *allegretto*, ч. 545, 548—549 *allegro non troppo quasi marcia*, ч. 546—547 *recit.*

Відсилачі.

Ч. **541—542.** cf. Етн. Зб. XI, 228, N. 3.

Ч. **544.** Подіб. польський текст cf. Lud. Mazow. III, ст. 381.

Ч. **545.** (ч. 548—549) cf. ч. 241, 250.

Ч. **547.** Подібна польська Zbiór wiad. (Ziemia dobrzyńska) VI, 99, ч. 4.

Ч. **550—551.** жіночі гол. *Tempo — andantino.* Такт $^2/_4$. Українську відміну пісні про Явтуха (ч. 550) диви у Лис. III, 37.

5 + 7 (ч. 552—556) ч. 552—553, 555 жін. гол. *Tempo:* ч. 552 *Moderato cantabile* ч. 553—554 *recit.* ч. 555—556 *molto lento tenuto.* Такт у ч. 552 C + $^3/_4$ + $^3/_4$, в иньших непевний.

Варіянти:

Ч. 552. cf. Хведор. ч. 81.

Ч. 554. вандрівний мотив диви Lud. Kujawy II (Serya IV) 225.

$\overset{(4+3)}{7+3}$ (ч. 557) жіночий голос. — танкове *allegretto*, такт $^2/_4$. Ся пісня являєть ся в тім припадку мабуть дорогою не етнографічного укр., а культурного впливу, через популяризоване пісень Шевченка підложених під мельодію.

8 + 3 і зложені (ч. 558—568) ч. 560, 562—563, 568 мужеські иньші жіночі голоси ч. 558—566, 568 *Moderato — Andantino* ч. 567 *allegretto*. Такт всюди $^2/_4$, тільки в ч. 568 непевний.

Варіянти:

Ч. 558—565. Укр. відміни про Лимерівну cf. у Лисенка I, 3; Конощ. I, 87 (Етн. Зб. XI, 156, ч. 5).

Ч. 567.[1]) cf. Етн. Зб. XI, 29, N. 9.

8 + 4 і зложені (ч. 569—579) ч. 569—571, 5г4, 576—577, 579 жін. гол. *Tempo:* ч. 569—574 *Moderato-Andantino*, ч. 575 *Risol*, ч. 576—579 *lento, cantabile recitendo*. Такт переважно $^2/_4$, декуди мішаний з $^3/_4$ (ч. 570—574, 578—579).

Варіянти:

Ч. 570. слід. Подіб. схеми Zb. wiad. VIII, ст. 202; Етн. Зб. XI, 163, N. 2a.

Ч. 575. cf. Кольберг Pokucie III, 29.

8 + 5 і зложені (ч. 580—623). Муж. голоси: ч. 580, 583, 585—586, 589, 501, 592—596, 598—599, 601—602, 604—605, 607—609, 612, 616, 618—619. *Tempo:* ч. 580—585, 593, 597 - 600, 616—617, 619—621, 623 *Allegretto*, ч. 580, 619—620, 623 з характером *marcia* ч. 592—594, 601 - 610, 612, 614—615 *Andantino*, ч. 586—591, 595—596, 611, 613 мають характер шабльонно рецитативний ч. 613, 618 *lento*. Такт переважно $^2/_4$: ч. 580—585, 592—595, 597—610, 612, 614, 616—621, а також у ч. 586—591, 611, 613, 622, коли прийметь ся | ♪$_3$ ♩ | ♪$_3$ ♩ | = | ♩ ♩ |.

Варіянти:

Ч. 582 (600) польського походженя; подіб. польські cf. Lud Pozn. IV, 28—30; Mazow. IV, 196. Kujawy II, 114.

Ч. 583—584. cf. Етн. Зб. 148, 1. Кольберг Pokucie II, 123. Lipiński 72, Zbiór wiad. VII, ч. 27—28.

Ч. 601—602, 607, 614—615. cf. Етн. Збірник 298, N. 8. Конощ. I, 19.

---

[1]) Є се гагілка, яка попала сюди через недогляд.

Ч. **601.** Мельодію cf. Кольберг Pok. II, 21.

Ч. **604, 608—610,** Кольберг ibid. II, 368. Етн. Зб. 156, N. 5. Наша дума ч. 9.

Ч. **613.** cf. пісню про Саву у Коціп. VII, десят. N. 1.

Ч. **593, 616—617.** Кольберг ibid. 124. Квітка N. 6.

8 + 6 і зложені (ч. 624—731). Мужеські голоси: ч. 623—626, 630—636, 638—639, 647, 649—650, 652—655, 657—659, 662—669, 672, 675, 677—678, 684, 687—689, 691, 693—696, 703, 708—711, 714, 717, 719—724.

Tempo: ч. 624—650 загалом *andantino recit.* (ч. 642 *allegretto*, ч. 647 *lento*) ч. 651—673 *dto*, ч. 674—676 *piu lento*, ч. 677—578 *lento recit.* ч. 679—701 *andante* (ч. 689—690 *lento cantab.*) ч. 703—719, 723—724 як 624—650, ч. 721—722 *lento alla breva*, ч. 725—731 *andante.*

Такт: $^2/_4$ ч. 624—655, 657—676; $^3/_4$ ч. 679—714, 725—727, 730—731; мішаний з $^2/_4$ і $^3/_4$: ч. 713, 717—724, 728.

Пісні про знесенє панщини ч. 637—639 (cf. 656, 724) і пісня 641 є письменного походженя; ч. 642 (текст) ad 650; Cf. текст: ч. 631, 666, 691, 698—699, 717. 723 (пісня про 1848 рік).

Відсилачі:

Ч. **636.** cf. 580.

Ч. **654.** Укр. відміни cf. у Лис. V, 32, Конощ. II, 56—57.

Ч. **657.** cf. Конощ. I, 77.

Ч. **659.** cf. Рубець 75, 76.

Ч. **670, 672.** Укр. вар. у Хвед. 67, Конощ. II, 85.

Ч. **676** (**682—683,** cf. 740) Укр. відм. у Конощ. I, 33, Лис. III, 5.

Ч. **689.** cf. Конощ. I, 28; подіб. польські Lud Mazow. II, 276.

Ч. **702.** cf. Етн. Зб. 283, 1 в.

Ч. **706—708.** Текст cf. у Рубця 93.

Ч. **710.** (cf. 685—686) cf. Етн. Зб. XI, 222—223.

Ч. **711—712.** cf. Кольберг ibid. II, 73.

Ч. **727.** cf. Етн. Зб. XI, 223—224.

ЕТНОҐРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

ВИДАЄ ЕТНОҐРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. XXI.

ГАЛИЦЬКО-РУСЬКІ НАРОДНІ МЕЛЬОДІЇ

ЗІБРАНІ НА ФОНОҐРАФ

ЙОСИФОМ РОЗДОЛЬСЬКИМ,

СПИСАВ І ЗРЕДАҐУВАВ

СТАНЇСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ.

ЧАСТЬ І.

У ЛЬВОВІ, 1906.

Накладом Товариства.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

Етноґрафічний Збірник, т. XVI. Містить: Галицько-руські народні приповідки. Зібрав, упорядкував і пояснив др. Ів. Франко. Вип. II (Відьти-Діти)	5·00	К.
Етноґрафічний Збірник, XVII—XVIII. Містить: Коломийки, т. I—II. Зібрав В. Гнатюк, том по	4·00	„
Материяли до укр. руської етнольоґії, т. I.	8·00	„
Материяли до укр. руської етнольоґії, т. II.	4·00	„
Материяли до укр. руської етнольоґії, т. III	4·00	„
Материяли до укр. руської етнольоґії, т. IV—V. по	6·00	„
Материяли до укр. руської етнольоґії, т. VI.	6·00	„
Материяли до укр. руської етнольоґії, т. VII.	6·00	„
Зоря, письмо літературно-наукове р. III, V, VI по 6·00 к VIII, IX, X і XI по (містить між иньшими етноґрафічні праці Д. Лепкого).	10·00	„
Житє і Слово, вістник літератури, історії і фольклору, томи I—IV, разом	20·00	„
Руська історична бібліотека, т. XIX. В праці Ю. Целевича про опришків зібрано також значне число народніх переказів і оповідань про опришків.	3·60	„
Збірник історично-фільософічної секциї, т. I—IV. — М. Грушевського Історія України-Руси (містить етноґрафічний огляд українсько-руської людности в найдавнійші часи)	13·00	„
Збірник фільольоґічної секциї, т. II. Розвідки Мих. Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т. I	3·00	„
Збірник фільольоґічної секциї, т. III. Розвідки Мих. Драгоманова про українську народню словесність і письменьство. Т. II	3·00	„
Збірник фільольоґічної секциї, т. V Містить: І Верхратський, про говор галицьких Лемків. Побіч граматичної розвідки про говор Лемків подані тут також тексти лемківських народніх оповідань і пісень.	6·00	„
Збірник фільольоґічної секциї, т. VII. Розвідки Михайла Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т III.	4·00	„
Зубрицький М. Тісні роки	0·30	„
„ „ Про рекруччину	0·18	„
„ „ Пачкарство бакуну (тютюну) в горах у Галичині в XIX ст.	0·60	„
Клоустон, Народні казки і вигадки	1·00	„
Кузеля Зенон, Славянські баляди на тему: хлопець перебирає ся в жіночу одіж	0·80	„
„ „ Угорський король Матвій Корвін в славянській устній словесности	2·00	„
Левицький Нечуй І. Сьвітогляд українського народу. (Написано на основі книги Аѳанасєва „Поэтическія воззрѣнія Славянъ на природу")	0·60	„
Николаєвич Я. Опис Каменецького повіту	2·00	„
Огоновський Ом. Істория руської літератури, т. IV. (Житеписи і характеристики українсько-руських етноґрафів)	2·00	„
Олехнович В. Раси Европи і їх історичні взаємини	0·70	„
Охримович В. Останки комунізму у Бойків	0·20	„
Руданський С. Твори (т. I—IV). Містять в собі богату збірку народніх оповідань і анекдотів, перевіршованих талановитим поетом	4·00	„
Стороженко О., Оповідання, I—IV (деякі засновані на народніх мотивах)	2·95	„
Студинський К. Лірники, студия. (Містить словар лірницького жарґону)	0·40	„
Тисяча й одна ніч, у перекладі М. Лозинського. Вип. I.	1·60	„
„ „ „ „ „ II.	1·40	„
Франко Ів. Жіноча неволя в народних піснях	0·70	„
„ „ Коли ще зьвірі говорили (байки для молодіжи)	0·80	„
„ „ Абу Каземові капці, арабська казка (віршом)	0·40	„
„ „ Коваль Бассім, арабська казка (віршом)	1·80	„
„ „ Варлаам і Йоасаф, старохрист. роман	4·00	„
„ „ Лис Микита (віршом)	1·00	„
„ „ Наші коляди	0·40	„
„ „ Лукин Кобилиця	0·40	„
„ „ Наливайко в мідяніи бици. Причинок до історії леґенди	0·35	„
„ „ Пісня про Правду і Неправду	1·00	„
„ „ Притча про сліпця і хромця	1·00	„